

สำนักงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐

เป็นพิเศษ

วันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันเสาร์ที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)
วันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

- ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

ซึ่งคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญจัดทำเสร็จแล้ว

๑

ผู้อภิปราย

- ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์

๓, ๙๑, ๙๓, ๙๔, ๙๖,
๑๐๐, ๑๐๓, ๑๐๔, ๑๐๕,
๑๐๖, ๒๑๐, ๒๑๑, ๒๑๓,
๒๑๕, ๒๑๖, ๒๑๙, ๒๒๑,
๒๒๓, ๒๒๕, ๒๒๖, ๒๒๗,
๒๒๙, ๒๓๐, ๒๓๔, ๒๓๕,
๒๓๗, ๒๔๐, ๒๔๔, ๒๔๘,
๒๔๙, ๒๕๐, ๒๕๑, ๒๕๔
๒๖๑, ๒๖๒, ๒๘๕, ๒๙๕

หน้า

- นายการุณ ไสงาม	๘, ๗๙, ๑๑๖, ๑๕๘, ๑๖๓, ๑๗๗, ๑๘๒, ๑๘๓, ๑๘๔, ๑๘๘, ๒๐๗, ๒๐๙, ๒๑๐, ๒๑๑, ๒๑๙, ๒๒๐, ๒๒๑, ๒๒๗, ๒๓๐, ๒๓๕, ๒๓๖, ๒๓๗, ๒๓๘, ๒๔๑, ๒๕๐, ๒๕๑, ๒๕๒, ๒๕๘, ๒๖๒, ๒๖๖, ๒๗๐, ๒๗๔, ๒๘๒, ๒๘๓, ๒๘๔, ๒๘๕, ๒๘๖, ๒๙๐, ๒๙๒
- นายวิทยา คชเชื่อน	๑๒, ๑๙๑
- รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช	๑๓, ๑๗๑, ๑๗๒, ๑๗๖, ๒๓๖
- นายสามขวัญ พนมขวัญ	๑๗
- นายศิวัช แสงมณี	๑๘, ๒๐, ๘๖, ๘๗
- นายสุนทร จันทรรังสี	๒๒, ๑๐๒, ๑๑๗, ๑๒๖, ๒๔๗, ๒๕๕, ๒๕๗, ๒๙๗
- นายเศวต ทินกุล	๒๔, ๑๑๘, ๑๓๗, ๑๙๓, ๑๙๔, ๑๙๕, ๒๗๖, ๒๗๘, ๒๙๘
- นายนิมิตร ชัยจิระธิกุล	๒๘, ๙๒
- นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ	๒๘, ๙๖, ๑๐๗
- นายสมชัย ฤชุพันธุ์	๓๐, ๙๓, ๙๕, ๑๓๘, ๑๔๔,

หน้า

- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ๓๒, ๙๕, ๑๐๕, ๑๓๔, ๑๓๕, ๑๔๓, ๑๔๔, ๑๖๐, ๑๗๔, ๑๘๓, ๑๘๔, ๑๙๗, ๒๒๑, ๒๒๒
- นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ๓๘, ๕๖
- รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย ๓๙, ๑๐๐
- นายไพโรจน์ พรหมสาส์น ๔๒, ๒๖๔
- พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ ๔๗, ๔๙
- รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ๕๑, ๕๒, ๗๙, ๙๓, ๙๔, ๙๗, ๑๐๓, ๑๐๕, ๑๑๐, ๑๓๒, ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๔๐, ๑๔๗, ๑๔๙, ๑๕๐, ๑๕๑, ๑๕๔, ๑๕๕, ๑๗๘, ๑๗๙, ๑๘๐, ๑๘๑, ๑๘๖, ๑๙๕, ๒๐๑, ๒๐๒, ๒๑๔, ๒๑๙, ๒๒๓, ๒๒๘, ๒๒๙, ๒๓๐, ๒๓๑, ๒๓๒, ๒๓๓, ๒๓๕, ๒๓๙, ๒๔๐, ๒๔๑, ๒๔๒, ๒๖๘, ๒๗๖, ๒๘๙, ๒๙๒, ๒๙๖
- นายประวิทย์ อัครชิโนเรศ ๕๖
- ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ ๕๘, ๖๑, ๑๓๘, ๑๗๕
- นายอุทิศ ชูช่วย ๖๒, ๖๓, ๖๕, ๒๔๙

หน้า

- นายวัชรพร หงส์ประภัสร์	๖๖, ๑๙๘, ๒๐๘, ๒๑๒, ๒๑๓, ๒๓๑, ๒๓๒, ๒๓๘
- นายเสรี นิมะยุ	๖๗, ๗๑
- นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ	๗๒, ๗๓, ๑๔๙, ๒๕๐, ๒๕๕, ๒๕๖, ๒๖๕, ๒๙๐
- นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์	๗๔, ๗๕, ๑๔๐
- นายมนตรี เพชรขุ้ม	๗๖, ๑๐๖, ๑๒๙, ๑๓๖
- นายจรัญ ภัคดิธนากุล	๘๐, ๘๔, ๘๕, ๑๑๐, ๑๒๑, ๑๓๗, ๑๓๙, ๑๔๒, ๑๔๔
- นายอภิชาติ ดำดี	๘๘
- นายศักดิ์นรินทร์ เชื้อนอัน	๙๒
- นายชาติชาย แสงสุข	๙๒, ๙๓, ๑๑๔
- นายวิทยา งานทวี	๙๖, ๑๓๙
- นายชนินทร์ บัวประเสริฐ	๙๗
- นายชาลี กางอิม	๙๗, ๑๔๓, ๒๑๐, ๒๒๕, ๒๔๕
- นายหลักชัย กิตติพล	๙๙, ๑๐๐
- นายประพันธ์ นัยโกวิท	๑๐๓, ๑๐๘, ๑๑๓, ๑๖๙
- นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล	๑๐๖
- นายไอรส วงษ์สิทธิ์	๑๐๘, ๒๗๔
- นายสมเกียรติ รอดเจริญ	๑๑๕, ๑๔๒, ๑๙๖, ๒๐๖, ๒๑๒

หน้า

- นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์	๑๑๕
- รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์	๑๒๐, ๑๔๔
- นายปริญญา ศิริสารการ	๑๒๒, ๑๙๘, ๒๖๒
- นายสวิง ตันอุดม	๑๒๔, ๒๒๒
- นายศักดิ์ชัย ชุ่มจิตติกุล	๑๒๗, ๑๓๕, ๒๑๗, ๒๑๘, ๒๔๕, ๒๕๙, ๒๖๐, ๒๖๑, ๒๙๔, ๒๙๕
- นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร	๑๒๗, ๒๔๕
- นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์	๑๓๗, ๒๙๐, ๒๙๓
- นายอัษฎพร จารุจินดา	๑๔๘, ๑๕๒, ๑๕๔, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๘, ๑๘๓, ๑๘๖, ๑๘๗, ๑๘๙, ๑๙๒, ๑๙๓, ๒๐๕, ๒๒๔, ๒๒๕, ๒๓๕, ๒๔๒, ๒๕๔, ๒๕๕, ๒๘๓
- นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร	๑๕๗, ๑๗๓, ๑๙๐, ๑๙๒, ๒๐๔, ๒๐๕, ๒๐๙, ๒๓๙, ๒๔๓, ๒๔๖, ๒๔๗, ๒๔๘, ๒๔๙, ๒๕๑, ๒๕๒, ๒๕๔, ๒๙๒
- นายคมสัน โพธิ์คง	๑๖๖, ๑๖๗
- นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	๑๖๘, ๑๖๙
- นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์	๑๙๙, ๒๐๐, ๒๐๒, ๒๑๘, ๒๓๓, ๒๓๔, ๒๔๖, ๒๗๒, ๒๘๖, ๒๘๗

หน้า

- ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา	๒๑๕, ๒๑๖, ๒๗๙, ๒๙๗
- นายพิสิฐ ลี้อาธรรม	๒๒๔, ๒๗๙
- พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมุล	๒๒๘
- นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย	๒๔๗, ๒๔๘, ๒๕๕
- นายวินัส ม่านมุงศิลป์	๒๕๖, ๒๙๗
- นายปกรณ์ ปรียากร	๒๙๓

รายชื่อสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญที่มา ลา ขาด ในการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐

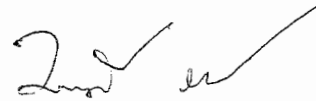
วันศุกร์ที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนก โตสุรัตน์	✓		
๒.	นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร	✓		
๓.	นายกฤษฎา ให้วฒนานุกูล	✓		
๔.	นายก้านรงค์ จันทิก	✓		
๕.	นายการุณ ไสงาม	✓		
๖.	รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์	✓		
๗.	ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	✓		
๘.	นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์	✓		
๙.	นายคมสัน โพธิ์คง	✓		
๑๐.	นายจรัญ ภักดีธนากุล	✓		
๑๑.	ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา	✓		
๑๒.	นายจตุรินทร์ ภิรมย์ภักดี	✓		
๑๓.	ศาสตราจารย์เจริญศักดิ์ โรจนฤทธิ์พิเชษฐ์		✓	
๑๔.	รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	✓		
๑๕.	นายช.ชัยนาท ศรีเสมาเมือง	✓		
๑๖.	นายชนินทร์ บัวประเสริฐ	✓		
๑๗.	นายชวลิต หมิ่นนุช	✓		
๑๘.	นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์	✓		
๑๙.	นายชาติชาย แสงสุข	✓		
๒๐.	นายชาติ กางอิ้ม	✓		
๒๑.	นายชำนาญ ภูวิลัย		✓	
๒๒.	นายชูชัย ศุภวงศ์	✓		
๒๓.	นายโชคชัย อักษรนันท์	✓		
๒๔.	ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ	✓		
๒๕.	รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส	✓		
๒๖.	นายเดโช สวหนานนท์	✓		
๒๗.	นายธนพิชญ์ มุลพฤษ์	✓		
๒๘.	พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร	✓		
๒๙.	นายธวัช บวรวิชัยกุล	✓		

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๓๐.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อิตีพันธ์์ เชื้อบุญชัย	✓		
๓๑.	นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง	✓		
๓๒.	รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์	✓		
๓๓.	นายหรรณิตรี เศรษฐบุตร	✓		
๓๔.	นายนิติย์ วั่งวิวัฒน์	✓		
๓๕.	นายนิมิตร ชัยธีระธิกุล	✓		
๓๖.	นายนุรักษ์ มาประณีต	✓		
๓๗.	นายปกรณ์ ปรียากร	✓		
๓๘.	นายประติษฐ์ เหลืองอร่าม	✓		
๓๙.	นายประพันธ์ นัยโกวิท	✓		
๔๐.	นายประวิทย์ อัครชินเรศ	✓		
๔๑.	นายประสงค์ พิฑูรกิจจา	✓		
๔๒.	นายปริญญา ศิริสารการ	✓		
๔๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณราย แสงวิเชียร	✓		
๔๔.	นางสาวพวงเพชร สารคุณ	✓		
๔๕.	นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ	✓		
๔๖.	นายพิสิฐ ลี้อาธรรม	✓		
๔๗.	พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมูล	✓		
๔๘.	นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์	✓		
๔๙.	นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	✓		
๕๐.	นายมนตรี เพชรขุ่ม	✓		
๕๑.	นางมณฑุศรี โชติเทวัญ	✓		
๕๒.	นายมานิจ สุขสมจิตร		✓	
๕๓.	พลตำรวจเอก มีชัย นกุลกิจ	✓		
๕๔.	นายรัฐ ชุกถิ่น	✓		
๕๕.	รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร	✓		
๕๖.	นายไอรส วงษ์สิทธิ์	✓		
๕๗.	นายวัชรา หงส์ประภัสร์	✓		
๕๘.	นายวิชัย รูปขำดี		✓	
๕๙.	นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ	✓		
๖๐.	นายวิชัย ศรีขวัญ		✓	
๖๑.	ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ	✓		
๖๒.	นายวิฑูรยา บริบูรณ์ทรัพย์	✓		
๖๓.	นายวิฑูรยา คชเชื่อน	✓		

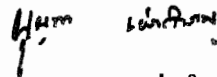
ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๖๔.	นายวิทยา งานทวี	✓		
๖๕.	นายวิวัฒน์ บุญญสถิตย์	✓		
๖๖.	นายวีหนัส ม่านมุงศิลป์	✓		
๖๗.	นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร	✓		
๖๘.	รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย	✓		
๖๙.	รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช	✓		
๗๐.	นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล	✓		
๗๑.	นายศักดิ์นรินทร์ เชื้อนอัน	✓		
๗๒.	นายศิวัะ แสงมณี	✓		
๗๓.	นายเศวต ทินกุล	✓		
๗๔.	นางสดศรี สัตยธรรม	✓		
๗๕.	นายสนั่น อินทรประเสริฐ	✓		
๗๖.	นายสมเกียรติ รอดเจริญ	✓		
๗๗.	ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	✓		
๗๘.	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	✓		
๗๙.	นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย	✓		
๘๐.	นายสวัสดิ์ โชติพานิช	✓		
๘๑.	นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	✓		
๘๒.	นายสวิง ตันอุต	✓		
๘๓.	นายสามขวัญ พนมขวัญ	✓		
๘๔.	นายสุนทร จันทร์รังสี	✓		
๘๕.	นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย	✓		
๘๖.	นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล	✓		
๘๗.	นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์	✓		
๘๘.	นายเสรี นิมะยุ	✓		
๘๙.	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓		
๙๐.	นายหลักชัย กิตติพล	✓		
๙๑.	นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล	✓		
๙๒.	นายอภิชาติ ต่ำดี	✓		
๙๓.	นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์	✓		
๙๔.	นายอรุณ ธรรมโน	✓		
๙๕.	นางสาวอลิสสา พันธศักดิ์	✓		
๙๖.	นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์	✓		

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๙๗.	นางอังคณา นีละไพจิตร	✓		
๙๘.	นางสาวอามา อรรถบูรณ์วงศ์	✓		
๙๙.	นายอุทิศ ชูช่วย	✓		
๑๐๐.	นายโอกาส เตพละกุล		✓	
	รวม ๑๐๐ คน	๙๕	๖	-

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลศิริ)

บุคลากร ๖

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๗ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๙๔ คน

(เนื่องจากนายบรรณิณี เศรษฐบุตร ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ติดราชการ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เรียนท่านสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพทุกท่านครับ ขณะนี้มีท่านสมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่แจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ ก็คือ ส่วนที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำ และเราได้พิจารณามาตลอด

ขอเชิญท่านกรรมาธิการขึ้นนั่งประจำที่ด้วยนะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : วันนี้เป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๕๐ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาจนจบส่วนที่ ๓ วุฒิสภานะครับ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ผมขอดำเนินการต่อไปเลยนะครับ -----

ซึ่งเมื่อวานนี้ที่ประชุมได้มีการหารือ แล้วก็ตกลงกันว่า จะพิจารณาในส่วนที่ ๓ เกี่ยวกับเรื่องของวุฒิสภาดังกล่าว โดยจะขอพิจารณาในส่วนอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา และจะมีส่วนที่มาของวุฒิสภาและจำนวนของสมาชิกวุฒิสภาอะไรบ้าง ซึ่งผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี ถ้าหากท่านสมาชิกจะได้เข้าใจถึงอำนาจหน้าที่ของการเป็นสมาชิกวุฒิสภาเสียก่อน เพื่อจะได้ตัดสินใจได้ถูกนะครับว่า จะกำหนดให้ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาจะลงเอย หรือยุติในลักษณะใด ซึ่งที่ประชุมก็ขอความกรุณาให้ทางท่านเลขาธิการ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจัดทำเอกสารสรุปเนื้อหาสาระส่วนที่สำคัญ ๆ และจำเป็นกับการพิจารณานะครับ ซึ่งท่านอาจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ได้ดำเนินการ เข้าใจว่า เอกสารแจกให้ท่านสมาชิกไปแล้วใช่ไหมครับ แจกหรือยังครับ ทางเจ้าหน้าที่มีเตรียมเอกสารมาหรือยังครับ อ้อ ครับ อย่างนั้นให้ท่านอาจารย์สมคิดที่จัดทำมาแล้วนี่นะครับ แกลงให้ที่ประชุมได้ทราบรายละเอียดก่อนนะครับ แล้วท่านสมาชิกจะอภิปรายหรือซักถามอย่างไร จะได้ดำเนินการต่อไปนะครับ ถ้าเห็นพ้องต้องกันนี่นะครับ ในเบื้องต้นสรุปก็คือยังไม่ได้พิจารณารายมาตราครับ คงทำความเข้าใจในภาพรวม ๆ ทั้งหมดกันก่อนนะครับ ขอให้ดำเนินการตามนี้นะครับ เชิญท่านอาจารย์สมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมธิการครับ ตามที่ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญได้มอบหมายให้ผมทำเอกสารสัก ๑ หน้า เพื่อประกอบการพิจารณา สรุปประเด็นที่กรรมธิการยกวางได้เสนอนะครับ ในเรื่องของวุฒิสภานั้น ขออนุญาตเรียนว่าได้ทำเอกสารเสร็จแล้วนะครับ เพียงแต่ว่าเข้าใจว่าอยู่ในขั้นตอนของเจ้าหน้าที่ เดียวคงนำมาแจก แต่เพื่อไม่ให้สภาเสียเวลานะครับ ผมขออนุญาตนำเสนอไปกลาง ๆ ก่อนนะครับ ในเอกสารที่จะแจกท่านทั้งหลายนี้นะครับ จะแยกเป็น ๔ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ เรื่องจำนวนของสมาชิกวุฒิสภามีจำนวนเท่าไร

ประเด็นที่ ๒ คือที่มาของวุฒิสภา จะมาจากที่ไหนบ้าง

ประเด็นที่ ๓ คือเรื่องกระบวนการสรรหาที่กรรมธิการเสนอ

แล้วประเด็นสุดท้าย คือเรื่องอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาก็ขออนุญาตเรียนว่า ตามร่างของกรรมธิการยกวางนั้น จำนวนวุฒิสภา (สมาชิกวุฒิสภา) นั้นจะมีทั้งหมด ๑๕๐ คนครับ ตามมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่งนะครับ ลดจากจำนวนที่เคยนำเสนอไว้ ๑๖๐ นะครับ จากเดิมนั้น ๑๖๐ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านทั้งหลายว่า ที่ตัวเลขลดลง ๑๐ คนนี้ เป็นผลมาจากการลดลงของจำนวนของสมาชิกวุฒิสภาที่เราคำนวณนะครับ เดิมทีนั้นเราเสนอ ๑๖๐ คนนะครับ ถ้ามว่าทำไม ๑๖๐ คน ก็คิดจากฐานของการที่จำนวนวุฒิสภามีสองในห้าของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมี ๔๐๐ คน สองในห้าก็ตกอยู่ที่ ๑๖๐ คนนะครับ แต่ถ้าถ้ามว่าจำนวนทำไมลดลงจาก ๑๖๐ เหลือ ๑๕๐ ก็จะเป็นเกี่ยวข้องกับที่มาครับ

ขออนุญาตเรียนในประเด็นที่ ๒ เรื่องที่มาของวุฒิสภา ตามร่างของกรรมธิการซึ่งอยู่ในมาตราเดียวกันนะครับ มาตรา ๑๐๖ ในตัวร่างนั้นท่านจะได้เห็นนะครับ แล้วก็เจ้าหน้าที่กำลังแจกเอกสารนี้นะครับว่า มีที่มาจาก ๒ ส่วนด้วยกันครับ

ส่วนที่ ๑ กรรมธิการเสนอว่า ให้เลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนะครับ เป็นตัวแทนของจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน รวมทั้งหมด ๗๖ คน ก็จะเป็นเลือกตั้งโดยตรงและลับนะครับ หมายความว่าผู้ใดก็ได้แต่ที่สนใจจะเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้น

ก็สามารถสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ แล้วให้ประชาชนในจังหวัดนั้นเลือก ๑ คนนะครับ ก็เป็นทั้งหมด ๗๖ คน ที่เหลืออีกจำนวน ๗๔ คนนั้น จะมาจากการสรรหาจากวิชาชีพต่าง ๆ นะครับ รวมทั้งหมด ๑๕๐ คน ถ้าถามว่าทำไม ๗๖ ๗๔ นะครับ ผมขออนุญาตเรียนว่า กรรมการได้พิจารณาแล้วว่า จากการที่ร่างเดิมของกรรมการนี้เป็นระบบสรรหาร้อยเปอร์เซ็นต์ (Percent) ๑๖๐ คนนี้ ก็พบว่าเมื่อไปรับฟังความคิดเห็นประชาชนและรับฟังความเห็นของพวกเราสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญจำนวนร้อยท่าน ก็มีความคิดเห็นตรงกันครับว่า วุฒิสภานั้นแม้จะไม่ใช่ว่าผู้แทนปวงชนชาวไทยอย่างแท้จริงก็ตาม แต่ว่าบทบาทของวุฒิสภาก็ยังมีฐานะเป็นสมาชิกสภานะครับ ก็เลยเห็นว่าควรจะมีจุดยึดโยงกับประชาชนมาจากการเลือกตั้งของประชาชนนะครับ ข้อเสนอของเราทั้งหลายร้อยท่านนี้ครับ แล้วข้อเสนอของประชาชนคือวุฒิสภาควรจะมาจากการเลือกตั้ง แต่ว่าประสบการณ์ของการร่างรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ เราพบว่าถ้าหากให้มีการเลือกตั้งวุฒิสภาทั้งหมดนี้ เราอาจจะได้วุฒิสภาที่ไม่เป็นกลาง แม้จะจัดระบบให้มีการไม่สังกัดพรรคการเมือง แม้จะจัดระบบให้ไม่มีการหาเสียงเลือกตั้ง แต่แนะนำตัวได้เท่านั้น แต่ว่าประสบการณ์ที่ผ่านมาในปี ๒๕๔๐ ของการเลือกตั้งวุฒิสภา ๒ ครั้งก็พบว่าวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งนั้นดำรงความเป็นกลางไม่ได้อย่างแท้จริง ข้อเสนอของเราก็คือว่า น่าจะใช้ระบบผสมนะครับ โดยมีจำนวนที่มาจากเลือกตั้ง ๗๖ คน -----

แล้วอีก ๗๔ คน มาจากวิชาชีพต่าง ๆ ๗๔ คนนั้นเป็นความตั้งใจจะครับว่า อยากให้จำนวนของจำนวนที่มาจากสรรหานี้น้อยกว่าจำนวนที่มาจากคัดเลือกตั้ง เดิมทีนั้นเสนอไว้ ๗๖ ๘๔ ครับ ท่านทั้งหลายครับ แต่เมื่อมาคำนวณ มาคำนึงแล้วก็บอกว่า ถ้าเป็นระบบที่สรรหามากกว่าระบบเลือกตั้งนี้ ก็อาจจะไม่เหมาะสม เลยลดจำนวนครับ จาก ๑๖๐ เหลือ ๑๕๐ นะครับ โดยลดจำนวนจากสรรหาวิชาชีพไป ๑๐ คนทั้งหมด นะครับ ขออนุญาตอธิบายเหตุผลให้ท่านทั้งหลายฟัง

ประเด็นถัดมา ประเด็นที่ ๓ เรื่องของระบบสรรหานครับ ขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมว่า อย่างที่ผมได้เรียนท่านทั้งหลายว่า เรามีสรรหาจากวิชาชีพทั้งหมด ๗๔ คน ถามว่าระบบสรรหาจากวิชาชีพนี้จะมาจากอย่างไรบ้างนะครับ กรรมการยกกว้างรัฐธรรมนูญได้เสนอว่า จะต้องมีการสรรหาชุดหนึ่งครับ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๗ ในมาตรา ๑๐๗ ก็จะมีการสรรหาจำนวนทั้งสิ้น ๗ ท่านด้วยกัน มีท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นประธาน มีประธาน กกต. มีประธานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีประธาน ปปช. ประธาน คตง. แล้วก็ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกมา ๑ คน แล้วก็ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกมาอีก ๑ คน ทั้งหมดรวม ๗ ท่านนี้ครับ ซึ่งเป็นคนที่เราคิดว่ามีความเป็นกลาง มีความอิสระนะครับ ไม่ผูกพันกับพรรคการเมือง สามารถเป็นองค์ประกอบของกรรมการสรรหาได้ กรรมการสรรหาทั้ง ๗ คนนี้ ก็จะมาทำหน้าที่สรรหาจากองค์กรวิชาชีพทั้งหลาย ถามว่าองค์กรวิชาชีพหรือกลุ่มที่เราจะมาสรรหา มีใครบ้าง ในมาตรา ๑๐๘ ครับ ๓.๒ ที่ผมเสนอไว้นี้นะครับ ก็จะมีทั้งหมด ๕ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มที่ ๑ คือภาควิชาการ กลุ่มที่ ๒ คือภาครัฐ กลุ่มที่ ๓ คือภาคเอกชน กลุ่มที่ ๔ คือภาควิชาชีพ และกลุ่มที่ ๕ คือภาคอื่น ๆ ทั้ง ๕ ภาคนี้จะมีการคัดสรร คัดเลือกคนมา ซึ่งรายละเอียด จะเขียนในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนะครับว่า แต่ละภาคจะมีใครบ้างอย่างไรบ้าง ขออนุญาตกราบเรียนว่า ในภาคทั้ง ๕ ภาคนี้นะครับ โดยเฉพาะภาครัฐนี้อาจจะมีคำถามเกิดขึ้นว่า คนที่เป็นข้าราชการสามารถมาดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้หรือไม่ คำตอบก็คือในคุณสมบัติที่เราเขียนขึ้นนี้นะครับ คนที่เป็นข้าราชการไม่สามารถมาดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาได้นะครับ ก็เป็นหลักเกณฑ์ที่พยายามทำจัดขึ้น อยากเรียนเพิ่มเติมว่า ๗๔ คนที่ใช้ระบบสรรหานั้น แล้วมีการสรรหานั้น

ก็อาจจะมีคำอธิบายที่ลำบากบ้างนะครับ หลายคนบอกว่า ระบบการแทรกแซงการสรรหา ก็อาจจะมีขึ้นได้นะครับ แต่ว่ากรรมวิธีการได้พิจารณาแล้วนะครับ มีความเห็นว่าหากมีการเลือกตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์เต็มนี้ นะครับ ความเป็นกลาง ความอิสระของวุฒิสภาคงเกิดขึ้นได้ยากนะครับ

ประเด็นสุดท้ายครับ เรื่องอำนาจหน้าที่ครับ ท่านกรรมวิธีการครับ ท่านสมาชิกครับ เรายังคงให้มีอำนาจหน้าที่เหมือนปี ๒๕๔๐ คือมีอำนาจหน้าที่ ๔ เรื่องด้วยกัน หรือจะใช้ ๓ เรื่องครึ่งอย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กล่าวถึงเมื่อวานนี้ก็ได้อีก

อำนาจที่ ๑ คืออำนาจกั้นกรอกกฎหมายที่มาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยู่ในมาตรา ๑๔๒ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ได้นำเสนอต่อท่านสมาชิกนะครับ ในมาตรา ๑๔๒ นั้นก็กล่าวถึงว่า ปกติกฎหมายก็จะผ่านสภาผู้แทนราษฎรมา ๓ วาระแล้วมาเข้าวุฒิสภา นะครับ วุฒิสภาก็มีอำนาจในการพิจารณากฎหมาย แล้วถ้าวุฒิสภาไม่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นะครับ ร่างกฎหมายนั้นจะถูกระงับไว้ ๑๘๐ วัน ให้มีการคิดคำนึง ให้มีการทบทวนอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นอำนาจในการกั้นกรอกกฎหมายซึ่งเป็นอำนาจที่สำคัญ แล้วถ้าท่านทั้งหลายสังเกตก็จะพบว่า วุฒิสภาในปี ๒๕๔๐ ๒ ชุดนี้ ได้ทำหน้าที่สำคัญมากนะครับในเรื่องของการกั้นกรอกกฎหมาย นะครับ แล้วก็มีกฎหมายดี ๆ ที่ออกมาจากสมาชิกวุฒิสภาใน ๒ รุ่นที่ผ่านมา

อำนาจหน้าที่ที่ ๒ นะครับ คืออำนาจหน้าที่ควบคุมตรวจสอบ นะครับ ก็มีอยู่ด้วยกันสองสามเรื่อง คือการตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๑๓๐ การขอเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่มีมติ ตามมาตรา ๑๕๗ การตั้งกระทู้ถาม นะครับ ตามมาตรา ๑๕๘ นะครับ เวลาผมพูดถึงมาตรา หมายถึง มาตราตามร่างของกรรมวิธีการ

ประเด็นที่ ๓ ครับ เรื่องการแต่งตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ นะครับ ก็ขออนุญาตว่ามีประเด็นอยู่หลายประเด็น นะครับ องค์กรตามรัฐธรรมนูญหลายองค์กร จะมีการสรรหานะครับ แล้วก็มาแต่งตั้งโดยวุฒิสภา เช่นตามมาตรา ๒๒๖ (๔) ก็จะเป็นเรื่อง กกต. เช่น ตามมาตรา ๒๐๒ (๒) เป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญ อย่างนี้เป็นต้น นะครับ ก็ขออนุญาตยกตัวอย่าง

ประเด็นสุดท้าย เรื่องการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ อันนี้อยู่ในมาตรา ๒๖๕ ก็เป็นเรื่องที่ผมได้เรียนไปเมื่อก่อนว่า เรื่องการถอดถอนนั้น เป็นเรื่องที่สำคัญที่เราควรดำรงไว้ ควรให้อำนาจวุฒิสภานั้นมีอำนาจในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้นะครับ แต่ว่าการถอดถอนนั้นเราได้เพิ่มเงื่อนไขของการถอดถอนอีกอันหนึ่งขึ้นมา คือเรื่องการทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง -----

ซึ่งเรื่องนี้จะผ่านเรื่องมาจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และ ปปช. นะครับ เมื่อ ปปช. พบว่ามีการกระทำความผิดในเรื่องจริยธรรม คุณธรรมทั้งหลาย ก็สามารถส่งเรื่องมายัง วุฒิสภา เพื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกจากตำแหน่งได้ครับ ก็ขออนุญาตเล่า ขออนุญาตสรุปนะครับ ประเด็นที่กรรมาธิการได้ร่างไว้ในร่างของกรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกครับ ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณ ไสงาม ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ แม้ผมเองจะมีข้อเสนอแปรญัตติทั้งหมดเป็นเรื่องสภาเดียว แต่บัดนี้สภาเดียวได้พ่ายแพ้ไปแล้ว แม้ระบบการเลือกตั้ง วิธีการเลือกตั้งของผมจะเป็นแบบมาจากสาขาอาชีพ บัดนี้สาขาอาชีพที่นำเสนออีกแพ้แล้ว จึงจำเป็นจะต้องเข้ามาสู่ช่องทางที่ท่านพิจารณาในวันนี้คือ ๒ สภา บัดนี้กำลังพิจารณาเรื่อง สว. สภา วุฒิสภา ท่านประธานครับ อำนาจหน้าที่ทั้งหลายทั้งปวง และที่มาของ สว. ตามที่กรรมาธิการยกร่าง ผมคิดว่าถ้าดูโดยหลักการแล้ว ผิดฝั่งผิดฝาไปทั้งหมด การสรรหาท่านประธานครับ ท่านบอกว่าเอาตั้งแต่มีกรรมการสรรหาที่ประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธาน กกต. ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธาน ปปช. ประธาน คตง. ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เลือก ๑ คน ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด เลือก ๑ คน มาเป็นกรรมการสรรหา คนเหล่านี้ใช้สิทธิใช้อำนาจอะไรที่พากันมาเป็นกรรมการสรรหา และที่พากันมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ท่านเห็นไหมครับ เขามาจากอำนาจอะไรคนเหล่านี้ อย่าลืม นะครับว่า สว. คืออำนาจนิติบัญญัติ ขออย่าครับ สว. ที่เราจะพูดในวันนี้ ขณะนี้นะครับ คืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจนิติบัญญัติมี ๒ สภาครับ ตามที่ท่านพากันบัญญัติมาตอนนี้ก็คือ มี สส. กับ สภา สว. ๒ สภานี้รวมกันเป็นอำนาจนิติบัญญัติ คืออะไรครับ คืออำนาจอธิปไตย เป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตยนะครับ แล้วท่านพากันตั้งกรรมการสรรหาที่ไม่มีฐานมาจากอำนาจอะไรเลยของอำนาจอธิปไตย เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในแต่ละองค์กร องค์กร องค์กร ต่าง ๆ เท่านั้นเอง ไม่มีที่มาครับ ขาดลอยหายจากอำนาจอธิปไตยเลย

แล้วหลักการของอำนาจอธิปไตย คืออะไรเป็นเจ้าของครับ คือประชาชน แต่ท่านกลับตัดอำนาจประชาชนออก แต่ท่านไปอยู่ส่วนของการเลือกตั้งให้จังหวัดละ ๑ คน เดี่ยวค่อยพูดกันเรื่องจังหวัดละ ๑ คน ท่านเห็นไหมครับ อำนาจอธิปไตยที่เรียกว่า อำนาจนิติบัญญัติ ส่วนของอำนาจนิติบัญญัติที่เรียกกันว่า สว. นี่นะครับ การที่ให้มีการสรรหาอย่างนี้ขึ้นมาเนี่ยครับ กลุ่มบุคคลที่เป็นกรรมการสรรหาทั้งหมด ท่านประธานที่เอ่ยชื่อไปเมื่อสักครู่เนี่ย เป็นกลุ่มบุคคลที่จะถูก สว. สามารถตรวจสอบทั้งสิ้น ท่านดูชื่อสิทธิกรรมการสรรหาทั้งหมด ท่านประธาน เป็นกลุ่มที่ สว. หรือที่เรียกว่า อำนาจนิติบัญญัติที่ท่านบัญญัติให้มีอำนาจ และมีหน้าที่ว่าด้วยเรื่องของการควบคุม ตรวจสอบ ว่าด้วยเรื่องตั้งกรรมการพิจารณา ว่าด้วยเรื่องขอเปิดอภิปรายทั่วไป ว่าด้วยเรื่องตั้งกระทู้ และที่สำคัญคือเป็นบุคคลที่จะต้องถูกแต่งตั้งโดย สว. อีก แน่นนอน ประธานศาลรัฐธรรมนูญก็มาจากความเห็นชอบของ สว. ประธาน กกต. และ กกต. ทั้งหมดที่จะมี ๔ คน ๕ คน ๗ คน ๙ คนที่จะพูดกันต่อไปในวันข้างหน้า ถูกแต่งตั้งเห็นชอบโดย สว. ใช่ ไม่ใช่ ผู้ตรวจการแผ่นดิน รัฐสภาเหมือนกัน ปปช. เหมือนกัน คตง. เหมือนกัน ศาลปกครองสูงสุดก็ยังมี สว. ให้ความเห็นชอบไป -----

เว้นแต่กรณีที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาท่านนั่นเอง แต่ก็ไม่เว้นที่จะถูกตรวจสอบโดยฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะกลุ่มบุคคลนี้จะสามารถถูกถอดถอนได้โดยอำนาจของวุฒิสภา ใช่ไม่ใช่ อ้าว ถ้าท่านให้อำนาจหน้าที่ไปอย่างนั้นแล้ว มันก็ขัดหลักการหมดเลย ให้ผู้ที่อาจถูกตรวจสอบมาทำการสรรหา ผู้ที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบ มันเป็นไปได้อย่างไรท่าน หลักการนี้มันผุดตั้งแต่เริ่มต้น เรียกว่าก้าวไปตกบันไดหัวคะมาแล้วนี่ นี่คือข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ เจ้าของอำนาจที่แท้จริง คือ ประชาชนอย่างที่ว่า และเป็นผู้ใช้ อำนาจสูงสุดด้วย ผู้มีอำนาจสูงสุดในการวินิจฉัยตัดสิน แล้วทำไมเราไปตัดสิทธิเขาล่ะครับ เขาเป็นเจ้าของคือประชาชน ประชาชนนี้ต่างหากที่จะทำการเลือก เห็นไหม เขาเลือกตัวแทนเข้ามา จะเรียกชื่อว่า สส. หรือจะเรียกชื่อว่า สว. ให้เขาเลือก เลือกแล้วเขาก็เท่ากับเป็นการตั้ง ทั้งเลือก ทั้งตั้ง เรียกว่า เลือกตั้ง สำคัญครับ สว. อำนาจนิติบัญญัติ ไม่มีภารกิจที่จะต้องไปตรวจสอบประชาชน ท่านเห็นไหมครับ แต่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจต่างหากที่มีอำนาจเหนือกว่า สส. และ สว. เพราะเป็นตัวการ และเป็นเจ้าของอำนาจที่แท้จริง ที่จะทำการตรวจสอบนักการเมืองที่เรียกชื่อว่า นิติบัญญัติไม่ว่าจะชื่อ สส. หรือ สว. ทั้งสิ้น ท่านปฏิเสธหลักการนี้ทำไม เห็นไหมครับ ประชาชนก็มีอำนาจนอกจากเลือก นอกจากตั้งนักการเมืองที่เรียกว่า นิติบัญญัติ แล้วนอกจากตรวจสอบแล้ว ประชาชนยังมีอำนาจในการที่จะถอดถอนนักการเมืองได้ด้วย ท่านเห็นไหมครับ โดยหลักการแล้วตัวการมีอำนาจถอดถอนตัวแทน ทฤษฎีนี้ท่านลืมหรือ ประชาชนเขามีอำนาจที่จะถอดถอน เพียงแต่ท่าน วิธีการถอดถอนทางการเมือง เช่น ผู้แทนราษฎรก็เป็นวาระ เป็นสมัย เมื่อถึงสมัย คุณต้องไปแข่งขัน ต้องไปเลือก ประชาชนจะถอดถอนคุณตอนนั้น ตอนที่เขาไม่เลือกคุณ หรือตอนที่เขาเลือกคุณ ถ้าเขาเลือกแสดงว่าเขาตั้งคุณ ถ้าเขาไม่เลือกคุณ คุณแพ้เลือกตั้ง นั่นแหละคือเขาถอดถอนคุณเห็นไหมครับ ด้วยเหตุนี้ท่านประธานที่เคารพครับ มันเป็นไปได้อย่างไรครับ ที่ท่านจะให้ทำการสรรหาอย่างนี้ ผิดหลัก ผิดฝั่ง ผิดฝาแล้ว นี่ส่วนย่อ ๆ เฉพาะส่วนของการสรรหาที่มา ทีนี้มาจากการเลือกตั้งจังหวัดละคน ท่านหาฐานที่มาความเห็นนั้นะครับ ไม่มีที่รองรับเลย เพียงอ้างว่าจังหวัดหนึ่งเอามาคนหนึ่งก็แล้วกัน เพราะเป็นตัวแทนของ

ประเทศ เป็นตัวแทนของประชาชน ปวงชนชาวไทย อธิบายเพียงเท่านี้ ไม่พอท่าน จังหวัด
ระนองมีประชากร ประมาณแสนสามหมื่น จังหวัดนครราชสีมาสองล้านกว่า กรุงเทพฯ
เจ็ดล้านกว่า บวกคนจรจัดไปมา ทำมาหากินอีก ประมาณ ๑๕ ล้าน เข้า ที่นี้ ทำไมเรามี
สว. จากการเลือกตั้ง ๑ คน ความเป็นธรรมของประชาชนก็ไม่เกิด เจ้าของอำนาจที่แท้จริง
ก็ไม่เกิดความเป็นธรรม เห็นไหม ตกหล่นหมดเลย ท่านอธิบายเพียงแต่ว่า เพียงแต่ว่า
นะครับ ถ้าเลือก ๒ สภา มันก็แก้ปัญหาเรื่องความเป็นอิสระ ความเป็นกลางไม่ได้ สุดท้าย
มันเป็นสภาฝั้ว สภาเมีย อย่างที่ผมพูดเมื่อวานนี้แหละ ที่ต้องการเป็นสภาเดียว ก็ในเมื่อ
ท่านตั้งหลักตรงที่ว่า สภาเดียว ท่านเห็นว่ามันไม่ดี ท่านเห็นว่ามันไม่ต้องการ ท่านก็เลย
ต้องการ ๒ สภา ถ้าไม่มี ๒ สภา จะพากันดินให้ได้ ก็เลยสร้าง สว. ขึ้นมาจนได้ พอสร้าง
สว. ท่านไปไม่เป็น เพราะว่ามันจะเหมือนสภาฝั้วเมียเหมือนเดิม ท่านก็เลยบอก
ถ้าอย่างนั้นเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน หลบซ้าย หลบขวา ให้มีเลือกตั้งจากประชาชน เพราะ
ท่านไปไม่เป็นแล้วนี่ หลบไม่ออกแล้วนี่ มันมาจาก หนีจากอำนาจประชาชนไม่ได้ ก็เลย
เอาจังหวัดละคน แล้วให้มีสรรหาก็แล้วกัน เพื่อแก้ไขปัญหากับเรื่องที่มาเหล่านั้น
และอ้างว่าที่มาจากสรรหา จะสามารถมาจากสาขาอาชีพเยอะแยะมากมาย ซึ่งทำได้
อย่างนั้น เพื่อหลบเลี่ยงจากการเลือกของประชาชน ที่มันไม่ได้มาจากสาขาอาชีพต่าง ๆ
ให้ครบถ้วน และไม่ได้คนดี ไม่ได้คนเก่งอย่างที่ท่านต้องการ สุดท้ายปรากฏท่านหลบไป
หลบมา ท่านเอาสาขาอาชีพ แท้ที่จริงก็คือว่า ถ้าเอาอย่างของผมนี้สภาเดียว ท่านได้ครบ
เลย เลือกตั้งจากประชาชน นี่หลักการใหญ่ -----

มาจากสาขาอาชีพ อย่างที่หลักการที่ ๒ ที่ท่านต้องการ เข้า ไม่เอา เมื่อท่านจะเอา
 อย่างนี้ผมไม่เห็นด้วยเลย บัดนี้ นะครับ ลู่ทางของการเข้าสู่อำนาจของนิติบัญญัติ อย่างนี้
 ไม่เห็นด้วยเลย ถ้าท่านจำเป็นต้องมี มีทางเดียวเท่านั้น ท่านจะต้องให้อำนาจกับ
 ประชาชนครับ ทั้งหมดจำนวนจะเป็น ๑๘๐ ๑๕๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ผมไม่ว่า ค่อยว่ากันทีหลัง
 ในส่วนนั้น แต่ท่านจะหลีกเลี่ยงจากการให้อำนาจประชาชนนี้ไม่ได้ครับ ผิดหลักการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านวิทยา คชเชื่อน ครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิทยา คชเชื่อน
 เมื่อวานนี้ยังค้างกันอยู่นะครับว่า ตอนอภิปรายช่วงสุดท้าย ผมพูดเรื่องนี้นะครับ
 แล้วท่านประธานก็บอกว่า เอาไว้พูดพรุ่งนี้ก็แล้วกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เชิญครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ครับ อาจารย์สมคิดก็ออกมาตอบคำถามเมื่อวานนี้
 ที่ผมพูดไม่จบ ท่านก็มาว่า มันจะไม่ใช่ไร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านวิทยากรครับ ท่านจะอภิปรายใหม่ครับ ในเนื้อหานี้ครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ได้ครับ ได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เชิญครับ

นายวิทยา คชเชื่อน : ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากว่าดูในอำนาจ
 หน้าที่แล้วนะครับ อำนาจหน้าที่ ๔.๓ และ ๔.๔ นะครับ แต่งตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
 นะครับ ๔.๔ คือ ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าหากว่ามาดูในเรื่องของ
 มาตรา ๑๐๗ นะครับ วุฒิสมาชิก มาตรา ๑๐๗ นะครับ คือการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา
 ให้มีกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการ
 การเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา (ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินของ
 รัฐสภา) ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการ

ตรวจเงินแผ่นดิน บุคคลที่ประชุม ศาลฎีกาคัดเลือกมา ๑ คน ที่ประชุมใหญ่ของตุลาการศาลปกครองคัดเลือกมาอีก ๑ คน คือเป็น ๗ คนนะครับ แต่ว่าถ้ามาดูประกอบกันระหว่างอำนาจหน้าที่ มันก็จะขัดแย้งกันนะครับว่า เมื่อคณะสรรหานี้ก็คือ องค์กกรมตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่าขณะเดียวกัน วุฒิสมาชิกก็จะมีสิทธิถอดถอน มีสิทธิแต่งตั้งองค์กกรมตามรัฐธรรมนูญ ข้อนี้มันจะเป็นงูกินหางนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์ศรีราชาครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน ผม ศรีราชา เจริญพานิช นะครับ ขออภิปรายในฐานะเป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ นะครับ คือเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ แล้วก็ผมเห็นว่าเรื่องของ ที่จริงนี้ผมเห็นกับการที่จะมีสภาเดียว อย่างที่ท่านการุณได้พูดไว้เมื่อกี้ ขออภัยที่เอ่ยนาม ถ้าเผื่อเราจะมี สว. นะครับ ที่มาจากการเลือกตั้ง ผมเห็นว่ามันจะไม่ต่างกับ สส. เหมือนอย่างที่ผ่านมา เรื่องนี้ผมเคยได้ทำงานวิจัย นะครับ ในส่วนนี้ให้กับสภาวิจัยแห่งชาติ ตอนที่ทำเอกสารเสนอในที่ประชุมนิติศาสตร์แห่งชาติ ที่ผ่านไปเมื่อสักสองสามเดือนที่แล้ว นะครับ ก็ได้มีการเซอร์เวย์ (Survey) ถึงระบบของ สว. ทั้งของเราและของในต่างประเทศ ก็จะได้เห็นว่าที่ไปที่ไปนี้ นะครับ ของเรื่องของวุฒิสภา มันมีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับแรก ๆ นะครับ ผมเข้าใจว่าจะเป็นฉบับที่ ๒ ที่ ๓ วัตถุประสงค์ของการที่จะมี สว. ในตอนนั้น นะครับ กับตอนนี้ ผมไม่แน่ใจว่าจะเหมือนกันหรือจะต่างกัน แต่ในขณะนั้น ตอนนั้นนี้ วัตถุประสงค์ของการที่มี สว. นะครับ ก็เห็นว่าเนื่องจากเรายังเป็นประเทศที่ประชาธิปไตยใหม่ แล้วก็จำเป็นที่จะต้องมีความรู้และประสบการณ์มาเป็นพี่เลี้ยงในการทำงานด้านนิติบัญญัติ นะครับ เพราะฉะนั้นอย่างที่ได้กล่าวมาแล้วว่า สว. ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งของนิติบัญญัติ ฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่า ความรู้ ความเข้าใจ นะครับ ในการที่จะต้องมากลั่นกรองกฎหมายนั้นนี้ ควรที่จะต้องมีทั้งความรู้และประสบการณ์ในการที่จะเข้ามาทำงานด้านนี้ นะครับ-----

เพราะมีฉะนั้นแล้ว การกลั่นกรองกฎหมายนี้ก็จะได้ประสิทธิภาพ ไม่ได้มีผลสัมฤทธิ์เหมือนอย่างที่เราต้องการ ก็จะไม่มีความหมายดี ๆ ออกมานะครับ เพราะฉะนั้นปัญหาของ สว. นะครับ พูดไปก็เหมือนอย่างที่ท่านวิทยากร เชื้อน ได้พูดเมื่อกี้มันเหมือนงูกินหาง เพราะเนื่องจากที่ว่าเราไม่ได้กำหนดภาพความชัดเจนของการที่จะร่างรัฐธรรมนูญในส่วนนี้มาตั้งแต่ต้นให้มันชัดเจนนะครับ เพราะฉะนั้นในกรณีเช่นนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมได้เคยเสนอแนะครับ ให้มีความชัดเจนในตอนร่างขึ้นกรรมาธิการว่า น่าจะมีบทบัญญัติที่ชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับตัวอำนาจหน้าที่ของ สส. ก็ดีนะครับ คือสถานิติบัญญัติ และอำนาจหน้าที่ของ สว. ก็ดีนะครับ ถ้าเมื่อสมมุติกำหนดทั้ง ๒ ตัว นะครับ คือบทบัญญัติที่ชัดเจนแล้วนี้ การทำงานในส่วนนี้ก็จะได้ง่ายขึ้นนะครับ อย่าง สว. ก็เหมือนกันนะครับ นี่เพิ่งจะมาเห็นภาพชัดเจนตอนที่ร่างเป็นบทบัญญัติขึ้นมาว่ามีอำนาจทั้งหมด ๔ ประการด้วยกันคือ กลั่นกรองกฎหมาย ควบคุม ตรวจสอบ ด้วยการตั้งกรรมาธิการ ตั้งกระทู้ถามแนะครับ และอภิปรายไม่ไว้วางใจ แล้วก็แต่งตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญแนะครับ การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่จริงการแต่งตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าเมื่อไม่เอา สว. มาเกี่ยว ปัญหาที่ว่าจะเป็นงูกินหางมันก็จะไม่เกิด นะครับ อาจจะดีไซน์ (Design) รูปแบบอื่นแนะครับ ที่จะให้มีการได้มาโดยที่ สว. อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องน้อยลงหรือว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเลย ก็จะทำให้ตรงนี้พูดได้ชัดเจนยิ่งขึ้นแนะครับว่า เรานั้นไม่ต้องการยึดโยงกับประชาชน เพราะเนื่องจากที่ว่าภาพของความคิดในการที่จะจัดตั้งองค์กรแนะครับ ในเรื่องของการได้มาของ สว. นี้ มันไม่ค่อยชัดเจนมาตั้งแต่ต้น ก็เลยมีปัญหาพันกันไปพันกันมานะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้แนะครับว่า ในส่วนของการที่เราจะได้มานะครับ ซึ่ง สว. ที่ดีนั้น ผมอาจจะเห็นต่างกันตรงที่ว่าผมคิดว่าเรื่องของการที่มาจากเลือกตั้งส่วนหนึ่ง และการแต่งตั้งหรือการสรรหาส่วนหนึ่งนั้น มันจะสามารถที่กำหนดคุณสมบัติได้เข้มข้นขึ้น เพราะว่า สว. นะครับ ถ้าเมื่อทำหน้าที่ ได้รับการเลือกตั้งมาทำหน้าที่เหมือนอย่างกับ สส. แล้ว ผมก็ไม่เห็นมีความจำเป็นเหมือนอย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ว่าแนะครับ ว่าเราต้องสูญเสียเงินไปปีละตกประมาณพันล้านเป็นเงินเดือนให้กับท่านเหล่านี้ ๖ ปีก็ ๖,๐๐๐ ล้าน อย่างนี้เป็นต้นแนะครับ เพราะฉะนั้นโดยกลไกแล้วนี้ สส. น่าจะทำหน้าที่ได้อย่างเต็มภาคภูมิ

เพราะฉะนั้นผมเองค่อนข้างเห็นด้วยกับสภาเดียวตั้งแต่ต้นนะครับ แต่ก็ได้แพ้มติไปแล้ว
 นะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนในเรื่องของคุณสมบัติของ สว. นะครับ ผมเองผมเห็นว่า
 เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ ข้อเสียของ สว. ในอดีต
 ที่มาจากแต่งตั้งนะครับ ก็คือตั้งกันโดยที่ไม่มีหลัก ไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจนนะครับ เป็นอำนาจ
 หน้าที่ของนายกรัฐมนตรีก็ดี หรือทางภาคทางรัฐบาลเป็นฝ่ายเสนอแนะนะครับ เพราะฉะนั้น
 จึงมีความเห็นโน้มเอียงไปว่า สว. เหล่านี้ถูกตั้งมาเพื่อที่จะค้าจุนรัฐบาล แล้วก็เลยทำให้
 ภาพของ สว. นี้ครับ เสียมาตั้งแต่อดีตตรงที่ว่า เป็นเพียงยกมือเพื่อที่จะค้าจุนรัฐบาล
 แต่จริง ๆ แล้วนะครับ ถ้าเผื่อท่านไปดูคุณสมบัติที่แท้จริงของ สว. นะครับที่ตั้ง ๆ กันมา
 โดยเฉพาะล่าสุดของรัฐบาลสุดท้ายก่อนที่จะมาเป็นรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นี้ จะเห็นว่า
 มันก็มีการแต่งตั้งที่ค่อนข้างจะเข้าตาประชาชนอยู่เยอะพอสมควร ในสมัยรัฐบาล
 ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ในช่วงนั้น ก็ได้มีการแตกแขนงออกไปที่จะเอาบุคคลที่มีความรู้
 ความชำนาญในวงการวิชาชีพต่าง ๆ เข้ามาช่วย ซึ่งตอนนั้นก็เป็นิมิตหมายที่ดีนะครับ
 ผมอยากจะกราบเรียนพื้นฐานอีกนิดหนึ่งครับว่า ในเรื่องของ สว. นะครับ ถ้าเผื่อดูจาก
 ในอดีตนะครับ ท่านบอกว่าเป็นเหมือนกับสภาผักถั่วหรือค้าจุนรัฐบาลก็ตาม แต่คนที่
 ได้รับการแต่งตั้งในช่วงนั้น เท่าที่ผมได้ศึกษาในประวัติศาสตร์นี้ เราจะเห็นว่าท่านเหล่านั้น
 นี้ะครับส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เป็นนายทหาร ซึ่งมีคุณวุฒิ และก็ส่วนใหญ่
 ก็คือแต่งตั้งจากข้าราชการชั้น ซี ๑๐ ขึ้นไปนะครับ คืออธิบดีขึ้นไป หรือปลัดกระทรวง
 ขึ้นไปหรือเทียบเท่า ซึ่งตรงนี้แหละครับ ใครจะว่าอย่างไรก็ตามครับ คือด้วยความรู้และ
 ประสบการณ์ กว่าจะรับราชการมาถึง ซี ๑๐ ได้นี้ะครับ -----

ก็เป็นเรื่องที่ต้องสั่งสมความรู้ ประสบการณ์ และก็ต้องเป็นคนที่อย่างน้อยเหนือกว่าคนอื่นอีกเป็นหมื่นคนที่จะก้าวเข้ามาถึงตรงนี้ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นในแง่ของความรู้ ประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดินนั้น จะมีประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะช่วยพิจารณาถ่วงถ่วงการลงกฎหมาย นะครับ แต่ถ้าเพื่อเป็น สว. เลือกตั้ง นะครับ ก็ไม่ได้ดูถูกว่าท่านเหล่านั้นจะไม่มีประสบการณ์ครับ แต่ความรู้ประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดินนี้ก็อาจจะมีไม่เท่า หรือมีน้อยกว่า หรือบางคนอาจจะไม่รู้เลยก็ได้ นะครับ ถ้าเพื่อเป็นการเมืองร้อยเปอร์เซ็นต์ นะครับ ครั้งที่แล้วนี้ ใน สว. ในปี ๒๕๔๐ นะครับ ก็จะมีเรื่องของ การที่ได้เปิดการเลือกตั้ง นะครับ ค่อนข้างจะกว้างขวางชัดเจนเป็นครั้งแรก ดูตอนแรก ๆ ก็อย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้เคยกล่าวเมื่อก่อน นะครับ ว่าออกมาดี แต่พอตอนหลังไป ๆ มา ๆ ก็กลายเป็นเรื่องที่ได้ถูกคลุมถุงชน หรือได้ถูกซื้อไปเป็นพวก นะครับ ผลสุดท้ายแล้วบทบาทของ สว. ก็เลยไม่ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่เท่าที่ผ่านมา และก็เป็นที่โจษจันของสังคม นะครับ ซึ่งปัญหาอย่างนี้ ผมคิดว่าเมื่อไรก็ตามที่ใช้ระบบเลือกตั้งเท่า ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์นี้ครับ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่มีปัญหา และจะสามารถทำอะไรได้ยากเต็มทน นะครับ เพราะฉะนั้นในกรณีเช่นนี้ กรรมการก็ได้พยายามที่จะรวมขอม โดยที่ว่าจะอาจจะมีเลือกตั้งโดยตรงส่วนหนึ่ง นะครับ เพื่อดูมาจากผลของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และอีกส่วนหนึ่งก็คือใช้ตัวถ่วงดุล โดยใช้ผู้ที่มาจากการสรรหานะครับ หรือเป็นการแต่งตั้งทางอ้อมนี้ นะครับ อันนี้ก็ช่วยทำให้ทั้ง ๒ อย่าง นะครับ เกิดองค์รวมที่สมบูรณ์ขึ้น ดีกว่าที่จะเลือกตั้งโดด ๆ อย่างเดียว โดยที่บทบาทหน้าที่ก็จะไม่ชัดเจน นะครับ ถึงแม้ว่าจะมีการกำหนดคุณสมบัติที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม กำหนดคุณสมบัติที่สูงขึ้น การที่คนเราจะมีรู้ความสามารถในการที่จะมีประสบการณ์ในการที่จะเข้ามาถ่วงถ่วงกฎหมายนี้ ผมคิดว่าต้องใช้ความรู้ความสามารถพอสมควร นะครับ บางที สว. เท่าที่ผมฟังอยู่ในรุ่นที่แล้ว นะครับ ที่เข้ามาเป็นกรรมการถ่วงถ่วงกฎหมายบางเรื่องนี่ ก็อย่างเช่นกฎหมายมหาวิทยาลัย นะครับ ก็แก้กันจนกระทั่งกฎหมายมหาวิทยาลัยนี้ ละเลยครับ เพราะตัวเองต้องการจะเอาแต่ตามใจที่ตัวเองอยากจะให้เป็น ผลสุดท้ายปัญหาก็จะเกิดขึ้นตรงที่ว่า แทนที่จะไปทำให้

กฎหมายดีขึ้น กลับกลายเป็นทำให้กฎหมายและขึ้นนะครับ ซึ่งอันนี้เกิดขึ้นมาแล้วใน สว. ชุดที่แล้วนะครับ ขอประทานอภัย ที่ต้องยกตัวอย่างนี้ เพราะเป็นความเกิดขึ้นเป็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนนะครับ เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือว่า ผมคิดว่าเราจะเลือกที่จะเดินทางไหนนี่นะครับ ผมกราบเรียนว่าท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนะครับ คงจะต้องตระหนักให้ดีกว่าผลนี้ที่จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคตนะครับ เพราะว่าเหตุที่ว่าเรื่องของการเลือก สว. นั้น จะเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าเผื่อท่านไม่ตัดสินใจให้ถูกต้องนะครับ ผลสุดท้ายการที่เราออกแบบรัฐธรรมนูญมา มันก็จะไม่เกิดผลนะครับ เพราะฉะนั้นผมยังเห็นว่า การเลือกตั้ง สว. แต่อย่างเดียวนั้น ผมว่าคงน่าจะเป็นปัญหา เพราะจริง ๆ แล้ว ถ้าเผื่อเป็นอย่างนั้นใช้สภาเดียวจะดีกว่านะครับ ให้มี สส. แต่อย่างเดียว แต่ถ้าเผื่อจะมี ๒ สภาแล้วนี้ ความต่างของ ๒ สภาควรจะต้องมี มีเหมือนกัน มีไปทำไม ต้องมีแล้วแตกต่างกัน แล้วจะต้องทำให้มันดีขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมยังคิดว่าการที่ผสมผสานระหว่างความคิดเห็นของประชาชนนะครับ ส่วนหนึ่งกับความตั้งใจเดิมของกรรมาธิการเดิมอีกส่วนหนึ่งนั้นน่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เมื่อที่ท่านโดยมือก่อนครับ ท่านสามขวัญกับท่านศิระยกพร้อม ๆ กันนะครับเมื่อ
ท่านสามขวัญ เชิญครับ

นายสามขวัญ พนมขวัญ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสามขวัญ พนมขวัญ สมาชิก สสร. นะครับ กระผม
อยากจะอภิปรายสนับสนุนร่างของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครับ ในเรื่อง
เกี่ยวกับจำนวน ที่มา และอำนาจหน้าที่นะครับ เหตุผลที่ยกมาสนับสนุนนั้น ผมเห็นว่า
คณะกรรมการร่างนี้พยายามประนีประนอมระหว่างระบบเลือกตั้งกับการสรรหา
นะครับ เพราะว่าทั้ง ๒ ระบบก็มีข้อดี ข้อด้อย ด้วยกันทั้งคู่ สำหรับในการเลือกตั้งนั้น
เราก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่า -----

เนื่องจากเวลาจำกัดนะครับ และขณะนี้รัฐบาลก็ได้กำหนดการเลือกตั้งให้เร็วขึ้น การเลือกตั้ง สว. เข้าใจว่าก็คงจะอยู่ในเวลาใกล้เคียงกัน ถ้ามีการเลือกตั้ง สว. โดยตรง ในขณะนี้ ไม่เป็นที่สงสัยเลยครับว่าเราจะต้องได้ญาติมิตรของนักการเมืองที่อยู่ปัจจุบัน หรือว่าในอดีตมาอย่างแน่นนอนเกือบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะว่าเวลาจำกัดนะครับ แล้วก็ เวลาของ สส. สว. หน้าใหม่จะไม่มีทางเกิดขึ้นได้เลยครับ เนื่องจากเวลาจำกัด อย่างที่ ผมเรียนแล้ว ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการสรรหานั้นนะครับ มันก็มีทั้งข้อดี ข้อด้อย แต่เราก็ต้องอย่าลืมว่าเราจากประสบการณ์ที่ผ่านมา สว. คณะสรรหานั้นครับ ดูรายชื่อ จากคณะกรรมการสรรหานั้นครับ ก็เป็นผู้ที่น่าจะเชื่อถือได้ เพราะว่าจากประวัติ การทำงานของท่านกรรมการเหล่านี้ และจากผลงานของท่าน หรือจากคุณธรรม จริยธรรม หรือว่าจรรยาบรรณวิชาชีพของท่านเหล่านี้ เท่าที่ผ่านมาเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ซึ่งเราก็เห็นตัวอย่างมาแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นกรรมการสรรหานี้ ถ้าเราสามารถจะได้ คณะกรรมการสรรหาที่มีความเป็นธรรม ซึ่งเราเห็นว่าเป็นธรรมนี้นะครับ มันไม่มีอะไร ร้อยเปอร์เซ็นต์ เป็นผู้มีทรวงคุณวุฒิ เป็นผู้ที่น่าเชื่อถือนี้นะครับ เราก็น่าจะให้ความ ไว้วางใจแก่ท่านเหล่านี้ได้ระดับหนึ่งนะครับ เพราะว่าท่านเหล่านี้ก็คงไม่ต้องการที่จะมา เสียชื่อเสียง หรือเกียรติประวัติของท่านในบั้นปลายชีวิตของท่าน อันนี้ผมค่อนข้างจะ มั่นใจในสิ่งเหล่านี้ครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานะครับ ผมอาจจะอธิบายไม่นาน ก็เห็นว่า ที่คณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญได้ไปกลั่นกรอง ดูเหตุ ดูผลของสิ่งต่าง ๆ นะครับ ตั้งแต่จำนวน ที่มา และอำนาจหน้าที่นี้ สำหรับตัวผมเองนี้ผมเห็นด้วยเกือบจะ ร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่ารัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านคิระครับ

นายคิระ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม คิระ แสงมณี สสร. นะครับ ก็ด้วยความเคารพต่อความคิดของกรรมาธิการยกย่องนี้ครับ ในเรื่องของที่มาของ วุฒิสมาชิกนี้นะครับ ซึ่งก็คงจะเป็นอย่างที่ท่านอาจารย์สมคิดได้กล่าวเมื่อก่อนว่า เป็นนวัตกรรมใหม่ที่สร้างระบบสภาลูกครึ่งขึ้นมาครับ คือเป็นสภาลูกครึ่งนะครับ

อาจจะแตกต่างกับคำว่า ครึ่งลูก นะครับ ที่ผมว่าครึ่งลูกเพราะว่า ลูกครึ่งเพราะว่ามันเป็นสภาพที่ผมเองก็อย่างที่ว่า เรียนแต่อยู่ในเมืองไทย ไม่ได้ไปเรียนที่เยอรมัน หรือฝรั่งเศส อย่างอาจารย์สมคิด หรืออะไรนะครับ ผมเองก็ไม่ทราบอยู่ที่ประเทศเหล่านั้นใช้ระบบนี้ด้วยหรือเปล่าครับ อันนี้ก็เป็นคำถามอันที่ ๑ นะครับ ผมเองก็คิดว่าสภาพนี้ มันเป็นสภาพนิติบัญญัติ อย่างที่ท่านการุณพูดนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นสภาพนิติบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญเราที่เราร่างเองนี้ เราบอกว่าสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ผู้แทนปวงชนชาวไทยก็ต้องมาจากปวงชนชาวไทย คงไม่ได้มาจากอหังการทั้งเจ็ด หรือทั้งแปด ทั้งหลายทั้งปวงที่เราไปสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อตั้งขึ้นมาสรรหาสมาชิกวุฒิสภา นะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าพี่น้องประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย เพราะเขาจะต้องมีส่วนในการที่จะเลือกผู้แทนเขาเข้ามาในวุฒิสภา อย่าไปห่วงเลยครับว่าวุฒิสภาเลือกมาแล้วมันจะเลวร้ายหมด ถ้าเลวร้ายหมดนี่นะครับ คนอย่างอาจารย์เจิมศักดิ์มาได้ อย่างไรก็ตามครับ ถ้าเลวร้ายหมด คนอย่างอาจารย์จตุตินันท์ คุณจตุตินันท์ติดมาได้ อย่างไรก็ตามครับ คนอย่างคุณอภิชาติ ดำดี ติดมาได้ อย่างไรก็ตามครับ คุณกล้าณรงค์ จันทิก นี้ ไม่ต้องถ่ายภาพออกไป คนก็เลือกนะครับ เพราะอะไร เพราะว่ามีความเสี่ยง มีความสมบัติ ใครที่บอกว่าวุฒิสภานี้ นะครับ ไม่มีคนมีความวุฒิที่จะกลับกรองกฎหมาย ผมไม่ทราบว่าเอาตัวเลขจากไหน แต่ตัวเลขที่อยู่ในมือผม ปี ๒๕๔๓ ถ้าจำไม่ผิด วุฒิสภารุ่นนี้ อาจารย์เจิมศักดิ์ อยู่ด้วยใช่ไหมครับ ท่านการุณ ไสงาม อยู่ด้วยใช่ไหมครับ สถิตินะครับ พี่น้องประชาชน ถ้าเลือกอย่างนี้ว่าไง ผมก็ไม่รู้จะไปเลือกที่ไหนแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านศิวะครับ ผมก็อยู่ด้วยครับ

นายศิวะ แสงมณี : อ้อ ขอประทานอภัยครับ เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่า
วุฒิสภาชุดนั้นต้องเป็นชุดดีเยี่ยม ไม่อย่างนั้นมาเป็นรองประธานสภาเราไม่ได้หรอกครับ
ผมอยากจะทำให้เห็นครับ พี่น้องประชาชนไม่ได้โง่เลยครับ เลือกคนที่มีความรู้
ความสามารถเข้าไปทั้งนั้น ยกตัวอย่างข้าราชการครู ๖ คน ใน ๒๐๐ คน ข้าราชการทหาร
ตำรวจ ๔ คน ข้าราชการบำนาญ ๕๖ คน โง่โง่โง่ครับ นะครับ แต่จะมาขายตัวที่หลังนั้น
อีกเรื่องหนึ่งนะครับ อันนั้นผมไม่เกี่ยว เพราะแต่ตอนเลือกเขาไม่ได้คิดถึงเรื่องการขายตัว
เขาเลือกคนมีความรู้ ความสามารถนะครับ คือบางคนอยากจะขายแต่ขายไม่ได้ก็ไม่แน่
เหมือนกันนะครับ ต่อไปที่นักธุรกิจ ๓๗ คน ทนายความ ทนายความอย่างท่านสุรชัย
นี่ครับ ติดเข้ามา ๓๗ คน ในนี้ผมไม่ทราบมีชื่อใครบ้างเป็นทนายความกันนะครับ ที่ติดมา
๓๗ คน ท่านสัก กอแสงเรื่อง อะไรต่าง ๆ ซึ่งมีชื่อเสียงทั้งนั้น ผมเชื่อว่าคนเหล่านี้เขาไม่มา
ขายครับ แล้วก็ไม่กล้าซื้อด้วยนะครับ แล้วยังมีนักการเมืองท้องถิ่น ๑๖ คน นักการเมือง
ท้องถิ่นติดมาแค่ ๑๖ คนครับ ประชาชนเลือกถูกครับ เขาไม่ได้ไปเลือกแบบเดียวกับ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขาเลือกเป็น เขาแบ่งแยกเป็นครับ กรุณาอย่าไปดูถูกประชาชน
ผมเห็นกรรมาธิการรัฐธรรมนูญชุดนี้เริ่มต้นก็บอกว่า จะเพิ่มอำนาจประชาชน
แต่พอประชาชนจะใช้สิทธิ บอกว่า อย่าใช้เลย ใช้มาก็เลือกคนไม่ดีเข้ามา มาโกงกิน
ในวุฒิสภา แปลว่าอย่างไรครับ ฝ่ายประชาสัมพันธ์จะไปโฆษณาได้ไหมครับว่า
เพิ่มอำนาจประชาชนตรงไหน ในเมื่อสิทธิจะเลือกผู้แทนเขายังไม่มีเลย แล้วจะเรียกว่า
เพิ่มอำนาจได้อย่างไรครับ เลือกพนักงานรัฐวิสาหกิจมา ๓ คน แพทย์ ๗ คน เอาไว้รักษา
พวกอายุมาก ๆ นะครับ รับราชการได้ ๑๖ คนอีกครับ รวมกับบำนาญเกือบ ๗๘ คน
เพราะฉะนั้นผมว่าประชาชนไม่ได้โง่ แม้กระทั่งในปีสุดท้ายที่คุณจตุรินทร์ คุณอภิชาติติด
มานี้ก็สถิติใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในส่วนที่ว่า กลัวว่าวุฒิสภาถ้าประชาชน
เลือกมาจะกลั่นกรองกฎหมายไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ครับเพราะมีคุณวุฒิตั้งนั้น ปัญหา
อย่างเดียวคือเรื่องพฤติกรรมของคนเท่านั้นเอง ซึ่งผมเชื่อว่ามาจากระบบไหนก็เหมือนกัน

เพราะมันอยู่ที่คน คนมันจะเลวนี้อย่างไหนก็เลวครับ แต่ว่าถ้าเลวที่มาจากประชาชน ผมว่าประชาชนเขาตรวจสอบได้ แต่ถ้าจะมาจากกรรมการสรรหา กรรมการสรรหา รับผิดชอบไหมครับ ถ้าใครบอกว่ากรรมการสรรหานี้น่าเชื่อถือ ผมไม่ปฏิเสธครับ ตำแหน่ง ท่านนี้น่าเชื่อถือทั้งหมด แต่ขอประทานโทษนะครับ เมื่อสองสามวันนี้ อาจารย์รัฐเอง เป็นคนบอกว่า มีคนพยายามติดสินบนศาลรัฐธรรมนูญ เห็นไหมครับ ขนาดว่าองค์กรที่เรา เชื่อถือโปร่งใสที่สุดแล้วยังมีข้อกล่าวหาได้ แล้วทุกคนเป็นมนุษย์ครับ มีกิเลส มีความโลภ มีเพื่อน มีฝูง อย่างที่ผมเคยเรียนหลายครั้งนะครับว่า สรรหามา ในที่สุดจะได้ใครครับ วปอ. รุ่นเดียวกัน สถาบันพระปกเกล้า นักเรียนอัสสัม (Assumption College) นักเรียน เซนต์คาเบรียล (Saint Gabriel's College) นักเรียนเก่าฝรั่งเศสนะครับ หรือนิติศาสตร์ ๐๙ หรือรัฐศาสตร์รุ่น ๑๔ รุ่นอาจารย์เกียรติชัย จะเป็นไปได้นะครับ เพราะฉะนั้นผมว่า มันไม่มีอะไรที่เราจะการันตี (Guarantee) ได้ว่าจะมีความยุติธรรม โปร่งใส เพียงพอ นะครับ ในที่สุดก็เลือกเข้ามาพวกเราก็จะถูกกล่าวหาว่าเรากำลังจะยื้อนยุคนะครับ ปี ๒๕๔๐ นี้ เขาให้เลือกตั้ง วันดีคืนดีเรามาเปลี่ยนบอกว่า เอา ๒ อย่างมาอยู่ด้วยกัน หรืออย่างที่ท่านประธานอุทัยเขาบอกว่า ปลาสองน้ำ ซึ่งไม่มีทางหรอกรครับ สองน้ำนี้จะไป อยู่ด้วยกันได้ แล้วมันผิดหลักผิดการนะครับ ผมไม่ทราบอาจจะมีประเทศในโลกก็ได้ เพราะว่าผมไม่เคยไปทั่วโลกมานะครับ แต่มันไม่ควรจะมีในประเทศของเราะครับ เพราะฉะนั้นผมยังยืนยันว่าระบบการเลือกตั้งนี้ดีที่สุด ถึงแม้จะได้คนมาไม่ดี แต่ผมว่า ประชาชนต้องเรียนรู้เรื่องประชาธิปไตยครับ ไม่ใช่วันดีคืนดีมา พอเราบอก เขาเลือกตั้ง ไม่ดี เราบอกว่า แต่งตั้งเสีย หรือสรรหาเสีย แต่ต่อไปก็กลับไป ย้อนไปเลือกตั้งอีก ประชาชนไม่มีโอกาสได้เรียนรู้เลย เพราะประเทศของเรานี้มันเปลี่ยนระบบกัน บ่อยเหลือเกิน เพราะว่าเราได้คนเก่ง ๆ มาก เราสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นมาเยอะ นะครับ แต่ว่าประชาชนเขานี้ เขาตามเราไม่ทันครับ เพราะฉะนั้นผมยังยืนยันว่า การเลือกตั้งวุฒิสภานี้ -----

เป็นเรื่องมีความจำเป็นนะครับ และก็ผมไม่ปฏิเสธว่า ถ้าจะไปกำหนดคุณสมบัติให้มันเข้มข้น หรือถ้าใครกล่าวหาว่าผิวเมีย ผมยังไม่ทราบว่าคุณภาพผิวเมียมันผิดตรงไหนนะครับ เพราะที่ฝรั่งเศสผมก็เห็นว่าคนสมัครเป็นประธานาธิบดีก็เป็นผู้หญิงใช่ไหมครับ แล้วก็ก็มีสามีเป็นผู้ชายใช่ไหมครับ สามีเป็นผู้ชาย ที่ผมเรียนสามีเป็นผู้ชาย เพราะว่าอีกอย่างเขาไม่ได้จดทะเบียนกันใช่ไหมครับ แต่เขาก็อยู่กันมา ๒๐ กว่าปี เขาก็มาทำการเมืองเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอย่าไปรังเกียจเรื่องความเป็นผิวเมีย เพราะไม่ต่างอะไรกับลูก กับน้อง กับหลาน ญาติพี่น้อง ในประเทศของเรามันมีความสัมพันธ์ และจะบอกว่าวุฒิสภานี้เลือกมาแล้วก็จะเป็นพวกกัน มีความสัมพันธ์กับการเมือง มีใครในเมืองนี้ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเมือง มีใครที่นั่งในที่นี้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเมือง ท่านมาได้อย่างไรครับ ร้อยคนนี้ท่านมาได้อย่างไร ท่านเหาะเหินเดินอากาศโดยไม่รู้จักรใครเลยหรือครับ เป็นไปไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ แต่เมื่อมาแล้วเราได้ทำหน้าที่ของเราอย่างดีที่สุดนะครับ ผมเชื่อว่าในวุฒิสภาเลือกคนมาร้อยคน สองร้อยคน ถ้ามันจะมีเลวจำนวนมาก แต่มีดีจำนวนหนึ่งสิบยี่สิบคน อย่างอาจารย์เจิมศักดิ์ ก็ยังทำให้วุฒิสภารุ่นที่แล้วหรืออาจารย์เสรีทำอยู่รุ่นที่แล้วก็หัวโนไปตาม ๆ กัน แต่ท่านทำให้กระบวนการเลือกตั้งองค์กรอิสระเลือกตั้งไม่ได้ด้วยซ้ำนะครับ เพราะฉะนั้นผมยังเชื่อมั่นในศรัทธาของประชาชนครับ ผมยืนยันว่าระบอบประชาธิปไตยนี้ ประชาชนต้องเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยครับ และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวบอกว่า อำนาจของท่านทั้งหลายนี้ท่านไม่ประสงค์จะไปให้อยู่กลุ่มคนใดคนหนึ่ง ท่านประสงค์จะอยู่ให้กับเป็นอำนาจของประชาชนครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุนทร จันทรังสี สสร. นครราชสีมา หมายเลข ๐๘๔ กระผมขออภิปรายแตกต่างจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู่นี้ ความเห็นเราแตกต่างกันได้ แต่เราไม่แตกแยกกัน ผมอยากจะกราบเรียนว่า สว. ของเรามีมา ๒ ชุดแล้วนะครับที่ผ่านการเลือกตั้ง ชุดแรกผมยอมรับว่ามีคุณภาพดีกว่าชุดที่ ๒ โดยภาพรวมนะครับ ไม่ใช่หมายความว่าชุดที่ ๒

จะไม่ดีเลย เหตุผลที่ว่าชุดแรกดีกว่าชุดที่ ๒ ด้วยเหตุดังนี้ครับ ๑. กกต. ตรวจสอบเข้มแข็งกว่า อันนี้คงไม่มีท่านใดปฏิเสธนะครับ กกต. คือกรรมการกลั่นกรองคนด้วยความเข้มงวดในกติกา ผู้ที่เข้าไปจึงมีคุณภาพมากกว่า ประการที่ ๒ ผู้ทรงอิทธิฤทธิ์ทางเงินตราคือรัฐบาลในขณะนั้น ยังไม่ทราบอิทธิฤทธิ์ของ สว. ว่ามีมากมายเพียงไร จึงยังวางเฉยอยู่ในเบื้องต้นแรก การคัดเลือกจึงดำเนินไปโดยสะดวก โดยปราศจากการแทรกแซง แต่เมื่อรัฐบาลในยุคนั้นได้ทราบแล้วว่า สว. มีอิทธิพลที่จะสั่นคลอนตัวเองได้ ตรวจสอบตัวเองได้ ในขั้นที่ ๒ จึงสกัดกั้นทุกอย่าง แทรกแซงทุกอย่าง จนกระทั่ง สส. สว. คุณภาพในชุดที่ ๒ นี้เหลือน้อย วิธีการสกัดกั้นก็คือ เงินครับ ทุ่มเทเงินเข้ามาในการเลือกตั้ง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้คือท่านพีศิวัระ ก็ได้กล่าวแล้วนะครับว่า สว. รุ่นแรกมีหลายคนที่มีคุณภาพ แต่จะขายตัวในภายหลังหรือเปล่าก็ไม่ทราบ อันนี้ผมก็ยอมรับครับ และผมก็เห็นว่าบางคนแรกก็ดีอยู่หรอกครับ แต่พอได้เลือกตั้งเข้าไปแล้ว ซึ่งเราก็ตราบบันดีว่า สว. นี้จะต้องปลอดจากการเมือง แต่ระยะหลังผมเห็นว่า ขออนุญาตเอ่ยนาม พันตำรวจโท ทักษิณ ไปที่จังหวัดผมที่ไร เขาก็ไปเข้าแถวคอยต้อนรับ คอยมอบพวงมาลัยให้ ผมเห็นแล้วผมก็หุดหู่ใจที่ สว. บางคนประพฤติเช่นนั้น อย่างนี้จะเข้าใจว่าถูกซื้อหรือเปล่าไม่ทราบ แต่พฤติกรรมที่มันส์มาให้เห็น -----

ก็ทำให้เราหมดศรัทธา สว. สมัยแรก หลายคนอย่างที่ท่านศิวะยกตัวอย่างมาแล้ว ยอมรับว่าดี แล้วที่บางคนที่ท่านยังไม่ได้ยกด้วยนะครับ ซึ่งผมจะขอยกเพิ่มเติม อย่างเช่น ทนายทองใบ ทองเปาด์ อันนี้ก็เป็น สว. จากคนยากคนจนโดยแท้จริง เป็นลูกชาวไร่ชาวนา แล้วก็ปฏิบัติทางกฎหมายเพื่อประชาชน จนกระทั่งได้รับรางวัลแมกไซไซ (Magsaysay) (Ramon Magsaysay Award) และได้รับเลือกตั้ง โดยไม่ได้ชื่อเสียง อันนั้นยอมรับ แต่ก็อย่างที่ได้อธิบายแล้วว่า สมัยแรกกับสมัยที่ ๒ แตกต่างกันไป พอถึงสมัยที่ ๒ การเลือกตั้งรุนแรงขึ้น การแทรกแซงมากขึ้น กรรมการไม่เป็นธรรม สว. ผัวเมียมากขึ้น ท่านถามว่า สว. ผัวเมียผิดตรงไหน ผมก็จะถามว่า แล้วการตรวจสอบจะเป็นได้อย่างไร สมมุติว่าพวกนี้จะมี การตรวจสอบ ผัวเมียนอนด้วยกัน เขาก็ต้องคุยกันไปแล้วว่าทางหนีทีไล่จะต้องเป็นอย่างไร ขึ้นต้นลงท้ายจะต้องเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นการตรวจสอบตรงนี้จะไม่มีผล นอกจากผัวเมียแล้วก็ยังเป็นเครือข่าย ซึ่งมันจะต้องควบคุมบังคับบัญชากันได้ สิ่งเหล่านี้คือจุดอ่อนของ สว. ในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งใน สว. รุ่นที่กำลังจะมีขึ้นก็จะมี การแก้ไข เรื่องที่พวกที่จะเป็นเครือข่ายกัน ซึ่งเราได้พยายามแก้ไขป้องกันไว้แล้ว อย่างไรก็ตาม นี่คือข้อแตกต่างอย่างไรก็ดี ผมเห็นว่าวิธีการที่กรรมการยกทรงนำเสนอเป็นทางออกที่ดี และ กลับจากการไปฟังเสียงของประชาชน ประชาชนก็ยอมรับได้นะครับ ถ้าพบกันคนละครั้ง แต่ก็จะไม่ยอมรับอย่างเด็ดขาด ถ้าเป็นการแต่งตั้งล้วน ๆ ผมจึงขอสนับสนุนให้มีการเลือกตั้งผสมกับการแต่งตั้ง ดังเช่นที่ท่านกรรมการยกทรงกำหนดไว้ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตามที่ยกมือนะครับ ท่านเสวตครับ

นายเสวต ทินกุล : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ครับ ผม เสวต ทินกุล ครับ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นเรื่อง สว. คือสมาชิกวุฒิสภานี้ เราต้องทราบก่อนว่ามันเป็นมา เป็นไปอย่างไร นะครับ ท่านประธานครับ สว. นี้มันเป็นสภาพี่เลี้ยง สภาพแนะนำ สภาพระดับประคอง ระดับประคองใครครับ ระดับประคอง สส. นะครับ ที่ไปดูในต่างประเทศก็ดี อันนี้ยก ต่างประเทศแล้วนะครับ ทั่วประเทศทั่วโลกนี้ มี สว. บ้าง ไม่มี สว. บ้างส่วนใหญ่ ก็จะมีครับ แต่มีแล้ว ถามว่า เหมือนกันไหม รูปแบบที่มาที่ไปไม่เหมือนกันเลยครับ

ท่านประธานครับ ไม่เหมือนกัน หลาย ๆ ประเทศไม่เหมือนกัน แต่สรุปว่า ก็มี สว. เหมือนกันนะครับ เขาบอกว่า มันเป็นความจำเป็นของประเทศที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ครับ มีชนกลุ่มน้อยที่มีอยู่ในประเทศ และมันเป็นความมั่นคงครับที่จะต้องมีความเมื่อเราตกลงปลงใจกันแล้วว่า สภาแห่งนี้จะใช้ ๒ สภา โดยมี สว. เราก็พูดเรื่องนี้กันนะครับ ก่อนอื่น สว. นี้ เหตุปัจจัยนี้มันเกิดขึ้นจากไหนนะครับ เราก็ต้องยกธรรมขึ้นว่า คือ ญัตติมา เหตุ ปัตตวา (ญัตติมา เหตุ ปัตตวา) นะครับ ธรรมมันต้องเกิดจากเหตุ เหตุที่มี สว. มันก็ต้องมาจากว่า มันมี สส. นะครับ ถ้าไม่มี สส. มันก็ไม่มี สว. เป็นเหตุปัจจัย สส. นี้ เขามาจากประชาชนก่อนครับ ให้ประชาชนเลือก โดยประชาชนเข้ามา เข้ามาแล้วเขาทำหน้าที่อะไร เขาทำหน้าที่ประการที่ ๑ คือ นิติบัญญัตินะครับ แล้วหมวกอีกใบหนึ่งเขาก็มีหน้าที่ส่งตัวแทนไปเลือก ตัวแทนเขาไปทำหน้าที่บริหารด้วยนะครับ ฝ่ายที่ไปทำบริหารนี้ เขาก็ส่งเรื่องเขากลับมาฝ่ายนิติบัญญัติ ก็มี ๒ เรื่องครับ ๑. ปัญหาข้อกฎหมาย ไม่ว่าจะ เป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับข้อมุ่งหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนก็ว่าไป และอีกปัญหาอย่างหนึ่งคือ ปัญหาข้อเท็จจริง ปัญหาด้านนโยบายการบริหาร ความทุกข์ยาก พี่น้องประชาชนที่จะต้องแก้ไข หรือนโยบายปกป้องคุ้มครองอื่น ๆ ของรัฐออกมา ร่วมคิด ร่วมทำกัน ออกมาเป็นข้อกฎหมาย อย่างนี้เป็นต้นครับ เมื่อเขาออกกฎหมายมา ก็จำเป็นอยู่เอง สภาพี่เลี้ยง สภาแนะนำก็ไปแนะนำ ปรึกษาประคอง บอกกล่าวเขา -----

มันไม่มีความจำเป็นว่าสภาหนึ่ง สภาวุฒิสภาหนึ่ง จะต้องรู้กฎหมายหมดหรือครบ
 รู้กฎหมายหมด ไม่มีองค์ความรู้มิติอื่น ๆ ก็ใช้ไม่ได้ เรามีสำนักงานกฤษฎีกา มีเจ้าหน้าที่
 กฤษฎีกามาให้คำแนะนำ สว. เหล่านี้อยู่แล้วนะครับ และโดยตัวของ สส. สว. เองก็จะมี
 สว. ที่เป็นนักกฎหมายที่เชี่ยวชาญอยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนว่า เราก็ต้องยึดโยง
 ประชาชนนะครับ คือสนับสนุนว่าให้มาจากประชาชนโดยการเลือกตั้ง คราวนี้ที่มาของ
 สว. นะครับ ถ้ามันมาจากการเลือกตั้งแล้วนี่ จำนวนจะเป็นเท่าไร ผมก็บอกง่าย ๆ ด้วย
 ความเป็นธรรม เราพิจารณาความเป็นธรรมขึ้นมาก็คือว่า เมื่อสภา สส. เขตที่มาจาก
 ประชาชนเลือกโดยตรงนี้ มัน ๔๐๐ นะครับ ไม่ใช่ปาร์ตี้ลิสต์ (Party list) นะครับ ไม่ใช่
 สัดส่วนนะครับ เราก็เอาครึ่งหนึ่ง พี่เลี้ยงก็เอาแค่ครึ่งหนึ่ง หรือหนึ่งในสาม ก็พอครับ ผมก็
 ไม่ได้กะเกณฑ์ แล้วแต่สมควร อันนี้ชัดเจนนะครับ ต่อไปนี้ ปัญหาที่เราถกเถียงกันอยู่
 เมื่อกี้นี้ นะครับว่า ปัญหาถกเถียงกันอยู่ว่า มันเกิดเหตุว่า สว. ชายตัวหรือไม่ชายตัว ผมก็
 ยกเรื่อง เกษมมา เหตุ ปัตตวา (เกษมมา เหตุ ปัตตวา) อีกละครับ เหตุเกิดจากไหนครับ
 เหตุเกิดจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ครับ ที่อ้างว่าเป็นของประชาชนดีที่สุด เลิศหลที่สุดแล้ว
 ก็ท่านเขียนรัฐธรรมนูญบัญญัติให้เขาไปเป็นโจรนะครับ มันก็ได้โจรขึ้นมา ขออภัยที่ต้อง
 กล่าวตรง ๆ เช่นนั้นนะครับ เนื่องจากอะไรครับ ท่านออกแบบ วัน แมน วัน โหวต (One
 man one vote) นะครับ ท่านออกแบบ วัน แมน วัน โหวต สส. ให้ไปนับรวมเขตนะครับ
 สว. นับที่เขต หน่วยเลือกตั้งเขตใคร เขตมัน อย่างนี้เป็นต้น อย่างที่ ๑ อย่างที่ ๒ ท่านทำ
 วัน แมน วัน โหวต แม้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตใหญ่ แต่เลือกได้เบอร์เดียว ผลก็คือ
 กรุงเทพมหานครคะแนนนำเกือบล้าน คะแนนสุดท้ายสองหมื่นกว่า จังหวัดก็เช่นกันครับ
 ท่านลองหลับตานึกภาพก่อนว่า ถ้ามันเป็นภายในจังหวัดนะครับ มันจะเกิดอะไรขึ้น
 จังหวัดหนึ่งมีคนลงคะแนนเสียงได้ประมาณสัก ๔ แสนคนนะครับ สมมุตินะครับ
 โดยประมาณ เขามาลงใช้สิทธิเลือกตั้งประมาณสักสองแสน จังหวัดหนึ่งนะครับ แล้วมีคน
 มาสมัครเลือกเป็น สว. ๓๐ คน ทุกคนสู้หมด วัน แมน วัน โหวต แบ่งคะแนนกัน มันเป็นที่
 คาดหมายได้เลยว่า ผมเน้น ๆ ๒ อำเภอนี้ ผมชนะเลย คาดหมายได้เลยว่าคะแนนผมนี่
 ๔๐,๐๐๐ คะแนน ๕๐,๐๐๐ คะแนน ผมได้เป็นแน่ ๆ ผมก็ต้องใช้วิชาแพะ วิชาमार ผมก็ไปยุ่ง
 ตะแคงรัวให้คนอื่นมาสมัครในเขตที่เลือกตั้งผมมันอ่อน ผมยกตัวอย่างเปรียบเทียบตัวผมเอง

๒๓)

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๑๔/๒

มาสมัครในเขตที่เลือกตั้งผมมันอ่อน ผมยกตัวอย่างเปรียบเทียบตัวผมเอง ไม่ต้องพาดพิงคนอื่นหรือใคร เพราะฉะนั้นนาย ก ก็ไปอยู่อำเภอ นั้น นาย ข ก็ไปอยู่อำเภอ นี้ นาย ค ก็ไปอยู่อำเภอ นั้น ผมกิน ๒ อำเภอ ๓ อำเภอ ผมสบายแล้ว ผลออกมามันแน่นอน ผม ๕๐,๐๐๐ คะแนน เข้าอย่างชัวร์ ๆ (Sure) นะครับ ชัดเจน เมื่อการออกแบบการเลือกตั้งของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เป็นอย่างนั้น มันก็เกิดวิกฤติขึ้น เพราะมันไม่เป็นโดยธรรม คือธรรมชาติ ถูกต้อง ชอบธรรม แต่ถ้าเราออกแบบแบบ สส. ที่เราพูดกันเมื่อวานนี้ เรียงเบอร์ ไอ้โห ๔ แสนคะแนน ๕ แสนคะแนน ไอ้โห คราวนี้ไม่รู้ใครเป็นใครแล้ว ใฝ่เป็นใฝ่ไม่รู้แล้ว มีดีไปหมดแล้ว คาดคำนวณไม่ได้ จะเอาวางแผนเอาคนนั้นไปลงตัดคะแนนตรงนี้ ตรงนั้น ไม่ได้แล้ว ต่างคนต่างมุ่งหน้าทำความดี มุ่งหน้าสะสมความดีที่จะไปทำงานทางการเมืองเพื่อช่วยพี่น้องประชาชน ผมก็เรียนอย่างนี้ครับ ไม่ต้องพาดพิงคนอื่น ผมเริ่มทำงานทางการเมืองนี้ แต่ไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองนะครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ ตั้งแต่ผมเป็นหนุ่มรุ่นกระถาง อายุ ๒๑ ปี ผมไม่เคยประสบความสำเร็จเลยในทางการเมืองนะครับ ก็ต้องเพียรพยายามทนต่อผู้มา เพราะฉะนั้นคนที่อยากจะทำการเมือง ทำเพื่อบ้านเพื่อเมือง มีอุดมการณ์ ท่านต้องพิสูจน์ ทองแท้ต้องทนต่อการพิสูจน์ ท่านเริ่มทำแต่ท่านเป็นวัยหนุ่มจนถึงท่านแก่ขึ้นมา มีตบะบารมี มีผู้คนเชื่อถือ เห็นคุณงามความดี เห็นความตั้งใจจริงของท่าน ท่านถึงจะได้เป็น สว. ไม่ใช่ชนชั้นวรรณะมาทีเดียว ซีไทม์ แมชชีน (Time machine) มาบีบ ฟรีบ แล้วก็มาเป็น สว. เลย เลือกลง เพราะท่านมีอำนาจมากเรื่องอื่น อำนาจเงินหรืออะไรก็แล้วแต่ มันจะเป็นแบบนั้น สาเหตุเรื่องสภาผู้เผด็จการ ก็เพราะว่ามันมาจากส่วนที่มันเป็น วัน แมน วัน ไหวต มันเป็นความคาดหมายได้

เขาก็ล็อก (Lock) ได้ครับ เพราะฉะนั้นท่านใช้วิธีที่เป็นธรรมชาติ ธรรมะนี้ เรียงเบอร์ ไปเลยทั่วจังหวัด อย่างโคราชของพี่สุนทรเป็นต้นนี้ จังหวัดเขาใหญ่ ไร่ เอามาเลยล็อกตั้ง คนมีสิทธิล็อกตั้งเยอะแยะไปหมด เหลือ ๒ นาที ผมทราบครับท่านประธาน เอามาเลย จะเอาเท่าไร คนได้ที่ ๑ อาจจะมีคะแนน ๒ ล้านก็ได้ เรียงเบอร์ ไร่ไฮ เยอะแยะ เพราะฉะนั้นเขาก็ไม่สามารถบล็อก (Block) ได้ ผมจึงขออนุญาตท่านประธาน และท่านกรรมาธิการแต่เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านนิมิตรนะครับ ท่านวิชัย เรื่องเรื่องกฤษฎีกา นะครับ ท่านนิมิตรเชิญครับ

นายนิมิตร ชัยธีระธิกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายนิมิตร ชัยธีระธิกุล สสร. จากการประมวลความคิดเห็นของประชาชน ในภาคใต้ที่ดี ในจังหวัดสงขลากี่ดี ซึ่งผมเป็นประธานอยู่นั้นนะครับ ประชาชนส่วนใหญ่แล้วก็เห็นว่าการเลือกตั้ง เลือก สว. นั้น ก็ให้มาจากการเลือกตั้งนะครับ เรื่องการสรรหา เป็นส่วนน้อยมากนะครับ ก็เหตุผลก็อย่างที่หลาย ๆ ท่านที่ได้กล่าวมาแล้วครับ โดยเฉพาะ ท่านศิริได้กล่าวมาแล้ว เป็นเหตุผลเดียวกัน ฉะนั้นในความเห็นของคนในจังหวัดสงขลา ซึ่งผมรับฟังความคิดเห็นมาแล้ว ก็เห็นว่า สว. ก็สมควรมาจากการเลือกตั้งนะครับ แต่วิธีการเลือกตั้ง เลือกแบบไหนนะครับ ก็ให้ทางกรรมาธิการไปคิดเอาเอง แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือประชาธิปไตยก็ต้องมาจากการเลือกตั้งครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านวิชัยครับ เชิญครับ

นายวิชัย เรื่องเรื่องกฤษฎีกา : ท่านประธานสภาและท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติ ที่เคารพครับ กระผมคงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกับหลาย ๆ ท่านนะครับ ในเรื่องของ สว. นะครับ กระผมกราบเรียนว่า จากที่เราไปรับฟังความคิดเห็นจากสถานที่ต่าง ๆ จังหวัดต่าง ๆ และรวมไปถึงหลาย ๆ ท่าน ก็มีแนวคิดไม่ค่อยตรงกัน ประการแรกนี้ หลาย ๆ ท่านบอกว่า เป็หน่าย ไม่อยากจะได้ สว. ที่มาจากการเลือกตั้งเพียงประการเดียว เหตุผลก็ทีพูดกันมากเหลือเกินว่า เรื่องของสภาผู้ สภาเมีย ปัญหาของการผูกขาดในเรื่อง การเมืองนะครับ อีกจำนวนหนึ่งเขาบอกว่า ควรจะมาจากการสรรหา ซึ่งจริง ๆ แล้วนี้

๒๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ประไพพิศ ๑๕/๒

เอกสารหลักฐานที่เราสอบถามไปทั่ว ซึ่งคณะกรรมการการยกกว้างได้มอบหมายให้เราไปถามต่อประชาชนนั้น ก็มีอยู่ ๒ ประการ มีทั้งคนเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยว่า ถ้า สว. นั้น มาจากการเลือกตั้งเพียงประการเดียว ก็เกรงไปว่าจะซ้ำรอยเดิมที่บอกว่า สภาผู้ สภาเมีย นั้นก็เป็นประเด็นหนึ่ง เป็นอีกจำนวนครั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้น กระผมกราบเรียนว่า อดีต สว. นั้นมิได้หมายความว่ามาจากการเลือกตั้งเพียง ประการเดียว มาจากการแต่งตั้งด้วย และก็ในช่วงหลังนี้ก็มาจากการเลือกตั้ง ถ้ามองว่า ในการปฏิบัติภารกิจของ สว. ที่มาจากการเลือกตั้งนั้น ได้รับผลเป็นประการใด สว. ที่มาจากการแต่งตั้งนั้น ได้รับผลเป็นประการใด อันนี้ผมเชื่อครับว่าประชาชนทั่วประเทศ พี่น้องประชาชนก็ได้สัมผัส ได้รับรู้ รับทราบมาโดยตลอด จะไม่ลงลึกไปถึงที่บอกว่า มีข้อดี ข้อเสียอย่างไร กราบเรียนแต่เพียงว่า วันนี้คณะกรรมการการยกกว้างได้นำเสนอ ทั้ง ๒ ประการ คือมาจากการเลือกตั้งและมาจากการแต่งตั้ง ก็น่าจะสอดคล้องกับที่เรา ได้ผ่านมาเมื่อวานนี้ครับ ที่ได้พิจารณาในเรื่องของ สส. ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ กระผมก็ต้อง ขอกราบเรียนต่อสภาว่า เป็นความคิดเห็นส่วนตัว ผมทบทวนกับที่ได้รับฟังจากพี่น้อง ประชาชน กระผมเห็นด้วยจากสมาชิกสภาว่างที่ได้กรุณาหยิบยกเอา สว. นั้นมาจากการ เลือกตั้งและมาจากการแต่งตั้ง ขอสนับสนุนครับผม ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานสภา สสร. ที่เคารพครับ ผมคิดว่าเรากำลังพูดถึงเรื่องที่มาของ สว. ผมคิดว่าการที่จะดูว่า สว. ควรจะมีที่มาอย่างไร นั้น ที่สำคัญคือต้องดูว่าเราต้องการใครมาเป็น สว. คือบทบาทภารกิจของ สว. คืออะไร เรื่องนี้เป็นที่ชัดเจนแล้ว คงไม่ต้องมาเรียนย้ำ แต่ผมขอกราบสั้น ๆ ว่า บทบาทที่สำคัญของ สว. นี้มีอยู่ ๒ ประการ อาจจะบอกว่ามี ๔ ก็ได้ แต่ผมกรู๊ป (Group) แล้วได้ ๒ ประการ ประการที่ ๑ ก็คือว่า มีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย คำว่า กลั่นกรองกฎหมาย แปลว่ามีคนร่างกฎหมายมาแล้ว ผ่านกระบวนการทางฝ่ายบริหารมาแล้ว มาสู่สภานิติบัญญัติ ซึ่งเป็นสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีฐานอำนาจมาจากประชาชนแล้ว เวลานี้ต้องการความรอบคอบ ต้องการประสพการณ์ ต้องการการกลั่นกรองให้มีความรัดกุม เหมาะสม แล้วก็มีความเห็นที่ ๒ ที่จะมาพิจารณาจากคนที่มีประสพการณ์อย่างมากนะครับ หน้าที่ที่ ๒ นี้ ที่บอกว่า เป็นการควบคุม ตรวจสอบ ด้วยการตั้งกรรมการ หรือขอเปิดอภิปราย หรือว่าตั้งกระทู้ อะไรต่าง ๆ ผมคิดว่าหน้าที่นี้เป็นหน้าที่รอง ไม่ใช่เป็นหน้าที่หลัก บทบาทหลักในเรื่องนี้อยู่ที่สภาผู้แทนราษฎรมากกว่า ส่วนหน้าที่ที่ ๓ และที่ ๔ คือ การตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนี้ ผมคิดว่าเป็นหน้าที่หลัก ซึ่งวุฒิสภาเท่านั้นที่มีอำนาจทำ คนอื่นไม่มีอำนาจทำ หน้าที่นี้ต้องการฐานอำนาจที่มาจากประชาชน เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละที่ สว. นี้ควรมีแหล่งที่มาที่อ้างได้ว่าเหมาะสม สมควรที่จะมาทำหน้าที่นี้ เพราะฉะนั้นถ้าพิจารณาจากภารกิจหลัก ๒ ประการนี้ ผมคิดว่าเราต้องการคนซึ่งมีลักษณะ ๒ ประการ ประการหนึ่ง คือ คนที่มีประสพการณ์ มีความรู้ มีความรอบคอบ มีวิสัยทัศน์ และมีคุณวุฒิ ประการที่ ๒ ก็คือว่า ต้องการคนที่อ้างได้ว่า พูดได้ว่า พูดไปแล้วมีความชอบธรรม มีฐานอำนาจมาจากเจ้าของฐานอำนาจคือประชาชน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการที่จะใช้วิธีการได้มา วิธีใดวิธีหนึ่งนี้ มันอาจจะเกิดได้คือไม่ใช่ว่าการเลือกตั้งแล้วจะไม่ได้คนดี การเลือกตั้งจะไม่ได้คนที่มีความรู้ ความสามารถ ในทางกลั่นกรองกฎหมายได้ มี ปราบกฏมาแล้วว่า เลือกได้ แต่มันไม่ได้เป็นหลักประกันว่าจะได้จำนวนมากพอ หรือว่าจะได้คุณภาพตามที่ต้องการอย่างเหมาะสมนะครับ เพราะฉะนั้นวิธีการผสมนี้ ผมคิดว่าน่าจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่จะสอดคล้องกับ

ภารกิจของ สว. ครับ ความจริงการเลือกตั้งนี่เป็นสิ่งที่ควรจะเป็นเป้าหมายของระบอบประชาธิปไตย ของนักประชาธิปไตยทั้งหลาย แล้วก็ถ้าหากไม่มีการเลือกตั้งนี่ ผมคิดว่า จะอ้างไม่ได้ว่าเป็นประชาธิปไตย แต่อย่างไรก็ตามการเลือกตั้งนี่ ผลการเลือกตั้งมันไม่มีหลักประกันว่าจะได้รับผลตามที่ต้องการตามคุณสมบัติ ตามที่กล่าวไปแล้วนะครับ การแต่งตั้งนี้จะสามารถทำให้เลือกคนได้ตามที่ต้องการ แต่การแต่งตั้งก็จะมีข้อเสียในแง่ที่ว่า จะมีเรื่องของพรรคพวก เรื่องของคนรู้จัก เรื่องของการใช้ความสัมพันธ์พิเศษอะไรขึ้นมาะครับ ที่นี้การเลือกตั้งนี่นะครับ มันจะมีผลดีต่อเมื่อผู้ออกเสียงเลือกตั้งนี้ได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ก็คือว่าต้องมีข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจน ไม่ลำเอียง ให้เขาพิจารณาอย่างทั่วถึง แต่ว่าในสภาวะเศรษฐกิจของสังคมไทยในสภาพปัจจุบันนี้ ผมคิดว่า ตรงนี้ไม่มีหลักประกัน ผู้เลือกตั้งของเรามักจะเดินเข้าสู่คุหาเลือกตั้งด้วยข้อมูลซึ่งได้รับการป้อนให้จากแหล่งต่าง ๆ จากผู้สมัครรับเลือกตั้งคนต่าง ๆ -----

ของวุฒิสมาชิกที่ได้มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งขัดกับหลักการสำคัญของการที่มีวุฒิสมาชิก ซึ่งการที่เรามีวุฒิสมาชิกนั้น หมายความว่า เราต้องการได้สภาพที่เลี้ยง ซึ่งจะทำหน้าที่ ในการตรวจสอบ กลั่นกรองงานของสภาผู้แทนราษฎร หรือที่เราเรียกกันง่าย ๆ ว่าสภาล่าง แต่ผลลัพธ์ที่ได้จากการที่เราจัดให้มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก ผลกลับไม่เป็นเช่นนั้น เรากลับ ได้วุฒิสมาชิกซึ่งไม่ทำหน้าที่อย่างเป็นกลาง ไม่ทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระ ปัญหานี้ผมเชื่อว่า พวกเราทุกคนคงประสบและทราบดี อย่างน้อยที่สุด ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ขออนุญาต ที่เอ่ยนาม ท่านได้เป็นผู้นำเสนอเราเองว่า ในสมัยที่ท่านเป็นวุฒิสมาชิก ซึ่งมาจากการ เลือกตั้งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๔๐ มีวุฒิสมาชิกที่เป็นอิสระและ เป็นกลางเพียง ๔๐ กว่าคนเศษ คิดเป็นสัดส่วนแล้วประมาณร้อยละ ๒๐ ของวุฒิสมาชิก จำนวน ๒๐๐ คนในสมัยนั้น ตรงนี้คือสภาพปัญหาที่สะท้อนให้เห็นว่า ผลลัพธ์ของการใช้ วุฒิสมาชิกจากการเลือกตั้งนั้น เราได้มาเพียงพิธีการ เราได้มาเพียงรูปแบบที่จะสะท้อน ให้เห็นว่า เราเป็นประชาธิปไตย แต่ผมเชื่อแน่ว่ารูปแบบที่ได้รับ พิธีการที่เราพยายาม จัดทำ เพื่อจะบ่งบอกตัวเราเองว่า เราเป็นประชาธิปไตยนั้น เราคงไม่ได้ต้องการ เพียงแค่นั้น ความต้องการที่แท้จริงของเรา คือ เราต้องการให้ได้วุฒิสมาชิกที่เป็นกลาง เป็นอิสระ -----

แล้วสามารถทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนุญฉบับนี้ เรายังคงกำหนดอำนาจหน้าที่ของวุฒิสมาชิก เช่นเดียวกับที่ปรากฏอยู่ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญปี ๒๕๔๐ นั้นหมายความว่า วุฒิสภาไม่ได้ทำหน้าที่เพียงการกลั่นกรองบทบัญญัติของกฎหมายที่ถูกส่งมาจากสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น แต่วุฒิสภาที่กำลังจะเกิดขึ้นตามบทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนุญฉบับนี้ ยังคงมีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการที่จะแต่งตั้งองค์กฤษฎีกา ในการที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารงานของฝ่ายรัฐบาลด้วยการขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ยังคงมีหน้าที่ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อเราเขียนกฎหมายให้วุฒิสภาหรือวุฒิสมาชิกมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ท่านประธานครับ เราจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งยวดที่จะต้องได้ผู้มาดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิกที่สามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้ การที่เราจะได้บุคคลที่สามารถมาทำหน้าที่ดังกล่าวได้นั้น ซึ่งประกอบไปด้วยทั้งอำนาจทางนิติบัญญัติ อำนาจในการบริหาร และอาจกล่าวได้ว่ารวมเบ็ดเสร็จไปถึงอำนาจตุลาการ เพราะท่านจะมีอำนาจหน้าที่ในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย นั้นหมายความว่า วุฒิสมาชิกที่ถูกออกแบบโดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น มิได้มีแต่อำนาจในเชิงนิติบัญญัติเพียงอย่างเดียวครับ เพราะรวมไปถึงอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบฝ่ายบริหาร การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะฉะนั้นถ้าเราจะกล่าวว่า วุฒิสมาชิก หรือวุฒิสภาของประเทศไทยนั้น เป็นศูนย์รวมของการใช้อำนาจทั้ง ๓ ฝ่าย อยู่ในตัวเดียวกัน หรืออยู่ในองค์กรเดียวกันก็ไม่ผิดนัก เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งในฐานะที่เป็นวุฒิสมาชิกนั้น จึงต้องเป็นผู้ที่เป็นกลางและมีความอิสระอย่างแท้จริง มิใช่มีเพียงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนวุฒิสมาชิกทั้งหมด ดังเช่นที่ปรากฏจากผลของการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญ ปี ๒๕๔๐ ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า แม้ว่าการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญปี ๒๕๔๐ เราจะได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถมาจำนวนหนึ่ง อย่างเช่นที่ท่านคิดจะได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุม ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน แต่ผมต้องขอกราบเรียนว่า จำนวนที่ได้มานั้นไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติของรัฐธรรมนุญครับท่านประธาน หลาย ๆ คนที่ท่าน

เอ่ยนามมาให้พวกเราได้ทบทวนความจำ ซึ่งรวมถึงท่านประธานด้วย ผมต้องกราบเรียนว่าล้วนแต่เป็นบุคคลที่เป็นวุฒิสมาชิกในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่เราต้องไม่ลืมนะครับว่า ประเทศไทยทั้งหมดไม่ได้มีสภาพสังคมเหมือนเช่นกรุงเทพมหานครหลาย ๆ คนที่ท่านนำเสนอ แม้จะเป็นบุคคลที่มีรายชื่ออยู่ในส่วนของภูมิภาค ท่านยังไม่ได้นำเสนอเราเลยครับว่า บุคคลเหล่านั้นมีสายสัมพันธ์กับพรรคการเมือง มีสายสัมพันธ์กับนักการเมืองท้องถิ่น อย่างไรหรือไม่ รวมถึงตลอดถึงมีสายสัมพันธ์กับฐานคะแนนเสียงเดียวกับฐานคะแนนเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งในสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ซึ่งผมเชื่อว่าจะต้องมีสายสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่เช่นนั้น วุฒิสภาในสมัยรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ คงไม่ถูกสังคมขนานนามว่าเป็นสภาเครือญาติ คงไม่ถูกสังคมขนานนามว่าเป็นสภาสามี ภรรยา ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยจดทะเบียนสมรสกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กับสภาผู้แทนราษฎร เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากผลพวงของการที่เราใช้วิธีการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยไม่ได้คำนึงถึงพื้นที่เขตเลือกตั้งที่จะต้องทำให้มีความแตกต่างกับพื้นที่และเขตเลือกตั้งของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราจึงได้กลุ่มคนซึ่งมาจากฐานคะแนนเสียงเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และผมเชื่อว่าพวกเราปฏิเสธไม่ได้ -----

ถามว่าแล้วมันเสียหายอะไร การที่สภา วุฒิสภา ถูกขนานนามว่าเป็นสภาที่มีสายสัมพันธ์กับสภาผู้แทนราษฎร มันเสียหายอะไรกันนักกันหนาที่วุฒิสมาชิก ๒๐๐ คน แล้วมีสมาชิกที่เป็นกลาง เป็นอิสระอยู่เพียงร้อยละ ๒๐ ก็ต้องให้เราทบทวนว่า วิกฤติการเมืองที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ถึง ๒๕๔๙ เป็นผลงานของวุฒิสมาชิกสมัยนั้นหรือไม่ ทำไมเราจะได้ กกต. ที่ไม่เป็นกลาง ทำไมคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญสมัยหนึ่ง สังคมกลางแฉลง ท่านเหล่านี้ บุคคลเหล่านี้ ล้วนแต่มาจากการแต่งตั้งหรือความเห็นชอบของวุฒิสมาชิกสมัยนั้นทั้งสิ้น ก็เพราะด้วยเหตุอำนาจหน้าที่ที่เราเขียนไว้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่ให้วุฒิสมาชิกเป็นผู้แต่งตั้งองค์กระอิสระต่าง ๆ ถ้าองค์อิสระซึ่งเป็นผู้ต้องตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ตามกลไกที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เราได้บุคคลที่ดี มีความกล้าหาญ มีจิตสำนึกในการที่จะปฏิบัติงานตามหน้าที่ ที่ถูกออกแบบไว้ให้เป็นอีกกลไกหนึ่งในการตรวจสอบงานของฝ่ายบริหารตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญสมัย ๒๕๔๐ บุคคลเหล่านั้นมาอย่างถูกต้อง เป็นกลางและอิสระจริง วิกฤติการเมืองไม่เกิดขึ้นครับท่านประธานครับ ที่ผมพูดตรงนี้กำลังจะชี้ให้เห็นถึงความเสียหายอย่างร้ายแรง จนกระทั่งนำไปสู่วิกฤติการเมืองของประเทศไทย จุดเริ่มต้นมาจากวุฒิสภาในสมัย ๒๕๔๐ เมื่อเป็นเช่นนี้ กลุ่มของกระผมได้พยายามวิเคราะห์ด้วยความตระหนัก และด้วยความสำนึกต่อความรับผิดชอบต่อประเทศชาติบ้านเมืองว่าเราจะต้องแก้ไขปัญหานี้ให้ลุล่วง บทสรุปของกลุ่มกระผมที่ได้ยื่นขอแปรญัตติ จึงออกมาอย่างนี้ครับท่านประธาน

๑. กลุ่มของกระผมไม่ปฏิเสธระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ที่ประชาชนต้องมีส่วนในการที่จะคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะวุฒิสมาชิก แต่การที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดเลือกตัวบุคคลมาทำหน้าที่วุฒิสมาชิกนั้น กระผมเห็นว่ายังไม่ถึงเวลาที่พี่น้องประชาชนจะต้องใช้สิทธิในการเลือกวุฒิสมาชิก เหมือนเช่นการเลือกผู้แทนประชาชนในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ทำไมถึงต้องเป็นเช่นนั้น เนื่องจากเราต้องการให้มีการถ่วงดุล เราต้องการให้มีการผสมผสานกัน ระหว่างบุคคลที่ประชาชนเป็นผู้เลือก เพื่อยังคง

๓๓)

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๑๙/๒

รูปแบบของการให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการที่จะเลือกตัวบุคคลเข้ามาทำหน้าที่เป็น
วุฒิสมาชิกในวุฒิสภา เพราะฉะนั้นกลุ่มของกระผมจึงได้นำเสนอว่า จำนวนหนึ่งของ
วุฒิสมาชิก ภายใต้บทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คงให้มาจากการเลือกตั้ง
โดยตรงของพี่น้องประชาชน จังหวัดละ ๑ ท่าน เราจะได้วุฒิสมาชิกในจำนวนนี้ ๗๖ ท่าน
ส่วนที่เหลืออีก ๗๔ ท่าน ให้มาจากการสรรหาของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งจะต้อง
ถูกออกแบบให้ประชาชนหรือภาคองค์กรเอกชนได้มีส่วนร่วมในการเข้ามาทำหน้าที่
เป็นกรรมการสรรหาด้วย อีกจำนวน ๘๔ คน รวมแล้วจะได้จำนวน ๑๖๐ คน ตรงตาม
จำนวนร่างรัฐธรรมนูญฉบับรับฟังความคิดเห็น ถ้ามว่าทำไมต้องเป็น ๑๖๐ คน
ก็ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อคราวที่พวกกระผมได้ออกไปเดินทางรับฟัง
ความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน เราได้นำเสนอแนวคิดในการลดจำนวนทั้ง สส. และ
สว. ลงร้อยละ ๒๐ พี่น้องประชาชนตอบรับเห็นด้วย เพราะฉะนั้นที่มาของจำนวน สว.
เมื่อถูกลดลงร้อยละ ๒๐ จากจำนวนเดิม ๒๐๐ คน จึงคงเหลือ ๑๖๐ คน กระผมเอง
จะไม่ขัดข้องถ้ากรรมาธิการยกร่างจะปรับปรุงจำนวนสมาชิกวุฒิสภาจาก ๑๖๐ เหลือ
๑๕๐ เนื่องจากการแก้ไขในสาระสำคัญคือที่มาของ สว. กรรมาธิการยกร่างเห็นชอบด้วย
กับคำแปรญัตติของผมแล้ว กล่าวคือใช้วิธีผสมผสานกัน ในระหว่างการเลือกตั้งและ
การสรรหา -----

ด้วยแนวคิดตรงนี้เราเชื่อว่า จะทำให้เกิดการพัฒนาการ เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ในหมู่มวลวุฒิสมาชิกที่จะเกิดขึ้นใหม่ภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ นั่นก็คือ เราจะได้ส่วนหนึ่งที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของพี่น้องประชาชน ซึ่งหมายความว่า เรายังคงรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรงทางการเมือง นั่นคือประชาชน เป็นผู้เลือกวุฒิสมาชิกมาจำนวนหนึ่ง ขณะเดียวกันเราจะได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ตรงตามอำนาจหน้าที่ที่ควรจะเป็น ตรงตามลักษณะงานที่ควรจะเป็นของการมาทำหน้าที่ วุฒิสมาชิก ทั้ง ๒ ภาคส่วนนี้จะมาทำงานร่วมกัน จะเกิดการเรียนรู้ด้วยกัน จะทำให้เกิดการพัฒนาการไปสู่การทำหน้าที่เป็นวุฒิสมาชิกในวุฒิสภาได้อย่างถูกต้องแท้จริงครบถ้วนประธานครับ กราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกครับ ต้องเรียนด้วยความเคารพนะครับ คือหลายท่านก็พยายามพูดให้น้อย เพราะเข้าใจว่าเกรงใจสมาชิกท่านอื่นนะครับ ที่นี้ระยะเวลาที่เหลืออยู่นะครับ ปกติว่ามีสมาชิกยกมือ แล้วก็ยังมีชื่อนี้อยู่ ผมว่าก่อนเที่ยงไม่พอนะครับ ถ้าเป็นไปตามนี้นะครับ แล้วก็ใช้กันคนละสิบกว่านาที่ สิบกว่านาที่นี้นะครับ เมื่อก็ตกลงกันว่าเราจะเสร็จก่อนเที่ยงนะครับ ท่านชาติชายยกมือว่าเอา ๕ นาที่

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ครับ สสร. ผมคิดว่าอย่างนี้นะครับ หรือท่านประธานนะครับ เพื่อที่จะได้ให้ทันก่อนเที่ยง คนละสัก ๕ นาที่นี้นะครับ เพราะว่ามีความเห็นที่ค่อนข้างที่จะได้สรุปรวมที่ใกล้เคียงกันนะครับ ผมขอเสนออย่างนี้นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบพระคุณนะครับ พยายามกระชับนะครับ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลานะครับ เมื่อก็ที่ท่านชื่อไว้แล้วก็อาจารย์วุฒิสาร ท่านไพโรจน์ และพลตำรวจเอก มีชัย นะครับ แล้วมีชื่อที่ยังรออยู่นี้นะครับ มีคุณวินัส คุณเสรี นิเมะยุ ท่านอภิชาติตินะครับ คุณหมอธีรวัฒน์ นะครับ ท่านอุทิศก็ยังคงคาอยู่นะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์นี้นะครับ และอีกท่านหนึ่งข้างบนนี้ไม่รู้ท่านไหนนะครับ เขียนไม่ชัดเจนครับ ก็มีท่านพิเชียร ท่านชาติชาย อ้อ ท่านชาติชาย

๓๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รัตนา ๒๐/๒

ท่านมนตรีนะคะ อจารย์สวิง รู้สี่กรวม ๆ แล้ว ห้าโมงเย็นเสร็จนะคะ เอาเร่งเต็มที่
นะคะ เชิญท่านอาจารย์วุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย กรรมาธิการและสมาชิก
สภาว่างรัฐธรรมนูญ กระผมเองขออนุญาตที่จะขอใช้เวลาไม่นานครับในการอภิปราย
ประเด็นที่ผมได้ขอสงวนความเห็นต่อเรื่องของการได้มาของจำนวนของวุฒิสภา
ในมาตรา ๑๐๖ ซึ่งผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ ผมขออนุญาตกราบเรียนความเห็น
เหตุผลที่ผมขอสงวนความเห็นนั้นบนพื้นฐานมาจากกรที่เห็นว่า หน้าที่ของวุฒิสมาชิก
ที่เรากำลังกำหนดในปัจจุบันนั้นไม่ได้แตกต่างจากรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มีความ
เปลี่ยนแปลงบางเรื่องเช่น เรื่องของการให้ความเห็นชอบผู้ที่ได้มาขององค์กรอิสระ
แต่ประเด็นสำคัญก็คือ ยังคงอำนาจในเรื่องของการริเริ่มและการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง ด้วยเหตุนี้ครับ ผมจึงคิดว่าด้วยหลักการอันนี้ ผมเห็นว่าหากวุฒิสมาชิก
จำเป็นต้องมีส่วนมากที่มีความยึดโยงกับประชาชน นั้นหมายถึงมาจากการเลือกตั้ง
ดังนั้น ข้อเสนอที่ผมได้สงวนคำแปรเอาไว้ ก็คือการสงวนเรื่องของการคงจำนวนวุฒิสภา
เอาไว้ ๑๖๐ คน โดยแบ่งออกเป็นวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ๑๒๐ คน
และมาจากการสรรหา ๔๐ คน คิดเป็นหนึ่งในสาม หรือ หนึ่งในสี่ของสมาชิกวุฒิสภา
ทั้งหมด ผมขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า เหตุผล
ของการที่บอกว่า ทำไมวุฒิสภาต้องมาจากการเลือกตั้งและทำไมต้อง ๑๒๐

ผมกราบเรียนว่าประเด็นแรกก็คือ ประเด็นที่เกิดจากความคิดที่ว่า หากเราจะเอาผู้ที่มีอำนาจถอดถอน มาถอดถอนผู้ที่มาจากการเลือกตั้ง อย่างน้อยที่สุดการยึดโยงกับประชาชนในฐานะที่มาจากการเลือกตั้งด้วยกัน ควรมีสาระสำคัญและควรให้ความสนใจ

ประการที่ ๒ การขยายจำนวนวุฒิสมาชิกจากการเลือกตั้ง ซึ่งจากเดิมจังหวัดละ ๑ คน เป็น ๑๒๐ คน โดยผมได้เสนอให้จังหวัดหนึ่งอย่างน้อย ๑ คน ส่วนต่างของจังหวัด คือ ๗๖ ลบออกจาก ๑๒๐ ก็ผันแปรไปตามจำนวนประชากร ด้วยเหตุผลอันนี้ จะทำให้ได้วุฒิสมาชิก วุฒิสมาชิกที่มาจากแต่ละจังหวัดนั้นอาจจะมีจำนวนที่ไม่เท่ากันในสัดส่วน ซึ่งตรงนี้เราอาจจะตอบได้ว่า สว. ที่มาจากจังหวัดเล็ก ๆ กับ สว. ที่มาจากกรุงเทพมหานครมีจำนวนเท่ากัน ซึ่งเราจะตอบคำถามนี้ยาก ด้วยตัวเลขที่ผมนำเสนอ ๑๒๐ คนนี้ อย่างน้อยที่สุดกรุงเทพมหานครจะมี สว. ๑๐ ถึง ๑๑ คน จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นจังหวัดใหญ่ อาจจะมี สว. ได้ ๕ คน แต่จังหวัดขนาดเล็กก็จะมีตัวแทนได้ ๑ คน เหมือนเดิม ด้วยการผันแปรแบบนี้จะช่วยอธิบายในเรื่องของที่มา เปรียบเทียบกับสัดส่วนของประชากรได้พอสมควร อย่างไรก็ตาม ข้อยกเว้นในเรื่องของการเลือกตั้งว่าเราจะไม่ได้ผู้ที่มาจากการเลือกตั้งนั้นเป็นกลางและมีความรอบรู้ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายว่า กระบวนการเลือกตั้งก็มีส่วนคัดกรองสำคัญในการจะทำให้ได้คนที่มีประสบการณ์และมีความรู้เข้ามาเหมือนกัน แต่สิ่งที่ผมคิดว่าเหตุผลสนับสนุนของเหตุผลของกระผมเพิ่มเติม ก็คือว่าในรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างนี้ได้มีการเพิ่มเติมมาตรการอีกหลายเรื่อง เช่น การกำหนดคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีสิทธิเข้ารับสมัครเลือกตั้งสูงขึ้น การกำหนดเรื่องประสบการณ์ต่าง ๆ สูงขึ้น รวมไปถึงกระบวนการและระบบของการเลือกตั้งที่กำลังจะมีการเปลี่ยนแปลงในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็ทำให้เป็นที่น่าเชื่อได้ว่า ระบบการเลือกตั้งอย่างน้อยที่สุดจะเป็นกระบวนการที่คัดกรองบุคคลเข้ามาได้ตามคุณสมบัติที่เราอยากได้มากขึ้นกว่าเดิม ส่วนเรื่องที่จะถูกแทรกแซงภายหลังนั้น กระผมยังคิดว่าไม่ว่าระบบการเลือกตั้งจะเป็นอย่างไร เราได้คนเข้ามาอย่างไร ถ้าเราปกป้องระบบแทรกแซงไม่ได้ ก็คงแก้ปัญหาไม่ได้เหมือนเดิม ดังนั้นผมจึงเสนอว่า สัดส่วน

ที่มาจาก การเลือกตั้งควรมีมากกว่ามาจากการสรรหา แต่เหตุผลที่ผมยังเห็นว่า การสรรหา
ยังมีความหมายอยู่ ด้วยเหตุผล ๒ ประการครับ ท่านประธาน

ประการแรก ผมเห็นว่า การสรรหา จากการรับฟังความเห็นของประชาชน
และรับฟังความเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ๑๒ องค์กร ยังมีองค์กรจำนวนมาก
ที่ยังให้ความเห็นในเชิงสนับสนุนการสรรหา ด้วยเหตุผลที่ว่า จะทำให้ได้บุคคลที่มีความ
แตกต่างหลากหลาย และมีประสบการณ์จริง ๆ เข้ามาส่วนหนึ่ง ส่วนกระบวนการและ
วิธีการของการสรรหา นั้น สามารถที่จะกำหนดในรายละเอียดได้ แต่อย่างน้อยที่สุด
กระบวนการสรรหา ก็จะได้หลักประกันของคนอีกกลุ่มหนึ่ง ที่จะมาช่วยเพิ่มความรอบคอบ
ความสมบูรณ์ ในฐานะที่จะเป็นคนที่คนมากล้นกรองกฎหมายให้กับสภาผู้แทนราษฎร

เหตุผลประการที่ ๒ ก็คือว่า กระบวนการสรรหาจะเป็นการเปิดพื้นที่
ให้บุคคลบางกลุ่ม หรือตัวแทนของกลุ่มคนบางกลุ่มที่อาจจะเชื่อได้ว่าในการเลือกตั้ง
คงไม่มีโอกาส ผมยกตัวอย่างเช่น ตัวแทนของกลุ่มคนที่เป็นกลุ่มคนพิการ กลุ่มผู้ใช้
แรงงาน กลุ่มเกษตรกร ผมคิดว่าคนกลุ่มนี้ถ้าผ่านในกระบวนการปกติของการเลือกตั้ง
ก็อาจจะเทียบเคียงไม่ได้กับบุคคลที่มีคุณสมบัติสูงกว่า ที่มีประสบการณ์สูงกว่า หรือ
มีอดีตการทำงานที่มีประวัติในทางราชการ ซึ่งในสังคมไทยส่วนใหญ่ยังยอมรับนับถือ
เรื่องเหล่านี้อยู่ ดังนั้นผมจึงพยายามเสนอว่า ในสัดส่วนที่เหลืออยู่ ๔๐ นี้ควรที่จะมีพื้นที่
ให้คนกลุ่มนี้ที่จะทำให้เกิดความหลากหลายและมุมมอง และมีพื้นที่ยื่นขอของคนแต่ละกลุ่ม
ด้วย ท่านประธานอาจจะถามว่า แล้วทำไมต้อง ๔๐ ๑๒๐ เหตุผลหลักของผม

ประการสุดท้าย ก็คือว่าการคง ๑๖๐ คน เป็นเหตุผลที่เราต้องรับฟังความเห็น
ประชาชนมา ผมจึงอยากที่จะคงตัวเลข ๑๖๐ คนไว้ อันเนื่องมาจากสืบเนื่องจากการรับฟัง
ส่วนประเด็นสัดส่วน ๑๒๐ ต่อ ๔๐ ความเห็นของผมก็คือว่า ๓ ต่อ ๑ หรือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์

หากกลับไปดูในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคสอง การริเริ่มโดยวุฒิสภาในการที่จะขอให้มีการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องใช้ หนึ่งในสี่ ดังนั้นนี้ หนึ่งในสี่ ก็คือ ๔๐ ครบท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมก็มีเหตุผลว่า การคงไว้ ๒๕ เบอร์เซ็นต์ อย่างน้อยที่สุดกลุ่มคนที่มาจากการสรรหา หากปลดการเมืองจริงก็อาจจะรวมตัวกัน แล้วทำกิจกรรมทางการเมืองในการปกป้องหรือดูแลการถอดถอนได้ แต่ไม่สามารถจะใช้อำนาจในการถอดถอนนั้นได้จริงทั้งหมด เพราะการลงมติถอดถอนต้องการสามในห้า ด้วยเหตุผลแบบนี้ครับ จึงพยายามวางสัดส่วนระหว่างการได้มาของการเลือกตั้งกับความผสมผสานของหลักการของการได้มาจากการสรรหานี้ ให้อยู่ในสภาพที่ถ่วงดุลกันเองด้วย ริเริ่มได้ แต่ถ้าจะถอดถอนออกจริงต้อง สามในห้า ซึ่งเฉพาะ ๔๐ คน ทำไม่ได้ ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ละครับ ท่านประธานครับ ผมจึงได้ขอเสนอสงวนคำแปรเอาไว้ ด้วยความเคารพท่านกรรมาธิการทุกท่านครับว่า ผมได้เรียนแล้วว่า ผมขอสงวนความเห็นในเรื่องของจำนวนไว้ เพื่อแสดงสัญลักษณ์ให้ชัดเจนว่า สภาสูงหรือวุฒิสภานั้น เมื่อมีอำนาจถอดถอน ก็จำเป็นต้องมาจากการเลือกตั้งในสัดส่วนที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญ กับเมื่อเปรียบเทียบกับการสรรหา แต่อย่างไรก็ตามครับ ข้อเสนอของผมทั้งหมดย่อมผันแปร หากมีการเปลี่ยนแปลง เช่น การเปลี่ยนแปลงเรื่องอำนาจหน้าที่วุฒิสภา หรือการเปลี่ยนแปลงเรื่องคุณสมบัติที่จะทำให้คุณสมบัติอ่อนลง ประเด็นอย่างนี้ผมก็ขอสงวนว่า ผมเองก็อาจจะไม่คงความเห็นนี้ ความเห็นที่ผมคงไว้ทั้งหมดตรงนี้เป็นความเห็นบนพื้นฐานของปัจจัย และเงื่อนไขที่ได้กราบเรียนเบื้องต้น ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ ในเรื่องของที่มาและคุณสมบัติครับ จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ คือที่เอ่ยชื่อไปแล้วนะครับ ท่านไพโรจน์ พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ
นะครับ เชิญท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น กรรมาธิการยกวาง และสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ

กระผมคงจะต้องขออนุญาตท่านประธาน และคณะกรรมการครับ อภิปรายใน ๒ สถานะครับ ทั้งฐานะที่เป็นกรรมการ และฐานะที่เป็น สสร. ด้วย เพราะปกติเวลาผมอภิปราย ท่านคิดจะขึ้นมากันที่ เพราะฉะนั้นวันนี้ท่านคิดจะพูด ผมก็ต้องขออนุญาตบ้างนะครับ เพราะว่าคู่กันครับ คู่กัน ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อวานนี้กระผมได้อภิปรายในที่ประชุมแห่งนี้ว่า การที่เราจะมีระบบบริหารบ้านเมืองที่ดีอย่างไรนั้น การได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การจัดระบบบริหารราชการของเรา ในฐานะที่จะจัดตั้งรัฐบาลอะไรต่าง ๆ นั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่างมาก เราต้องการได้รัฐบาลที่ดี มีความสามารถ ต้องการได้รัฐสภาที่ดี และผมก็เรียนว่าถ้าไม่เช่นนั้นยากนะครับ ในการที่ประเทศชาติเราจะแก้ไขปัญหา เราพัฒนาประชาธิปไตยมา ๗๕ ปีแล้ว สส. กิติวุฒิสมาชิกที่ดี จะต้องมาทำหน้าที่กำกับ ดูแล ควบคุมการบริหารงานของรัฐบาล ซึ่งจะต้องมาจัดตั้งรัฐบาล รัฐบาลนั้นทุกท่านก็คงจะทราบนะครับ บริหารงบประมาณปีหนึ่งอย่างน้อย ๑.๕ ล้านล้านบาท ๑.๕ ล้านล้านบาท ถ้ามีใครสักคนหนึ่ง กลุ่มหนึ่งพรรคหนึ่ง ใช้เงินเพียงสี่ห้าพันล้านบาท หรือ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ สามารถที่จะดูแลงบประมาณไป ๔ ปี ก็ท่านคิดดูแล้วกัน ๖ ล้าน วุฒิสมาชิกอยู่ ๖ ปีก็เกือบ ๑๐ ล้านล้านบาท นั่นคือสิ่งที่เราจะต้องใส่ใจให้ความสำคัญตรงนี้ให้มาก ว่าเราจะสร้างระบบของการได้มาหรือที่มาของทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกนี้อย่างไร เป็นสิ่งที่เราต้องตระหนักมากที่สุด และขอเรียนฝากไปยังพี่น้องประชาชนที่กำลังรับฟังอยู่ขณะนี้ด้วยนะครับว่า เมื่อเราต้องปฏิรูประบบการเมือง การปกครอง แล้วก็จัดให้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อีกไม่นานก็คงมีการประชามติ อาจจะมี ๑๙ สิงหาคม และมีการเลือกตั้งประมาณสัปดาห์พฤศจิกายน เราคงจะต้องตระหนักในเรื่องเหล่านี้ให้มากที่สุดครับ เพราะเราจะเลือกตั้งทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิก ในส่วนของวุฒิสมาชิกนั้น หลายท่านก็อภิปรายแล้วนะครับว่า ให้มีอำนาจทั้งสามสี่ประการ ดังที่ทุกท่านได้ทราบแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้การพิจารณารูปแบบโครงสร้าง หรือที่มาของวุฒิสมาชิก กรรมการต่อนแรกนั้นก็ดูจากว่า รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นอย่างไร สส. สว. ชุดแรกเป็นอย่างไร มีปัญหาอย่างไร ท่านสุรชัยได้กล่าวแล้ว อันนี้อาจจะรวมไปถึง

ฝากท่านคิดพิจารณาด้วยนะ ว่าเราจะให้ สว. ชูดแรกคืนชีพมาเพื่อที่จะสมัครในคราวนี้หรือไม่ อย่างไร เป็นเรื่องที่ฝากไว้เป็นข้อนำคิดนะครับ เดี๋ยวยังไม่ถึง มันอาจจะมียู่ในบทเฉพาะกาล แต่ว่าอาจจะเอามาประกอบการพิจารณาตรงนี้ได้ด้วยนะครับ -----

เพราะฉะนั้นเราจึงได้พิจารณาตรงนั้น แล้วจึงได้พิจารณาในระบบที่ทำให้มีการสรรหา ทั้ง ๑๖๐ คน ๑๖๐ คนนั้นประมาณสองในห้า นั้นในกรอบที่ ๒ เราพิจารณาอย่างนั้น เสนอที่ประชุมยกร่างเราเห็นชอบอย่างนั้น ไปที่ชะอำก็พิจารณากันนะครับ ตอนหลังก็มาปรับเปลี่ยน หลังจากที่เรารู้สึกว่าออกกว้างไปแล้วก็รับฟังความคิดเห็น ก็ปรากฏว่านะครับ ผมขออ้างนิดหนึ่งครับ ในความเห็นเกี่ยวกับสมาชิกวุฒิสภานี้ครับ ส่วนใหญ่ ก็ต้องถือว่า ส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ ๕๗ โดยภาพรวม ไม่เห็นด้วยนะครับ กับการที่จะมาจากการ เลือกตั้งทั้งหมด แต่ก็มีความเห็นที่ใช้ระบบผสมบ้าง อะไรบ้างนะครับ เมื่อมาจากการสรรหาทั้งหมดนะครับ ก็เห็นว่ามาจากการเลือกตั้งบ้าง ผสมบ้าง อะไรบ้าง รวมทั้ง ๑๒ องค์กร ก็มีทั้งเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย บางองค์กรก็บอกว่า ถ้าหากมีอำนาจถอดถอนนี้ ก็น่าจะมาจากการเลือกตั้งเป็นส่วนใหญ่ อะไรทำนองนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการ จึงได้มาปรับปรุงแบบของที่มาและจำนวนของสมาชิกวุฒิสภานี้เสียใหม่ว่า อย่างกระนั้นเลย ถ้าอย่างนั้นเราก็เอาสักจังหวัดละคน ๗๖ จังหวัด ๗๖ คน ตอนแรกก็จะ ๘๔ คน มาจาก กลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ แต่ว่ามาถกกันอีกทีบอก เอ๊ะ ที่มาจากเลือกตั้งมันน่าจะต้องการมากกว่า มาจากการสรรหาหรือแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นจึงลดจำนวนลงมาเหลือ ๗๔ รวมกันเป็น ๑๕๐ ลดจาก ๑๖๐ เหลือ ๑๕๐ นั่นก็เป็นทีไปที่มาที่ผมขอกราบเรียนเช่นนั้นนะครับ และจากรายงานมาก็ต้องขออ้างอิง เมื่อวานอ้างอิงสถาบันพระปกเกล้า และสำนักงาน สถิติแห่งชาติ ที่ไปสำรวจ ๓๔,๗๗๙ คน ระหว่างวันที่ ๔ ถึง ๑๔ พฤษภาคม ก็บ่งบอก ชัดเจนนะครับว่า ความเห็นที่ได้จากการสำรวมนั้นบอกว่า ถ้าหากว่าสมาชิกวุฒิสภา จะประกอบด้วย สมาชิก ๑๖๐ คน เห็นเป็นอย่างไร ก็ปรากฏว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วย สมาชิกวุฒิสภามาจากการสรรหาของคณะกรรมการสรรหา เห็นด้วย ๕๓ เปอร์เซ็นต์ ลดลงมาน้อยหนึ่ง สมาชิกวุฒิสภามาจากการสรรหาจังหวัดละ ๑ คน รวม ๗๖ คน และผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ ๘๔ คน เห็นด้วย ๔๓.๒ เปอร์เซ็นต์ ครับ นี่เป็นตัวเลขครับ แม้กระทั่งการอธิบายของพวกเขาในที่ประชุมแห่งนี้หลาย ๆ ท่านก็ยังเห็น เห็นด้วยกับ กรรมาธิการ แล้วก็เห็นด้วยว่าน่าจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรง เพราะฉะนั้นโดยสรุป ความเห็นโดยภาพรวมแล้วนะครับ กระผมก็คิดว่าในเรื่องที่มานั้นก็ออกจะเห็นด้วยกับ

การที่น่าจะเป็นระบบผสม เพราะมันจะไปแก้จุดอ่อน ข้ออ่อนด้อยของทั้งที่มาจากการเลือกตั้งและที่มาจากการสรรหานครับ ส่วนจำนวนนั้นก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมจะพิจารณานครับ แต่โดยหลักแล้วนครับ ถ้าหากเราจะเอา หนึ่งในสี่ก็จะ ๑๒๐ คนของสมาชิกสภาผู้แทน ๔๘๐ คนนครับ หนึ่งในสาม ก็ ๑๖๐ สองในสาม ก็ ๒๔๐ ครั้งหนึ่งก็ ๒๔๐ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจำนวนที่เราคิด ๑๖๐ ลดลงมาเหลือ ๑๕๐ ก็ประมาณสักหนึ่งในสามนครับ ซึ่งใกล้เคียงกับที่ท่านวุฒิสภาว่าไว้เมื่อสักครู่นี้ว่า จะไปทำหน้าที่ในเรื่องของการถอดถอน การอะไรต่าง ๆ มันก็จะมีตัวเลขสัมพันธ์กันอยู่นะครับ นี่เป็นความเห็นที่อยากจะนำเรียนต่อที่ประชุมนครับว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นนครับ วุฒิสมาชิกที่เรากำลังดีไซน์รูปแบบอะไรต่าง ๆ นี้ควรจะเป็นอย่างไรครับ แต่โดยสรุปรวมแล้วก็น่าจะต้องได้วุฒิสมาชิกที่เป็นกลางนครับ ใช้อำนาจหน้าที่อย่างเป็นกลาง เป็นธรรม ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด เราถึงได้กำหนดในนี้ว่าอย่างน้อยที่สุด ถ้าเลือกตั้งโดยตรงนี้คุณจะต้อง ๕ ปีนะ ๕ ปีที่อยู่ในจังหวัดนั้น หรือมาจากสรรหานี้ก็ต้องกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ ส่วนผู้ที่จะเป็นกรรมการสรรหานั้นก็แน่นอน กำหนดไว้หกเจ็ดคน ก็ไม่เป็นไรครับ ถึงแม้ว่าท่านเหล่านั้นเป็นผู้สรรหาแล้ว ท่านเหล่านั้นอาจจะถูกพิจารณาโดยวุฒิสมาชิกก็ไม่มีไรครับ อย่างสหรัฐอเมริกาเนะครับ ประธานศาลสูงสุดนี้ครับ ประธานาธิบดีเป็นคนเสนอให้เซเนท (Senate) วุฒิสภาเป็นคนพิจารณาให้ความเห็นชอบ แต่เมื่อพิจารณาแล้วเขาขาดจากกันเลยเป็น เซพเพเรชัน ออฟ พาวเวอร์ (Separation of power) แยกจากกันเลย อำนาจประธานาธิบดีไปทางหนึ่ง ประธานาธิบดีอาจจะถูกถอดถอนโดยสภาสูงนครับ สภาเซเนท และผู้พิพากษาศาลสูงอาจจะตัดสินกรณีของการเลือกตั้งหรืออะไรก็แล้วแต่เห็นใหม่ครับ การเลือกตั้งคราวที่แล้วที่ฟลอริดา (Florida) ที่ศาลสูงเป็นคนสั่งเลยว่าอย่างนี้ อย่างนี้ เขาแยกกันเด็ดขาด เพราะฉะนั้นอันนี้เราคิดว่าแยกหน้าที่กันทำได้แล้วท่านไม่ต้องเป็นห่วงตรงนั้นนครับ เพราะฉะนั้นผมก็ยังคิดว่าน่าจะเป็นระบบผสมมากกว่าครับ ขอเรียนที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา ทั้งนี้ทั้งนั้นก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมจะพิจารณา ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พอดิขานชื่อไว้แล้วนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งครั้งแรก
นะครับ ท่านพลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ ครับ

พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภาร่าง
รัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ
กระผมขอแปรญัตติในมาตรา ๖ นะครับ คือวุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎร
เลือกตั้งจำนวน ๑๔๐ คน ซึ่งเหตุผลจะพูดในตอนท้าย ท่านประธานครับ เนื่องจากกระผม
เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งครั้งแรก ผมก็คงจะพูดในประเด็นส่วนของ
วุฒิสมาชิกเป็นส่วนใหญ่นะครับ แต่ก่อนที่ผมจะลงในรายละเอียดนั้นก็อยากจะ
ขออนุญาตท่านประธานครับ นำพระบรมราชาโชวาทบางตอนครับ ซึ่งพระองค์
ได้พระราชทานไว้แก่ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญและสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ มาเพื่อประกอบการร่างรัฐธรรมนูญในครั้งนี้
เพราะผมถือว่าเป็นประโยชน์ แก่ปัญหาต่าง ๆ ได้มากมายนะครับ บางตอนที่ผมขอ
นำมาก็คือว่า พระองค์ท่านได้ตรัสไว้ว่า การร่างรัฐธรรมนูญนี้เป็นงานที่ไม่ใช่ง่าย แต่ไม่ใช่
ยาก สำคัญอยู่ที่แต่ละท่านจะต้องศึกษาว่าในโลกนี้มีรัฐธรรมนูญหลากหลาย ซึ่งบางฉบับ
ก็สั้น บางฉบับก็ยาว เป็นเหมือนหนังสือเป็นปึกใหญ่ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าท่านจะตัดสินใจ
ในการร่างรัฐธรรมนูญยาวหรือสั้น แต่เข้าใจว่า ถ้ามีข้อความมากเกินไปจะลำบากในการ
สร้างรัฐธรรมนูญที่เหมาะสม เพราะว่าเหมือนว่าตายตัว ความจริงรัฐธรรมนูญเป็น
กฎหมายที่เป็นแม่บท หรือเป็นกฎหมายที่วางระเบียบกว้าง ๆ สำหรับจะปกครองประเทศ
นอกจากนั้นควรจะมีการร่างกฎหมายที่เขาเรียกว่า กฎหมายลูก ง่ายกว่าที่เอากฎหมาย
ทั้งแม่ทั้งลูกอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน เพราะว่าถ้าแก้ไขลำบาก ส่วนการแก้ไข
รัฐธรรมนูญไม่ควรจะลำบากเกินไป เพราะว่าโลกก็เจริญวิวัฒนาการไปเรื่อยจะต้องให้
รัฐธรรมนูญนี้สามารถใช้ได้ในทุกโอกาส และจะต้องคล่องตัว และนอกจากนี้ที่สำคัญคือ
ไม่มีปัญหากำกวม ฉะนั้นการร่างรัฐธรรมนูญนี้จะต้องมีความสำคัญ คือให้แจ่มชัด
ที่กระผมยกมานำเรียนในครั้งนี้ ประเด็นสำคัญก็คือว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ควรยาว
นะครับ ถ้ารายละเอียดก็ลงในกฎหมายลูกนะครับ ประการที่ ๒ ควรจะใช้ระยะยาว ไม่ใช่

ร่างไปแล้วก็ ๕ ปี ๑๐ ปีแก่อีก นี่ก็เป็นประเด็นที่สำคัญ ผมมองแล้วผมยังไม่ค่อยสบายใจหลายประการครับ ทั้ง ๆ เห็นว่าทางกรรมาธิการยกร่างก็จัดการมาอย่างดีแล้วนะครับ ประการที่ ๓ คือความคล่องตัวและกะทัดรัดครับ เนื่องจากกระผมเองก็เคยเป็น สว. ครั้งแรกนะครับ กระผมก็อยากจะนำเสนอข้อมูลบางประการนะครับ เพื่อประกอบการอภิปราย เพื่อให้ท่านประธานได้รับทราบว่า สมาชิกวุฒิสภาครั้งแรกนั้นก็มีหลากหลายอาชีพนะครับ คือผมจะลงในรายละเอียดเล็กน้อยว่า มีเกษตรกร ๔ เปอร์เซนต์ ข้าราชการบำนาญ ๔๕ เปอร์เซนต์ นักธุรกิจ ๑๘.๕ เปอร์เซนต์ ทนายความ ๑๑ นักการเมือง ๑๑.๕ นักบริหาร ๑.๕ นักสังคมสงเคราะห์ ๔.๕ พนักงานรัฐวิสาหกิจ .๕ แพทย์ ๒ นะครับ รวมทั้งสิ้น ๒๐๐ คนนะครับ ผมขอเรียนว่าในจำนวน ๒๐๐ คนนี้ เป็นข้าราชการบำนาญนี้สูงสุดนะครับ คือ ๔๕ เปอร์เซนต์ ประกอบด้วยข้าราชการพลเรือน มีระดับปลัดกระทรวงครับ อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด และรัฐมนตรีชั้นดีนะครับ ทหารก็มีระดับผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก แม่ทัพ ตำรวจก็อธิบดีกรมตำรวจและรองอธิบดีกรมตำรวจ เป็นต้น ส่วนนักวิชาการมีศาสตราจารย์มากมายครับ ไม่แพ้ในสภานี้ะครับ เอกชนก็ สว. บางคนก็ได้รับรางวัลแมกไซไซมาแล้วนะครับ แล้วนักการเมืองก็นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีชั้นดีครับ ส่วนคุณวุฒิกวศิกษานะครับ ปริญญาตรีก็ ๑๐๓ คนครับ ระดับสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ๙ คน ระดับปริญญาโท ๗๗ คน และปริญญาเอก ๑๑ คนครับ ซึ่งกระผมน่าจะเรียนครั้งนี้ก็อยากจะให้ได้ทราบว่า สว. รุ่นแรกก็มีคุณภาพครับ และก็มีหลากหลายอาชีพจริง ๆ ครับ ผมก็อยากจะยกตัวอย่างให้เห็นชัดว่าในสภาร่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้นะครับ มีสมาชิกวุฒิสภาอยู่ ๒ ชุด ชุดแรกก็คือ ปี ๒๕๔๖ ถึง ๒๕๔๙ ก็ประกอบด้วย นายเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ ไม่ทราบว่าท่านประธานจะรู้จักหรือเปล่าครับ ผมคิดว่ามีคุณภาพสูงสุด มิฉะนั้นก็ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมไม่ได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ สัญญาจะหมดเวลาแล้วครับ แต่ให้ต่อได้ครับ

พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ : ท่านที่ ๒ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ นี่ต้องยอมรับนะครับว่ามีฝีมือลายมือขนาดไหน ท่านที่ ๓ ก็คุณการุณ โด่งดังไปทั่วประเทศ และคนที่ ๔ คือกระผม ซึ่งก็ธรรมดา นะ แต่ว่าก็ไม่ทำให้เสียหายอะไรครับ พอไปได้ส่วนรุ่นที่ ๒ ครับ คุณกล้าณรงค์ครับ คุณจตุรินทร์ คุณอนุศาสน์ คุณอภิชาติ นะครับ ท่านประธานโปรดพิจารณาว่า ทั้ง ๒ รุ่นนี้มีคุณภาพอย่างไร โดยเฉพาะคุณอภิชาตินะครับ พูดจนกระทั่งกรรมาธิการยกย่องก็บ้ายบาย (Bye bye) แล้วนะครับ ว่าแกพูดได้ดี แล้วก็ก็มีเหตุมีผลนะครับ สำหรับสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราชนะครับ รุ่นแรกนะครับจะประกอบด้วยทหาร ตำรวจ นักวิชาการเกษตร ข้าราชการบำนาญ กรมที่ดิน และนักการเมือง ส่วนรุ่นที่ ๒ ก็มีนักธุรกิจ ทนายความ ผู้ว่าราชการจังหวัด นักแสดงครับ แล้วก็มีการเมือง ข้อมูลที่ผมทราบเรียนนี่เป็นการเน้นย้ำว่า สว. ที่มาจากเลือกตั้งส่วนใหญ่มีคุณภาพ มีคุณภาพ และหลากหลายอาชีพครับ ส่วนการทำงานของสมาชิกวุฒิสภารุ่นแรก กระผมขอเรียนว่าข้อเท็จจริง ๓ ปีนะ ทำงานได้ดีมากครับ ไม่ว่าจะในภารกิจ ทั้ง ๔ ประการ ทำงานได้ดีมาก เป็นที่ยอมรับทั่วไป แต่ ๓ ปีหลังนะครับ มีปัจจัยภายนอกเข้ามาแทรกซ้อน การทำงานถึงแย่นะครับ ผมก็คงจะไม่พูดในรายละเอียดว่าปัญหาข้อแทรกซ้อนมีอะไรบ้าง เพราะว่าก็มีหลายท่านพูดไว้แล้ว เช่น คุณการุณและคุณเจิมศักดิ์ครับ แต่ผมยกตัวอย่างว่า สว. ชุดแรก มันเหมือนนักมวย ผมขอเรียนท่านว่า นักมวยรุ่นแรกต่อย ๖ ยก ๖ ยก ผมหมายความว่าต่อย ๖ ยก ๖ ปีนะครับ ๓ ปีแรกต่อยได้ดีมาก ประชาชนตบมือแซ่ซ้องสรรเสริญ ต่อได้ดี พอยกที่ ๔ ครับ เชียนข้างเวทีนะครับ ส่งซิก (Signal) บอกว่าล้มมวย มันถึงเกิดปัญหาครับ อย่างปัญหาต่าง ๆ ที่ออกมา นะครับ ตรงนี้อันที่จริงก็ไม่ใช่ว่าผลกระทบของตัวของ สว. เท่าไรนะครับ ปราบกฏว่าเขียนมวยที่มีเงินอย่างที่ท่านทราบแล้ว แต่บางคนก็เผลอไผลนะครับ ก็ทำให้การต่อย คือแทบว่าจะไม่ชนะ แต่ผมคิดวาก็พอไปได้ นะครับ ซึ่งผมอยากชี้แจงว่าในข้อเท็จจริงนะครับ อีกประการหนึ่งคือ ผลของการวิจัยนะครับ ของอาจารย์สถาบันหลายสถาบันเกี่ยวกับผลงานของวุฒิสภาในชุดแรกนะครับ ซึ่งผมอยากสรุปสั้น ๆ ว่าจากการประเมินผลจากอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นะครับ ก็ประเมินผลจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จากประชาชนทั่วไปและจากการวิเคราะห์เอกสารนะครับ พอสรุป

ได้ว่าบทบาทของ สว. ในการเลือกตั้งครั้งแรก ในบทบาทในการกลั่นกรองกฎหมายนั้น วุฒิสภาทำงานได้ดีอย่างมีประสิทธิภาพ ปานกลาง ค่อนข้างสูงนะครับ บทบาทในการควบคุมการตรวจสอบบริหารราชการแผ่นดิน ระดับปานกลาง และด้านแต่งตั้ง ถอดถอน ต่ำกว่าปานกลางนะครับ อันนี้เป็นรายละเอียดซึ่งอยู่ในเอกสารวิจัยอยู่ในมือผมนี้ครับ ซึ่งผมก็สามารถจะให้ประธานดูได้ครับ ที่นี้ผมกราบเรียนนิดหนึ่งว่า สาเหตุใน ๒ บทบาท หลังเหตุการณ์แต่งตั้งและการถอดถอนนั้น ที่ว่าค่อนข้างต่ำก็เนื่องจากว่า อุปสรรคในตัว ของวุฒิสมาชิกเอง แล้วก็จากภายนอก โดยเฉพาะปัญหาเรื่องโครงสร้างและกลไกตาม รัฐธรรมนูญ เช่น การแต่งตั้งองค์กฤษฎีกาบางองค์กฤษฎีกา วุฒิสภาต้องแต่งตั้งจาก บุคคลที่เป็นกรรมการสรรหาส่งมาให้คัดเลือกหรือให้ความเห็นชอบเท่านั้น หรือในด้านการถอดถอนก็ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการ ปปช. เป็นส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามครับ การทำงานในหน้าที่นี้ยังมีหลายเรื่องที่อยู่ในการพิจารณาของ ปปช. นะครับ เช่น ในประเด็นของการขึ้นเงินเดือนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นต้นนะครับ ส่วนนี้ก็เป็น ผลงานนะครับ ที่นี้เหตุผลของกระผมที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ทำไม ที่สมาชิกวุฒิสภาต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงนั้น กระผมคิดว่าในหลักของการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย กฎหมายรัฐธรรมนูญได้บัญญัติว่า อำนาจอธิปไตยเป็น ของปวงชน ฉะนั้นสมาชิกรัฐสภาต้องเป็นผู้แทนมาจากประชาชนโดยการเลือกตั้งเท่านั้น ครับ ประการที่ ๒ อำนาจหน้าที่ของวุฒิสมาชิก ใช้อำนาจทางนิติบัญญัติ เพราะฉะนั้น ไม่สมควรที่สมาชิกวุฒิสภาจะมาจากวิธีอื่น -----

ประการที่ ๓ ถ้าพูดในหลักของความอิสระทางการเมืองและความเป็นกลางทางการเมือง การเลือกตั้งครั้งปี ๒๕๔๓ ประชาชนยังไม่เข้าใจว่าสมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่อะไรอย่างชัดเจนนะครับ เพราะเป็นการเลือกตั้งครั้งแรก จนกระทั่งการเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๔๗ ก็เกิดปฏิรูปเสียก่อน ทำให้สมาชิกวุฒิสภามีโอกาสหาเสียง ซึ่งเรื่องนี้ผมอยากจะเรียนในที่ประชุมว่า หากมีการหาเสียงหรือมีการแสดงวิสัยทัศน์บ้าง ประชาชนอาจจะได้รับคนดี มีความรู้และความเหมาะสมไปทำหน้าที่กว่าก็ได้ครับ ผมอยากสรุปนะครับว่า สมาชิกวุฒิสภาต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนเท่านั้นนะครับ โดยใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภามีจำนวนกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือใช้สัดส่วนของประชาชนนะครับ จำนวน ๕ แสนคนต่อสมาชิกวุฒิสภา ๑ คน หากจังหวัดใดประชาชนต่ำกว่า ๕ แสนคน ก็ให้สมาชิกได้ ๑ คน ประการต่อไป อำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาก็คงใช้ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เหมือนเดิม ส่วนประเด็นสุดท้ายขอเรียนว่าการที่สมาชิกวุฒิสภามีทั้งมาจากทั้งการเลือกตั้งและสรรหานั้น ผมคิดว่าคงทำงานได้ยากครับ และคงสร้างข้อขัดแย้งได้มาก ซึ่งผมคิดว่าไม่เป็นผลดีต่อประเทศชาติ ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง และผมเรียนประการสุดท้ายว่ากระผมไม่ลงสมัครครับ สว. ในครั้งต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ เดียวนะครับ ท่านอาจารย์จรัญครับ พอดีสมาชิกเขาแจ้งรายชื่อไว้ที่นี่นะครับ มีคุณวินันนะครับ คุณเสรี นิมะยุ อาจารย์อภิชาตินะครับ แล้วก็อีกเยอะท่านนะครับ เราจะตกลงยังไงกันดีครับ เราจะตกลงกันยังไง อาจารย์จะเสนอความเห็นหรือครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ตอนนี้ใกล้เที่ยงนี้ ผมได้ลองพูดคุยกับผู้ที่ เป็นสมาชิก แล้วก็กรรมการบางส่วน ก็มีความเห็นที่น่าสนใจ บางประการ ถ้าท่านประธานจะกรุณาให้ผมลองเสนอดูว่าน่าจะเป็นทางออกได้สำหรับพวกเราไหม แล้วเราก็ไปหยุดพักรับประทานอาหาร จะได้พูดคุยกันต่อว่าเป็นทางออกที่ดีได้ไหม ถ้าท่านประธานจะกรุณา ผมก็จะขอ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ
ผม เจิมศักดิ์ จะขอวิเคราะห์ประเด็นตรงนี้นะครับก็คือว่า จำนวนที่กรรมการเสนอมา
๑๕๐ คน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ครับ ขอประทานโทษ ผมคิดว่าอาจารย์จะเสนอวิธีการจะให้

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เสนอครับ เสนอ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ให้ยุติ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ใช่ครับ จะให้ยุติ เสนอตรงนี้จะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อ้อ ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือ ๑๕๐ คนนี้ อยู่ในระดับที่ผมฟัง
แล้วนี่พอจะรับกันได้ คือ ๑๕๐ จะบวก ลบ นิดหน่อยอะไรพวกนี้ทุกคนก็รับกันได้
เพราะฉะนั้นรูปแบบที่จะมีการเลือกตั้งหรือสรรหานี้ เนื่องจากสมาชิกหลายคนก็คิดว่า
สรรหานี้เกรงว่าจะมีการวิ่งเต้น แล้วก็ยังผูกพันและคิดว่าการเลือกตั้งน่าจะดี แต่การ
เลือกตั้งอย่างที่เราเคยเลือกกันมาก็เกรงว่าจะมีปัญหา เพราะวาก็เกรงว่าจะไปสัมพันธ์กัน
กับพรรคการเมือง หรือว่าผู้มีอิทธิพล หรือว่าใช้เงินซื้อเสียง แล้วก็จะได้คนมาไม่ต่างกับ
สส. เพราะฉะนั้นทางออกที่พูดคุยกันนี้นะครับก็คือว่า เราอาจจะทำเขตเลือกตั้งให้ใหญ่ขึ้น
กว่าจังหวัด เมื่อวานนี้เราพูดกันถึงว่าเราจะแบ่งระบบบัญชีรายชื่อเป็น ๘ เขต แต่จะขอ
แบ่งครึ่ง ของเขตนั่นมันใหญ่ไป ๘ เขต แบ่งให้เป็นประเทศ ให้เป็น ๑๖ เขต
เมื่อแบ่งเป็น ๑๖ เขต อนุমানเท่ากับกรุงเทพนี้แบ่งครึ่งนะครับ โดยประมาณ ประมาณ
เพราะฉะนั้นเวลาเลือกนี้ก็ทำให้ประชาชนเลือกจากกลุ่มจังหวัดที่มีขนาดทั้งหมด
ทั้งประเทศแบ่งออกเป็น ๑๖ เขตเลือกตั้ง ก็เท่ากับว่าบางจังหวัดอาจจะต้องเป็นเขต

เป็นเขตนั้นกินความ ๒ จังหวัด หรือกินความ ๓ จังหวัด แล้วแต่กลุ่มว่ากลุ่มนั้นเป็น
จังหวัดเล็ก จังหวัดใหญ่ แล้วก็ให้มีการเลือกตั้งประชาชนลงไปนี้ เลือกคนเดียว ก็จะ
คล้าย ๆ กับการเลือกตั้ง สว. ในปี ๒๕๔๓ ที่ท่านประธานกับผมได้รับการเลือกตั้งมา
แล้วก็เรียงคะแนนจากสูงไปหาต่ำ เขตหนึ่ง ๑๖ เขต เขตหนึ่งจะมี ๑๐ คน เพราะฉะนั้น
เราจะมี สว. ทั้งหมด ๑๖๐ คน จาก ๑๖ เขตนะครับ ท่านประธานครับ วิธีนี้ก็มีข้อดีก็คือว่า
การซื้อเสียงจะกระทำได้อย่างลำบากมาก ๆ เพราะว่าจะจะเป็นกลุ่มเขตจังหวัดใหญ่ เป็นกลุ่ม
ที่ข้ามจังหวัดนะครับ แล้วก็จะได้บุคคลที่มีชื่อเสียง หรือเป็นบุคคลที่ผ่านประสบการณ์
ที่เป็นที่รู้จัก -----

เป็นที่ประจักษ์ ขณะเดียวกันการบล็อกโหวต (Block vote) ก็ทำไม่ได้ เพราะว่าประชาชนคนหนึ่งไปเลือกได้เพียงคนเดียว เป็นระบบที่ค่อนข้างที่จะ ถ้าพูดถึงในแง่ของการสมัครนี่ ผู้สมัครถ้าไม่แน่ใจนี่ผมว่าลำบาก แล้วถามว่ามาจากประชาชนใหม่ ประชาชนได้กลั่นกรองว่าแน่จริงไหมที่เข้ามา ไม่ได้เข้ามาโดยสรรหาจากใคร แต่ว่าประชาชนช่วยกันสรรหา ถ้ามองแบบนี้ล่ะครับ เพราะฉะนั้นอำนาจที่มีนี่ก็ไม่ต้องแก้ไข เป็นไปตามที่กรรมวิธีการเสนอก็คือ ๓ อำนาจครึ่งอย่างที่ได้อยู่กันมา ทั้งอำนาจถอดถอนก็สมควรที่จะกระทำได้ เพราะว่าจะไปถอดถอนผู้มาจากการเลือกตั้งก็สามารถที่จะกระทำได้ แล้วจะอนุมัติหรือเห็นชอบองค์การตามรัฐธรรมนูญก็ชอบธรรม เพราะว่ามีฐานมาจากประชาชนทั้งสิ้น จะควบคุมตรวจสอบ กลั่นกรองกฎหมาย ตรวจสอบรัฐบาล ก็มีเหตุมีผลที่พอจะทำได้ ท่านประธานคงรู้ว่าผมนี่เจ็บปวดกับการเลือกตั้งที่ประเภทที่มา แล้วผมก็เรียนไปแล้วเมื่อวานนี้ว่า มันไม่ต่างอะไรกับบรรดาสภาอีกสภาหนึ่ง แต่วิธีนี้น่าที่จะทำให้คุณภาพดีขึ้น ที่นี้ก็มียุติเดียว ที่แรกเพื่อนสมาชิกในที่ผมเดินคุยด้วยนี่ล่ะครับ ก็บอกว่าจริง ๆ แล้วผมต้องกราบเรียนนะครับ ผมได้ความคิดจากคุณศิวะที่อภิปรายตอนนั้นที่บอกเอ่ยชื่อท่านประธาน เอ่ยชื่อผม เอ่ยชื่อคนนั้นคนนี้ แล้วผมก็นั่งดู เอ๊ะ มันก็มาจากสว. ที่มาจากจังหวัดใหญ่ แล้วก็ไปเขตใหญ่ทั้งสิ้นเลย ผมดูแล้ว ถ้าอย่างนี้ทำไมเราไม่ทำเขตใหญ่ ก็หวนกลับไปคิดท่านกรรมวิธีการเมื่อวานนี้ที่เป็น ๘ เขต ปาร์ตี้ลิสต์นี่ออกใหม่ครับ ผมก็เลยบอก เอ๊ะ มันใหญ่ไปเลย ลองผ่าครึ่งสิ ก็เลยลองไปคุยกันดูกับท่านสุรชัย ท่านอุทิศ คุณศิวะ ท่านอาจารย์สมชัย ท่านอาจารย์สวัสดิ์ ท่านอาจารย์อรรถธรรมโน ก็มานั่งคำนวณกันดู แล้วก็ลองคำนวณกันดูกับกรรมวิธีการหลายคน เขาบอกเออ ถ้าเป็น ๑๖ เขตนี้ แล้วเขตละ ๑๐ ๑๖๐ มันก็เท่ากับประมาณหนึ่งในสามของ ๔๘๐ อีก ไซ้ใหม่ครับ ทุกอย่างมันลงตัว มีเหตุมีผลรับกันพอสมควร มีอันเดียวที่มีคนบอกว่าอาจจะมีปัญหาใหม่ว่า ถ้าเกิดมี ๒ จังหวัด จังหวัดหนึ่งใหญ่ จังหวัดหนึ่งเล็ก แล้วประชาชนในจังหวัดนิยมก็จะทะเลาะแฉให้แต่พวกจังหวัดใหญ่ จังหวัดเล็กเลยอดได้ท่านประธานครับ ผมนี่ลองไปเอาตัวเลขมาดูเมื่อคืนนี้เอง โทรศัพท์ไปให้คนช่วยเอาตัวเลขมาดูว่าเป็นอย่างนั้นไหม ถ้าจังหวัดนิยม จำเลยนะครับ คือต่างคนต่างเลือกจังหวัดตัวเองไม่ยอมเลือกจังหวัดอื่นเลย ผลไม่ใช่ออย่างนั้น ผลปรากฏว่าจังหวัดเล็กติดมาทันทีเลย

เพราะอะไรครับ เพราะจังหวัดใหญ่เสียงแตก เพราะคนลงสมัครนี่นะครับ เพราะประชาชน จังหวัดใหญ่ก็ลงได้ใบเดียว จังหวัดใหญ่ก็มีหลายคนที่ลง เสียงก็แตก ไม่ใช่จังหวัดใหญ่ จะได้เปรียบ ตกลงจังหวัดเล็กแล้วคนลงน้อยนี่จะได้เปรียบอีกเพราะเสียงเกาะ มันจะเป็น การกระจายในตัวพอสมควร ลองฝาก ผมเองก็ไม่ได้เร่งรัดสภาอะไรนะครับ เมื่อคิดออกก็ ลองพูดคุยกันดูว่ามันเซย์ไหม แต่ปรากฏว่าทุกคนก็พอจะเห็นว่าเป็นแนวทาง ประนีประนอมระหว่างผู้ที่อยากมาจากการเลือกตั้งโดยตรงกับผู้ที่ เป็นห่วงการเลือกตั้ง แล้วอยากจะให้สรรหาผสม มันก็เป็นการผสมในที่ แต่มีฐานทั้งหมดมาจากประชาชน แล้วไม่ใช่จังหวัดเล็ก แต่เป็นเขตกลุ่มจังหวัด เป็นเขตที่ใหญ่พอสมควร แต่ไม่ใหญ่มาก ขนาดเป็น ๘ เขต อาจจะเป็น ๑๖ แล้วก็ ๑๐ คน ท่านประธานจำได้ใช่ไหมครับ พวกเรา มาที่นี่ ท่านประธานกับผม กรุงเทพฯมี ๑๘ คน ๑๘ พรรคก็ประมาณ ๙ ผมก็อนุมานว่า เหมือน ๆ กับกรุงเทพฯ ผังชน อย่างนี้เป็นต้น ก็ทำให้พอที่จะดำเนินการได้ ก็ฝาก ท่านประธานไว้คิดก่อน ผมยังไม่มีอะไรตายตัวตรงนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ อย่างนี้ครับ เดี่ยวเรียนอย่างนี้ครับผมว่า ดูแล้วยังไงก็ไม่จบก่อนเที่ยงนะครับ เพราะ ตอนนี้น้ำมันเลยเที่ยงแล้วนะครับ สิ่งที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นำเสนอสักครูนี้นะครับ ผมก็ไม่แน่ใจว่าสมาชิกเห็นด้วยมากน้อยแค่ไหนนะครับ แล้วก็ไม่ทราบว่ากรรมการ จะเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ผมว่าอย่างนี้ครับ เดี่ยวเราพักเที่ยงกันนะครับ แล้วอาจารย์ เจิมศักดิ์ก็เชิญคนที่มีกลุ่มความคิดเดียวกันกับกรรมการนะครับ เชิญประชุมห้องข้าง ๆ นี้นะครับ แล้วจะได้เข้ามาหาข้อยุติ -----

ก็ขออภัยท่านที่ยกมือไว้มาก่อนนะครับ ขออภัยครับ อย่างนั้นเดี๋ยวมันไม่จบครับ ยกกันหลายคนนะครับ พอเรียกท่าน ก็เรียกคนอื่นอีก อย่างนั้นตกลงตามนี้นะครับ ท่านชาติชายมีอะไรครับ ผมก็เกรงใจท่าน ท่านยกมือบ่อย ไม่ค่อยให้ท่านได้พูดเลย

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ครับ สสร. ท่านยิ้มสักนิดสิครับ ผมหารืออย่างนี้ครับ ท่านประธาน ครับ เคยมีการหารือในช่วงพักเที่ยง แล้วก็มีสมาชิกเพียงกลุ่มหนึ่งเข้าไป

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อย่าไปทำความเค็ม

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : บันทึกนิดเดียว ให้เราไปหารือนะครับ ออกมาแล้วนี่ เดียวจะมีปัญหา เพราะว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ยังไม่มีหรอกครับ ตกลงกันว่ายังไม่มีข้อยุติ

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : ขออนุญาตครับท่านประธานครับ มันเคยมี แต่ไม่ได้คิดว่าจะเป็นปัญหาครับ เพียงแต่อยู่ที่ประธานให้หารือในที่ประชุม นั้น บางครั้ง ไม่ได้ข้อสรุป แล้วก็ไม่มีอะไร ผมจะหารือท่านประธานอย่างนี้ครับ ท่านประธานอย่าดูสิครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ครับ ไม่ดูแล้วครับ เพียงแต่พยายามหาข้อมูลให้มันแคบครับ เชิญครับ

นายประวิทย์ อัครชิโนเรศ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประวิทย์ อัครชิโนเรศ สสร. ตามข้อเสนอของอาจารย์เจิมศักดิ์นี่ครับ ผมก็ไม่มีความรู้มากหรอกครับ แต่คิดได้ทันทีขึ้นมาครับ ลงล็อกการเมืองเลยที่เดียวครับ เพราะว่าเอาลอตเตอรี่ (Lottery) มาเป็นตัวอย่างครับ ตอนนี่เขากระจายเลขให้มันเหมือนกัน ไม่ให้มีชุดใหญ่ แต่ว่ามันก็มีชุดใหญ่เกิดขึ้นมาได้ อำนาจทั้งหมดจะมาอยู่ที่ส่วนกลางหมด เท่านั้นที่จะทำอย่างนี้ได้ ฉะนั้นการเลือกตั้งจะพังหมดนะครับ จะลำบากมาก อย่างนั้นยิ่งแย่งมากครับ อย่างนั้นล็อกพรรคการเมืองเลยครับ

๕๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสวาลักษณ์ ๒๘/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวจีฬพืประวิทย์ห้องซ้าง ๗ ด้วยนะครับ เจีญปริกาหารอกันครับ แต่ยังไม่ยุตินะครับ
ไม่เห็นด้วยก็ถือว่าไม่เป็นการหักหลังนะครับ เจีญพักการประชุมได้ครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๔๗ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร ประธานสภาว่าง
รัฐธรรมนูญ ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิก
ที่เคารพครับ เราพักรับประทานอาหาร แล้วก็ท่านสมาชิกไปหารื้อกันข้างนอกแล้วนะครับ
เดี่ยวผลของการหารื้อก็คงท่านทราบไปแล้ว แต่เดี่ยวเราจะถามท่าน อยากเรียนว่ามีโน้ต
(Note) ว่าวันนี้ เพราะมีโน้ตเรื่องไม่ถ่ายทอด ก็เลยจะเรียนให้ทราบ เช็ก (Check)
ด้วยนะ การประชุมต่ออันขอทางกรรมาธิการ เชิญครับ ท่านวิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ กรรมาธิการยกร่าง กระผม
ขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนะครับ ที่ยังมีประเด็นปัญหาอยู่ ที่เกี่ยวกับการได้มาซึ่งสมาชิก
วุฒิสภา ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งนะครับ ต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตย
จริงอยู่แม้ว่าจะมีบางท่านนะครับ ที่มีความเห็นที่ไม่สมควรจะมีวุฒิสภาอยู่เลย ไม่ว่าจะ
ชาตินี้หรือชาติไหนก็ตาม แต่กระผมก็ยังเห็นว่าวุฒิสภาก็ยังมีความจำเป็นสำหรับประเทศ
ที่ยังลุ่ม ๆ ดอน ๆ ในระบบประชาธิปไตยของเรา กล่าวคือในการจัดทำร่างกฎหมาย
ที่ยังขึ้นตรงต่อสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเรารู้กันอยู่แล้วนะครับว่าสภาผู้แทนราษฎรของเรา
มีฐานที่มาจากทางด้านการเมืองล้วน ๆ แล้วเป็นการเมืองแบบที่ไม่ต่อเนื่อง การเมือง
ที่อาศัยพรรคการเมืองที่ยากจะหาเจตนารมณ์ เพื่อความผาสุกของมหาชน ของประชาชน
ส่วนใหญ่ มักจะคิดถึงประโยชน์ส่วนตนเสียมากกว่า ถ้าเราศึกษาดูการออกแบบ -----

ในการร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร บางครั้งได้ร่างกฎหมายออกมาโดยขาดเจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมาย อาศัยแต่พวกพ้อง คือพวกมากลากไปนั่นแหละ สิ่งที่เราพบเห็นนี่นะครับ ทำให้ศาลต้องมาวินิจฉัยหรือมาตีความเพื่อแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องฉวยกตัวอย่างครับ อย่างการร่างกฎหมายเรื่องจำนอง โดยหลักของการจำนองนั้นผู้รับจำนอง คือ เจ้าหนี้ต้องสามารถที่จะบังคับเอาทรัพย์จำนองได้ ถ้าขาดเท่าไรก็เรียกในส่วนที่ยังขาดได้ นี่เป็นหลักของความเป็นธรรมนะครับ แต่พอมาสมัยหนึ่งนี่พวกมากลากไป ไปหาเสียงกับชาวบ้านว่า เมื่อบังคับเอาทรัพย์จำนองเท่าไรแล้วไม่สามารถจะเรียกในส่วนที่ขาดได้ แล้วอย่างนี้จะเกิดความเป็นธรรมได้อย่างไรครับ ผลสุดท้ายหลังจากที่ออกกฎหมายฉบับนั้นแล้วนะครับ คือแก้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ผลสุดท้ายเป็นอย่างไรรครับ ปรากฏว่าไม่มีเจ้าหนี้ที่ไหนปล่อยเงินกู้จำนองเลย ไม่รับจำนอง เพราะอะไร ใครจะเ็งรับจำนองไว้โดยเรียกทรัพย์ได้เท่าที่ทรัพย์นั้น โดยที่ไม่สามารถจะบังคับในส่วนที่ขาดอยู่ได้เต็มตามจำนวนหนี้ ในที่สุดเจ้าหนี้ก็คือธนาคารนี่ละ ก็ต้องแก้ปัญหาด้วยวิธีการออกแนวว่าทำสัญญาแยกเว้นกฎหมายอันนี้ ลูกหนี้ก็สู้ บอกว่า สัญญาเหล่านี้เป็นสัญญาที่เป็นโมฆะ เพราะขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน สุดท้ายเป็นอย่างไรรครับ มาถึงศาลศาลบอกว่า เป็นสัญญาที่ผิดแผกแตกต่างจากกฎหมาย แต่ไม่ใช่เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนสามารถบังคับใช้ได้ ประเทศจึงเดินมาได้จนถึงปานนี้นะครับ ระบบจำนองจึงเดินมาได้ เราจะเห็นได้ว่าวิธีการแก้ไขของศาลยุติธรรมคือการตีความเพื่อให้เกิดตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่แท้จริง ให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกกลุ่มนะครับ แต่ว่าเวลาออกกฎหมายนั้น ปีไปออกกฎหมายในสภานี้ ไม่ได้คิดอะไรมากมาย รับออเดอร์ (Order) รับคำสั่งมาว่าให้ออกอย่างนี้ ฉันทันทีก็จะออกอย่างนี้แหละ แล้วก็แล้วมามันก็เป็นอย่างนี้มาโดยตลอดนะครับ แต่แม้กระนั้นก็ดีนะครับ ถึงแม้มีวุฒิสภานี้ ท่านก็คงจะจำได้ แล้วก็คงจะมีผู้ที่อภิปรายไปแล้วว่า ออกกฎหมายมาแบบรีบร้อน ขออนุญาตต้องเอ่ยนาม ท่านอาจารย์ศรีราชาใช่ไหมครับ ฟังว่าท่านพูดถึงกฎหมายมหาวิทยาลัย ออกมาแล้วก็รีบร้อน บกพร่อง ยุ่งเหยิง ทำให้ต้องแก้ปัญหาเหมือนวัวพันหลักต่อไปในภายภาคหน้า เอาละครับ สรุปก็คือว่า มีความจำเป็นต้องมีวุฒิสภา

เพื่อที่จะมาช่วยกันกรอกกฎหมายเป็นเหมือนสภาพี่เลี้ยง แต่สภาพี่เลี้ยงถ้ามา
ฐานเดียวกันเสียแล้วนี่ มันฐานการเมืองเหมือนกันเสียแล้วนี่ มันจะสง่างามได้อย่างไรครับ
มันก็เหมือนสภาผู้แทนราษฎรชั้นที่ ๒ ต่ำทรมานกว่าสภาผู้แทนราษฎรเสียอีก เป็นลูกไล่ของ
สภาผู้แทนราษฎรให้เขาชี้นิ้วได้ว่า ไอ้นี้กินเศษ กินเรอของข้ามา อย่างนี้มันจะสง่างาม
อย่างไร แล้วผมอยากจะเรียนถามว่า เหตุที่เราต้องการให้มีการสรรหาประกอบด้วยนี้
นะครับ ก็เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งตัวแทนของผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ นี่นะครับ ชนกลุ่มน้อย
ผู้ด้อยโอกาส ผู้แทนของคนที่เขาได้รับความคับแค้นในสังคม ให้เขามีโอกาสได้นั่งในสภา
ด้วยนี่ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเติมในส่วนที่ยังขาดอยู่ให้มันเต็มนี้ มันพิกลพิการหรือว่ามันวิบัติ
อย่างนั้นหรือ ถึงได้มีผู้มีความเห็นคัดค้านอยู่นี่นะครับว่า มันไม่ดีหรืออย่างไรนะครับ -----

การที่เราทำสิ่งที่มันยังไม่สมบูรณ์ ทำให้สมบูรณ์นั้น ผมว่าเป็นความสง่างามของสภาของเราด้วยซ้ำไปนะครับ คือ มีการผสมโดยการเลือกตั้ง เราก็อนุญาตแล้วนะครับ ถึงจะเป็นความชั่วร้ายก็เป็นความชั่วร้ายอันจำเป็นที่ผมเคยบอกไว้ แต่ว่าต้องเป็นความจำเป็นที่สง่างามด้วยครับ ความชั่วร้ายในที่นี้ผมไม่ได้หมายถึงว่า ชั่วสุด ๆ นะครับ แต่หมายความว่าระบบของมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องระบบของการใช้เงิน ระบบของการซื้อเสียง ซึ่งเราไม่ต้องการให้มี ซึ่งอาจารย์เจิมศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ได้กรุณาไปคิดนะครับ แล้วก็ทำประเภทกลุ่มจังหวัดนี้ กระผมไม่ขัดข้อง แต่ว่าอย่างไรก็ตามขอเถอะครับ เรื่องการที่จะมีตัวแทนของผู้ที่ด้อยโอกาส ผู้ที่ขาดที่ยืน แม้กระทั่งที่ยืนก็ยังไม่มีการรับในสังคมนี้ครับ พวกชายขอบทั้งหลายนี้ ให้เขามีโอกาสได้มาเป็นตัวแทนเพื่อที่จะเรียกร้อง แล้วก็พิทักษ์ปกป้องผลประโยชน์ของเขาครับ เพราะว่าเขาไม่มีที่ยืนในสภาผู้แทนราษฎรอยู่แล้วนะครับ มันมีแต่ตัวแทนของพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรุณาสรุป
 นิดหนึ่งครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : น่าจะสรุปว่า ท่านที่สงสัยว่าประเทศต่าง ๆ นี้มีวุฒิสภาแบบผสมนี้ใหม่ เบลเยียมก็มีครับ ภูฏานก็มี ซิลิก็มี อินเดียก็มี อินโดนีเซีย ไอร์แลนด์ อิตาลี เนปาล เราจะเห็นได้ว่าภูฏานเขายังเจริญกว่าเรา เสียอีกใช้ใหม่ครับผม แล้วเขาสงบสุขใหม่ครับ สงบสุขที่สุดครับ ถามว่า เป็นปลาหลายน้ำ หรือเปล่า ไม่ใช่ครับ น้ำของเขาไม่มีแยกว่า น้ำกร่อย น้ำเสีย แต่เขาเป็นน้ำดีทั้งหมดครับ เขาถึงได้อยู่ด้วยกันได้ครับ ขอขอบพระคุณครับผม

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอบคุณครับ
 ทางฝ่ายผู้ที่จะให้เลือกตั้งสักคนหนึ่งครับ ใครจะเป็นตัวแทน พูดแล้วเดี๋ยวจะขอเสียง
 นะครับท่าน เพราะจะได้เดินหน้าได้ ท่านอุทิศนานแล้วเริ่มก่อน ยกมือก่อนใครเลยครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ
 กระผม นายอุทิศ ชูช่วย ในฐานะ สสร. ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน เพื่อנסมาชิก
 นะครับว่า ในมาตรา ๑๐๖ นี้ กระผมและกลุ่มนี้ นะครับ ได้ขอยื่นแปรญัตติว่าในกลุ่มของ

กระผมเห็นด้วยที่จะให้มีวุฒิสภา และจะต้องมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมมีความรู้สึกที่หดหู่มากครับ ที่มีใครจะกล่าวอ้างว่า
ใครเลว ใครทรมาน แล้วเหมาทั้งแข่ง เหมาทั้งสภา ผมว่าไม่ยุติธรรมครับ ท่านประธานครับ
ต้องแยกแยะครับ ผมเคยพูดเสมอครับ เหมาแข่งผลไม้มาแบ่งขายได้กำไรครับ ถึงแม้ว่า
จะมีลูกเสีย ลูกเน่าอยู่บ้าง แต่เหมาคนทั้งองค์กรขาตุนครับ ท่านประธานครับ
เพราะอะไรครับ ในบรรดาทุกองค์กรครับ มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ทำอย่างไรให้คนไม่ดี
ให้เข้ามาน้อยที่สุด มีส่วนผสมน้อยที่สุด ให้โอกาสกับคนดี ๆ เขามีโอกาสมากที่สุด นี่คือ
สิ่งที่สภาร่างรัฐธรรมนูญอันทรงเกียรติแห่งนี้จะต้องช่วยกันคิดครับ ท่านครับ โยงมาจนถึง
ระบบที่มาของสภาของวุฒิสภาครับ ท่านครับ ผมกราบเรียนยืนยันท่านประธานว่า
ผมได้อ่านที่กรรมาธิการยกร่างได้ร่างหน้าที่ของวุฒิสภาไว้อย่างชัดเจนแล้วครับ ตั้งแต่
เรื่องของการกลั่นกรอง ยับยั้งกฎหมาย -----

การแต่งตั้ง เห็นชอบองค์กฤษฎีระ ตลอดจนการถอดถอนผู้มีอำนาจทางการเมืองครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยทุกประการกับท่านกรรมาธิการยกกว้าง ประการที่ ๑ เรื่องการยับยั้งกฎหมายนั้น เราทราบอยู่แล้วครับว่า เป็นหน้าที่หลักของวุฒิสภา ประการที่ ๒ เรื่องการแต่งตั้ง เห็นชอบ โทษครับ ไม่มีการแต่งตั้งแล้วครับ ถ้าตามร่างนั้นะครับ หน้าที่ของวุฒิสภานี้ะครับ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ครับ ท่านเพื่อนสมาชิกครับ มีหน้าที่แค่เห็นชอบเท่านั้นะครับ ไม่มีการสรรหาองค์กฤษฎีระแล้วนะครับ ซึ่งเหตุที่เราไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นกับวุฒิสมาชิกในสมัยที่ผ่านมา นั้น เกิดจากการแทรกแซงของบุคคลภายนอก เพื่อต้องการที่จะให้วุฒิสภาเป็นเครื่องมือในการที่จะไปแต่งตั้งองค์กฤษฎีระอีกทอดหนึ่งครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับว่า วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งสมัยปี ๒๕๕๐ นั้น ทุกคนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีความดี แต่เหตุการณ์พิเศษที่ผ่านมา เรามีบุคคลพิเศษ เรามีหัวหน้ารัฐบาลที่โกง และพวกพ้องที่โกงเข้ามาแทรกแซงวุฒิสภา เพื่อต้องการที่จะไปครอบงำองค์กฤษฎีระ และทำให้องค์กฤษฎีระทำงานไม่ได้ ประเทศเราถึงฉิบหายมาจนถึงทุกวันนี้ ท่านประธานครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ประธานโทษ คำนั้นถอนไปเสียเถอะ

นายอุทิศ ชูช่วย : ขอดอนครับ ท่านครับ นี่คือนี่ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน แล้วถ้า สว. ในปี ๒๕๕๐ มาได้ ๒ ระบบครับ ท่านประธานครับ และมีคนพิเศษ มีรัฐบาลขี้โกง มีรัฐบาลที่หาประโยชน์ให้กับพวกพ้องและญาติพี่น้องที่มีการฟ้องร้องจนถึงทุกวันนี้ะครับ ที่ศาลท่านต้องทำหน้าที่หนักทุกวันนี้ะครับ เข้ามาแทรกแซงนะครับท่านประธาน ท่านประธานมีคำตอบไหมครับ ๗ อรหันต์ ที่แต่งตั้งที่สรรหา หลังสรรหาวุฒิสภาเข้ามานั่งสลอนอยู่ที่นี่ะครับ มีความรับผิดชอบขนาดไหนครับ ท่านประธานครับ นี่เป็นสิ่งที่น่าคิดนะครับ เหตุมันไม่ได้เกิดจากการเลือกตั้งนะครับ เหตุมันเกิดจากคนเลวที่เป็นหัวหน้ารัฐบาลที่แล้วนี่ครับ มันทำอย่างนี้ ท่านครับ ที่สำคัญครับ ระบบการสรรหาโดย ๗ อรหันต์ ที่กำหนดไว้ในกรรมาธิการยกกว้างร่างมานี้ะครับ บอกว่า มาจากสาขาอาชีพ ท่านที่เคารพทั้งหลาย พวกเราร้อยคน ทุกคนอาจจะมีสังกัด

อาชีพรู้ แต่ยังไม่ทั้งหมดครับ แต่ที่น่าสนใจครับ ท่านประธานครับ ผมออกไปตั้งเวที
ในต่างจังหวัด ๑๔ จังหวัดภาคใต้ เวทีละสี่ร้อย ห้าร้อยคน ถามพี่น้องว่า พี่น้องที่มานั่งอยู่
ในห้องนี้สังกัดอาชีพอะไรท่านประธาน ตอบไม่ได้สักคนหนึ่งครับ แต่ทุกคนไม่อดตายครับ
ท่านประธานครับ มียกมือไม่เกิน ๑๐ คนครับ ว่ามาจากสมาคมโรงแรม มาจากสมาคม
อุตสาหกรรมยางพารา มาจากสมาคมท่องเที่ยว แต่พี่น้องส่วนใหญ่ไม่ได้สังกัดอาชีพครับ
แต่เขามีอาชีพครับ ท่านประธาน ถ้าเกิดจากการสรรหา พี่น้องผมที่อยู่หนองหมาว้อ
เป็นคนดีนะครับ ไม่ใช่คนไม่ดี พี่น้องผมที่อยู่ตะเคียนชะอำ เกาะระโนด ๗ อรหันต์จะมองคน
ร้อยหกสิบล้านกว่าคนนี่ (หกสิบล้านกว่าคน) เห็นความดีคนเหล่านี้ไหมครับ มีหลักประกัน
อะไรว่า ๗ อรหันต์นี้ นะครับ ซึ่งเป็นคนดีนะครับ จะมองคน ๖๐ ล้านคนว่า คนนี้ควรจะมา
เป็น สว. สรรหา ท่านครับ ตอบคำถามไม่ได้ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ช่วยสรุป
นิดหนึ่งท่าน

นายอุทิศ ชูช่วย : ผมขออนุญาตใช้เวลาหนึ่งครั้ง ท่านประธานครับ ท่านครับ ถ้ามว่า สว. ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงมีข้อดีอย่างไรครับ มีครับ ท่านครับ มีครับ แต่ยืนยันว่าไม่มาจากระบบไหนครับ ถ้ามีการแทรกซ้อนเข้าไปใช้เงินในรัฐสภานะครับ ใน สว. นะครับ โทษครับ จะต้องมีส่วนเป็นไปหมดครับ ท่านประธานครับ ถ้ามว่า แล้วผม ผู้เสนอว่าให้ สว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด จะแก้ปัญหาข้ออ่อน ข้อดีอย่างไร ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตครับ ผมพยายามระดมข้อคิดความเห็นในกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ กลุ่มพีวีชรา กลุ่มท่านสุรชัย หลาย ๆ กลุ่มครับ ที่ไม่สามารถเอ่ยนามได้ ท่านสวัสดิ์ โชติพานิช เราก็บอกเขาว่า เค้าอย่างนี้ เค้าอย่างนี้ดีกว่า ให้ฐานการเมืองของ สว. นี้ใหญ่ขึ้น เขตเลือกตั้งใหญ่ขึ้น เราคิดว่า เราจำลองว่าเหมือนกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครนี่นะครับ เขาเลือก สว. โดยมีเขตใหญ่และไม่มีใครสามารถที่จะใช้อิทธิพลเงิน อิทธิพลของพรรคการเมือง ควบคุมเจตจำนงของประชาชนได้ เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่า คนที่ได้ สว. เข้ามานี่นะครับ คนที่ได้ที่ ๑ อาจจะได้ถึง ๕ แสนคะแนนครับ ท่านประธานครับ แต่คนที่ได้คนที่ ๑๘ นี้ ได้แค่หมื่นกว่าคะแนนเท่านั้น แต่คนที่หมื่นกว่าคะแนนนั้น คือคนที่ชุมชนเขาอมรับ เช่น อาจารย์ใจ อึ้งภากรณ์ จอน อึ้งภากรณ์ ได้แค่หมื่นแปด สองหมื่นเองครับ แต่เขามีเครือข่ายอาจารย์มหาวิทยาลัย คนที่ทำงานในชุมชนเลือกเขา คนเหล่านี้ได้ครับ แต่ถ้าสมมุติว่า เขตเล็ก คนเหล่านี้ไม่มีสิทธิครับ สู้อิทธิพลเงิน สู้อิทธิพลของฐานการเมืองไม่ไหว แต่เราอมรับนะครับว่า ข้ออ่อนของการเลือกตั้งนี้ อิทธิพลเงินกับอิทธิพลทางการเมืองของพรรคการเมืองยังมีอยู่ครับ เราต้องยอมรับครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐสุนทร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ช่วยสรุปนิดหนึ่งครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ครับ เราต้องยอมรับว่ามันมีอยู่ แต่ทำอย่างไรละครับ ให้โอกาสกับคนดี ๆ ให้โอกาสกับคนที่เขามีตัวตน คนด้อยโอกาส พี่น้องที่ทำงานชุมชนอยู่นี่นะครับ ที่ทำงานภาคสังคมอยู่นี่ แต่เขามีกลุ่มก้อนของเขาอยู่ คนเหล่านี้จะหลุดเข้ามา แต่หลุดเข้ามาในลักษณะเสียงขั้นต่ำครับ ท่านประธานครับ เสียงไม่มาก เสียงไม่มากครับ คนที่ได้ที่ ๑ ก็เอาไปครับ แต่คนที่ได้ที่ ๑๐ ก็ยังเป็นคนของประชาชนที่เขา

รับได้อยู่ดี ท่านประธานครับ นี่คือนี่สิ่งทีผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า กลุ่มกระผม
 นั้น ยังขอยืนยันนะครับว่าให้มาจากการเลือกตั้ง เราจะตอบโจทย์ของประชาชนทั้งหมด
 ได้ และที่สำคัญครับ เมื่อวานนี้เรื่อง สส. ประชาชนแซ่ซ้อง รับได้ครับ และวันนี้เรากำลัง
 เขียน เมื่อวานนี้นะครับ เราเขียนรูปเสียดสวยงามครับ วันนี้อย่าลบด้วยเท้าครับ
 ท่านประธานครับ ถ้าวันนี้ สว. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงอีก และแก้ปัญหาจาก
 ปี ๒๕๔๐ ได้ครับ เราก็เหมือนกับการวาดคิ้ว แต่งแต้มรูปที่เราวาดเมื่อวานนี้ให้สวยขึ้นไป
 อีก แต่ถ้าวันนี้ สว. ยังมีการสรรหาใหม่อีกครับ เท่ากับเราต้องลบกับเท้าครับ ท่านประธาน
 ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ สภาดีแล้ว
 เราก็ทำดี ร่างรัฐธรรมนูญเสร็จให้ทันทีแล้วกันนะครับท่าน คุณวัชราครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
 วัชรา หงส์ประภัสร์ สสร. กลุ่มกระผมได้แปรญัตติในเรื่องที่จะให้มีการเลือกตั้ง สว. หรือ
 สว. ได้มาจากการเลือกตั้งเท่านั้นครับ คือไม่มีการได้มาโดยการสรรหา หรือโดยการ
 แต่งตั้ง เหตุผลของการที่กลุ่มกระผมเสนอเช่นนี้ก็เพราะว่า สว. นั้นเป็นผู้ใช้อำนาจ
 อธิปไตยส่วนหนึ่ง ควบคู่กับ สส. เพราะฉะนั้นก็หน้าที่จะต้องมีฐานมาจากประชาชน
 คือได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ส่วนการแต่งตั้งนั้น หรือการสรรหา นั้นมันเป็น
 เรื่องที่เป็นข้ออ้างของการใช้เมื่อสมัยก่อน -----

ซึ่งอ้างว่าประชาชนยังมีการศึกษาไม่เพียงพอ จึงต้องใช้วิธีแต่งตั้งหรือสรรหา ในขณะที่เมื่อผ่านปี ๒๕๔๐ ได้มีการพิสูจน์แล้วว่า เมื่อเราใช้วิธีเลือกตั้งนั้นก็ได้อันที่มีคุณวุฒิเป็นที่ยอมรับครับ แสดงว่าประชาชนนั้นมีวิจารณญาณในการตัดสินใจที่จะเลือกคนได้ถูกต้องแล้ว ถึงแม้ว่าในความเป็นจริงจะมีการซื้อเสียงอยู่บ้าง แต่ในส่วนที่ได้มานั้นโดยภาพรวมมีคนมาลงคะแนนถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมั่นใจเหลือเกินเลยครับว่าโดยเฉพาะผมซึ่งทำหน้าที่ทำงานในเรื่องการเลือกตั้งมาก่อน มั่นใจได้เลยครับว่าใน ๗๐ เปอร์เซ็นต์นั้น มีการซื้อเสียงไม่มากครับ ส่วนใหญ่จะได้มาโดยการตัดสินใจโดยบริสุทธิ์ของประชาชน แล้วคุณภาพรวมของผู้ที่เป็น สว. ในสมัยแรกนั้น ตอนที่ได้มานะครับ พวกเราก็ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนต่อมานั้นมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลง เพราะการเข้ามายุ่งเกี่ยวของผู้ใช้อำนาจอรัฐ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ส่วนการได้มาในตอนต้นนั้นทุกคนยอมรับครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเราก้าวเดินมาถึงการใช้อำนาจอรัฐโดยประชาชน โดยผ่านทาง การเลือกตั้งหรือเลือกตั้ง สว. แล้ว เราจะหวนกลับไปใช้วิธีเดิม ๆ ไปอีก โดยการสรรหากี่ดี หรือโดยการแต่งตั้งก็ดีนั้น ผมว่าไม่สมควรครับ เป็นการถอยหลังเข้าคลอง เพราะฉะนั้นน่าจะเดินต่อไป แล้วการร่างรัฐธรรมนูญนี้เป็นการร่างรัฐธรรมนูญไม่ใช่เพื่อใช้ชั่วคราวชั่วคราว ชั่วแก้ปัญหาในขณะแรกนี้ หรือบทเฉพาะกาลนี้เท่านั้น แต่เป็นการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อใช้ต่อ ๆ ไปนะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าเราควรจะไม่ทิ้งหลักการที่ว่า สว. นั้นมาจากฐานของประชาชนครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เราจะเดินต่อไปได้ไหมครับ คือยกร่างนี้เขาขอให้ออกเสียงแล้ว แล้วเราพูดเรื่อง สว. มาตั้งแต่เมื่อคืนนี้นะครับ แล้วก็เมื่อเช้าแล้ว จะออกเสียงว่าจะเอาแบบยกร่าง ซึ่งเสนอว่าเป็นผลสมนะครับ แล้วก็เอาอย่างที่มีผู้แปรญัตติและมีผู้อภิปรายแล้วว่า ให้เลือกตั้ง ขึ้นนี้เสียก่อนได้ไหมครับ ท่านสมาชิกครับ ได้ไหมครับ ท่านที่ไม่เห็นด้วยมีท่านเสรี ท่านเสรีเอาสั้น ๆ ประเด็นนี้นะครับท่าน

นายเสรี นิมะยุ : ประเด็น สว. ครับ กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ กระผม นายเสรี นิมะยุ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผมจะพูดในประเด็นการเลือกตั้ง สว. ครับ ความจริงถ้าเกิดว่าประธานไม่ให้ผมพูดในประเด็นนี้ครับ

ผมมีความเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ทำไมผมต้องพูดประเด็นอย่างนี้ครับ ตลอดระยะเวลาที่
กรรมการได้กำหนดให้กรรมการวิสามัญประจำจังหวัด ให้ได้ไปตามสอบถาม
ระดมความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ผมเป็นประธานกรรมการวิสามัญ
ประจำจังหวัดนราธิวาส ซึ่งได้สอบถามพี่น้องประชาชนด้วยความยากลำบาก ที่จะได้รับรู้
การสะท้อนปัญหาที่แท้จริงของพี่น้องประชาชนในพื้นที่นั้น หากว่าประธานตัดโอกาส
ในประเด็นนี้ผมขอประท้วง แต่ไม่เป็นไร ขณะนี้ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ
ส่วนหนึ่งครับ ด้วยจิตวิญญาณและสำนึก ผมไม่เคยมีอเดอร์จากใครครับ ทุกครั้ง
ที่มีการอภิปราย ผมก็มีความตั้งใจดับรับฟัง การที่ผมจะพิจารณาว่า -----

ผมจะโหวตเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย คำว่า ออกเดออร์ ในชีวิตผมไม่มีครับ ถ้าออกเดออร์ ออกเดออร์อย่างเดียว ต้องอยู่ที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ครับ ท่านประธานครับ ที่ผมพูดอย่างนี้หมายถึงว่า ตามที่สมาชิกรัฐสภาท่านนั้น ผมจะมาดูในกรอบว่า ที่มาและที่ไปว่า สว. นั้นมาจากอย่างไร จำนวนเท่าไร คุณสมบัติประการใด อำนาจหน้าที่อย่างไร ที่ผมกำลังจะนำเสนอให้ท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญไปยังกรรมาธิการยกร่างในวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นด้วยในหลักการที่จะต้องมีการเลือกตั้งโดยตรงกับสมาชิกรัฐสภา ทำไมผมต้องพูดอย่างนี้ ตลอดระยะเวลาที่ได้รับฟัง ประมวลสังเคราะห์กันแล้ว พี่น้องประชาชนก็ยังมีความต้องการในประเด็นนี้ ผมมีความเชื่อและมั่นใจว่า การทำหน้าที่กรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญนั้น ภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่ที่จะต้องมีส่วนหนึ่งของพี่น้องประชาชนด้วยในพื้นที่ ทำไมผมต้องพูดอย่างนี้ ผมมีความเชื่อว่าคุณภาพหลายในพื้นที่นั้นไม่เหมือนกัน ประเด็นของท่านนายกอุทิศ ขอโทษที่ต้องขออนุญาตบางครั้งไม่เหมือนกับผมที่จังหวัดนราธิวาส สว. นั้นทำหน้าที่กรรมาธิการ ยับยั้งการกรรมาธิการในสภา แต่ในขณะเดียวกันนั้นก็ต้องรับรู้ปัญหาและความเรียกร้องของพี่น้องและประชาชนด้วยที่จะนำเสนอในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นั่นคือประเด็นหัวใจสำคัญครับ ประเด็นหนึ่งที่ผมไม่เห็นด้วยในการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้นั้นที่บอกว่า สว. นั้นไม่จำเป็นจะต้องมาจากการเลือกตั้ง ระบบสรรหาก็คือ ระบบคัดเลือกก็ดี แล้วแต่สุดกรณีที่จะเรียก แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นสิ่งเหล่านั้นก็ไม่ได้เจตนาของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง ในเมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ว่า เสียงประชาชนคือเสียงสวรรค์ เสียงประชาชนเสียงที่ใหญ่ ผมไม่อยากจะพูด ดังที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้อภิปรายในเมื่อเข้านั้น แต่ผมจะพูดเหมือนอาจารย์เจิมศักดิ์ว่า ประชาชนจะได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้นั้นคือประเด็นครับ ที่ผมไม่เห็นด้วย ดังที่ผมจะนำเรียนตามลำดับต่อไปนี้ ผมทำการบ้านมาอย่างดีครับ เพื่อให้ประธานได้รับฟัง แล้วก็กรรมาธิการยกร่างได้พิจารณาในวันนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ ในการเลือกตั้งโดยตรงนั้น ผู้แทนย่อมมีความสัมพันธ์กับราษฎรผู้เลือกตั้งโดยใกล้ชิด ในประเด็นนี้ผมเชื่อว่าถ้าระบบการเลือกตั้งนั้น ตัวแทนต่าง ๆ

ที่เป็น สว. ก็ดี ย่อมมีความใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ทำหน้าที่กรอกกฎหมาย ก็แล้วแต่ แต่ตราบใดที่ไม่รู้ปัญหาและข้อเท็จจริง ปัญหาในพื้นที่แล้ว ผมมีความเชื่อมั่นว่า โจทย์ตั้งมาผิดแล้ว คำตอบจะถูกได้อย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นนี้ครับ

ประเด็นที่ ๒ ครับ การเลือกตั้งนั้น ในระบบ สว. นั้น ผมเชื่อว่าอิทธิพล การเงินจ้าง การใช้เงินนั้นคงจะลำบากสักนิด เพราะวาระบบการเลือกตั้งนั้นจะต้องผ่านการเลือกตั้งในระบบเขตใหญ่เป็นเขตของจังหวัด แต่ถ้าเกิดว่าใช้ระบบการสรรหา ในมาตรา ๑๐๗ นั้น กระผมขาดความเชื่อและมั่นใจว่าจะให้ความเป็นธรรมได้หรือไม่ ทำไมผมจะต้องให้น้ำหนักในจุดนี้ ท่านประธานครับ บางครั้งต้องยอมรับว่าพี่น้อง ประชาชนตาดำ ๆ นั้น การที่จะเข้ามาถึงกรุงเทพนั้นก็ยังไม่มีปัญญาที่จะเข้ามาครับ แล้วในบางครั้งการเลือกตั้งนั้นคณะกรรมการ ๗ ฝ่ายที่บอกนั้น จะให้ความเป็นธรรม หรือไม่ แล้วคณะกรรมการที่บอกนั้น ผมกลัวว่าจะเสมือนท่านคิดจะได้อภิปรายเมื่อเข้าครับ ต้องขอประทานโทษอีกครั้ง ที่บอกว่า แม้กระทั่งตุลาการรัฐธรรมนูญก็มีการล็อบบี้ (Lobby) ขึ้นมา ตามที่ข่าวได้ออกมา ประเด็นนี้ผมก็มีความเชื่อมั่นว่า ไม่มั่นใจในประเด็น ที่ ๗ ฝ่าย แต่การขาดการประมาณการเท่านั้น แต่ผมก็ไม่ได้ลงลึกไปถึงว่าจะเป็นจริง อย่างไม่บ้าง ต้องขอประทานโทษ แต่ระบบสรรหาจาก ๗ ฝ่ายนั้นผมยังขาดความเชื่อมั่น ครับท่านประธานที่เคารพ

ที่นี้จะมาดูในประเด็นที่ ๓ สว. ที่มาจากการเลือกตั้งนั้น เขาจะมีความ ภาคภูมิใจในชีวิตของเขาเองครับ ในเมื่อเขาทำหน้าที่ในสภาด้วยความสง่างาม เข้ามา ในสภาด้วยระบบการเลือกตั้ง เข้ามาในสภาด้วยความเชื่อมั่นกับตัวเองว่า พี่น้อง ประชาชนได้เลือกตั้งเขา ซึ่งไม่เหมือนกับระบบสรรหาครับ อย่างว่าแต่สมาชิกวุฒิสภาเลย ครับ ท่านประธานครับ แม้กระทั่งก้านนิ้วน้อย ๆ อย่างผมนี้ท่านประธานครับ -----

ถ้ามาจากระบบสรรหาผมยังไม่มีคุณภาพจิตใจในชีวิต ดังนั้นต้องมาด้วยระบบการเลือกตั้ง ในเมื่อเรามอบอำนาจกับพี่น้องประชาชนแล้วตามระบอบประชาธิปไตย เพราะเรามักจะพูดตลอดเวลาว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กินได้ เจตนารมณ์ที่ว่า ลดอำนาจรัฐ เพิ่มอำนาจประชาชน แต่ในทางกลับกันครับ เรากำลังจะสวนทางกับเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้ง นี้ กำลังจะให้ความสำคัญกับระบบสรรหา ระบบการเลือกตั้ง ท่านไม่ต้องเป็นห่วงครับว่า พี่น้องประชาชนเลือกนั้น คนคนนั้นจะเป็นคนที่ไม่เก่ง เป็นคนที่ไม่ดี เป็นคนที่ไม่มีความสามารถ บ้านเมืองนี้ถ้ามีแต่คนเก่งคนเดียวนั้น คงจะอยู่ไม่รอดท่านครับ บทเรียนในอดีตมีแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ ดังนั้นเสียงประชาชนต้องเป็นการที่ยอมรับ ในเมื่อเขาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน เขาจะต้องมีความเจตนาดีในการที่เขาเลือกมาด้วยความภาคภูมิใจครับ

ประเด็นที่ ๔ ที่จะพูดต่อครับ การเลือกตั้งโดยตรงนั้น พี่น้องประชาชนก็มีความภาคภูมิใจครับ เขาได้เลือกตัวแทนของท่านโดยตรงโดยสมบูรณ์ หากว่าเขาผิดพลาดประการใดก็จะมาโทษเขาไม่ได้ครับ แต่ถ้าเกิดว่าสรรหา และก็ระบบแต่งตั้ง และก็มีมันก็จะไม่มีความสมบูรณ์ และไม่มีคำตอบที่จะตอบอย่างนั้นได้ด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : กรุณาสรุปนิดหนึ่งครับ

นายเสรี นิมะยุ : ยังไม่ถึงเวลาครับ ผมดูเวลาครับ ผมเคารพในเรื่องกติกาก็เป็นอย่างดีครับ ไม่เคยบริหารเวลาผิดพลาดในสภาแห่งนี้ครับ ท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ประการที่ ๕ ครับ โดยสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบนั้น ผมมีความเชื่อว่า ถ้าเกิดว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนแล้ว เขาจะต้องมีความรับผิดชอบที่จะต้องตอบสนองของพี่น้องที่ได้เลือกเข้ามาครับ นี่คือหัวใจเช่นกันครับ

ประเด็นสุดท้ายครับ ที่ท่านจะให้สรุปนั้น ผมก็ดูเวลา แล้วก็คงจะพอเพียงแล้วครับกับที่ผมนำเสนอ นั้น ผมเชื่อว่าท่านชอบใจประเด็นที่ผมนำเสนอ และท่านจะต้อง

๓๒

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๓๖/๒

มีการแก้ไข แล้วก็เปลี่ยนแปลงด้วยในประเด็นนี้ครับ ขอบอกว่าระบบการเลือกตั้งในระบบวุฒิสภานั้น ถ้าเลือกตั้งโดยตรงนั้นประชาชนจะเป็นผู้เฝ้าสังเกตดูพฤติกรรมของ สว. เหล่านั้น นี่เป็นมุมมองกระจกสะท้อนว่า ถ้า สว. เหล่านั้นกระทำไม่ดี พี่น้องประชาชนก็จะให้คำตอบในสมัยการเลือกตั้งในคราวหน้า สว. เหล่านั้นจะต้องทำหน้าที่ ทำการบ้านอย่างดีครับ ซึ่งไม่เหมือนกับระบบการสรรหาคำครับ หัวใจที่จริงนั้นก็คือว่า ในเมื่อเรามอบอำนาจอธิปไตย มอบเสียงสวรรค์ มอบระบอบประชาธิปไตยแล้วครับท่าน ขอให้พี่น้องประชาชนตาต้า ๆ เป็นคนเลือกเถอะท่านครับ อย่าให้พวกเรามาบรรจุเลือกกันเองครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : แล้วตกลงหายโกรธหรือยังไม่รู้นี่ เชิญคุณพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพนะครับ กระผม พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ผมจะไม่ใช้เวลานานมากนักครับท่านประธาน ก็เพียงแต่จะขออนุญาตเรียนให้ทราบถึงข้อคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์นะครับ ในการพิจารณาเรื่องของ สว. ครั้งนี้นะครับ กระผมก็ได้มีโอกาสไปรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ มากมายพอสมควรนะครับ ส่วนมากแล้วก็มีข้อคิดเห็นว่าจะอยากให้สมาชิกวุฒิสภานะครับ มาจากการเลือกตั้งมากกว่าที่จะมาจากการสรรหา หรือว่ามาจากการผสมกันระหว่างเลือกตั้งกับสรรหา นี่เป็นข้อคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนนะครับ หลายส่วน แล้วก็แม้กระทั่งข้อคิดเห็นส่วนตัวของกระผม กระผมเคยแปรญัตติไว้ในญัตติที่ไม่เป็นทางการนะครับ เมื่อเดือนที่แล้วนี้ กระผมได้เสนอให้มีการเลือกตั้ง สว. จำนวน ๒๐๐ ท่านนะครับ ไม่ใช่ ๑๖๐ ท่าน แล้วก็ให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดเลย เหมือนเมื่อปี ๒๕๔๐ นะครับ โดยความเห็นส่วนตัวของกระผม -----

กระผมก็ยังคงยืนยันความเห็นนั้นนะครับ แล้วก็อยากจะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ทั้ง ๗๖ จังหวัด โดยให้ยึดหลักแนวทางเหมือนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ แต่ว่าถ้าเป็นไปได้ อยากจะขออนุญาตให้เพิ่มเติมว่า การลงคะแนนเสียงนี้ แทนที่จะลงได้คนเดียว เบอร์เดียว ก็ให้ดูว่าถ้าแต่ละจังหวัดนี้มี สว. มากกว่า ๑ คน ก็จะทำให้ลงคะแนนได้เท่ากับจำนวน สว. นะครับ ตรงนี้ก็จะทำให้การซื้อเสียงนั้นยากขึ้น แล้วก็พี่น้องประชาชนส่วนใหญ่ก็จะได้เลือก สว. ในดวงใจของเขา เช่น บางจังหวัดถ้ามี สว. ๓ คน ในเมื่อ สส. เราให้เลือกได้แบบ เรียงเบอร์ถึง ๓ เบอร์แล้ว สว. ก็ให้เลือกได้เท่ากับจำนวนของ สว. ในจังหวัดนั้น ๆ เลย นะครับ เช่น กรุงเทพมหานคร ถ้ามี สว. ได้ ๑๘ คน ก็อยากจะให้ประชาชนกรุงเทพมหานคร ลงคะแนนเลือกได้ ๑๘ เบอร์ไปเลย แทนที่จะเลือกได้เบอร์เดียว อันนี้ก็จะ เป็นอีกแนวทาง หนึ่งซึ่งแตกต่างจากเมื่อปี ๒๕๔๐

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : อันนี้คุณพิเชียร ไม่ได้แปรไว้ ใช่ไหมครับ

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : ผมมิได้แปรไว้ครับท่านประธาน เพราะว่าในกลุ่มของกระผมได้มอบให้ท่านการุณ ไสงาม แปรไปแล้ว แต่ว่าอันนี้เป็น การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมของสภานะครับ แล้วก็ในท้ายที่สุดนี้นะครับ กระผม อยากจะเห็นประเด็น สว. นี้ เป็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเราจะได้อันดี มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญนะครับ มาเป็น สว. สิ่งที่ผมอยากจะเห็นก็อาจจะ ต้องมีการปรับคุณสมบัติของ สว. ให้สูงขึ้นกว่า สส. นะครับ ส่วนวิธีการนั้นจะกระทำอย่างไร ก็สุดแล้วแต่ ในท้ายที่สุดผมอยากจะเห็น สว. นะครับ มีคุณสมบัติที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑. มีความเป็นอิสระ ๒. มีความเป็นกลาง แล้วก็ ๓. มีจิตใจที่เป็นธรรมนะครับ เป็นอิสระ เป็นกลาง และเป็นธรรม ถ้าสามารถทำได้แบบนี้ ผมคิดว่าเราจะมี สว. ที่จะเข้ามาช่วยกลั่นกรองกฎหมายนะครับ แล้วก็เข้ามาติดตามตรวจสอบการทำงาน ของรัฐบาล สามารถมาถ่วงดุลฝ่ายบริหารและสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งสามารถที่จะ เข้ามาแต่งตั้งและถอดถอนองค์กรอิสระได้อย่างดียิ่ง กระผมคิดว่าร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ จะเป็นรัฐธรรมนูญอีกฉบับหนึ่งที่พี่น้องประชาชนจะมีความภาคภูมิใจ แล้วก็อยากจะมามีส่วนร่วม ทั้งในการลงประชามติที่จะเห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

รวมทั้งพี่น้องประชาชนจะมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งที่กำลังจะมาถึง กระผมขอขอบพระคุณทุกท่านนะครับ ที่ได้รับฟังนะครับ แล้วก็หวังว่าการเลือก สว. ของพวกเราจะประสบความสำเร็จครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานมากครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผู้ที่ไม่ได้แปรก็พูด กระชั้นหน่อยนะครับ พยายามไม่พูดซ้ำ เพราะเราใช้เวลาเยอะแล้วนะครับ ท่านเกียรติชัย ครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : กราบขอบพระคุณครับท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ ครับ ก็เป็นเรื่องซึ่งเราได้รับฟัง รับทราบกันมา โดยตลอดเข้านี้ ถึงความจำเป็นเรื่องที่จะต้องมีวุฒิสมาชิก ซึ่งเราก็เห็นพร้อมกันแล้วว่า โอ.เค. (O.K. - Okay) จะมีก็มี จะมีก็มี ผมได้พูดมาโดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นว่า ถ้าอยากจะมีวุฒิสมาชิกแล้ว เราจะมีเขาไปทำไม ตรงนี้เป็นจุดสำคัญในการที่จะมองถึงที่มาของวุฒิสมาชิกทั้งหลาย เพราะถ้าหากว่าเราจะให้เขาเพียงมากล้นกรงกฎหมาย อย่างเดียวเท่านั้น การคัดสรรแต่งตั้งอะไรก็ยังไม่พอจะรับได้ แต่หากถึงแม้ที่จะต้องให้วุฒิสมาชิกเข้ามามีสิทธิ มีส่วน มีอำนาจ ในการที่จะแต่งตั้ง ถอดถอนด้วยแล้ว เขาจะใช้สิทธิ ใช้อำนาจในการแต่งตั้งถอดถอนนั้น ถอดถอนผู้ที่มีอำนาจมาจากประชาชน หากเป็นถึงอย่างนี้เหมือนอย่างที่คุณกรรมาธิการยกวางนำเสนอ ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสมาชิก อย่างนี้แล้ว ผมคิดว่า และจะต้องพึงระวังว่า วุฒิสมาชิกจะต้องมาจากอำนาจของประชาชน ในการที่จะมาทำหน้าที่อย่างที่กำหนดไว้แบบนี้ หากมีฉะนั้นแล้วเราจะอธิบายไม่ได้ ไม่ว่าจะเด็ดแปดองค์กรทั้งหลายที่จะมาแต่งตั้งเหล่านั้น มีฐานมาจากอำนาจของประชาชน แท้จริงแค่ไหน เราจะอธิบายกับสาธารณชนไม่ได้ ว่าเราทำไมถึงต้องปรับเปลี่ยน สปิริต (Spirit) -----

เจตนารมณ์ที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๔๐ ซึ่งเราก็เห็นว่าดีอยู่แล้วกับการมีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกเข้ามาดำรงตำแหน่ง แท้จริงแล้วนี่เราพยายามเหมือนคล้ายกับว่าจะร่างรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะกีดกันลูกเขาเมียใครไม่ให้เข้ามาดำรงตำแหน่งอย่างนี้ หรือแม้แต่ใครก็ตามที่เข้ามาดำรงตำแหน่ง แล้วมีพฤติกรรมซึ่งเราไม่อยากจะไว้วางใจ แท้จริงแล้วเราจะต้องดูว่า สิ่งที่เกิดขึ้นนั้น มันเป็นความผิดของวุฒิสมาชิกหรือ จริง ๆ แล้วเขาได้รับการกลั่นกรองถึงความเป็นคนดี มีศักดิ์ศรีสมกับที่เขามอบความไว้วางใจให้เข้ามาทำหน้าที่ในรัฐสภา ใ้เสียต่างหากข้างนอกที่มันเข้ามา

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านเกียรติชัย

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ถอนก็ได้ คนไม่ดีต่างหาก

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ใ้ที่พูดไปเมื่อกี้ ถอนนะท่าน

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ถอนไปแล้วครับ ก็เลยบอกว่าคนไม่ดีต่างหากที่มันเข้ามาทำให้ระบบมันเสีย ก็ไ้เขาเลี้ยงมาอย่างดีนี่ สัตว์เลี้ยงคลานบางประเภทมันก็เข้าไปแอบกินอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าไ้ต้องไ้ข้างนอก ไ้ของคนไ้คนไม่ดีที่มันมาทำให้ระบบวุฒิสมาชิกมันเสีย ไม่ใช่ไ้คนดีซึ่งไ้ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนมา ตรงนี้คือเหตุสำคัญที่เราไ้กำลังจะไ้ต้องทำรัฐธรรมนูญฉบับนี้ รักษาสิทธิที่มีฐานมาจากรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๔๐ ไ้คงอยู่ดำรงต่อไป และเป็นไ้ไ้ได้รับการยอมรับของประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ เราไ้กำลังมาถึงช่วงเปลี่ยนถ่ายที่ไ้สำคัญในอีกหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์การเมืองไทย ไ้ไปหวังถึงคนรุ่นเก่าซึ่งไ้กำลังจะหมดรุ่นไ้ไปแล้ว เราไ้ต้องร่างรัฐธรรมนูญที่ไ้คำนึงถึงคนรุ่นใหม่ที่จะไ้เข้ามารับช่วงดูแลบ้านเมืองต่อไป ผมไ้เห็นความเสียหายอะไรตรงไหน และโดยเหตุผลอะไรที่จะมากล่าวอ้างถึงการไ้จะยึดโยงเอาสิทธิของประชาชนไปจากการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก กลับมาเถอะครับ สุทธิทางที่ไ้ถูกต้อง ไ้ไปทำอะไรที่ไ้เอาแต่ถูกใจ ในที่สุดแล้ววุฒิสภาจะไ้อย่างพวกเขาไ้ต้องมองถึงความถูกต้อง ถึงสิ่งไ้เป็นไปไ้ได้ ไ้ได้รับการยอมรับ และเราไ้จะทำให้ประชาชนยอมรับว่าเราไ้ไ้ไ้ทำ หรือบิดผันเจตนารมณ์แท้จริงของประชาชน เราไ้ต้องไ้ให้อำนาจประชาชนผมไ้ได้พูดไ้แล้ว ประชาชนไ้เป็นไ้ใหญ่ ประชาธิปไตยไ้ต้องไ้ยืนยง ประเทศชาติไ้ต้องไ้มั่นคง

ถวายเป็นดวงใจไทย ถึงเวลาแล้วครับที่เราจะต้องให้อำนาจประชาชน แล้วเขาจะเป็น
กลไกในตัวเองที่จะควบคุมกันเอง เขาเลือกของเขา มา เขาดูแลของเขาได้ ในที่สุด
เขาจะได้รับบทเรียนเอง หากว่าเขาหลงไหลไปกับสิ่งชั่วร้ายที่เข้ามาใกล้ทำลายตัวเขา
อดีตสอนเราหลายอย่าง กลับมาสู่ทิศทางที่ถูกต้องเถอะครับ กลับมาอยู่กับประชาชน
กลับมาในสิ่งที่เราพยายามให้อำนาจของประชาชน วันนี้ พุ่งนี้เขาจะพูดถึงเราในทาง
อะไร ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจ ซึ่งเรากำลังจะลงคะแนนกันในช่วงนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกกลางออกเสียง
ได้หรือยังครับ ลงคะแนนได้หรือยังครับ ได้เนะครับ ขออนุญาตออกเสียงนะครับ เพราะว่า
ทางยกร่างนี้เขายอมแล้วว่าให้ตัดสินเถอะ แล้วว่าตัดสินแล้วรูปไหนก็ได้ ได้ไหมครับ
ท่านที่เคยพูดแล้ว ขออนุญาตไม่ได้หรือครับ เดี่ยวคนที่ไม่ได้พูดต้องให้เขาก่อน ถ้าท่านจะ
พูดอีก ท่านมนตรีครับ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
ด้วยความเคารพคณะกรรมการยกร่างเนะครับ ด้วยความเคารพสมาชิกสภาาร่างทุกท่าน
เนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าไม่ได้พูดเสียแล้วครับ ก็ต้องดีใจเนะครับ
ที่ท่านประธานให้โอกาสเนะครับ เพราะวันนี้นะครับ จริง ๆ ก็เป็นเรื่องในการพูดกันมา
หลายท่านเนะครับ เรื่องของที่มาของวุฒิสภานะครับ แต่ผมจะไม่พูดถึงบทบาทหน้าที่ของ
วุฒิสภานะครับ จะพูดในเรื่องของที่มาอย่างเดียวนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมเองก็ไปหลายเวที ไปหลายสถานที่ แม้แต่จะไปทำภารกิจส่วนตัว หรือจะไปที่ไหน
ก็แล้วแต่ ประชาชนเขาฝากมาตลอดเนะครับว่า สมาชิกวุฒิสภานี้ ถ้ามาจากการสรรหานี้
ประชาชนจะไม่ไว้ใจเนะครับ เพราะว่าคณะกรรมการสรรหานี้จะไม่เอาพรรค ไม่เอา
พวก ไม่เอาคนรู้จัก จะสรรหาอย่างไรเนะครับ ก็จำเป็นอยู่ดีเนะครับ คณะกรรมการสรรหา
ต้องหาคนที่รู้จักมา ต้องสรรหาคนที่รู้จักมา หรือคนใกล้ชิดมา ในที่สุดประชาชน
ก็ไม่ไว้ใจในระบบการสรรหาอยู่ดีเนะครับ -----

ฉะนั้นผมก็ต้องนำเรียนกับท่านประธานสภา ผ่านไปยังคณะกรรมการการยกร่าง และสมาชิกหลายคนที่กำลังคิดว่าการสรรหาจะดีที่สุด ผมนำเรียนกับท่านประธานว่า นั่นคือการบั่นทอนอำนาจประชาธิปไตยนะครับ และอีกอย่างหนึ่งท่านประธานครับ ที่สำคัญจะตอบอนุชนรุ่นหลังได้อย่างไร ว่าประเทศไทยเป็นประเทศประชาธิปไตยนะครับ ท่านกำลังตัด คำว่า อำนาจประชาธิปไตย ลงทีละนิด ลงทีละนิด ทีละนิดนะครับ ทำยที่สุด ก็จะมีคำตอบว่า ประชาธิปไตย ออกไปจากประเทศไทยนะครับ ฉะนั้นผมเองเมื่อเข้าก็ได้ฟัง หลายท่านนะครับ โดยเฉพาะท่านพลเอก มีชัย (ท่านพลตำรวจเอก มีชัย) เมื่อเข้าท่านได้ กล่าวดีมาก เพราะท่านเคยเป็นอดีตสมาชิกวุฒิสภานะครับ เคยทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้ แต่ผมก็ต้องแปลกใจเหมือนกันนะครับ หลายวันก่อนที่ผ่านมามีท่านการุณ ท่านเจิมศักดิ์ ต้องขออภัยที่เอ่ยชื่อ ท่านต้องการให้มีสภาเดียว แต่เมื่อมีสภาเดียว ผมเองก็ยังมองตลอด และคิดอยู่ตลอดเวลาว่า นั่นคือระบบการเผด็จการทางสภา กำลังจะเกิดขึ้นนะครับ ถ้า สส. ไม่ดีนี่ สมาชิกสภาผู้แทนไม่ดีนี่ ผมถามว่า ใครจะตรวจสอบ จะให้พี่น้องประชาชนทั้ง ประเทศมาตรวจสอบ ก็ไม่ได้ บางครั้งประชาชนก็เป็นคนของพรรคการเมืองโดยปริยาย ก็ต้องสนับสนุนพรรคการเมืองโดยปริยาย ถึงแม้ว่าพรรคการเมืองนั้น บุคคลคนนั้น จะทำผิดไปแล้วก็ตามแต่ แต่เมื่อถึงเวลาที่ยังสนับสนุนอยู่ร่ำไป เช่น ณ ปัจจุบันนี้คนที่ ทำผิดต่อประเทศชาติก็ยังมีเสียงสนับสนุนอยู่ตลอดเวลา ยังมีเสียงประท้วงอยู่ทั่วประเทศ กรุงเทพฯ ยังมีเสียงประท้วงอยู่ทั่วสนามหลวง นั่นคือคนที่ยังแอบชอบ แอบรัก พรรคการเมืองอยู่นะครับ ก็เช่นเดียวกันนะครับ อย่างที่ ๒ ท่านได้กล่าวว่า อยากให้มีสภา เดียว ไม่ต้องมีสภาวุฒิสภา ผมก็ไม่เข้าใจว่า ๒ ท่านคิดอะไรอยู่นะครับ ก็ขออภัยนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าไม่มีวุฒิสภา ใครจะมาตรวจสอบบุคคลเหล่านี้ที่เข้ามา ทำหน้าที่บริหารประเทศ ที่จะทำหน้าที่ในการประชุมสภา ในการประชุมสภาอย่างที่ผม นำ กล่าวเมื่อวานนะครับ สภาผู้แทนราษฎรก็ต้องมี ๒ ฝ่าย อีกฝ่ายหนึ่งฝ่ายบริหารประเทศ อีกฝ่ายหนึ่งก็ฝ่ายนิติบัญญัติ ถามว่า ถ้าฝ่ายบริหารทำดีก็ดีไป ฝ่ายนิติบัญญัติก็เห็นด้วย แต่ถ้าฝ่ายบริหารทำไม่ดี ฝ่ายนิติบัญญัติเห็นดีด้วยละยุ่งเลยครับ เมื่อไม่มีคนตรวจสอบ ฉะนั้นการที่มีสภาวุฒิสภาก็ถือว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบ เป็นการถ่วงดุลอำนาจ เป็นการคอย ดูแล การทำหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรโดยตรงอยู่ด้วยนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ให้พี่น้องประชาชนมีสิทธิที่จะเลือกตัวแทนของท่านเข้ามาทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรต่าง ๆ มาทำหน้าที่ตรวจสอบสภาผู้แทนราษฎร มาตรวจสอบคณะรัฐบาลเถอะครับ ถ้าบอกว่า มีคณะกรรมการสรรหาแล้ว อย่างไรก็ตามมีคนสรรหามาแล้วคือประชาชนจะไม่มีโอกาสได้ตัดสินใจ ประชาชนไม่มีโอกาสได้เลือกบุคคลที่เขาคิดว่าจะมาทำหน้าที่แทนเขาเหล่านั้นได้เนะครับ จะให้มีคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด คนเพียงไม่กี่คนตัดสินใจเลือกและสรรหาบุคคลเหล่านี้มาเป็นตัวแทนของคนทั้งประเทศ ในการทำหน้าที่ตรวจสอบ ในการทำหน้าที่ดูแลผู้บริหารประเทศ อันนี้ก็ต้องขอให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานะครับ อย่างน้อยได้เฝ้าบ้านนะครับ ท่านประธานครับ แต่ไม่ใช่มาเฝ้าบ้านแบบเป็นสัตว์อะไรสักอย่าง ไม่ใช่เนะครับ เป็นผู้มาเฝ้าบ้าน มาดูแลบ้านนะครับ แทนเจ้าของบ้าน เพราะเจ้าของบ้านในที่นี้หมายถึงคนไทยทั่วประเทศเนะครับ ก็ฝากเถอะครับว่า ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานะครับ โดยเอาจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งเนะครับ จะมีจังหวัดเล็ก จังหวัดใหญ่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ คนก็แล้วแต่เนะครับ แต่ขอให้เลือกแบบโดยตรงจากประชาชน ๑ คน เลือกได้ ๑ เบอร์ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ สวัสดีครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ยกวางหนอยครับ
ท่านฟงไปเยอะแล้ว นืออาจารย์เจิมศักดิ์พาดฟงใช้ใหม่ สั้น ๆ นะอาจารย์ เดี่ยวท่านการุณ
พาดฟงอีกคนหนึ่ง

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ผมไม่ได้
คิดว่าจะถูกขึ้นอภิปรายอะไรเลย เพราะว่าผมเองก็ไม่ได้แปรรูปแต่เมื่อถูกพาดฟง
จากคุณมนตรี เพชรขุ่ม ที่บอกว่า ไม่รู้ว่าคิดได้อย่างไร ที่จะให้คิดมีสภาเดียว ผมคิดว่า
ผมคิดจากประสบการณ์ที่ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากกาเลือกตั้ง แล้วก็มาจาก
เลือกตั้งในระบบ ซึ่งผมคิดว่าในกรุงเทพมหานครพอสมควร แต่ว่าเมื่อเข้ามาอยู่กับ
เพื่อนสมาชิก ผมคิดว่ามีปัญหาเยอะ แล้วก็จริง ๆ แล้วเพื่อนสมาชิกที่มาจากจังหวัด
เดียวกับคุณมนตรีก็มปัญหาเยอะเหมือนกัน ผมคิดว่าเรื่องนี้เนะครับ ผมพูดจาก
ประสบการณ์ โดยที่ไม่มีอคติ แล้วก็ไม่ได้คิดว่าตัวเองอยากจะทำมาใหม่
จึงต้องเสนออย่างนั้นอย่างนี้ ผมพูดจากความเป็นจริงว่า การเลือกตั้งถ้าเราไม่ปรับระบบ
มีปัญหาแน่ แล้วก็ถ้ามีจากการเลือกตั้งนี้ เราไว้ใจอะไรไม่ได้ แล้วผมก็ยังยืนยันว่า
ถ้าเป็นเช่นนั้น เรามีเสถียรภาพดีกว่าใหม่ ขณะนี้ก็ยังคิดเช่นนั้นนะครับ ถึงแม้ว่าจะถูก
กล่าวหาว่าผมคิดได้อย่างไร ผมก็ยืนยันว่าผมคิดด้วยความบริสุทธิ์ใจ แล้วก็ผมคิดว่า
ในขณะที่ผมทำงานก็ได้ทำงานเต็มที่ ไม่ใช่เข้ามาแล้วก็หวังโน่นหวังนี้ แล้วก็ผิดแล้ว
เสร็จแล้วก็ได้จบ ๆ กันไป ผมคิดว่าผมก็ได้ทำงานมาตลอด ๖ ปี แล้วก็คิดด้วยจาก
ประสบการณ์ที่ในการทำงาน เพราะฉะนั้นยังยืนยันนะครับว่า อย่างมีดีกว่า ถ้าจะมาจาก
กาเลือกตั้งแบบนั้นนะครับ ถ้าอย่างนั้นจะต้องปรับปรุงการเลือกตั้ง ขอบพระคุณ
ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านการุณพาดฟง
สั้น ๆ นะครับ

นายการุณ ไสงาม : ทานประธานที่เคารพครับ ผมก็อดสำหรับ พอได้ยิน
ชื่อว่าสภาเดียวเป็นเผด็จการรัฐสภาที่ต้องรีบเข้ามา การุณ ไสงาม นะครับ ทานประธาน
ครับ ผมก็คิดเหมือนอาจารย์เจิมศักดิ์ คิดจากประสบการณ์ที่ทำมา เคยทำมาทุกสภา

เคยมาจริง ๆ ครับ ทั้งสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ใช้ครั้งเดียว ก็หลายครั้ง เลือกตั้งมาก็ได้บ้าง ตกบ้าง ก็หลายครั้ง สว. ก็เคยเป็นนะครับ ไม่ใช่พูดอย่างที่ไม่เคยเป็นเหมือนท่านนะครับ เคยเป็นมาครบทุกแบบ และสภาเดียวของผมที่เสนอ จนวันนี้เดี๋ยวนี้ก็เชื่อว่าสภาเดียวจะดีกว่า สุจริตใจ และรูปแบบที่มาของสภาเดียวของผมคือ สาขาอาชีพ ท่านประธานนะครับ ผมไม่มีประโยชน์อะไรเลยกับสาขาอาชีพที่เสนอไป ถ้าปากด้วยเข้าไปครับ ไม่มีที่จะลงในสาขาของตน และสาขาของตนก็คือ สาขาความหวังประเทศอาจจะมีได้เพียงคนเดียว ซึ่งยากลำบากอีกเหมือนกันที่จะได้ ท่านเห็นไหมครับว่าข้อเสนอของผมไม่มีประโยชน์ทั้งสิ้น เสียประโยชน์ด้วยซ้ำไป อย่างที่ท่านชวนเป็นนั่นแหละ ผมได้ประโยชน์ทั้งหมดเลย แบบผู้แทน ผมก็เป็นได้ แบบปาร์ตี้ลิสต์ ผมก็เป็นได้ แบบ สว. ที่พวกท่านกำลังพูดกันเดี๋ยวนี้ ผมก็เป็นได้ แต่ผมก็ไม่เห็นด้วยใจ นี่ที่พูดด้วยสุจริตใจครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณมากครับ ท่านอาจารย์จรัญครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ กระผมต้องกราบเรียนยาวนิดหนึ่งนะครับ เริ่มต้นทำความเข้าใจว่า ทางกระผมเข้ามาพิจารณาปัญหาเรื่องนี้ด้วยหัวใจเป็นกลางจริง ๆ ไม่มีส่วนได้เสีย ไม่ว่าจะใช้ระบบไหน แล้วก็ฟังจากทุกฝ่าย ในคณะอนุกรรมาธิการกรอบที่ ๒ ของเรา เราพบข้อเสนอมาจากหลากหลาย แล้วขัดแย้งกันนะครับ ในท่ามกลางความขัดแย้งนี้ ทางกรอบ ๒ ฝ่ายข้างมากก็เห็นว่า เราอยากได้วุฒิสภาที่เป็นกลางทางการเมืองนะครับ -----

เพราะว่าจะได้ไว้ถ่วงดุลกับการต่อสู้ทางการเมืองอย่างเข้มข้นในสภาผู้แทนราษฎร อีกระดับหนึ่ง ถ้าวุฒิสภาไม่เป็นกลางทางการเมืองแล้วนี่นะครับ ท่านประธานครับ ไม่มีประโยชน์ที่จะมีวุฒิสภา ก็สู้กลับไปเป็นสภาเดียว อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่าน หลายกลุ่มเสนอขอแปรญัตติไว้ดีกว่าครับ เพราะอย่างนี้ครับ เพราะถ้าวุฒิสภาเป็นฝ่ายทางการเมือง ก็แน่นอนจะต้องเป็นฝ่ายไปทางฝ่ายข้างมาก แล้วฝ่ายข้างมากก็เป็นฝ่ายที่กุมอำนาจรัฐอยู่แล้วในสภาผู้แทนราษฎร และในคณะรัฐมนตรีหรือฝ่ายบริหาร แล้วเราจะมีวุฒิสภาที่เป็นฝ่ายข้างมาก เป็นฝ่ายทางการเมืองฝ่ายข้างมากต่อไปเพื่ออะไรครับ ก็ด้วยเหตุนี้ครับ เราก็เริ่มต้นคิดตรงนี้ว่า ๑. ต้องเป็นกลางทางการเมือง ถ้าเราไปใช้ระบบเลือกตั้งแบบที่ทำมาในปี ๒๕๔๓ และ ๒๕๔๖ แม้ว่าการเลือกตั้งจะบริสุทธิ์ ยุติธรรม นะครับ ผมไม่ได้ว่าว่าการเลือกตั้งไม่ดีนะครับ แม้ว่าเราจะบริหารจัดการการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ ยุติธรรมได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เราก็จะไม่ได้สมาชิกวุฒิสภาที่เป็นกลางทางการเมือง อย่างเป็นกลุ่ม เป็นก้อนนะครับ อาจจะมีท่านผู้ทรงคุณวุฒิจริง ๆ คนของประชาชนที่ไม่ฝักฝ่ายทางการเมือง ไม่มีอะไรเข้าข้างทางฝ่ายการเมืองเข้ามา เหมือนอย่างวุฒิสภาในปี ๒๕๔๓ เรามีครูบาอาจารย์ เรามีนักประชาธิปไตยอิสระเข้ามาในวุฒิสภาจำนวนหนึ่ง แต่ว่าไม่ได้จำนวนมากพอที่จะคานการแบ่งฝักฝ่ายทางการเมือง ๒. ครับ ภารกิจของวุฒิสภานี้ นอกจากจะต้องเป็นกลางทางการเมือง ถ่วงดุลอำนาจของการต่อสู้ทางการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรลงไปให้เบาลงแล้วนี้ ท่านยังต้องเป็นองค์กรที่มีบทบาทอย่างมากในการคัดสรรคนเข้าสู่ศาลรัฐธรรมนูญ อาจจะเป็นบางส่วนของศาลปกครองสูงสุด ซึ่งเป็นฝ่ายตุลาการที่ต้องการความเป็นกลางทางการเมืองอย่างเด็ดขาด แล้วไหนจะองค์กรตรวจสอบอิสระอีกละ ถ้าองค์กรตรวจสอบอิสระไม่เป็นกลางทางการเมือง ระบบตรวจสอบก็พังพินาศอย่างที่เราเห็นกันอยู่ จนกระทั่งเป็นที่มาของสภาร่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้ ท่านครับ ถ้าเราได้วุฒิสภาที่ไม่เป็นกลางทางการเมือง ผมก็ค่อนข้างมั่นใจว่า เราจะมีโอกาสที่จะได้องค์กรตรวจสอบอิสระที่ไม่เป็นกลางทางการเมืองอย่างแท้จริงกลับมาอีกในระดับใดระดับหนึ่ง ถึงแม้ว่าเราจะไปป้องกันกระบวนการสรรหาไว้ค่อนข้างดีแล้วก็ตาม นี่ครับ จุดตายของระบบการเมืองที่ผ่านมาเนี่ย อยู่ตรงนี้ครับ อยู่ตรงคอขวดที่วุฒิสภาครับ

ถ้าวุฒิสภา ๒๕๔๓ ทำหน้าที่เป็นกลางทางการเมืองเป็นหลักที่พึงทางการเมืองให้กับบ้านเมืองได้จริงนะครับ องค์กรตรวจสอบอิสระไม่ถูกคอร์รัปต์ (Corrupt) แล้วระบบกลไกต่าง ๆ ที่จะสร้างวิกฤติจะไม่มีทางรุนแรงอย่างที่ผ่านมารึบ ไม่ว่าจะป็นศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ปปช. หรืออย่างที่เราเห็นกันอยู่นะครับ ด้วยเหตุนี้ครับ เราก็อยากให้ว่า อย่าได้มองว่าเรารังเกียจระบบการเลือกตั้ง เราเคารพในอำนาจของประชาชน แล้วก็เคารพในศักยภาพของประชาชนที่จะรู้จักวิธีเลือกตั้ง ไม่ถูกซื้อ ไม่ถูกคอร์รัปต์ แต่ท่านครับ พอใช้ระบบเลือกตั้งนะครับ ไม่มีทางที่จะทำให้ไม่มีความเอนเอียงทางการเมือง ยิ่งท่านไปใช้เขตเลือกตั้งใหญ่มากเท่าไรนะครับ ก็เท่ากับเราจะผลักผู้สมัครเป็นสมาชิก สว. ให้ต้องเข้าไปอยู่ได้ร่วมเงาของพรรคการเมืองมากเท่านั้นครับ -----

ไม่ต้องเป็นเขตใหญ่ ๆ ครับ เขตจังหวัดนี้ละครับ ผมนี่ไม่มีปัญหาหรือครับที่จะหาเสียงแล้วได้คะแนนเสียงเท่ากับคนที่มีความรู้ทางพรรคการเมืองสนับสนุน ท่านครับ ถ้าอย่างนั้นผมจะไปโง่ทำไมละครับ ผมก็เข้าไปขอเสียงสนับสนุนจากพรรค แล้วผมก็ชนะการเลือกตั้งโดยที่ไม่มีใครรู้ครับ ว่ามีความรู้ทางการเมืองพรรคไหน กลุ่มไหนสนับสนุนอยู่ข้างหลังผมแล้วเมื่อผมเข้ามาด้วยหนี้บุญคุณทางการเมืองเช่นนี้ มีหรือครับที่ผมจะทำหน้าที่เป็นกลางทางการเมืองได้อย่างเด็ดขาด อย่างที่วุฒิสภาควรจะต้องเป็น ท่านครับ เมื่อเราทำกรอบร่างรัฐธรรมนูญฉบับรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นสรรหาร้อยเปอร์เซ็นต์นะครับ ๑๖๐ คนส่งไปฟังเสียงประชาชน ท่านครับ เสียงประชาชนชัดเจนว่า ถ้าให้เลือกกระหว่างสรรหากับเลือกตั้ง ส่วนใหญ่เสียงข้างมาก ๖๐ เปอร์เซ็นต์ประมาณนั้น หกสิบกว่าอยากให้เลือกตั้งครับ อันนี้ผมเข้าใจได้ แล้วก็ยอมรับได้ไม่ได้แย้ง แต่ว่าหลายเวทีที่ผมบอกขอความกรุณาให้ประชาชนเลือกเป็น ๓ ทางได้ไหม ๑. เลือกตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ ๒. สรรหาร้อยเปอร์เซ็นต์ และ ๓. ระบบผสม ท่านครับ ระบบผสมชนะแทบทุกเวทีครับ นี่คือนี่ที่เราได้รับมาจากประชาชน ไม่ใช่เราไม่ฟังเสียงประชาชน แล้วระบบผสมนี้จึงได้เป็นที่มาของการปรับเปลี่ยนร่างของคณะกรรมการจากสรรหาล้านร้อยเปอร์เซ็นต์มาเป็นระบบผสม เลือกตั้งและสรรหา ท่านประธานที่เคารพครับ เรายังได้เถียงกันว่าถ้าเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน ๗๖ คน แล้วสรรหา ๘๔ คน เหมือนกับที่เราจะให้หน้าหนักกับสรรหามากกว่าเสียงของประชาชน เพราะฉะนั้นกรรมการร่างจึงได้ลดจำนวน สว. ลงเหลือ ๑๕๐ คน เพื่อให้ สว. ที่มาจากการสรรหามีจำนวนน้อยกว่า สว. ที่ประชาชนเลือกเข้ามาโดยตรง ๗๖ และ ๘๔ นี่เป็นที่มาของตัวเลข ๑๕๐ และ ๗๖ กับ ๘๔ ท่านประธานครับ ในระบบผสมเช่นนี้ ทำไมต้องเอา ๘๔ ทำไมไม่เอา ๕๔ ทำไมไม่เอา ๕๐ ๔๐ ๒๐ ท่านประธานครับ เราวิเคราะห์เรื่องนี้แล้วว่า ถ้าระบบสรรหามีจำนวนน้อยลงไปมากเท่าไร ก็จะไม่มีการแกมกันที่จะดุลคานความเป็นกลางทางการเมืองในวุฒิสภาได้สำเร็จ นี่คือนี่คือ คริติคัล แมส (Critical mass) ในส่วนที่เราวิเคราะห์ แล้วเราก็เชื่อเช่นนั้น ท่านครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ว่ารังเกียจประชาชน หรือว่าดูหมิ่นถิ่นแคลนกระบวนการเลือกตั้ง ไม่ใช่ครับ แต่ภารกิจของวุฒิสภาที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่อยู่ที่ถอดถอนนักการเมืองครับ

ที่ผ่านมาวุฒิสภาไม่เคยถอดถอนนักการเมืองคนไหนเลยครับ ภารกิจที่สำคัญที่สุดของวุฒิสภาที่ผ่านมา แล้วทำกันเป็นหลัก ต้องเป็นกลางทางการเมืองต้องเป็นหลัก เป็นที่พึ่งให้การเมือง ต้องเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองที่นักการเมืองต้องเคารพยกย่อง ไม่ใช่เป็นบริวารหรือคนชั้น ๒ ของนักเลือกตั้งครับ ถ้าลองให้วุฒิสภาเลือกตั้งครับ ปัญหานี้เกิดครับ นักการเมืองชั้น ๑ ไปเป็นรัฐมนตรี นักการเมืองชั้น ๒ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นักการเมืองชั้น ๓ เป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็ต่อจากนั้น ก็ต้องถ่วงจัดลำดับกันไป ท่านครับ เราจะมีวุฒิสภาไว้เพื่ออย่างนั้นอย่างเดียวหรือครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ช่วยสรุปด้วย
เถอะครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ครับผม ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้น ๗๖ และ ๗๔ น่าจะเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมประนีประนอม ตรงกับเสียงของประชาชนอย่างแท้จริง แล้วทำไมต้องเอาจังหวัดละ ๑ คนครับ ที่ต้องเอาจังหวัดละ ๑ คนนี้มันมีปัญหาอย่างนี้ครับ -----

ถ้าเราเอาเกินจังหวัดละ ๑ คน จะเถียงกันทันทีเลยว่า แล้วเราจะให้จังหวัดไหนมากกว่า จังหวัดไหน เพราะอะไร ถ้าเอาจำนวนประชากรเป็นที่ตั้ง ท่านประธานครับ เรามีตัวแทนของจำนวนประชากรอยู่แล้วในสภาผู้แทนราษฎร ๔๘๐ คน วุฒิสภาไม่ใช่ต้องการให้เป็นตัวแทนของประชาชนในพื้นที่เดียวกันกับสภาผู้แทนราษฎรครับ เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นหลักที่รับได้ก็คือ ขอให้เลือกตั้งในฐานะเป็นนักปราชญ์ราชบัณฑิตที่ประชาชนในแต่ละจังหวัดเลือกขึ้นมา จังหวัดละ ๑ คนครับ เสมอภาค ยุติธรรม สำหรับดูแลสถานะของแต่ละจังหวัด ส่วนจำนวนนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ อย่าเพิ่มขึ้นไปกว่านี้อีกเลยครับ ๑๕๐ นี่ลงตัวดีแล้วครับ ถ้าเราเพิ่ม เราก็จะทำให้เกิดปัญหาอีกครับ เมื่อครั้งสภาผู้แทนราษฎรเราลงมติเพิ่มไปแล้ว ๑๐๐ คน จากร่างฉบับแรกที่เราไปฟังประชาชน ทุกคนเห็นด้วย ไม่ใช่ทุกคน ขอประทานโทษ ขอภัย ส่วนใหญ่ทุกพื้นที่ที่เราถาม ขอ ๔๐๐ คน หรือต่ำกว่า เราได้แปรญัตติเพิ่มขึ้นไปถึง ๔๘๐ คนแล้ว อย่าได้เพิ่มจำนวนวุฒิสภาอีกเลยครับ เพราะว่าจำนวนวุฒิสมาชิกไม่ได้อยู่ที่จำนวนครับ อยู่ที่คุณภาพและความเป็นกลาง และความเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมืองจริง ๆ ครับ ในประเทศใหญ่ ๆ ที่เขามีวุฒิสมาชิก เขาไม่ได้มีสองร้อยสามร้อยคนมากมายนัก ในสหรัฐอเมริกาเขาก็มีเท่าไรครับ ๑๐๐ คน ประเทศยักษ์ใหญ่มหาศาลขนาดนั้น

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : กรุณาสรุปด้วยท่านครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ก็ด้วยเหตุผลอย่างนี้ครับ กระผมก็ขอกราบเรียนยืนยันต่อเพื่อนสมาชิกว่า ที่คณะกรรมการยกร่างได้นำเสนอสูตรนี้ออกมานี้ ไม่ได้มาจากความไฉฉวย (Idea) กระฉูดอย่างนั้นครับ แต่ได้วิเคราะห์ ได้หารือ ได้ถกเถียง ได้ต่อสู้ ได้ลงมติกันหลายรอบ หลายประเด็น จนแทบที่จะขัดแย้งกัน แล้วเราก็ได้สูตรที่ประนีประนอมอย่างนี้ ลงตัวอย่างนี้ ผมคิดว่าสูตรนี้คือการนำเสนอของใหม่ที่ไม่เคยมีในประเทศไทยมาก่อน เรามีวุฒิสภาเลือกตั้งมาแล้วครับ เรามีวุฒิสภาแต่งตั้งมาแล้วครับ ท่านครับ เราเห็นบทเรียนจากเลือกตั้งล้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร เราเห็นบทเรียนจากแต่งตั้งล้น ๆ เหมือนกันว่าเป็นอย่างไร ขอครั้งใหม่นี้ให้ ๒ วิธีนี้ถ่วงดุลซึ่งกันและกันเถอะครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

(นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) มีสัญญาณให้
สมาชิกรที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านสมาชิกรครับ
ผมจะขอเสียงท่านเพื่อตัดสินใจว่าจะโหวตหรือยังนะครัน ถ้าใครเห็นด้วยเรื่องจะออกเสียง
นะครัน ขอประธานโทษ ใช้คำไทย ออกเสียงว่าควรจะทำตัดสินใจเรื่องนี้หรือยัง ถ้าใคร
เห็นด้วย ให้กด เห็นด้วย นะครัน ถ้าใครไม่เห็นด้วย ให้กด ไม่เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นด้วย
มาก ก็จะทำเปิดให้ท่านพูดต่อ แต่ถ้าเห็นด้วยบ้าง คนอยากให้ลงคะแนนก็มีครัน ท่านครัน
เพราะฉะนั้นขอให้ท่านออกเสียงอันแรกเสียก่อนนะครัน ท่านครัน จะขอเสียงท่าน ถ้าท่าน
เห็นด้วยว่าควรจะทำตัดสินใจเสียที่นะครัน จะออกเสียง ขอให้ท่านกด เห็นด้วย แล้วท่าน
ไม่เห็นด้วย ก็กด ไม่เห็นด้วย นะครัน ท่านครัน ท่านเข้าใจนะครัน ท่านคิดว่าอย่างไรครัน

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพครัน ผมคิดว่ากรรมาธิการ
ยกร่างรัฐสีกว่าจะได้เปรียบที่สรุบนะครัน ในการสรุปลุคทำย แล้วก็เปิดโอกาสให้พวกเรา
จะลงเสียงเลย ผมคิดว่าควรจะทำเปิดโอกาสให้พวกเราให้มีโอกาสตอบข้อที่ทางกรรมาธิการ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : อย่างนี้ได้ไหม
ท่านศิวะ ถ้าจะทำตัดสินใจว่าจะตกลงไม่ขัดข้อง จะลงเสียงแล้ว ผมจะให้ฝ่ายข้างล่างที่เห็น
ต่างกับกรรมาธิการสักคนพูดได้ไหม

นายศิวะ แสงมณี : คือโดยปกติ ท่านประธานครัน โดยปกตินี้เมื่อฝ่าย
ข้างบนสรุปลี้ มันก็ควรจะทำเปิดโอกาสให้ข้างล่างสรุปลี้ด้วย

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไม่ ๆ จะให้เงท่าน
แต่ว่าตกลงเสียก่อนว่าหลังจากสรุปลี้แล้วจะทำออกเสียงใช้ไหม

นายศิวะ แสงมณี : ไร่ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไร่ นะ

นายศิวะ แสงมณี : ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ตกลงว่าอย่างนี้
ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นแล้วนะ ไม่ต้องออกเสียงเรื่องว่าควรจะลงคะแนนหรือไม่แล้วนะ
ไร่ไหมครับ

นายศิวะ แสงมณี : ไร่ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : แล้วก็ท่านจะขอ
สิทธิตอบ ๑ ท่านไร่ไหม ได้ไหม

นายศิวะ แสงมณี : ไม่ไร่ครับ ผมหมายถึงว่าขอให้พวกเราให้มีโอกาส
สรุปของแต่ละกลุ่มก่อน เพราะว่าข้างบนนี้ให้มีโอกาสสรุปแล้วครับผม

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ผมว่าข้างล่าง
พูดหลายคนแล้ว ถ้าท่านขอสักคน

นายศิวะ แสงมณี : แต่คนไหนที่ไม่พูดก็สละสิทธิ์ได้ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : หา

นายศิวะ แสงมณี : คนไหนไม่พูดก็สละสิทธิ์ได้ แต่กลุ่มที่เขาเสนอ
เขาควรจะได้มีโอกาสสรุปครับผม

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านศิวะ
ขอเจรจาว่า ตกลงกันข้างล่างสักคนหนึ่งได้ไหม เพราะว่าคนที่พูดไม่เห็นกับกรรมาธิการ
นะ ถ้าฟังมาตลอดนี้เยอะแล้ว ทีนี้เพื่อหลักนะครับ ต้องการสรุป ผมเห็นด้วย เพราะว่า
เมื่อกี้ท่านจรัญซึ่งแทนกรรมาธิการนี้สรุปไป ก็ต้องให้ฝ่ายข้างล่างสรุป แล้วก็ออกเสียง
ท่านตกลงเลือกกันจะให้ใครสรุปได้ไหมครับ เพื่อเป็นธรรม ท่านเลือกกันมาเลย
ได้ไหมครับ

นายศิวะ แสงมณี : ขออนุญาตนะครับ ขออนุญาตให้กับคุณอภิชาติ
เป็นผู้สรุป

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : นะครับ ท่านครับ พอคุณอภิชาติสรุปเสร็จ จะลงคะแนนนะครับท่าน ขอให้คุณอภิชาติสรุป เชิญครับ

นายอภิชาติ ดำดี : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิชาติ ดำดี สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตใช้สิทธิอภิปรายในฐานะผู้สนับสนุนการแปรญัตติให้วุฒิสภานั้นมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ทั้งหลาย ทั้งปวง และทั้งสิ้น ท่านประธานครับ ประเด็นสำคัญที่เรากำลังคุยกันอยู่ในขณะนี้ครับ ผมรู้สึกเข้าใจและเห็นใจท่านกรรมาธิการยกร่าง ที่ได้พยายามประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเมืองไทยที่ผ่านมา แต่ผมขอเรียนว่า นวัตกรรมใด ๆ ก็ตามที่ไม่ได้ยึดโยงอยู่กับหลักประชาธิปไตย ที่หลุดลอยไป ไกลไปจากการยึดโยงกับประชาชนแล้ว ผมห่วงเหลือเกินครับว่า นวัตกรรมนั้นอาจจะกลายเป็นวิบากกรรม และไม่ใช่วิบากกรรมของใครคนใดคนหนึ่งครับ แต่จะเป็นวิบากกรรมของสภาว่างรัฐธรรมนูญทั้งสภาครับ เพราะฉะนั้นประเด็นสำคัญครับ ผมคิดว่าเราควรพิจารณาเรื่องของที่มาของสมาชิกวุฒิสภาคู่ขนานไปกับอำนาจหน้าที่ และที่สำคัญก็ต้องพิจารณาอย่างยึดโยงอยู่กับหลักประชาธิปไตยและประชาชน บ้านเมืองเรานั้นปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ที่เรียกว่า เป็นประชาธิปไตยในระบอบรัฐสภา นั้นหมายความว่า ฝ่ายบริหารนั้นก็ไปจากเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎร เป็นเช่นนี้ครับ สองในสามของประเทศทั่วโลกที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยรัฐสภานั้น ใช้ระบบสภาคู่ เพราะอะไรครับ ในเมื่อเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรนั้น อยู่กับฝ่ายบริหารก็ต้องทำหน้าที่ค้ำจุนฝ่ายบริหารมากกว่าที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบฝ่ายบริหาร ด้วยธรรมชาติเช่นนี้ครับ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุติสภาหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลการใช้อำนาจทางการเมืองของฝ่ายบริหาร จึงเป็นที่มาของหลักการสภาคู่ แล้วที่ได้ออกแบบไว้ครับ ----

ท่านประธานครับ มีทั้งการกลั่นกรองกฎหมาย มีทั้งการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินด้วยวิธีการต่าง ๆ มีทั้งการแต่งตั้งบุคคลไปดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระแน่ละครับว่า ก็เป็นเรื่องของการให้ความเห็นชอบ และที่สำคัญคือถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ท่านประธานครับ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายบริหารหรือสภาผู้แทนราษฎร มาจากไหนครับ มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เพราะฉะนั้นครับ ส่งางามนักหรือครับ ที่จะให้ผู้ที่มาจากการแต่งตั้งนั้นถอดถอนผู้ที่มาจากการเลือกตั้ง ส่งางามนักหรือครับ ที่ให้ผู้ที่ไม่ได้มาจากระชาธิปไตยไม่ได้มาจากการยึดโยงกับประชาชนนั้น เป็นผู้ถอดถอนผู้มาจากประชาชน สิ่งนี้คือหลักของความเสมอภาคในอำนาจครับ อำนาจแต่งตั้งมาจากประชาชน ศักดิ์และสิทธิที่เสมอภาคก็จะต้องเป็นอำนาจถอดถอนที่มาจากประชาชน อันนี้เป็นเรื่องหลักการครับ ท่านประธานครับ และผมดูเหตุผลใหญ่ที่เราอภิปรายกัน แล้วบอกว่า วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งนั้นล้มเหลว ไม่ประสบความสำเร็จ เหตุผลหลัก ๆ นั้นสืบเนื่องมาจากความผิดพลาดของวุฒิสภาในชุดแรกปี ๒๕๔๓ ซึ่งเกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ คนเหล่านั้นมาจากกระบวนการเลือกตั้งโดยประชาชน เป็น สว. ที่มาจากการเลือกตั้งชุดแรก แล้วเราก็เพิ่งมีมาเพียงแค่ ๒ ชุดเท่านั้นครับ ท่านประธานครับ ในประวัติศาสตร์ของวุฒิสภาไทยปรากฏว่า ๓ ปีแรก หลายคนบอกว่า เป็นอิสระ เป็นกลางทางการเมือง แต่ ๓ ปีหลังเกิดการครอบงำ แทรกแซง ทำให้ขาดความเป็นกลาง ผมจึงเรียนว่า อันนี้เป็นความผิดของระบบที่เราออกแบบไว้ หรือเป็นความผิดของตัวบุคคล ความผิดเหล่านี้มันขึ้นอยู่กับจิตสำนึก จริยธรรม คุณธรรมของตัวบุคคล ยิ่งมีการครอบงำ แทรกแซง นั่นก็ยิ่งเป็นการชี้ให้เห็นชัดว่า การออกแบบระบบตรวจสอบถ่วงดุลแบบนี้ได้ผล มีผลทำให้ฝ่ายบริหารจึงได้พยายามมาครอบงำ แทรกแซง เรื่องนี้เหมือนกับว่าเราได้มีบ้านอยู่หลังหนึ่งครับ แล้วมีโจรขึ้นบ้าน แต่ว่าวิธีการที่เรากำลังแก้ปัญหา นั้น แทนที่เราจะช่วยกันคิด เราจะช่วยกันเฝ้าระวังว่าจะมีมาตรการอะไรในการป้องกันไม่ให้โจรมาขึ้นบ้านอีก สิ่งที่เราทำกันในขณะนี้คือย้ายบ้านหนีครับ แล้วผมก็เรียนถามว่า เราจะย้ายบ้านหนีกันไปอีกสักกี่ครั้งครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เราต้องร่างรัฐธรรมนูญด้วยหลักการครับ ไม่ใช่ร่างรัฐธรรมนูญด้วยสถานการณ์ เราต้องอิงกับหลักการครับ ไม่ใช่อิงสถานการณ์ เมื่อเป็นเช่นนี้ผมก็มี

คำถามนะครับว่า ระบบวุฒิสมาชิกที่มาจากพรรคการเมือง โดยคณะบุคคลเจ็ดแปดคนนั้น มีหลักประกันแล้วหรือครับว่า วุฒิสมาชิกที่เกิดขึ้นจากระบบนี้นั้น จะไม่มีการซื้อขายเสียง มันก็อาจจะเป็นไปได้อีก ถ้าตัวบุคคลหรือมีปัญหาเรื่องจริยธรรม หรือเรื่องคุณธรรม มันก็จะกลายเป็นการซื้อสิทธิขายเสียงในวงที่แคบลง มีหลักประกันไหมครับว่า ระบบอุปถัมภ์ ยังไม่ดำรงคงอยู่ มันก็อาจจะเปลี่ยนแปลงไปจากระบบอุปถัมภ์ในวงกว้าง ในหมู่ประชาชนทั่วไป กลายเป็นระบบอุปถัมภ์ในวงแคบ ๆ ผมเลยคิดว่า ระบบสรรหานั้นก็ไม่มีหลักประกันอันใดเลยครับว่าจะปราศจากการครอบงำ แทรกแซงจากฝ่ายบริหาร ไม่มีหลักประกันอันใดเลยครับว่าจะไม่มีเรื่องของการซื้อขาย เราเคยมีสภาแต่งตั้ง เราเคยมีเรื่องราวของการซื้อขายตำแหน่งปรากฏกันมาแล้ว แล้วก็ไม่มีหลักประกันอะไรเลยครับที่บอกว่า การเมืองมันจะเปลี่ยนจากสภาผู้แทนราษฎรแล้วดีขึ้น ก็อาจจะเป็นไปได้ครับว่า เปลี่ยนจากสภาผู้แทนราษฎรไปเป็นสภากฎบัตร อาจจะยิ่งหนักเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เวลาที่สังคมภายนอก ผู้คนมากมายกำลังเฝ้าจับตามองอยู่ หลายท่านเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้คือ ฉบับปัจจุบัน เพราะอะไรครับ เวลาเราหวั่นไหว ไม่มั่นใจ ไม่กล้าที่จะมอบสิทธิให้กับประชาชน เราก็โอนสิทธิอันนี้ไปให้กับคณะบุคคลเพียงเจ็ดแปดคน เสมือนหนึ่งเทพเจ้าอันทรงศักดิ์ -----

แต่นี้รัฐธรรมนุญครับ ไม่ใช่องค์พ่อจตุคามรามเทพ เราไม่เอาไอ้สิทธิของประชาชน
ทั้งหมดไปให้ใครเพียงไม่กี่คนเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด เวลานี้การออกแบบของเรา คนเพียงแค่
เจ็ดแปดคนครับ กำลังตัดสินใจแทนคนไทยทั่วประเทศ นี่เป็นโอกาสที่ผมอยากจะขอร้อง
วิงวอนให้สภาร่างรัฐธรรมนุญแห่งนี้ ได้หวนกลับมานึกคิดถึงเรื่องอำนาจหน้าที่ของสมาชิก
วุฒิสภา ที่ต้องทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลการใช้อำนาจทางการเมือง เมื่ออำนาจ
หน้าที่เป็นเช่นนี้ครับ หลักการสำคัญคือวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง มาจากประชาชน
ยึดโยงกับประชาชนนั้น เป็นหลักการประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน เรียกร้องว่าเราต้องช่วยกัน
เปลี่ยนแปลงครับ จากฉบับจตุคามรามเทพ เป็นฉบับจตุมาหาราชาราชฎีครับ ต้องคืน
อำนาจให้กับประชาชนครับ ผิด ถูก ดี ชั่ว ประชาชนจะได้เรียนรู้ พัฒนาการทางการเมือง
ที่ไม่เกิดขึ้น เพราะเราไม่เคยได้ให้โอกาสกับประชาชน แล้วในฐานะวุฒิสภาที่มาจาก
การเลือกตั้งนั้นก็เกิดขึ้น ได้มีโอกาสเรียนรู้กันเพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้น ชุดที่ ๒ ตามมา
ชุดหลังนี้ครับ ก็ไม่มีโอกาสได้ทำงานครับ เพราะฉะนั้นอย่าด่วนใช้กรณีวุฒิสภาชุดแรก
ตัดสินพิพากษาชี้ขาดหลักประชาธิปไตยที่ยืนยันว่า สมาชิกวุฒิสภาที่ต้องตรวจสอบ
ถ่วงดุลฝ่ายการเมืองนั้น ต้องมาจากการเลือกตั้ง ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านสมาชิกครับ
ตกลงแล้วนะครับ ตัดสินใจนะครับ ขอให้ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามาโหวตนะครับ

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนุญ) มีสัตญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนุญ) : สิ่งที่จะถาม
ท่านกรรมาธิการครับ บอกสิ่งที่จะถามสิครับ เพราะว่าเป็นไปตามที่กรรมาธิการ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ สมคิด
เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ก็อาจจะถามได้ว่า เห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือไม่เห็นด้วย
กับกรรมาธิการ เห็นด้วยกรรมาธิการ คือ ระบบผสม มีเลือกตั้งผสมสรรหา ถ้าไม่เห็นด้วย
ก็คือ ระบบเลือกตั้งทั้งหมดนะครับ แล้วเดี๋ยวค่อยมาคุยรายละเอียดอีกทีหนึ่ง

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ ตรงนะครับ
แล้วค่อยไปประเด็นอื่นนะครับ เอาประเด็นนี้ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย

๕๒

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิรรา ๔๖/๒

ถ้าไม่เห็นด้วย คือจะเป็นเลิกตั้งอะไรนั้น ให้กด ไม่เห็นด้วย ตรงนะครับ ขอให้ท่าน
ออกเสียงครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใครยังไม่ได้
ออกเสียง ขอให้ออกเสียง ใครยังไม่ได้ออกเสียงยกมือขึ้นนะครับ ไม่มีนะครับ ผมจะได้ให้
เขานับ ยังมีครับ เชิญครับ เจ้าหน้าที่ช่วยไปที่คุณนิมิตรนิตหนึ่ง ออกได้หรือยังครับ
ท่านยกมือไว้ เจ้าหน้าที่ไปนะครับ

นายนิมิตร ชัยจิระธกุล : ได้แล้วครับ ท่านประธานครับ ได้แล้วครับ
ขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ได้แล้ว
เพราะฉะนั้นออกเสียงได้หมดแล้วครับ ขอให้รวมคะแนนนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ใหม่ครับ ๔๘ ไม่เห็นด้วย ๒๗ เชิญครับ

นายศักดิ์รินทร์ เขื่อนอัน : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม ศักดิ์รินทร์
เขื่อนอัน เห็นด้วยครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เมื่อกี้ไม่อยู่ในห้อง
หรือ

นายศักดิ์รินทร์ เขื่อนอัน : อยู่ในห้องครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ยังไม่ได้ลง เดี่ยว
เขาก็ไปเช็คคนะครับ ถ้าชื่อท่านยังไม่ได้ลงก็เป็นอันว่า ท่านเห็นด้วยเพิ่มอีก ๑ คนใหม่

นายชาติชาย แสงสุข : เห็นด้วยครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เจ้าหน้าที่รวม
คะแนนเพิ่มตามนี้นะครับ ตกลงเห็นด้วยนะครับ

- ๔๗/๑

แทรกมติ

ที่นี้ไปเรื่องที่มาแล้วนะครับ จะตกลงเรื่องจำนวนใช้ใหม่ ท่านอาจารย์
เจิมศักดิ์ว่าอย่างไร

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผู้ที่ขอแสดงความเห็นเพิ่มเติมนี้
กรุณาบอกชื่อด้วยนะครับ ไม่อย่างนั้นไม่รู้ว่าเห็นด้วย ไม่มีหลักฐานนะครับว่าใคร บอกชื่อ
ด้วย

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ

นายชาติชาย แสงสุข : ผม ชื่อ นายชาติชาย แสงสุข สสร. เห็นด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ และที่ผม
บอกก็คือว่า ที่โหวต ๒ ท่านหลังนี้ ก็ไปเช็คดูตามเอกสารนะครับว่า จากที่เมื่อกันั้นใช้เดิม
แล้ว ๒ ท่านนี้เพิ่มเติมว่า เห็นด้วย ถ้าไม่มีชื่อนั้น ก็เป็นอันว่า ได้ ตรงกันนะครับ
ไม่ผิด ที่นี้หรือต่อหน้าครับท่าน เนื่องจากที่มารู้แล้ว เราจะพูดเรื่องจำนวน หรือจะโหวต
ออกเสียงเลยครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านกรรมาธิการ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ฝ่ายผสมนี้ะครับ มีอยู่
๒ กลุ่ม เท่านั้นนะครับ กลุ่มที่ ๑ คือกลุ่มกรรมาธิการ ๗๖ กับ ๗๔ กับฝ่ายที่ ๒ เข้าใจว่า
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ เข้าใจว่าอาจารย์วุฒิสาร ๑๒๐ กับ ๔๐ ใช้ใหม่ครับ ก็เหลือ
๒ โมเดล (Model) เท่านั้นนะครับ ผมเข้าใจว่าน่าจะโหวตประเด็นนี้ไปได้ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ๓ ใช้ใหม่ครับ
ของอาจารย์วุฒิสารนี้ ๑๒๐ กับ ๔๐ ใช้ใหม่ ลองไล่ตรงนี้นิดหนึ่งครับ ใช้ใหม่ แล้วของ
ท่านวิทยา งานทวี นี้ จังหวัดละ ๑ คน และจากการสรรหาไม่เกินกึ่งหนึ่ง เท่ากับ
เป็นจำนวนที่ ๓ ใช้ใหม่ เดียวก่อน ลองดูในนี้มีใครอีกไหม ท่านอุทิศก็ไม่มี ท่านสมชัย

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : มีของผมด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านสมชัย
มีใช้ใหม่

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมธิการ) : ท่านประธาน ขออนุญาต
 ครับ ถ้าอย่างนั้นโปรดประเดิมว่า จังหวัดละ ๑ คน หรือจังหวัดละหลายคนก่อนดีไหมครับ
 เดี่ยวค่อยมาลงรายละเอียด

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ว่าอย่างไรครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมธิการ) : เลือกตั้งนี้ครับ
 จังหวัดละคน หรือจังหวัดละหลายคนก่อน

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอาจารย์
 เจิมศักดิ์ เอาประเด็นเรื่องจำนวนนะครับ ใครพูดเรื่องจำนวนตรงนี้

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือท่านประธานครับ อย่างที่ได้
 ท้าวกันนะครับว่า เราอาจจะเลือกโดยใช้วิธีเขตที่ใหญ่ขึ้นกว่าจังหวัด อย่างที่พูดกัน
 นะครับ เพื่อที่จะป้องกัน คงจะไม่พูดซ้ำ เพราะว่าเราก็ได้พูดกัน แล้วกรรมธิการ
 ก็ค่อนข้างจะเห็นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าตรงนี้ ประนีประนอมมาอยู่ที่ตรงนี้จะได้ไหม
 แล้วก็เราก็อาจจะมีจำนวนประมาณสัก ๘๐ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามี ๑๖ เขต เขตละ ๕
 ก็ ๘๐ หรือจะเป็น ๘ เขต เขตละ ๑๐ ก็ ๘ เขต อย่างที่ได้พูดกันนั้นนะครับ ผมคิดว่า
 ถ้าอันนี้ก็จะทำให้ผู้ที่มีทุนทางสังคมนี้ อาจจะมีโอกาสมากขึ้นกว่าคนที่ไม่มีทุน ทุนทรัพย์
 แล้วก็ก็เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับมากขึ้น เพราะว่าถ้าเทียบกับอย่างกรุงเทพมหานคร
 อย่างที่เรียนนะครับ ก็เท่ากับแบ่งกรุงเทพเป็น ๒ เขต อย่างที่พูดกันมาทั้งหมดตรงนี้
 นะครับ ถ้ากรรมธิการช่วยพิจารณาด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านกรรมธิการ
 นะครับ ตกลงในประเด็นนี้

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กรรมธิการก็ยังไม่ได้ตกลงกันทั้งหมด แต่ว่าหาหรือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เร็ว ๆ ว่า
 มันก็จะมี ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ กลุ่มที่ ๑ คือ การเลือกในจังหวัดนี้ ขอยืนยันว่า จังหวัดละคน
 นี้คือเสียงของกรรมธิการ อีกส่วนหนึ่งก็คือ หลายคนขึ้นไป ก็มีโมเดลของที่อาจารย์
 เจิมศักดิ์เสนอ นะครับ กับโมเดลของอาจารย์วุฒิสารเสนอนะครับ เอาโปรดตรงนี้ก่อน

ดีไหมครับว่าจังหวัดหนึ่งนี้ จะคนหนึ่งก่อนหรือเปล่า ถ้ามีมากกว่า ๑ คน ก็ไปหาโมเดลอีกว่าจะเอาโมเดลของอาจารย์วุฒิสาร หรือจะเอาโมเดลของท่านเจิมศักดิ์ ได้ไหมครับ ขอหารืออย่างนี้ได้ไหมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เดียวก่อนท่านวิทยาอยู่ที่ไหนไม่รู้ เพราะมีโมเดล เดียวต้องถาม แต่ฉันถามตามชื่อที่ขึ้นก่อนนะครับ ท่านแรกท่านสมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : คำถามคืออะไรครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านอาจารย์ยกมือขออภิปรายในประเด็นที่ยกวางเขาเสนอนี้

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ผมยกมือเพื่อบอกว่าของเรามีด้วยครับ ที่ท่านบอกว่ามี ๒ โมเดล ไม่ใช่ ผมมีด้วยครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เห็นด้วยกับสาม

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ของผมเป็นแบบผสมครับ มี สว. ๑๖๐ คน จังหวัดละคน ๗๖ คน แล้วก็มาจากการสรรหาของสายอาชีพอีก ๘๔ คน ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ฟังนี่นะครับ ตรงอาจารย์สมชัยก่อนนะครับท่าน เข้าใจว่า ๔ โมเดล แล้วนะครับ ใช่ไหมครับ มีของยกวางเอง ของอาจารย์วุฒิสาร ของท่านวิทยา และของท่านสมชัย ถ้าผมผิดไม่ตรงตามที่ว่าให้ทั่ว จะไล่ท่านไปก่อนครับ ท่านสุรชัย

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ในฐานะผู้ขอแปรญัตติ เรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ในกลุ่มของผม

สำหรับจำนวนนั้นนี้ เสนอไว้ก็คือ ๑๖๐ สำหรับรูปแบบก็คือ เลือกตั้งรายจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน สรรหาจากสาขาอาชีพ ๘๔ คน รวมแล้ว ๑๖๐ ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ที่แปรญัตติให้ใช้ใหม่ เพราะฉะนั้นก็มี ๕ โมเดล แล้วนะครับ ท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา งานทวี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม วิทยา งานทวี ขออนุญาตถอนญัตติผมครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ถอนใช้ใหม่

นายวิทยา งานทวี (กรรมาธิการ) : ครับผม

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวิทยากร ถอนแล้วนะครับ เมื่อกี้ ๕ เหลือ ๔ ท่านวิชัยครับ

นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ : ท่านประธานครับ กระผม วิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ กระผมสนับสนุนครับว่า อย่างน้อยที่สุด สว. มาจากการเลือกตั้งนั้นจังหวัดละ ๑ คน อย่างที่ท่านอาจารย์ได้กรุณาอธิบายมาก่อนหน้านี้แล้วนะครับ ส่วนนอกจากนั้นแล้ว แล้วแต่ที่จะกำหนดในที่ประชุมแห่งนี้ครับ ขอบพระคุณท่านครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงเอาอย่างนี้นะครับ ยกร่างเสนอนี้ นะครับ ๑. ยกร่างเสนอ จังหวัดละคน แล้วก็สรรหาตามอาชีพอีก ๗๔ คน ใช้หรือเปล่า พูดตามที่ท่านต้องการเชิญ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่า มีแยก ๒ ส่วน ส่วนที่เลือกตั้งกับส่วนที่สรรหา ถ้าเราว่าไปที่ละครั้งได้ใหม่ครับ ว่า ส่วนที่ ๑ ก่อนว่า ส่วนเลือกตั้งนี้เข้าใจว่า จะแปรญัตติกี่กลุ่มก็แล้วแต่ แบ่งเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ กลุ่มที่ ๑ คือ กลุ่มที่อยากเห็นว่า จังหวัดละคน หรือมากกว่า ๑ คน อันนี้น่าจะโหวตไปที่หนึ่งนะครับ แล้วหลังจากนั้นก็มาโหวตกลุ่มที่ ๒ เรื่องสรรหาครับว่า จำนวนควรจะเป็นเท่าไรนะครับ ขออนุญาตอย่างนี้ใหม่ครับ เอาประเด็นที่ ๑ ก่อนได้ใหม่ครับว่า เลือกตั้งจะเอาจังหวัดละ ๑ คน หรือมากกว่า ๑ คน นะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผมได้ ๔ แบบ เพื่อให้ได้ ท่านกรรมาธิการถามอย่างนี้ ปรากฏว่าของกรรมาธิการนี่นะครับ

๕๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

พรเทพ ๔๘/๒

นายชินนทร์ บัวประเสริฐ : ท่านประธานครับ

นายนวนิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เดี่ยวก่อนครับ
ท่านชินนทร์นิดหนึ่ง ถ้าได้ทั้ง ๔ แบบ แล้วเดี๋ยวจะให้พูดครับ ของกรรมาธิการนี้จังหวัดละคน

นายชินนทร์ บัวประเสริฐ : เดี่ยวผมขอหารือครับท่านไม่ใช่จะอภิปรายครับ

นายนวนิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ
เชิญท่านชินนทร์

นายชาติ กางอิ้ม : กราบเรียนท่านประธานครับ และสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ครับ ผมคิดว่าผมนำเสนอว่า กรรมาธิการยื่นใหม่ครับ ผมว่าถ้ากรรมาธิการยื่นก็ขอให้
ใครเห็นตามกรรมาธิการ หรือ ไม่เห็นตามกรรมาธิการ และก็ค่อยว่ากัน ถ้าไม่เห็นตาม
กรรมาธิการก็ค่อยนำเสนอรูปแบบไหนนะครับ

นายนวนิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ ท่านครับ
มีผู้เสนอ คุณชาติเสนอว่า เนื่องจากกรรมาธิการยื่นนะครับ เพราะฉะนั้นท่านที่แปรญัตติ
ก็อภิปรายในที่ท่านแปรเสีย เพื่ออธิบายของท่านให้คนอื่นฟังด้วย อธิบายมาหรือยังนี้
ของอาจารย์วุฒิสาร ใครอธิบายหมดแล้วนะครับ ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ถ้ามว่า
กรรมาธิการเองเสนอว่า ยื่นแล้วจะให้ออกเสียง ท่านชาติซึ่งเป็นสมาชิกอยากอย่างนั้น
นะครับ ให้เข้าใจเรื่องที่มาถึงตรงนี้ก่อน ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ เชิญ ว่าอย่างไร ตอนนี้

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมได้ลองพูดคุย
กันดูนะครับ ก็ยังคิดว่า อย่างเช่น กลุ่มของคุณสุรัช ก็คิดว่าน่าจะปรับเปลี่ยนกันได้
ก็คือว่า ถ้าหากว่าการเลือกตั้งเป็นเขตใหญ่อย่างที่ผมได้เสนอนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์
เพราะว่าถ้าหากว่าจังหวัดละคน อย่างกรุงเทพมหานครคนเดียว แล้วก็บางจังหวัด
มีประชากรสองแสนกว่าก็คนหนึ่ง กรุงเทพก็สิบล้านก็คนเดียว ซึ่งมันดูแล้วมันก็แปลก ๆ
แต่ว่าระบบที่ผมได้กราบเรียน และก็มีเพื่อนสมาชิกบอกว่า ให้พูดอีกที่ได้ใหม่นะครับ
อาจารย์รุจิราภิขาก็ขอให้ผมพูดนะครับอีกทีหนึ่ง ผมก็อยากจะกราบเรียนอย่างสั้น ๆ ก็แล้วกัน
ก็คือว่า ถ้าเราแบ่งเขตของประเทศ เมื่อวันก่อนเราแบ่งแบบบัญชีรายชื่อออกเป็น ๘ เขต
เท่านั้น แบ่งย่อยออกไปเป็น ๑๖ เขต จาก ๑ เขต ในบัญชีรายชื่อ แบ่งเสียเป็น ๒ เขต
เพราะฉะนั้นประเทศไทยจะมีอยู่ ๑๖ เขต บางเขตก็จะมี ๒ จังหวัด บางเขตก็จะมี

๕๗

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

พรเทพ ๔๘/๓

๓ จังหวัด แต่กรุงเทพมหานครก็จะถูกแบ่งเป็น ๒ เขตนะครับ ซึ่งการแบ่งกรุงเทพ เป็น ๒ เขตไม่ใช่เรื่องใหญ่ เพราะกรุงเทพเวลาเลือกผู้แทนเขาแบ่งเป็น ๕๐ เขต นี่แบ่งเป็น ๒ เขต เพราะฉะนั้นมันเป็นเรื่องที่ทำได้อย่างง่าย ๆ อยู่แล้ว ในแต่ละเขตเมื่อมี ๑๖ เขต ถ้าเราต้องการที่จะให้มี สว. ประเภทมาจากการเลือกตั้งให้เขตละ ๕ คน สิบสอง ห้า ๑๖ เขต เขตละ ๕ คน ก็คือ ๘๐ ตกลงอันนี้ก็จะลงตัวที่จะมี สว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ๘๐ คน จากเขตนะครับ ๑๖ เขต เขตละ ๕ คน เพราะฉะนั้นอันนี้ แล้วก็ใช้วิธีที่ให้ ประชาชนเวลาไปลงในเขตนั่นก็เลือกได้โดยตรง -----

- ๔๙/๑

เพราะฉะนั้นเมื่อคนหนึ่งเลือก ๑ เบอร์ ก็จะนับคะแนนไป ๑ ถึง ๕ แรก ก็จะได้ในเขตนั้น ตกลงเรามี ๑๖ เขต เขตหนึ่งได้ ๕ คน ก็จะได้ ๘๐ นั่นก็มาจากการเลือกตั้ง ส่วนการ สรรหาจะเพิ่มมาเป็น ๘๐ เท่ากัน ก็ไม่มีอะไรขัดข้อง อันนั้นก็แล้วแต่ ให้สัดส่วนมันตรงกัน ผมว่าวิธีนี้นี่นะครับ ก็จะช่วยทำให้การใช้จ่ายเงินยากขึ้น สำหรับคนที่ยังมีการใช้เงิน เพราะฉะนั้นคนที่มั่งคั่งทางสังคมก็มีโอกาสมากขึ้นกว่าคนที่มั่งคั่งทรัพย์ แล้วการแทรกแซง ครอบงำจากอิทธิพลในท้องถิ่น ในเขตใด ในจังหวัดใด ก็จะลำบากขึ้น เพราะว่ามันเป็น เขตที่ใหญ่ขึ้น อันนี้เราก็จะได้คุณภาพของคนที่น่าจะแตกต่างกับ สส. เพราะถ้าเราเลือก เป็นจังหวัดมันก็ยังใกล้เคียง สส. เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะได้บุคคลอีกประเภทหนึ่ง เพราะ เราต้องการคนที่เป็นอิสระ และมีลักษณะต่างกับ สส. ไม่ใช่หรือครับ เราจึงมี ๒ สภา ถ้าเช่นนั้นเราก็มีเสียดสภาคียวอย่างที่เราพูดกัน ผมว่าถ้าอย่างนี้ ไข้ความลึกลับระหว่าง จังหวัดระนองที่มีคนไม่กี่แสน มี สว. คนหนึ่ง กรุงเทพฯมีคนหลายสิบล้าน หรือว่าสี่ล้าน ผู้มีสิทธิใช้เสียง หรือว่าประมาณสิบล้าน ก็มี สว. คนเดียว ตรงนี้ก็จะหมดความลึกลับ ไปด้วย เพราะว่าเราทำเป็นกลุ่มนะครับ และเป็นตามสัดส่วนพอสมควร ก็ลองพิจารณา ดู ครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : คุณหลักชัยครับ เมื่อก็ยกมือชี้ใหม่คุณหลักชัย เจ้าหน้าที่เขาขึ้นป้าย

นายหลักชัย กิตติพล : ครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม หลักชัย สสร. นะครับ คือไม่รู้แสดงความคิดเห็นได้ไหมครับ เกี่ยวกับทางเรื่องที่กำลังเลือกกันอยู่ นะครับ เพราะว่าทางด้านยกกว้างก็มีโมเดลของยกกว้าง แล้วก็ของกรรมาธิการ เสียงข้างน้อย อาจารย์วุฒิสารนะครับ ส่วนถ้ามีการเปลี่ยนแปลงคงจะต้องให้ยกกว้าง เป็นคนเปลี่ยนถึงจะได้ชี้ใหม่ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ยกกว้าง เขาไม่เปลี่ยน ยกกว้างเขาเสนอ แต่ท่านที่แปรญัตติ ที่ยกเว้นท่านวิฑิตที่ถอนไปแล้วยังอยู่ นะครับที่จะต้องพิจารณา ถ้าตกลงกันไม่ได้ก็ต้องออกเสียง

นายหลักชัย กิตติพล : ตอนนี้พวกเรากำลังสืบสนว่า ตกลงมีกี่โมเดล เพราะว่ามีแปรญัตติไว้

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เวลานี้เหลือ ๔ นะของท่านสมชัยของท่านอาจารย์วุฒิสารของท่านสมชัย แล้วก็เหลือ ๓ ครับ

นายหลักชัย กิตติพล : เพื่อความเข้าใจ แล้วก็รวดเร็ว ท่านประธานครับ จะให้แต่ละท่านช่วยสรุปให้ แล้วพวกเราจะได้ตัดสินใจได้ จะดีไหมครับท่านประธาน

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ

นายหลักชัย กิตติพล : ขอบพระคุณครับท่าน

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เชิญยกทรงครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ เข้าใจว่า ณ วันนี้ ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ณ วันนี้ก็จะเหลือ ๓ โมเดลเท่านั้น โมเดลที่ ๑ ของกรรมาธิการนะครับ ๗๖ ๗๔ คือเอาฝ่ายเลือกตั้งมากกว่าฝ่ายสรรหาเล็กน้อย รวมกันแล้ว ๑๕๐ กลุ่มที่ ๒ ก็จะเป็นกลุ่มของท่านสมชัยกับท่านสุรชัย นะครับ คือ ๗๖ บวก ๘๔ นะครับ ฝ่ายสรรหามากกว่าหน่อย รวมแล้ว ๑๖๐ แล้วก็สูตรสุดท้ายคือ สูตรของอาจารย์วุฒิสาร ๑๒๐ กับ ๔๐ ใช้นะครับ เลือกตั้ง ๑๒๐ แล้วก็สรรหา ๔๐ มี ๓ โมเดลครับนะครับ ขออนุญาตอย่างนั้นนะครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ๓ โมเดลแล้วนะครับท่าน ตามเอกสารที่ท่านแปรญาติเอาไว้นะครับ แล้วก็พูดกันมาแล้ว จะออกเสียงได้หรือยังครับ ท่านอาจารย์วุฒิสารเชิญครับ เสียงข้างน้อยนะครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ต้นไชย ครับ ขออนุญาตทราบเรียนแนวทางที่ผมได้เสนอที่สงวนคำแปรสัน ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันอีกครั้งหนึ่งนะครับ ข้อเสนอที่ผมได้นำเสนอนั้นคือ เรื่องแรกคือ หลักเป็นระบบผสมระหว่างการเลือกตั้งกับการสรรหานะครับ ในขณะที่เดียวกันคงจำนวนสมาชิกวุฒิสภาเอาไว้ ๑๖๐ คน ตามความเห็นที่รับฟังความเห็นจากประชาชนนะครับ -----

ประการที่ ๒ ก็คือว่า สัดส่วนระหว่าง ๑๖๐ คนนั้น กระผมเสนอให้มีมาจากการเลือกตั้ง
 นะครับ จากจังหวัด เขตจังหวัด ๑๒๐ คน ด้วยเหตุนี้คำอธิบายก็คือว่า จะทำให้จังหวัดเล็ก
 และจังหวัดใหญ่มี สว. ที่จำนวนแตกต่างกัน ผมยกตัวอย่างตัวเลขครับ กรุงเทพมหานคร
 จะมี สว. ได้ ๑๑ คน คร่าว ๆ นะครับ จังหวัดกาฬสินธุ์อาจจะมีได้ ๒ คน นครราชสีมา
 ๕ คนนะครับ นนทบุรี ๒ คน ก็จะมีการผันแปรไปจนครบ ๑๒๐ คน ตัวเลขตัวนี้ก็จะทำให้
 สะท้อนให้เห็นว่า จังหวัดเล็ก จังหวัดใหญ่ จะมีผู้แทนที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกัน
 นะครับในเชิงจำนวน ส่วนอีก ๔๐ คนนั้นมาจากการสรรหารายอาชีพ เหตุผลหลักก็คือ
 เพื่อเปิดพื้นที่ให้กลุ่มคนที่ไม่มีโอกาส หรือโอกาสน้อยมากในการจะผ่านการเลือกตั้ง
 ได้เข้ามาอยู่ในวุฒิสภา ในฐานะที่เป็นผู้แทนที่จะมาช่วยดูแลและกลั่นกรองกฎหมาย
 รวมทั้งดูแลตามอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา เหตุผลที่ผมพยายามให้จำนวนของ สว. ที่มา
 จากการเลือกตั้งมีจำนวนมากกว่า สว. ที่มาจากการแต่งตั้ง กระผมมีเหตุผลอันเดียวครับ
 ก็คือว่า เรากำหนดให้ สว. มีอำนาจถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คำถามที่ว่า
 ทำไมต้อง ๑๒๐ ๔๐ ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในสัดส่วน ๔๐ นี้ก็คือ หนึ่งในสี่ หรือ
 ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเท่ากับจำนวนที่สามารถริเริ่มโดย สว. ในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง
 ทางการเมืองได้ ในมาตรา ๒๖๒ วรรคสอง นั่นก็หมายความว่า กลุ่มที่มาจากการสรรหา
 อาจจะมีคุณสมบัติในการที่จะริเริ่มในการถอดถอนได้ แต่มติที่จะลงในการถอดถอน
 ต้องสามในห้า ดังนั้นก็หมายความว่า สว. ที่มาจากการสรรหา ซึ่งเป็นตัวแทนรายอาชีพ
 ซึ่งจะมีความชอบธรรมน้อยกว่าในเชิงของการมาจากการเลือกตั้ง มีสิทธิริเริ่มในการ
 ถอดถอน แต่ไม่มีอำนาจเต็มในการที่จะถอดถอน เพราะถ้าไม่ถึงสามในห้า ด้วยเหตุผล
 เหล่านี้ครับที่ผมกราบเรียนว่า ผมเองยังคิดว่าโดยอำนาจหน้าที่ของ สว. และถ้ายังคง
 หลักของให้ สว. มาจาก มีอำนาจหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย รวมทั้งต้องการให้มี
 อำนาจถอดถอน กระผมจึงเสนอตัวเลข และก็จำนวนที่ขอสงวนคำแปรเอาไว้ระหว่าง
 ๑๒๐ คน กับ ๔๐ คนครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ
 ท่านดูเข้าใจว่า ถ้ารูปแบบของกรรมาธิการยกร่างจำนวนรวมจะ ๑๕๐ ใช่ไหมครับ โดยเอา

๗๖ จังหวัด จังหวัดละคนบวกด้วย ๗๔ มาจากการสรรหา ส่วนของอาจารย์วุฒิสารนั้น ท่านอธิบายไปแล้ว คือ ๑๖๐ จำนวนรวมต่างกันด้วยนะครับ ๑๒๐ บวก ๔๐ ผมไม่อธิบายซ้ำ ของท่านสุรชัยนั้นจังหวัดก็เหมือนกับยกวางครึ่งหนึ่ง คือ ๗๖ คนมาจากการเลือกตั้ง ๗๖ จังหวัด แต่สรรหาจากอาชีพหรืออะไรนี้ ๘๔ จำนวนรวมจึงเหมือนกับอาจารย์วุฒิสาร แต่ต่างจากของกรรมาธิการยกวางนะครับ ตอนนี้อย่าให้ท่านที่ยกมือไว้ก่อน ท่านสุนทรครับ เชิญครับ ท่านสุนทร

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุนทร จันทรวงศ์ สสร. หมายเลข ๐๘๔ ความจริงที่ผมพูดตอนนี้ก็ดูเหมือนจะซ้ำไปแล้วนะครับ เพราะเมื่อกี้ที่ผมเสนอ ผมก็จะเสนอว่า เนื่องจากมีความคิดหลายความคิด เรากำลังสับสน ผมก็อยากที่จะให้เจ้าของความคิดแต่ละคนมาบรรยายสั้น ๆ สรุปลง ๓ นาที แต่ท่านยังไม่ได้มีให้ใครพูด มีแต่อาจารย์เจิมศักดิ์พูดไปก่อน ซึ่งจะได้ความ สื่อเข้าใจกับคนอื่นได้ แต่ใจผมชอบของอาจารย์วุฒิสาร แต่ผมอยากให้นำมาตอกย้ำกันอีกที และก็ของทางท่านสุรชัยผมก็อยากให้นำมาเสนออีกที แต่ถึงบัดนี้ก็ได้ออกันพร้อมเพียงแล้ว ผมคิดว่าเหมาะแก่การที่จะสมควรลงมติได้แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอลงมตินะครับ ใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญนะครับ จะลงมติว่าอย่างไรครับ เชิญครับ ตกลงอาจารย์เจิมศักดิ์พูด หรือท่านกรรมาธิการพูด เอาอย่างไร ท่านประพันธ์ครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการ) : ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ ในเมื่อรูปแบบที่จะให้ลงมตินี้เหลือ ๓ รูปแบบเท่านั้นครับ ตามที่มีการแปรญัตตินะครับ ผมคิดว่าน่าจะพิจารณาโหวตในเรื่องของจำนวนก่อนว่า จะเอา ๑๕๐ กับ ๑๖๐ ซึ่งเหลืออยู่ ๒ กลุ่ม และถ้าเหลืออันไหนแล้วค่อยมาพิจารณากัน ผมคิดว่าอย่างนั้นนะ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เอาจำนวนรวมหรือครับ เพราะเมื่อก็ฟังเหมือนกรรมการยกย้ายตาม ๗๖ ที่นี้ถ้าถามจำนวนรวมชนิดหนึ่ง ผมถามกรรมการเพื่อให้ชัด เมื่อกรรมการบอกเอา ๑๕๐ ไซ้ใหม่ แล้วก็ให้โหวต ๑๕๐ กับ ๑๖๐ เสียก่อนหรือไง เอาให้แน่ครับ เพราะเมื่อก็กรรมการบอกว่า ยืนยันในรูปเดิม

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ขอรื้อหรือท่านประธานเร็ว ๆ อย่างนี้ว่า ก็มี ๓ โมเดล อย่างที่ผมบอกนะครับ โมเดลที่ ๑ คือ โมเดลกรรมการ ๗๖ บวก ๗๔ โมเดลที่ ๒ ของท่านสุรชัย ท่านสมชัยนะครับ ๗๖ บวก ๘๔ และโมเดลของอาจารย์วุฒิสสาร ๑๒๐ บวก ๔๐ นี่นะครับ เป็นไปได้ไหมครับว่า เราลงมติก่อนว่า จะเอาตามร่างกรรมการใหม่ ถ้าร่างกรรมการแบบนี้ นะครับ กรรมการก็ยินดีนะครับ โมเดลของอาจารย์เจิมศักดิ์นี้ หรือกับอาจารย์วุฒิสสารดู แล้วก็ปรับตัวอะไรต่าง ๆ แต่ถ้าของกรรมการชณะก็จะได้จบไปเลยนะครับ ขออนุญาตหารืออย่างนี้นะครับ กรรมการไม่ได้มีปัญหาอะไรเรื่องโมเดลของอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ คิดว่าน่าจะเข้ามาได้ แต่ว่าขออนุญาตลงมติไปก่อน เรื่องโมเดลของกรรมการครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์เจิมศักดิ์ว่าอย่างไร

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือท่านประธานครับ ที่กรรมการเสนอเมื่อก็มันก็เป็น ๒ ขั้ว ก็กรรมการนี่ก็จะได้อีก ๒ ครั้ง ครั้งแรกก็บอกว่า ถ้ากรรมการแพ้ว แพ้วแล้วนี่ก็จะกลายเป็นร่างของอาจารย์วุฒิสสารหรืออาจารย์สมชัย แล้วผมก็คิดว่าคงจะเป็นร่างของอาจารย์วุฒิสสาร แล้วกรรมการก็จึงเสนอ เพราะผมเสนอเองไม่ได้ อันที่ผมเสนอนี้ เพราะว่าผมไม่ได้แปรญัตติไว้ อาจารย์จรัญ

ผมก็กราบเรียนอาจารย์จรัญเพื่อความเข้าใจว่า ผมเสนอเองไม่ได้ เพราะว่าผมไม่ได้แปรญัตติ เพราะผมขอให้มีสภาเดียว ผมไม่มีวุฒิสภา เพราะฉะนั้นด้วยเหตุด้วยผลที่เราคุยกันนี้ ผมคิดว่าคณะของอาจารย์สมชัยก็จะถอน ถ้าหากว่าทางกรรมาธิการยินดีที่จะให้เป็นเขตใหญ่ คือเขตนี้อย่างที่ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ ประเทศแบ่งออกเป็น ๑๖ เขต แล้วก็เอาเขตละ ๕ คน ก็จะได้ ๘๐ คุณ ๘๐ เราเป็นสูตร ๘๐ คุณ ๘๐ นี้ ของอาจารย์สมชัยก็จะถอน เพราะฉะนั้นก็จะเป็นของกรรมาธิการ ๘๐ คุณ ๘๐ แล้วเราก็โหวตกันของกรรมาธิการกับของท่านอาจารย์วุฒิสาร ก็เหลือ ๒ โหวตที่นี้ก็จบเลย จะเป็นอย่างนี้ได้ไหมครับ ถ้าไม่อย่างนั้นมันก็จะลักลั่นกันว่า พวกผมนี้ก็ต้องพากันโหวตให้อาจารย์วุฒิสารก่อน เพื่อล้มกรรมาธิการ แล้วกรรมาธิการก็จะเสนอของพวกผมเข้าไปใหม่อีก พวกผมก็เหมือนกับคนไม่มีหลัก โหวตทางนี้ทีหนึ่ง พอมาถึงพวกผม พอท่านเสนอ ผมก็ต้องตามไปโหวตท่านล้มอาจารย์วุฒิสาร คนดูนี้ก็สงสัยว่า ตกลงมันอะไรกันแน่ ถ้าเราประนีประนอมกันอย่างนี้เสียจะครับ เพราะว่าผมพูดด้วยเหตุด้วยผลอย่างที่เราเรียนที่มีคนเป็นห่วงว่าเขตใหญ่ พรรคการเมืองได้เปรียบนี้ ผมกลับคิดว่าถ้าเป็นจังหวัด พรรคการเมืองยิ่งแยกเข้าไป ยิ่งได้เปรียบ ขนาดเขตเล็กนี้เขายังคุมได้หมดเลย ตกลงเขตใหญ่ที่น่าที่จะมีปัญหามากกว่า มีปัญหาน้อยกว่า ถ้าเขตจังหวัดนี้เขายังคุม ถ้าเราอยากให้อาจารย์วุฒิสาร ต้องใหญ่ครับ ไม่ใช่เล็ก ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : คืออย่างนี้นะครับ ถ้าตกลงกันอย่างไร ถ้าไม่ตกลงก็ต้องไปโหวตด้วย ๓ อย่างนะ ผมถามนิดเดียว เพราะว่าสมาชิกบางคนก็พยักหน้าอยากโหวตแล้ว กรรมาธิการจะเอาอย่างไรต้องให้แน่ใจเชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ จำนวนตัวเลขรวมนี้ไม่น่ามีปัญหา กรรมาธิการเสนอ ๑๕๐ นะครับ อีกสองสามกลุ่มเสนอ ๑๖๐ ซึ่งก็ปรับได้ กรรมาธิการก็ยินดีจะเป็น ๑๖๐ ก็ได้ ไม่มีปัญหา ก็เอาอย่างท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้ไหมครับ โหวตแรกไปก่อนว่าจะเอาเขตจังหวัด หรือจะเอาเขตใหญ่กว่าจังหวัดไปก่อน ได้ไหมอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ โหวตอย่างนี้ไปก่อน แล้วถ้าเขตใหญ่ชนะหรือเขตเล็กชนะ ก็มาว่ารายละเอียดกันอีกทีหนึ่ง ได้ไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ได้ครับ ถ้ากรรมการเสนออย่างนี้ก็ได้ครับ มันก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ผมเข้าใจว่าต้องถามผู้แปร ๒ ราย ที่เขายังค้างอยู่ด้วยนะ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เปล่า ๆ กรรมการมีสิทธิที่จะเสนอเป็นเขตใหญ่ แล้วถามมาก็มาชนกับเขตเล็ก เขตจังหวัด

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ได้ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ผู้แปรอาจารย์วุฒิสารว่าอย่างไรครับ พอดีจะถามท่านสุรชัยใช่ไหม

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : กราบเรียนท่านประธานครับ ข้อเสนอในคำแปรญัตติของผมนี้ยึดเขตจังหวัดครับ เป็นเขตเล็กตั้ง สว. อยู่ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : แสดงว่าไม่เอาเขตใหญ่ชัดเจนนะครับ ไปท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ ผมไม่ขัดข้องครับ ยินดีให้โหวตครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไม่ขัดข้องคือยื่นไว้ตามเดิมหรือ ก็ให้โหวตก็คือให้โหวต ให้โหวตตามแบบเดิมใช่ไหม

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ในส่วนของผมนี้ ผมยื่นตามคำแปรญัตติ แต่ว่าไม่ขัดข้องที่กรรมการยกร่างจะเสนอให้มีการโหวตว่าจะเลือกเขตใหญ่ เขตเล็กครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เพราะฉะนั้นกรรมการท่านเสนอเปลี่ยนให้ลงมติเขตใหญ่ เขตเล็ก เสียก่อน ท่านสมาชิกทราบนะครับ จะได้ออกเสียงนะครับ ท่านสมาชิกครับ

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิตรี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกครับ ขอให้เข้ามา นะครับ จะต้องตัดสินใจ ถ้าใครเห็นด้วยกับกรรมาธิการนั้นก็คือกรรมาธิการเสนอเขตใหญ่ ไม่ใช่เขตจังหวัดแล้ว นะครับ ใช่ไหมครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูริย์ (กรรมาธิการ) : ผมอย่างนี้ครับ กรรมาธิการเดิมที่เสนอเขตจังหวัด นะครับ เมื่อท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ขอเสนอว่า ใหญ่กว่าเขตจังหวัด แต่ว่าข้อเสนอนายอาจารย์เจิมศักดิ์ไม่ได้แปรญัตติไว้ ถ้ากรรมาธิการไม่อนุญาตก็เข้ามาไม่ได้ กรรมาธิการก็อนุญาตให้โหวตประเด็นแรกก่อน นะครับ เรื่องเขตใหญ่เขตเล็กนี้ โดยกรรมาธิการขอเสนอว่า เขตใหญ่ นะครับ แต่กรรมาธิการส่วนใหญ่เขาก็ว่าไป นะครับว่าเขาจะโหวตเขตเล็ก เขตใหญ่นี้ว่าไป แต่ขอให้มีการโหวตในประเด็นว่าเขตใหญ่ เขตเล็ก ท่านประธานคงเรียกได้ครับว่า เอาตามร่างเขตใหญ่ของกรรมาธิการก็ได้ หรือเอาตามเขตเล็กก็ได้ นะครับ หรือจะถามว่า เขตใหญ่ เขตเล็ก ก็ได้ครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสรุปผลครับ

นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ก็ที่แรกก็ว่า เขตใหญ่ เขตเล็กกันนี้ นะครับ ที่นี้เมื่อท่านกรรมาธิการเปลี่ยนใจนี้ กระผมขออนุญาตเสนอครับ ท่านประธานครับว่า น่าจะได้พูดกันก่อนว่า เขตใหญ่คืออะไร เขตจังหวัดคืออะไร ผมว่าน่าจะพูดตรงนี้เสียก่อน นะครับ ก่อนที่จะตัดสินใจเพื่อความรอบคอบครับ

นายบรรณิตรี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านมนตรีครับ สั้น ๆ นะครับ เอาตรงเรื่องนี้ นะครับ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อกี้ผมดู ๆ เหมือนกับคณะกรรมาธิการยกร่างโดนบังคับให้เป็นเขตใหญ่ นะครับ แล้วก็ผมไม่มั่นใจ นะครับว่าสมาชิกที่นั่งอยู่ทั้งข้างล่างและข้างบนนี้ครับ จะเห็นด้วยกับเขตใหญ่หรือเขตเล็ก เพราะว่าเขตเล็กไม่ได้พูดเลย นะครับ คือเมื่อกี้มีท่านอาจารย์วุฒิสารได้พูดเล็ก ๆ น้อย ๆ ว่า ท่านยังเห็นด้วยกับเขตเล็กอยู่ สำหรับผมเอง นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่เห็นด้วยกับเขตใหญ่เป็นอย่างยิ่ง นะครับ เพราะนั่นคือการที่จะนำไปสู่ทิศทางของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากพรรคการเมืองโดยชัดเจน นะครับ ผมเชื่อมั่นเหลือเกิน นะครับว่า อย่างที่ท่านนำเสนอ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง นะครับ คือแนวความคิดของท่านก็ดี มาตลอด

นะครับ ผมก็เคารพในแนวความคิดของท่านตลอดมานะครับ แต่สำหรับวันนี้ นะครับ สำหรับวันนี้ ผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานะครับ ที่จะแบ่งเขตเป็นเขตใหญ่ขึ้นมา นะครับ เพราะจะทำให้พรรคการเมืองเข้าไปสั่งการ พรรคการเมืองเข้าไปครอบพื้นที่ต่าง ๆ นะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์และหลาย ๆ ท่าน ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครอาจจะพูดได้นะครับ นั่นคือเขตของกรุงเทพมหานคร นะครับ แต่ถ้าเขตของต่างจังหวัด นะครับ จะมีปัญหาครับกับระบบพรรคการเมืองเป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับแนวคิดของอาจารย์เจิมศักดิ์ในวันนี้ นะครับ ขอขอบคุณ มากครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านวิทยากรครับ ท่านวิชัยครับ ขอประทานโทษ เป็นความผิดของกระผมเอง

นายวิชัย เรื่องเรียงกฤษฎี : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิชัย เรื่องเรียงกฤษฎี สสร. ครับ กระผมนำเสนอเรื่องนี้เป็นครั้งที่ ๒ แล้ว กราบเรียนว่า อย่างนี้ครับ เดิมนั้นขอว่า ให้มีจังหวัดละ ๑ ท่าน สว. นะครับท่านครับ เหตุผลเพราะว่า ถ้าในระบบอื่นกระผมไม่เข้าใจว่าจะมี สว. จังหวัดละ ๑ ท่านหรือไม่ เลยกราบเรียนว่า อย่างน้อยที่สุดต้องมีอยู่ ๗๖ ท่าน ๑ ท่านต่อ ๑ จังหวัด -----

นั่นคือประเด็นที่เราเคยไปคุยกับพี่น้องประชาชนมาตลอด กราบเรียนว่าระบบอื่นนี้ กระผมไม่เข้าใจ เข้าใจแต่เพียงว่า ขอให้มีจังหวัดละ ๑ คน ก็เพียงพอแล้ว นอกนั้นก็เป็นการสรรหาหรืออย่างไรตามที่ท่านได้กรุณาอธิบาย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านไอรสครับ

นายไอรส วงษ์สิทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านกรรมการ ผม ไอรส วงษ์สิทธิ์ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ กรณีเกี่ยวกับเขตใหญ่ เขตเล็กนั้น ขออนุญาตพูดให้ชัดเจนครับว่า เขตเล็ก นั้นหมายถึงเขตจังหวัดนะครับ แล้วเขตใหญ่ก็คือ เขตที่เอาหลายจังหวัดมารวมกัน ซึ่งกระผมขออนุญาตกราบเรียนตรง ๆ ว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อเขตใหญ่ที่เกินกว่าจังหวัด เพราะว่าอันนี้เช่นเดียวกันกับ ขออนุญาตที่ต่อชื่อย่าน คุณมนตรีนะครับ พูดไปแล้วก็คือ กรณีของหลายจังหวัด รวมกันนั้น กรณีที่โคราชกับบุรีรัมย์ไปรวมกันในพื้นที่ของบางอำเภอ จังหวัดนิยมของคนไทยยังมีอยู่ชัดเจน ความดีของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นไม่สามารถจะเกินเขตจังหวัด ออกไปได้ นะครับ จะเกิดการบงการจากรพรรคการเมืองชัดเจนมากขึ้น แต่กรณีที่ กรุงเทพมหานคร กรณีจังหวัดใหญ่ ๆ นั้น เราคงจะต้องหาหนทางไปพิจารณาให้เขามี จำนวนสมาชิกอย่างไร ก็ต้องว่ากันไป เพราะว่าลักษณะพิเศษของกรุงเทพมหานครและ จังหวัดใหญ่นั้นน่าจะมีปัญหาอยู่เหมือนกัน อันนี้ผมพูดถึงจังหวัดโดยทั่ว ๆ ไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ทางนี้ ทางกรรมการยกท่านประพันธ์ใหม่จะชี้แจง

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการครับ คือผมปฏิบัติหน้าที่กรรมการในเรื่องของที่มาของ สว. ผมเสนอในที่ประชุมกรรมการ นะครับ ให้ สว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด แต่เมื่อแพ้มติ มาโหวตผมก็โหวต ตามกรรมการนะครับ คือเป็นแบบผสม แล้วตอนนี้ญัตติที่อยู่มีอยู่ ๓ ญัตติเท่า นั้น นะครับ คือ ญัตติของกรรมการ ๗๖ ๗๔ รวมเป็น ๑๕๐ ญัตตินะครับ ของท่านสมชัย กับคณะ ๗๖ ๘๔ ๑๖๐ ญัตติของท่านวุฒิสภา ๑๒๐ ๔๐ ๑๖๐ เหลือ ๓ ญัตตินะครับ

แต่อยู่ ๆ กรรมการบอก ขอเปลี่ยนเป็นกลุ่มจังหวัดเขตใหญ่ ผมก็เป็นกรรมการนะครับ แต่ว่าผมก็ไม่เข้าใจชัดเจนนะครับว่า เปลี่ยนนี้เปลี่ยนอย่างไร แล้วพิจารณา รอบครบแค่นั้น ในระบบ สว. ที่ยกวางนี้เราคิดว่าคุณสมบัติ สว. ให้สูงขึ้น ให้มีความเป็นกลางด้วย สว. ไม่เป็นกลางถูกต้องตอนนั้นครับ แล้วเพื่อไม่ให้ สว. ไปอิงฐานเสียง สส. ในร่างของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่เราจะทำนี่นะครับ เราให้ สว. มีโอกาสแสดงวิสัยทัศน์ แสดงความสามารถของตัวเอง พุดง่าย ๆ หาเสียงได้ แต่ต้องหาเสียงในงานของวุฒิสภา อย่างเช่น ความสามารถในการออกกฎหมาย การตั้งกระทู้ และท่านแบ่งเขตกลุ่มใหญ่ ๑๖ กลุ่มนี่นะครับ กลุ่มหนึ่งประชากรก็ล้านคนครับ กลุ่มหนึ่งถ้าท่านแบ่งเป็น ๑๖ กลุ่ม ประชากรอย่างน้อย ๓.๘ ล้านคน แล้วคนสมัคร สว. เขาเดินแสดงวิสัยทัศน์ได้ใหม่ ๓ ล้าน ๘ แสนคนนี่ เมื่อเขาหาเสียงไม่ได้ เขาแสดงวิสัยทัศน์ไม่ได้ เขาก็ต้องไปหาเสียง ให้เสียงของใครครับ เขาต้องกลับไปใช้เสียงของพรรคการเมือง ผมไม่ทราบนะครับว่า เจตนาที่เสนอแบ่งกลุ่มเป็นอย่างนี้เป็นเพราะอะไรนะครับ แล้วถ้าแบ่งกลุ่มจังหวัดนี้ นะครับ กรุงเทพมหานครท่านแบ่งอย่างไรครับ ประชากรห้าล้านกว่า แล้วท่านแบ่งอย่างไร ครับอย่างนี้ แล้วจะจับกลุ่มกันอย่างไรครับ ผมว่าน่าจะเอาตามสถิติที่มีอยู่คือ ๓ แบบ แล้วก็โหวตไปเลยครับ ๓ แบบนี่นะครับ เอาแบบฝรั่งเศสก็ได้ ๓ กลุ่มนี้โหวตเลยนะครับ แล้วเหลือคะแนนของกลุ่มไหนที่มากคู้หนึ่งมาโหวตครั้งสุดท้ายโหวต โหวต (Final vote) แล้วเอาอันนั้นเลยครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงกรรมการ ว่าอย่างไรครับ เอาทำให้ชัดเจนนิดหนึ่งนะครับ เดี่ยวจะได้รู้แน่ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมวิธีการครับ ต้องกราบขอภัยท่านอาจารย์ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมวิธีการนะครับ คือข้อเสนอเมื่อคืนนี้ก็สืบเนื่องจากว่ามีการคุยกัน แล้วก็พยายามจะหาทางประนีประนอมว่าให้โอกาสแก่ข้อเสนอของท่านสมาชิกนี้มีโอกาสได้รับพิจารณามากที่สุด แต่ว่ากรรมวิธีการเองก็ไม่ได้มีการไปเปลี่ยนว่าจะต้องโหวตอย่างไรนะครับ ก็คิดกันว่าโหวตให้ชัดเลยว่า สภาพของเรานี้ไม่เอาด้วยกับแบบเขตจังหวัด หรือแบบเขตใหญ่ แล้วก็หลังจากนั้นก็ค่อยเดินไปที่สัดส่วนว่าจะจัดสัดส่วนระหว่างเลือกตั้งกับสรรหาอย่างไร ก็ตั้งใจว่าจะเป็นอย่างนั้น เพื่อทำโอกาสให้ทุกฝ่ายได้รับการพิจารณา แต่ว่าถ้าเผื่อมันจะทำให้ยุ่งยากอย่างไร แต่ผมเองยังคิดว่า ถ้าไม่ยุ่งยาก อยากจะขอความกรุณาท่านประธานให้โหวตเสียก่อน โดยให้เสรีนะครับว่าจะโหวตอย่างไรก็ได้ระหว่างเขตจังหวัดกับเขตใหญ่กว่าจังหวัดเสียก่อน แล้วเราจะได้เดินหน้าไปได้ครับผม กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายธนิต เศรษฐบุตร ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเดโช สนวนานนท์ รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ผมอยากจะอภิปรายเพื่อตอบคำถามของท่านกรรมวิธีการที่ขอประทานโทษ ผมนึกชื่อท่านไม่ออกว่า ที่อยู่ กกต. นะครับ ขอโทษผมบัลลังก์ขึ้นมา ท่านอาจารย์ประพันธ์ นัยโกวิท ที่บอกว่า กรุงเทพฯจะแบ่งเขตอย่างไร เวลาเราเลือก สส. เราแบ่งเขตกรุงเทพฯเป็น ๕๐ เขต เราเคยแบ่งได้ แต่ถ้าเราแบ่งกรุงเทพฯเป็น ๒ เขต ผมคิดว่าน่าจะแบ่งได้ ก็เอาเขตย่อยของท่านรวมกันให้มันได้ตามสัดส่วน ผมเชื่อ กกต. นี้ทำได้ ขณะเดียวกันท่านถามว่า ถ้าหากว่ามีเขตกว้างกว่าจังหวัดแล้วนี้ เขาจะแสดงวิสัยทัศน์อย่างไร ผมต้องกราบเรียนว่า ผมเป็น สว. ที่มาจากการเลือกตั้ง แล้วใช้กรุงเทพฯเป็นเขต ไม่ได้แบ่งกรุงเทพฯเป็น ๒ ส่วนด้วยซ้ำ ทั้งกรุงเทพฯ ทั้งธนบุรี พวกผมเดินอย่างไร

ละครับ พวกผมแสดงวิสัยทัศน์อย่างไรละครับ กับคนจำนวนเกือบ ๑๐ ล้าน
 ผมแยกอย่างไรครับ ในกรุงเทพยิ่งหนักกว่านั้นอีก เพราะมีคนต่างจังหวัดเข้ามาอยู่
 ในกรุงเทพมหานครเลย ผมแยกอย่างไรละครับ คนที่เขาลงนี่เขามีวิธีการ ถ้าท่านอยากจะ
 รู้ว่า ผมเดินอย่างไรนี่ละครับ ผมเขียนในหนังสือชื่อว่า แนะนำตัวอย่างไรได้เป็น สว.
 เพราะว่าในเขตที่ใหญ่ขนาดนี้ทำอะไร ผมเขียนไว้แล้วครับ แล้วผมจะเอามาแจก
 ซึ่งคนที่ลงเลือกตั้งนี้ก็ต้องศึกษาพื้นที่และจะต้องมีวิธีการ กกต. เคยห้าม
 ไม่ให้แสดงวิสัยทัศน์ด้วยซ้ำ ผมนี้จะบอกว่าตัวเองมีวิสัยทัศน์เข้ามาเป็น สว. แล้วจะทำ
 อะไรนี่ พูดไม่ได้ ใช้ไมโครโฟน (Microphone) ไม่ได้ ผมนี้ต้องพูดด้วยปากเปล่าตลอด
 ใช้ไมโครโฟนเมื่อไหร่จะถูกจับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่พวกผมทำ ทำอย่างไรละครับ
 กับกรุงเทพมหานครที่ใหญ่กว่าเขตที่ผมพูดนี้อีก ผมว่าตรงนี้นี่ละครับ ผมคิดว่าพวกเรา
 ที่จะลงสมัครนี่เขามีวิธีการ และผมทำมาแล้ว ไม่ใช่ที่ผมเคยทำแต่เขตจังหวัดเล็ก ๆ
 ผมทำ ทำเท่ากับสองสามเขตที่เราพูดกันมาเมื่อสักครู่นี้ก็ ที่นี้มีคนก็จะพูดกันอยู่เรื่อย ๆ
 ว่า พรรคการเมืองจะครองเขตใหญ่ ตกลงพรรคการเมืองนี้มันเป็นตัวผู้ร้ายที่แอบอ้างได้
 ตลอดใช่ไหมครับ พอบอกว่าเขตเล็ก เขตเดียว เบอร์เดียว พวกท่านก็บอกว่า โอ้โฮ พรรค
 การเมืองสบายเลย ชื่อได้เลย เขตเล็กนิดเดียว ครองเลย แต่พอมาเทียบบอเขตใหญ่
 ใหญ่กว่าจังหวัด ท่านก็บอก พรรคการเมืองสบายเลย ครองเลย ตกลงเขตตรงไหนเขาก็
 ครองหมดใช่ไหมครับ ถ้าใช่ ท่านไปเลือกกันทำไมละครับ -----

ท่านเองนี่ประดิษฐ์ทำไม มีเสียสลาเดียวดีไหม ผมนี่เป็นคนเตือนท่านมาตลอดว่า เลือกร้อยไรก็หนีไม่พ้น แต่ผมยังคิดว่าเลือกเขตเล็กกับเขตใหญ่นี้ เขตใหญ่ พรรคการเมืองน่าจะแทรกยาก ถ้าแต่ให้เขาเลือกสิครับ เขาจะแทรกได้เยอะ พวกผมมานี้ พรรคการเมืองแทรกไม่อยู่หรอกครับ พอเขตใหญ่แล้ว คนที่เป็นที่รู้จัก ประเทศไทย ไม่ใช่มีแต่คนที่เป็นที่รู้จักอยู่ในกรุงเทพฯ นะครับ คนที่ต่างจังหวัดก็มีคนดี มีฝีมือ คนอย่าง ครูชบ ยอดแก้ว อย่างนี้ ที่อยู่ที่สงขลา ถ้าลองสิครับ ถ้าเลือกแล้วที่เดียวได้หลายคนนี่ นะครับ ได้เขตนี้ ๕ คน ผมเชื่อว่าเขาจะมีโอกาสติดเข้ามา คนอย่างอาจารย์จอน อึ้งภากรณ์ นี่นะครับ เมื่อครั้งที่ลง สว. รุ่นเดียวกับผมนี่ ลองท่านให้อาจารย์จอนไปแข่ง เป็นเขตเล็กสิครับ อาจารย์จอนไม่มีทางได้มาเลย แต่เพราะลงในเขตใหญ่ พอนับคะแนน คนเดียว เลือกเบอร์เดียวไปเรื่อย ๆ อาจารย์จอนได้ ๑๘,๐๐๐ คะแนน แล้วมีโอกาสเข้ามา แล้วก็มาช่วยกับพวกผมทำงานอยู่ในสภานี้ แต่ท่านลองสิครับ เป็นเขตเล็ก ๆ ได้ทีละคน สองคน อาจารย์จอน อึ้งภากรณ์ ไม่มีสิทธิแน่ แต่พอมีหลายคนนี่นะครับ อาจารย์ประพันธ์ กรุณาพิจารณานิดหนึ่งนะครับ เทียบนี้เขตหนึ่งนี่มันไม่ใช่ได้คนเดียวนะครับ เอาละ พรรคการเมืองอาจจะมีโอกาส เขาก็ดันคนของเขาไปได้คนสองคน แต่ที่เหลือนี้มันมีโอกาส นี่ผมพูดด้วยประสบการณ์นะครับ มันทำให้คนอันดับต่อ ๆ ไปเขามีโอกาส แล้วคนที่พอจะมีฐานเอ็นจีโอ (NGO – Non Government Organization) ฐานชาวบ้าน ภูมิปัญญาของชาวบ้านจะมีโอกาสแทรกเข้ามามากกว่า ผมนี่พอจะเข้าใจว่าเราอยากจะได้ เห็น สว. ที่เป็นอิสระ ท่านก็รู้ว่าผมนี่เจ็บช้ำน้ำใจมาก ถ้า สว. ไม่เป็นอิสระ แล้วยิ่ง พรรคการเมืองครอบงำนี้ ผมจะยิ่งเจ็บใจมากที่สุด ท่านก็รู้ อันนี้จุดยืน จริง ๆ แล้ว ผมไม่เชื่อ เมื่อกี้ท่านอาจารย์ประพันธ์คงพูดผิดไป ที่บอกว่า เสนออย่างนี้ไม่รู้จะไปเสนอ เพื่ออะไร หรือเพื่อใคร เหมือนกับว่าผมกำลังจะเสนอเพื่อพรรคการเมือง ประวัติผมนี่ มันน่าจะบอกอยู่แล้วใช่ไหมครับว่า ไม่เคยที่จะเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ลองพิจารณาดูเถอะครับ มันจะเปิดโอกาสให้คนที่ซื้อเสียงนี้ ผมคิดว่าหมด จะซื้อได้ อย่างไม่ไรในขนาดเขตใหญ่ขนาดนั้น แล้วแบ่งเป็น ๑๖ เขต คราวที่แล้วท่านแบ่ง ๘ เขต เมื่อวานนี้ตอนกลางคืน เทียบนี้ผมเอา ๒ หาร ถ้าท่านยังคิดว่าใหญ่ไป ท่านเอา ๔ หาร ผมไม่ว่าอะไร แต่ขอให้ใหญ่กว่าจังหวัดได้ไหมครับ ลองพิจารณาดูเถอะครับ

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๕๕/๒

ผมไม่ได้ตั้งมั่นว่าจะต้องใหญ่แค่ไหน ผมยืดหยุ่น และผมไม่ได้ซีเรียส (Serious) นะครับ ถ้าท่านไม่เอา ผมก็ไม่ว่าอะไร ผมไม่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งสิ้น ผมบอกท่านแล้วว่า ผมไม่เห็นด้วยกับการมีวุฒิสภา แต่ถ้าท่านจะมี ผมก็ช่วยท่านคิดว่าอะไรจะดีที่สุดเท่าที่ตัวเอง เหตุเกิดขึ้นเพราะว่า คุณศิวะ แสงมณี อภิปรายเมื่อเช้านี้ว่ายากตัวอย่างว่า เห็นไหมคนนั้น คนนี้ คนนี้ คุณสัก กอแสงเรือง ใครต่อใคร ผมฟังแล้ว เอ๊ะ นี่มันมาจากประเภทจังหวัดใหญ่ ๆ แล้วผมก็เลยมองว่า เอ๊ะ ถ้าอย่างนั้นเราทำให้มันใหญ่ขึ้นดีไหม ก็เกิดจากแนวคิดตรงนี้ แล้วก็เลยคุยกัน พอคุยกันหลายคนบอก เออ น่าจะดี น่าจะดี คุยกับท่านสวัสดิ์ คุยกับอาจารย์สมชัยเขาบอกว่า น่าจะดี ผมก็เห็น แล้วก็ลองเสนอดูเท่านั้นละครับ อย่าได้คิดว่ามีนอก มีใน มีอะไรต่ออะไรเลยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม ขอบคุณครับ ท่านอาจารย์ประพันธ์ครับ เชิญครับ เดี่ยวต่อหน้าครับ มีเยอะ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ก่อนอื่นผมต้องขออภัยท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ ถ้าหากว่าผมพูดนะครับ ถ้าเกิดมีการตีความไปในทางที่เข้าใจผิดนะครับ ผมเองนี่ ผมเป็น กกต. นะครับ ผ่านการสรรหาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกานะครับ แล้ววุฒิสภาที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เป็นสมาชิกอยู่นี้เป็นคนเลือกผมมานะครับ ฉะนั้นผมถึงศรัทธานะครับ ระบบวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งครับ เพราะฉะนั้นในชั้นกรรมาธิการ -----

ผมถึงเสนอในที่ประชุมว่า สว. ต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด แต่เมื่อแพ้มติ ผมก็ยืนตาม
กรรมวิธีการตอนแรก แต่มา ณ บัดนี้มีมันเหลืออยู่แต่อยู่แค่นี้แล้วนะครับ ที่นี้ที่ท่านอาจารย์
บอกว่า ท่านอาจารย์สามารถหาเสียงได้ในเขตกรุงเทพฯ ของท่านอาจารย์นี้หาเสียง
นี่นะครับ อย่าว่าแต่เขตกรุงเทพฯ เลยครับ เขตประเทศท่านก็ได้้นะครับ ด้วยความรู้
ความสามารถของท่านนะครับ แต่คิดถึงคนอื่นนะครับ ที่ลงสมัคร สว. นี้เขาจะไปเดินหา
เสียงอย่างไรครับ จำนวนประชากรอย่างน้อยที่สุดนี่นะครับ จะต้องเป็น ๓ ล้าน
๘ แสนคนนี่นะครับ ถ้าเป็นพื้นที่ต่างจังหวัดนะครับ ท่านลองคิดดูสิครับ ต้องเป็นพื้นที่
ของจังหวัดศรีสะเกษนะครับ มีประชากรหนึ่งล้านสี่แสนสี่หมื่นกว่า อุบลราชธานี หนึ่งล้าน
เจ็ดแสนแปดหมื่นกว่า ยโสธร ห้าแสนสี่หมื่นกว่า ต้องรวม ๓ จังหวัดนะครับ ถึงจะได้
ประชากรประมาณสามล้านแปดแสนนะครับ คนเดินหาเสียงเป็น สว. ในเขตใหญ่ขนาดนี้
จะไหวไหมครับ ผมเองก็ไม่ได้มีความซีเรียสอะไรนะครับ เรื่องระบบ สว. ถ้ามาจากวิธีการ
ที่ถูกต้องอย่างที่อภิปรายไปแล้วนี้ ผมก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ต่อไปเป็นคุณชาติชายครับ เชิญครับ

นายชาติชาย แสงสุข : กราบเรียนท่านประธาน ท่านคณะกรรมการ
ท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านครับ กระผม ชาติชาย แสงสุข สสร. คือในตอนนี้นี่เท่าที่ผมสังเกต
แล้วก็หันหน้า หันไปหันมานี้ เริ่มที่จะสงสัย แล้วก็งุนงงว่าจะมีมติกันอย่างไร ผมเชื่อว่า
ท่านสมาชิกเองก็ได้ติดตามรับฟัง ไม่ว่าจะเป็นผู้แปรญัตติ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
ขออนุญาตเอ่ยนาม แล้วก็ท่านคณะกรรมการแล้วบ้างพอสมควร ถ้าไม่มีข้อตกลง
ที่ชัดเจนนี้ ผมเห็นว่าคงจะไม่สู่การลงมติเป็นแน่ เพราะฉะนั้นผมเสนออย่างนี้ได้ไหมครับ
ท่านประธาน ท่านคณะกรรมการจะเอาอย่างไร ตกลงให้เป็นที่แน่ชัด แล้วก็ชี้แจง
ให้ท่านสมาชิกได้ทราบอย่างแน่ชัดพอสังเขป ท่านผู้แปรญัตติ ผู้ที่จะเสนอในการลงมตินี้
จะเอาอย่างไร ก็ชี้แจงอีกสักนิดหนึ่งพอสังเขปให้เป็นที่เข้าใจ โดยหลักการนี้มันได้ครับ
ท่านประธาน เมื่อสักครู่ที่อภิปรายกัน แต่หลักการนี้ยังไม่นำไปสู่การลงมติ เพราะฉะนั้น
ผมขอเสนอเป็นอย่างนี้ครับ ลงมติ แล้วให้มติเป็นที่ตัดสิน และก็ขอความชัดเจนกับ
ผู้แปรญัตติ แล้วก็ท่านคณะกรรมการครับ ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ผมไม่อาจรวบรัดได้นะครับ เพราะมีชื่อที่ขึ้นอยู่อีกสองสามราย เปิดโอกาสทั้งหมด
ท่านสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ
รอดเจริญ สสร. ครับ ข้ามนวันข้ามคืนนะครับประเด็นนี้ เมื่อคืนตั้งแต่สี่ทุ่มนะครับ แล้ววันนี้
ก็ตั้งแต่เก้าโมงเศษ ๆ จนสิบโมง ตอนนี่เข้ามา ๑๖.๐๐ นาฬิกา ใช้เวลาประมาณ ๗ ชั่วโมง
เศษ ๆ วนไปวนมา จนถึงสุดท้ายแล้วครับ ที่จะต้องลงมติกันแล้วนะครับ ก็คือประเด็นที่
ท่านกรรมาธิการยกกราบบอกไว้ว่า จังหวัด ๗๖ จังหวัด กับสรรหา ๗๔ ๑ ประเด็นนะครับ
คุณสุรัชย์ ภาคกลาง กับท่านอาจารย์สมชัย ๒ กลุ่มนี้ ๗๖ จังหวัด กับ ๘๔ สรรหา ๑๖๐
ท่านวุฒิสภา ๑๒๐ กับสรรหา ๔๐ ๑๖๐ เหมือนกัน ประเด็น ๓ ประเด็นนี้มันลงง่ายครับ
ถ้าเผื่อใครเห็นว่ากรรมาธิการนี้เหมาะสม ๗๖ เลือกตั้ง ๗๔ สรรหา ๑๕๐ กัด เห็นด้วย
ถ้าเผื่อใครเห็นด้วย ๑๖๐ ของท่านสุรัชย์ ๗๖ เลือกตั้ง ๘๔ สรรหา แล้วที่ท่านอาจารย์
สมชัยนะครับ ก็กัด งดออกเสียง เรียงมาเลยนะครับ แล้วถ้าใครเห็นด้วยกับท่านวุฒิสภา
๑๒๐ เลือกตั้ง สรรหา ๔๐ ก็กัด ไม่เห็นด้วย ก็จบ ๓ ซอยส์ (Choice) ๓ ช่อง ง่ายนิดเดียว
ครับ คะแนนตรงไหนออกมา ตรงนั้นสูงสุด เอาตรงนั้น เป็นอันว่า เอวัง สระระนั่ง คัจฉามิ
(เอวี่ สรวน์ คัจฉามิ) ครับ ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ เกรงว่าอีก ๒ ท่านจะไม่ยอม ถ้ายอมก็ไม่มีปัญหาหรือครับ ท่านอรรครัตน์
ครับ ยอมใหม่ครับ เชิญครับ ท่านอรรครัตน์ก่อนครับ

นายอรรครัตน์ รัตนจันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
นายอรรครัตน์ รัตนจันทร์ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ กระผมมีความเห็นคล้าย ๆ กับ
ท่านสมเกียรติครับเมื่อคืนนี้ -----

แต่ถ้าถ้าเป็นในลักษณะนั้นไม่ได้ คือถ้าเราไม่สามารถใช้อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) แล้วก็สื่อความหมายอธิบายให้ สสร. ฟังแล้วเข้าใจว่า เบอร์ ๑ ควรจะเป็นใคร ถ้าเราไม่เห็นด้วย เท่ากับเบอร์ ๑ กด ไม่เห็นด้วย เท่ากับเบอร์ ๒ กดเบอร์ ๓ ก็คือ กดออกเสียง ผมก็เสนอให้กลับไปใช้วิธีการแบบแมนนวล (Manual) ครับ ก็คือ แจกกระดาษ แล้วก็ลงว่า เบอร์ ๑ เบอร์ ๒ เบอร์ ๓ ลงไปตามข้อนั้น นั่นคือกรณีที่ท่านประธานไม่สามารถที่จะอธิบายสื่อความหมายได้ก็กลับไปแมนนวลครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ ผมคิดหนึ่งครับ ผมเข้าใจว่าในส่วนของคุณอธิบายนั้น เราได้ฟังกันมาเยอะแล้วครับ ตอนนั้นผมคิดว่าทุกคนน่าจะเข้าใจแล้วครับว่าเป็นอย่างไร แล้วก็เพื่อให้เป็นประโยชน์กับพวกเรา แล้วก็เพื่อความสะดวกและรวดเร็วครับ ผมเสนอให้ลงมติ แล้วก็ให้ท่านประธานวินิจฉัยวิธีการลงครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มีอีกท่านหนึ่งครับ ท่านการุณครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ ผู้ที่มีความเห็นว่าสภาเดียวจะครับ แต่บัดนี้ก็ถึงกาลอวสานของสภาเดียว ก็มาร่วมความเห็นกับท่านนิดหน่อย เมื่อท่านเข้าใจหมดแล้วจะครับ เมื่อท่านเข้าใจหมดแล้ว ก็ขอบอกท่านว่า การเลือกตั้ง สว. ที่ให้จังหวัดละ ๑ คน ๗๖ จังหวัดนั้น ท่านครับ เกือบจะไม่ต้องเลือกก็ได้ กำหนดให้แต่ละจังหวัดนั้นให้คนเขาส่งมาเลยยังได้เลยว่าเขาควรจะส่งใคร เปลืองเงินเปล่า ๆ ถ้าให้จังหวัดละ ๑ คน ผมทายได้เกือบ ๗๖ จังหวัดใช่ไหม ผมทายได้เกือบ ๗๐ จังหวัดท่าน ว่าจังหวัดนี้คนของกลุ่มพรรคการเมืองไหนจะได้ แต่เพียงแต่บอกชื่อไม่ได้เท่านั้นเอง แล้วท่านเปลืองเงินเลือกทำไมถ้าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นขอร้องเถอะครับ ถ้าเป็นเขตจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน ขอร้องเถอะครับ อย่าเอาเลย นี่สภาเดียวจะ สภาเดียว

ข้อที่ ๒ ด้วยเหตุที่ไม่เห็นด้วยกับจังหวัดละ ๑ คน จึงเห็นด้วยกับกลุ่มจังหวัด แต่ขอปรับปรุงเป็นกลุ่มจังหวัดที่ใช้จำนวนกลุ่มจังหวัดเลือกตั้ง ๑๒๐ คน กับสรรหา ๔๐ คน แต่ใช้ ๑๒๐ คนนั้นให้เป็น ๑๒ กลุ่ม ตัวเลขจะลงตัวง่าย ๑๒ กลุ่มจังหวัด

๑๑๗)

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กฤษณที่ ๕๗/๒

และกลุ่มจังหวัดหนึ่งให้มี ๑๐ คน เลือกรูปแบบเรียงเบอร์ เบอร์เดียว กาเบอร์เดียว เหมือน
เลือกร สว. ชุดพวกผม แล้วเรียงคะแนนกัน ถ้าเป็น ๑๒ กลุ่มจะใช้จำนวนกลุ่มจังหวัดละ
ประชากรนะครับ ประมาณ ๕ ล้าน ๓ แสนคน ประมาณนะครับ ๕ ล้าน ๒ แสนเศษ ๆ
ก็คือดีว่า ๕ ล้าน ๓ แสนคนโดยประมาณก็แล้วกัน ถ้าอย่างนี้จะได้ตัวเลขกลม ๆ
พอดี ๑๒ กลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดละ ๑๐ คน ๑๒๐ คน จำนวนของคุณวุฒิสาร ถ้ามา
เทียบเคียงกับกรุงเทพก็สู้กัน กรุงเทพอาจจะเป็นจังหวัดเดียวที่ได้กลุ่มเดียว เป็นต้น
ถ้าอาจจะไม่พอ ๕ ล้าน ๒ แสนคนเศษ ๆ กรุงเทพ แต่ผมคิดว่าน่าจะใกล้เคียงพอ นะครับ
อย่างนี้ผมพอจะรับได้ แต่ไม่ว่าผมจะรับได้ในแบบใดก็ตาม หรือรับไม่ได้ในแบบใดก็ตาม
ท่านประธานครับ สภาเดียวของผมแพ้ไปหมดแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ท่านสุนทรครับ ขอประทานโทษ ท่านสุนทรยกมือนานนะครับ ท่านสุนทร
ครับ ท่านเลขาช่วยใส่ชื่อเขายกมือให้หน่อยนะครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี ครับ
ผมเกือบจะต้องประท้วงท่านประธานอีกแล้ว แต่เห็นว่าท่านประธานเพิ่งจะขึ้นมาวันนี้
ผมยกมา คนอื่นได้พูดก่อนหน้าผมตั้งประมาณ ๑๐ คน เพื่อน ๆ แกวนี่ก็ทราบดี เห็นใจผม
พูดเสียจนผมแทบไม่เหลืออะไรแล้ว ผมก็อยากที่จะสรุปง่าย ๆ นะครับว่า ทั้งหมดมีอยู่
๓ กลุ่มอย่างที่ว่า ของกรรมวิธีการ ๗๖ ๗๔ ๑๕๐ ของอาจารย์สมชัยกับคุณสุรชัย ๗๖
๘๔ ๑๖๐ อาจารย์วุฒิสาร ๑๒๐ บวก ๔๐ ๑๖๐ แต่เรายังไม่ได้บอกเลยว่าวิธีที่จะไปถึง
ไปอย่างไร ผมก็ทราบเรียนว่า ผมสนับสนุนของคุณวุฒิสารที่แบ่งเป็นจังหวัดนะครับ
แต่ไม่ใช่จังหวัดละ ๑ คน ที่นี้ในจังหวัด ๗๖ จังหวัดนี้เราเลือกมาให้เป็น ๑๒๐ คน อาจจะ
ตาม ไม่ใช่ อาจจะ หลอกครับ -----

แน่ ๆ ครับ ตามจำนวนประชากรครับ จังหวัดหนึ่งก็แตกต่างกันไป เพราะผมไม่นิยมวิธีที่แบ่งจังหวัดละ ๑ เป็นเท่ากันไปหมด เพราะในความเป็นจริงในแต่ละจังหวัดไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นแต่ละจังหวัดใน ๗๖ จังหวัด ก็จะมี สว. ๑๒๐ คน ก็จะแตกต่างกันไป เช่น ที่คุยกันมาแล้วกับอาจารย์วุฒิสสาร โคราซก็จะได้ประมาณ ๕ คน กรุงเทพฯอาจจะได้ประมาณ ๙ คน ก็เลือกเป็นคนละ ๑ เบอร์นะครับ และก็เรียงมาตามลำดับมากถึงน้อยครับ จังหวัดละ ๑ คนก็มีนะครับ และก็เมื่อเป็นดังนี้แล้วมันก็จะออกมาได้เป็น ๑๒๐ บวก ๔๐ แต่ส่วนในเรียกว่า ถ้าไม่ใช่เขตจังหวัดก็จะเป็นเขตใหญ่อย่างที่ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เสนอนะครับว่า เป็น ๑๐ เขต หรือ ๑๐ กลุ่ม หรือ ๑๖ นะครับ ท่านเสนอมานะ ๑๖ กลุ่ม กลุ่มละ ๑๐ คน ซึ่งใน สส. เราแบ่งออกเป็น ๘ กลุ่มจังหวัดเลยใช่ไหมครับ ถ้าเป็น ๑๖ กลุ่มจังหวัด ก็เอา ๒ คุณเข้าไป เป็น ๑๖ วิธีนี้ก็อย่างที่เรียนแล้ว นะครับว่า มันก็จริง ๆ ละครับว่าพรรคการเมืองครอบได้ ไม่ว่าจะเลือกแบบไหน พรรคการเมืองก็ครอบได้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มจังหวัด แต่ในจังหวัดเขตจังหวัดนี้ ผมว่าความดีงามของคนผู้สมัคร ซึ่งผมไม่สมัครแน่นอนนะครับ ความดีงามของคนผู้สมัครในแต่ละคน มันก็จะเปล่งประกายในท้องถิ่นของมันเอง พอที่จะสู้ได้ นะครับ สมมุติว่าอย่างที่จังหวัด ๓ คน ๕ คน พอที่จะสู้กับพลังของหัวคะแนนต่าง ๆ ที่จัดตั้งมาได้ แต่ในกลุ่มจังหวัดที่ใหญ่ขึ้นมา ไม่ว่าจะ เป็น ๘ กลุ่มหรือ ๑๖ กลุ่มนี้ครับ ซึ่งมีประชากรตั้งถึง ๓ ล้านคน ปรกาศความดีงามของแต่ละคนอาจจะสู้พลังจัดตั้งของหัวคะแนนไม่ได้ นะครับ ผมขอยืนยันด้วยความมั่นใจอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเลือกเป็นเขตจังหวัด นะครับ ผมเชื่อมั่นว่าคุณมีโอกาสมากได้บ้างครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ ผมมีอีก ๒ ท่านที่ขึ้นทะเบียนไว้ นะครับ เพราะฉะนั้นก็ถ้าหมดจากนี้แล้ว ผมขออนุญาตจะตัดสินใจในเรื่องนี้นะครับ ท่านเสวตครับ

นายเสวต ทินกุล : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม เสวต ทินกุล ครับ สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ นครพนมครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพ ผู้เสนอญัตตินะครับ ในเรื่องของการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกแบบกลุ่มจังหวัด นะครับ

ผมมีโอกาสเห็นห้องด้วยกับท่านครับผม เหตุผลที่กระผมอยากเห็นห้องด้วยกับท่านนั้น จะไล่เรียงตามความเป็นจริง เราจะต้องเอาใจของเราคิดไปว่า สมมุติว่าเราไปสมัคร สว. กลุ่มจังหวัดนั้น เราจะทำอย่างไร ลำดับแรกนะครับ ถ้าหากว่าผมเป็นนักสื่อสารมวลชนที่ใช้สื่อทางวิทยุ โทรทัศน์ทั่วประเทศ แนนอนครับ พี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้เห็นผม ผมต้องมีความเด่น ความดี โชว์ (Show) พี่น้อง ผมก็ยอมได้เปรียบครับ แต่ถ้าหากว่าผมเป็นปราชญ์ชาวบ้าน อยู่ในพื้นที่แค่จังหวัดผมแล้วนั้น ผมอาจจะมีอิทธิพลบ้าง บารมีบ้าง คุณงามความดีบ้างนะครับ ไปบอกเล่าเก้าสิบกับพี่น้องว่า ผมอาสารับใช้พี่น้อง เป็นสมาชิกวุฒิสภา สมมุติว่าผมอยู่จังหวัดนครพนมบ้านผม ผมก็ไม่ค่อยได้ไปจังหวัด มุกดาหารบ้านเพื่อนผมหรอกครับ หรือผมไม่ได้ไปที่จังหวัดสกลนครบ้านเพื่อนผม จังหวัดกาฬสินธุ์ มหาสารคามบ้านเพื่อนผมเลย สรุปว่าสกลนคร มุกดาหาร กาฬสินธุ์ มหาสารคาม เขาไม่รู้จักผมหรอกครับ ถึงแม้ผมจะเป็นคนดีพิเศษอย่างไรนะครับ ก็ไม่สามารถที่จะทำให้พี่น้องประชาชนรับรู้ถึงความดีและความวิเศษผมได้นะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อพี่น้องประชาชนไม่รับรู้ถึงความดีของผม พี่น้องก็ไม่รู้จักชื่อผม ผมเอาชื่อของผมไปสมัครเป็นวุฒิสมาชิก พี่น้องก็ไม่เลือกผมแนนอน แต่ถ้าหากว่าผมอยากเป็น ผมอาจจะมีกุศโลบายครับ ท่านประธานครับ ผมต้องไปดูว่า จังหวัดสกลนครใครเป็น ขาใหญ่ครับ อ้อ พรรคการเมือง เมืองนี้เป็นขาใหญ่ เขามีเครือข่ายหัวคะแนนเยอะ ผมไม่ได้ใช้เงินหรอกครับ เพียงแต่มีคอนเนกชัน (Connection) คือมีความสัมพันธ์ส่วนตัว เขาก็บอกหัวคะแนนทั้งหมดว่า เอาละ เชียร์ (Cheer) คุณเศวต ทินกุล-----

คนนี้ ดี แน่นนอน ในเมื่อการซื้อเสียงผมยอมรับ มันเป็นกลุ่มจังหวัด ซื้อเสียงไม่ได้ แต่เมื่อไม่มีการแข่งขันสูง พื้นที่มันกว้าง ก็ต้องใช้เสียงเชียร์จากกองเชียร์ครับ กองเชียร์นั้น จะหาได้ที่ไหนล่ะครับ ก็ต้องหาจากนักการเมืองท้องถิ่น หรือนักการเมืองในจังหวัดนั้น ๆ ผมก็ทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ในกลุ่มจังหวัดของผม ถ้าผมมีพวกมากที่เป็นนักการเมืองจังหวัด หรือนักการเมืองท้องถิ่น แค่นี้ผมก็สำเร็จแล้วครับ เป็น สว. ด้วยเหตุผลดังที่กระผม ได้ประธานกรรมาธิการเรียงดังกล่าวข้างต้น ผมจึงมีอาจเห็นพ้องด้วยกับการเสนอญัตติให้ใช้ กลุ่มจังหวัดเป็นกลุ่มเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ คุณกิตติครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม กิตติ ตีระเศรษฐ์ สสร. ครับ ท่านประธานครับ ท่านคณะกรรมการกรรมาธิการยกร่าง และเพื่อนสมาชิกครับ ผมมีเรื่องอยู่ ๓ ประเด็น ที่จะขออนุญาตนำเสนอ แล้วก็หารือ ท่านประธาน แล้วก็ผ่านไปยังท่านกรรมาธิการยกร่าง แล้วก็เพื่อนสมาชิกทุกท่านนะครับ

ประเด็นที่ ๑ เพื่อให้เกิดความถูกต้องในเรื่องของเอกสารการยื่นขอ แปรญัตตินะครับ ที่ได้มีการสรุปกรณีของกลุ่มที่เสนอแปรญัตติว่า ให้มีวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน แล้วก็จากสรรหา ๘๔ คนนะครับ จริง ๆ แล้วนอกเหนือจาก กลุ่มของท่านอาจารย์สุรชัย จากภาคกลาง และก็กลุ่มของอาจารย์สมชัยแล้ว ยังมีกลุ่ม ของอาจารย์วิชัย รูปขำดี อีกกลุ่มหนึ่งนะครับ อันนี้จะมีปรากฏอยู่ในเอกสาร ในเล่มสีเขียว ในหน้า ๑๑๐ นะครับ ก็อยากจะให้บันทึกไว้ให้ถูกต้องนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็เป็นประเด็นที่ท่านสมาชิก ขอประธานโทษ ที่ขออนุญาต เหยื่อนามนะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้นำเสนอต่อที่ประชุม ในเรื่องของการพิจารณา เรื่องการแบ่งเขตให้เป็นเขตใหญ่ขึ้นนะครับ ซึ่งโดยข้อบังคับเท่าที่เข้าใจนะครับ ก็จะเสนอ ไม่ได้ ถ้าทางกรรมาธิการยกร่างไม่เห็นชอบด้วยนะครับ ซึ่งทางฝ่ายกรรมาธิการยกร่าง บางท่านก็ให้เห็นควรให้มีการนำเสนอว่า ให้มีการพิจารณาในเรื่องของเขตจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน กับให้แบ่งเขตให้ใหญ่ขึ้นนะครับ แต่เท่าที่ได้รับฟังการชี้แจงของ

กรรมการอีกบางท่านนะครับ ก็ยังมีความเห็นเป็นนัยยะทางเดิม คือตามที่ได้มีผู้ขอแปรญัตติไว้เท่านั้น ก็คือจะเป็น ๓ ประเด็นหลัก คือตามที่กรรมการยกวางเสนอนะครับ แล้วก็ตามที่ผู้ขอแปรญัตติเสนออีก ๒ กลุ่ม อีก ๒ ส่วนนะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ ถ้าเพื่อให้เกิดความชัดเจน กระผมมีความเห็นเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกที่ได้พูดไปก็คือ ท่านชาติชาย แสงสุข นะครับ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ที่ว่ากรรมการยกวางน่าจะทำความเข้าใจกัน แล้วตกลูกออกมาเป็นข้อสรุปว่าจะเป็นเช่นไรนะครับ ถ้าหากว่าทำได้ จะทำให้เพื่อนสมาชิกไม่สับสนนะครับ

สำหรับในประเด็นที่ ๓ ที่จะขออนุญาตหารือ ถ้าหากว่ามีการพิจารณาที่จะต้องถึงขั้นลงมติในเรื่องของคำแปรญัตติที่มีอยู่ ณ เวลานั้นนะครับ มีเพื่อนสมาชิกก็ได้มีการนำเสนอในวิธีการลงมติอยู่หลายรูปแบบนะครับ ซึ่งในส่วนของตนเอง ผมมีความเห็นว่า เนื่องจากคำแปรญัตตินะครับ จะมีอยู่สอดคล้องกันในส่วนของการเลือกตั้งกลุ่มจังหวัด ไม่ว่าจะของท่านสุรชัย ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม หรือท่านอาจารย์สมชัย หรือของกลุ่มอาจารย์วิชัยที่ว่าให้จังหวัด จังหวัดละ ๑ คน แล้วก็จากการสรรหา ๘๔ คน ซึ่งตรงกับของยกวางนะครับ ว่าจากจังหวัดเลือกตั้ง จังหวัดละ ๑ คน เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าจำเป็นจะต้องมีการลงมติในส่วนนี้ อันนี้จะแตกต่างกับของท่านอาจารย์วุฒิสาร ท่านกรรมการเสียงข้างน้อยนะครับ เพราะฉะนั้นน่าจะมีการลงมติในประเด็นนี้ก่อนว่า จะเป็นอย่างไร ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
อย่างไรก็ตามอาจารย์จรัญจะขอ ถ้าตกลงกันได้มันก็สะดวกขึ้นนะครับ เชิญท่านอาจารย์จรัญจะขอพูด ใ้ใหม่ครับ เชิญครับ ท่านอาจารย์จรัญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมการครับ ใครจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ขอความกรุณาลงมติเป็น ๒ ขั้นตอนครับ ขั้นตอนแรกก็ขอลงมติว่า จะใช้ระบบเลือกตั้ง จังหวัดละ ๑ คน หรือไม่เป็นจังหวัดละ ๑ คน หรือมากกว่า ๑ คน ถ้าคะแนนออกมาว่า ---

จังหวัดละ ๑ คน แบบกรรมาธิการ ก็ต้องโหวตครั้งที่ ๒ ว่า จะเอา ๗๔ สรรหา ๗๔ หรือ ๘๔ ตามข้อเสนอของ ๒ คณะ ๒ กลุ่มนะครับ แต่ถ้าคะแนนออกมาว่าจะเอามากกว่า ๑ คนต่อจังหวัด ก็จะต้องมาดูว่าจะจัดวิธีเลือกตั้งในนี้อย่างไร จะแบ่งกลุ่มแบ่งอะไร อย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกที่ขอ เห็นด้วยกับข้อเสนอนี้ใหม่ ท่านปริญญาครับ

นายปริญญา ศิริสารการ : ท่านประธานที่เคารพครับ และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ผม ปริญญา ศิริสารการ สสร. นะครับ ผมขออภิปรายนะครับ เรื่องเกี่ยวกับเมื่อกลุ่มจังหวัดกับจังหวัดเดี่ยวนะครับ ผมมองเห็นว่าเป็นความผิดพลาดถ้าเราใช้กลุ่มจังหวัด เราจะมีจังหวัดบางจังหวัดที่ไม่ได้เป็น สว. ถ้าเราใช้กลุ่มจังหวัด แล้วเราก็จะมีปัญหาแบบกรณี สสร. ของเราเนี่ย บางจังหวัดเราไม่มี สสร. นี้ คนในจังหวัดที่ไม่มี สสร. มีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ท่านผู้ฟังที่อาจจะฟังอยู่ทางบ้านนี้ คงมีความรู้สึกเช่นเดียวกับผม ผมเป็น สสร. ที่ดูแลบางจังหวัดที่ไม่มี สสร. นี้ ผมรู้ถึงความรู้สึกของคนในจังหวัดนั้นว่า เขามีความรู้สึกว่าเขาด้อยหรือเขาแปลกอะไรที่เขาไม่มี สสร. ในจังหวัดนั้น เวลาเขาทำงานร่วมกับเราเนี่ย เขาน่าจะมีคนของเขาอยู่ในสภา สสร. แต่เขาไม่มี ต้องให้คนจังหวัดอื่นมาดูแลเขา นี่เป็นส่วนหนึ่งที่อุปมาอุปไมย ความรู้สึกอันนี้เป็นความรู้สึกร่วมและในกรณีที่กลุ่มจังหวัด ผมมองว่า เมื่อครั้งที่ท่านโอรสพุดนี้ ความเป็นจังหวัดนิยมนี้มันจะมีมาก และจังหวัดใหญ่ไปรวมกับจังหวัดเล็กนะครับ เกิดคนนี้ ก็ควรจะเลือกคนของตัวเองในสามสี่จังหวัดที่รวมกลุ่มกัน จังหวัดเล็กก็จะได้ สว. มีโอกาสจะเป็นอย่างนั้น จังหวัดใหญ่ก็ได้ สว. ถึง ๒ หรือ ๓ คน ในกลุ่มจังหวัดนั้น อันนี้คือความไม่เกลียดกันไม่ท้าวนะครับ เพราะความเป็นที่ สว. ของแต่ละจังหวัดนี้ ถึงแม้จะไม่ได้เข้าไปดูแลชาวบ้านมากมาย แต่ก็รับรู้จากส่วนกลางบางเรื่อง หลายเรื่องเข้าไปสู่จังหวัดของตนเอง อันนี้คือความยุติธรรม ถ้าจังหวัดใหญ่ท่านก็อาจจะมี สว. มากขึ้น ก็เกลียดหรือรับรู้สิ่งที่ยกกลางหรือส่วนที่ขอตกลงในห้องนี้ไปสู่จังหวัดได้มากขึ้น ได้เฉลี่ยทั่วขึ้น นี่คือจุดอ่อนของการที่ ที่เรากำลังจะสร้างเขตจังหวัดนะครับ ฐานะ แล้วเมื่อก็บอกว่าคุณที่หาเสียงในจังหวัดใหญ่ ๆ เนี่ยครับ หรือว่ามีความสามารถในการหาเสียงได้อย่างไรนี้ อย่างที่น้อง

๑๒๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๖๐/๒

เมื่อที่บางท่านบอกว่า เพราะท่านเป็นสื่อ หรือท่านมีโอกาสที่ผ่านในสายตาชาวบ้าน โอกาสก็ง่ายขึ้น เมื่อที่คุณเสวตก็พูดถึงข้อจุดอ่อนที่จังหวัดเรารู้จักกัน ในจังหวัดเดียวกัน เราก็ไปขอรับรองอีกจังหวัด เชิงขอรับรอง และมีบุญคุณด้วย เผลอ ๆ คนที่กลุ่มที่เราไปขอรับรองนี้ ขอรับรองกลับมาเป็นบุญคุณนี้ อาจจะต้องพอดอบแทน ซึ่งการขอรับรองกลับมานี้ สิ่งนี้ อาจจะไม่ถูกต้องตามจริยธรรมก็ได้ แต่ต้องฝันทำหรือไม่ก็ต้องหลับหูหลับตา อันนี้เป็นนิสัยของคนไทยนะครับ แล้วท่านสังเกตไหมครับว่า ผู้อภิปรายไม่เห็นกับกลุ่มจังหวัด ส่วนใหญ่จะมาจากต่างจังหวัด แสดงว่าคนอีกเจ็ดสิบกว่าจังหวัดซึ่งไม่ได้อยู่ส่วนกลาง มองภาพไปในลักษณะเดียวกันหมดคือ ปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการที่ไม่มี สว. ในจังหวัดนั้น แต่คนที่อาจจะมาจากต่างจังหวัด แต่มาอยู่กรุงเทพมหานครแล้วนี้ จะมองภาพแบบคน กรุงเทพฯ หรือมองภาพแบบส่วนกลางว่า อย่างไรก็ได้ เป็นกลุ่ม หรือคนที่มาจากจังหวัดที่ค่อนข้างจะใหญ่ก็จะบอกว่า กลุ่มจังหวัดนี้ดีกว่า เพราะโอกาสของจังหวัดที่ตัวเองมีโอกาส นี่ มันจะมากกว่าคนอื่น อันนี้มองถึงจังหวัดเล็ก ๆ นะครับ ผมบอกว่าถ้าจังหวัดหนองบัวลำภูไปรวมกับจังหวัดอุดร สมมุติ นะครับ คนหนองบัวลำภูอาจจะไม่มี สว. ก็ได้ เพราะคนอุดรได้ไปหมดนะครับ หรือคนนครพนมอาจจะไม่ได้ก็ได้ เพราะคนสกลนคร ซึ่งใหญ่กว่าเขาไปหมด อันนี้คือจุดอ่อน เป็น บิ๊ก มิสเทค (Big mistake) เลยครับ ผมขอพูดภาษาอังกฤษหน่อยว่า จะทำให้ความเกลียดของการเป็น สว. ไม่ทั่ว แต่จุดอ่อนอีกอย่างหนึ่งคือการที่ สว. มีจังหวัดละ ๑ คน ก็เป็นจุดอ่อนอีกอย่างหนึ่ง เพราะว่ามันเกลียดกันไม่ทั่ว บ้านเราไม่ใช่อเมริกา ซึ่งจะมี สว. เล็กใหญ่เท่ากันหมด คือจำนวน สว. แต่บ้านเราต้องการเกลียดตามประชาชน น่าจะเป็นเหตุเป็นผลของมัน ที่มาของการเป็นตัวแทนตามสัดส่วนของประชาชนนี้น่าจะยุติธรรมที่สุด และจังหวัดทุกจังหวัดต้องมี สว. ถ้าจังหวัดทุกจังหวัดไม่มี สว. แบบเขตรวม อันนี้คือจุดอ่อน แล้วท่านจะรู้ว่าการที่ไม่มี สว. ครบทุกคน เมื่อถึงวันนั้นท่านจะบอกว่า รู้แบบนี้ไม่ทำดีกว่า แล้วท่านจะเสียใจ ถ้าท่านใช้เขตแล้วบางจังหวัดไม่มี สว. ผมอยู่สภาก็ปรึกษา นะครับ บางจังหวัดก็ไม่มีสภาที่ปรึกษา เวลาทำงานนี้มันทำได้ แต่ทำไม่ได้ดีครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณ มีท่านสวิงอีกคนหนึ่งครับ เชิญท่านสวิงครับ

นายสวิง ต้นอุต : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สวิง ต้นอุต ครับ
ผมฟังมานานนะครับวันนี้เนะครับ ผมคิดว่าเราก็ใกล้จะได้ข้อสรุปนะครับ แต่ว่ามี
บางเรื่องที่เรายังติดค้างกันอยู่นะครับ ผมมีข้อสังเกตอย่างนี้เนะครับว่า เอาละ ถึงแม้ว่า
ตอนนี้เราจะมีเรื่องเกี่ยวกับผลสมนะครับ ถึงแม้ว่าอย่างไรก็ตามเนะครับ เราก็เห็นว่า
มันน่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด ทั้ง ๆ ที่ผมก็คิดว่าฐานของประชาชนน่าจะเป็นฐานที่มั่นคง
ที่สุดเนะครับ ถึงแม้ว่ามันจะไม่ดีอย่างที่เรากำลังต้องการ แต่ที่นี้ความเห็นของผมเนะครับ
ตอนนี้เนะครับ ผมมีความคิดว่าอย่างไรก็ตามเนะครับ ในเรื่องเกี่ยวกับการเลือกที่จะทำให้ สว.
ได้มานี้เนะครับ ผมเห็นด้วยกับบางท่านที่เสนอว่า จังหวัดละ ๑ คนนี้ ผมก็ยังเห็นว่ามันเป็น
เรื่องที่ผิดหลักผิดส่วน และผิดสัดส่วนอยู่พอสมควรเนะครับ เพราะว่ามันจะทำให้
ความแตกต่างระหว่างสัดส่วนของประชากรกับจำนวนของ สว. นี้แตกต่างกันออกไป
เนะครับ ซึ่งมันเทียบกันไม่ได้เลยจังหวัดละ ๑๐ ล้าน กับจังหวัดละประมาณแสนกว่าคนเนะ
เนะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เราอาจจะต้องช่วยกันพิจารณา

อันที่ ๒ ผมเองยังเห็นด้วยกับการที่จะทำให้สัดส่วนของการที่ได้มาจากการ
เลือกตั้งเนะครับมากกว่าการสรรหา เพราะว่าถึงแม้ว่า เราบอกว่า การสรรหานี้เนะครับ
จะอุดช่องว่างอะไรต่าง ๆ ได้เนะครับ แต่ว่าฐานของประชาชนที่แน่นอยู่เราก็ยังจะอธิบาย
กับประชาชนได้ว่า ที่เรามีระบบที่จะต้องไปตรวจสอบกับระบบอื่นเนะครับ เรายังไม่ได้
เกาหลีซึ่งกันและกันเสียทีเดียว เพราะว่าระบบที่ผ่านมา ถ้าสมมุติเป็นระบบสรรหา
เราบอกว่า เป็นการเกาหลีซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรอิสระกับ สว. นี้เนะครับ
ซึ่งผมคิดว่า เอาละ เรายังพอจะอธิบายได้ว่า เรายังมีฐานของประชาชนเนะครับ
ที่นี้ก็น่าจะมีมากกว่า ที่นี้เนะครับ ผมคิดว่าในเรื่องเกี่ยวกับการไปสู่จะเป็นเขตไหน
อย่างไรก็ตามเนะครับ ที่จริงตอนนี้ผมก็ฟังดูแล้ว ผมก็รับได้ทั้ง ๒ ส่วน ในลักษณะที่เป็น
เขตจังหวัดกับเขตใหญ่ เขตรวมกลุ่มจังหวัดเนะครับ ที่นี้ผมมีข้อสังเกตอย่างนี้ครับ
ที่จริงแล้วในปี ๒๕๔๐ ซึ่งผมคิดว่าหลายท่านที่อยู่ที่นี่ในเรื่องเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๔๐ เราตั้งเรื่องเกี่ยวกับหลักการของ สว. ไว้ชัดเจน ซึ่งผมคิดว่าเจตนารมณ์นั้น

๑๒๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รัตนา ๖๑/๒

เราน่าจะถูกนำมาใช้ ก็คือว่า เราไม่ให้ สว. ในเรื่องเกี่ยวกับการหาเสียง ด้วยเหตุผลครับ มีเหตุผลก็คือว่า สว. ควรที่จะเป็นบุคคลที่มีต้นทุนทางสังคมที่ดีนะครับ ที่ผ่านมานี้ ผมเข้าใจว่าเรื่องนี้ ผิดหลักการไป ก็เพราะว่าคนที่มีความรู้ทางสังคมแทบจะไม่มีโอกาสได้มาเหมือนกันครับ คนที่เข้ามานี้ก็ใช้ทุนทั้งสิ้น ไม่ใช่ทุนทางสังคมครับ แต่ใช้ทุนตัวเองนะครับ ผมก็มีประสบการณ์เรื่องนี้นะ บางคนก็ใช้เป็น ๒๐ ล้าน ๓๐ ล้าน กว่าจะได้เข้ามา ดังนั้น หลักการในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็ผิดเพี้ยนไปว่า ทำอย่างไรเราถึงจะทำให้ สว. ที่เข้ามาเป็นวุฒินี้ นะครับ เป็นผู้ที่มีต้นทุนทางสังคม ถ้าคุณจะเป็นสมาชิกวุฒิสภาคุณต้องสร้างต้นทุนทางสังคมของคุณด้วย ไม่ได้หมายความว่า คุณจะใช้ทุนของคุณอย่างเดียวในการที่จะเข้ามา ซึ่งผมคิดว่าจริง ๆ แล้วนี่เรื่องนี้ก็ไปเขตใหญ่ก็ได้ ถ้าหากว่าคนนั้นมีต้นทุนพอในระดับในทางสังคม ซึ่งผมคิดว่าอันนี้ก็คือเราจะได้วุฒิที่มีประสบการณ์ นะครับ ในแง่ของการสร้างกระบวนการในแง่ของการเรียนรู้ให้กับสังคม และเป็นที่ยืนชอบของประชาชน ผมก็เห็นนะครับในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ รุ่นแรก ๆ นะ บางท่านเองก็อายุมากแล้วนะครับ ๘๐ ปีแล้วนี่ เพียงแค่บอกชื่อไปประชาชนเลือกก็มี เพราะเขาสร้างต้นทุนของเขามาทั้งชีวิตในการที่จะเข้ามาเป็นวุฒิ ซึ่งผมคิดว่าเราต้องสร้างวัฒนธรรมแบบนี้ด้วย ซึ่งจริง ๆ แล้วก็คือ ต้องสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นระหว่าง สว. กับ สส. ดังนั้น กระบวนการในเรื่องของคุณสมบัติที่ดี กระบวนการในแง่ของการจัดเขตต่าง ๆ ก็ดี ก็ควรจะแตกต่างไปกว่า สส. ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้มันจะทำให้เกิดความแตกต่าง ซึ่งถ้าไม่เช่นนั้นเองเราก็ยังได้ สส. ประเภท ๒ อยู่ดี อันนี้โดยความคิดผม ก็คือว่า เอาละ หลัก ๒ หลักผลโดยสรุปก็คือว่า ๑. สัดส่วนของประชากรยังเป็นสิ่งที่สำคัญ ไม่ใช่เพียงแค่จังหวัดละ ๑ คน ๒. ก็คือว่าทำอย่างไรถึงจะออกแบบเพื่อให้คนที่มีความรู้ทางสังคมนี้ได้เข้ามาสู่กระบวนการนี้ ขอบพระคุณมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านสุนทรท่านที่ ๒ ครับ เชิญครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี สสร. นม. ท่านครับ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยนาม คุณปริญญาได้กล่าวเมื่อกี้ ท่านกังวลถึงจังหวัดที่จะไม่มี สว. กระผมก็ไม่อยากให้เกิดขึ้น แล้วก็ไม่ได้ให้เกิดขึ้นแน่นอนครับ เพราะจากการแบ่งสรรแล้ว จากการคำนวณออกมาแล้ว ซึ่งเป็นการคำนวณของอาจารย์วุฒิสาร คนที่ทำออกมานะครับ แล้วก็ท่านเรียนบอกว่าได้ชี้แจงแล้ว แต่ท่านคร้านที่จะชี้แจงอีก ผมก็เลยรับอาสามาชี้แจงแทน ท่านแบ่งออกเป็นทั้งหมด นะครับ ยึดหลักการอย่างที่ว่า อย่างน้อยทุกจังหวัดต้องมี สว. จังหวัดละ ๑ คน ก่อน นะครับ แล้วก็มาคำนึงถึงจำนวนประชากรไล่ออกมา ผมสามารถให้คำตอบทุกคำตอบเลย นะครับ ในจำนวน ๑๒๐ คน กรุงเทพมหานครจะมีถึง ๑๑ คน นครราชสีมา จังหวัดของผม จะมีถึง ๕ คน เชียงใหม่ ๓ คน นะครับ กาฬสินธุ์ ๒ คน นียกตัวอย่างนะครับ บุรีรัมย์ของคุณการุณนี่ก็ ๓ คนนะครับ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นจังหวัดละ ๑ คน ๒ คนนะครับ ทางร้อยเอ็ด ก็ ๒ คน อันนี้ตามจำนวนของจังหวัดนะครับ รวมทั้งสิ้นแล้ว อุบลราชธานี ๓ คน รวมทั้งสิ้นแล้วก็ ๑๒๐ คนครับ ทุกจังหวัดจะมี สว. อย่างน้อย ๑ คนครับ อันนี้ขอเรียน เสนอมา ทั้งหมดจะได้ ๑๒๐ คน แล้วก็ไปบวกกับที่คัดสรรอีก ๔๐ คน เป็น ๑๖๐ คนครับ อันนี้ให้คำตอบได้ นะครับว่าทุกจังหวัดมี แล้วก็ท่านผู้ใดอยากจะมาดูตัวอย่างการแบ่งก็มา ดูที่นี้ได้ สภาแห่งนี้ผมว่าเราขาดแคลนอยู่อย่างหนึ่ง ผมจะเสนอนะครับ ที่เสียเวลาพูดกัน มาก ๆ นี่ครับ เพราะไม่พูดกันด้วยเอกสาร จะพูดกันด้วยคำพูด ดังที่เมื่อวานผมเรียกห้อง แล้วนะครับ การเลือกตั้งระบบสัดส่วนอะไรที่ดี ผมบอกแล้วให้เขียนเอกสารมาให้ทำความเข้าใจ ท่านบอกว่า เขียน ๕ นาทีก็เสร็จ ๕ นาทีก็เสร็จ ก็เขียนมาฝ่ายเดียว อีกฝ่ายก็ไม่ยอมเขียน สรุปแล้วฝ่ายที่ไม่ยอมเขียนก็แพ้ไป เพราะฉะนั้นในวันนี้ นะครับ ต่อไปผมก็ขอเรียกร้องว่า ถ้าท่านใดมีเอกสาร โปรดแสดงแนบไปด้วยเลยเพื่อความเข้าใจ เพื่อการ ประหยัดเวลาครับ ขอขอบคุณ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปท่านศักดิ์ชัยครับ เชิญครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล สสร. ครับ ท่านประธานครับ ผมคงจะไม่อภิปรายยืดเยื้อยาวนะครับ เพียงแต่ว่า

๑๒๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เกศราภรณ์ ๖๒/๒

อยากจะเรียนชี้แจงในเรื่องของกลุ่มจังหวัดนะครับ เมื่อก็เราก็พูดกันแล้วนะครับว่า ถ้าจังหวัดเดียวนี้ เราชัดเจนเลยนะครับว่า แต่ละจังหวัดจะมี สส. มีชื่อมาแล้ว สว. นี่มีชื่อมาแล้ว ทีนี้ผมกราบเรียนอธิบายนิดหนึ่งว่า ที่บอกว่า จะไม่มี สว. ครบทุกจังหวัดนะครับ อาจจะเป็นสิ่งที่คลาดเคลื่อนได้นะครับ ลองพิจารณาตามผมสักนิดเถอะครับว่า ในกรณีที่ จังหวัดใหญ่เนี่ยะครับแล้วมีจำนวนผู้สมัคร สว. จำนวนมาก ๆ แล้วประชาชนในจังหวัดนั้น สามารถที่จะกาได้หมายเลขเดียว คำถามก็คือว่า เมื่อกาแล้วผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุด ผู้นั้นก็จะเป็นผู้ได้ ถูกไหมครับ ในกลุ่มจังหวัด สมมุติ ถ้าในกลุ่มจังหวัดประกอบด้วย ๓ จังหวัด จังหวัด สมมุติว่า อุดร หนองคาย หนองบัวลำภู นะครับ อุดร กาได้ ๑ เบอร์ ในเขตอุดรก็จะกา ๑ เบอร์ ในหนองคายก็จะกาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นโอกาสที่การกระจายตัวของผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาจะสูงกว่า เพราะว่าผู้ที่ได้ที่ ๒ ในแต่ละจังหวัดจะมีคะแนนที่ลดทอนลงมาเป็นจำนวนมากนะครับ ก็กราบเรียนชี้แจงว่า อันนี้เป็นแนวคิด แต่ไม่ได้โต้แย้งกัน เพียงแต่จะทำคำชี้แจงอธิบายให้ทราบว่า การที่เราจะได้มาซึ่ง สว. ที่เราเป็นห่วงว่า ถ้าไปอยู่ในแต่ละจังหวัดนี้ กลุ่มอำนาจเก่าจะคุมพื้นที่อยู่ นั้นจะได้รับการเลือกตั้ง แต่ถ้าเราสามารถที่จะเชื่อมโยงให้เป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น โอกาสที่จะทำการซื้อเสียงก็จะน้อยลง ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านอาจารย์กรรณิการัครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กรรณิการ์ บรรเทงจิตร นะคะ ขอแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเล็กน้อยตรงนี้ว่า หลายท่านได้พูดถึง สว. ว่าเป็นตัวแทนในพื้นที่นะคะ ซึ่งตรงนี้คิดว่าน่าจะทำความเข้าใจกันสักเล็กน้อยว่า สว. จะแตกต่างกับ สส. ตรงที่ว่า สส. นั้น เป็นผู้แทนที่ผ่านการเลือกตั้ง -----

ซึ่งเมื่อวานเราได้มีการพิจารณากันไปพอสมควร แล้วก็มีความจำนวนมากพอสมควร ก็คือ ๔๐๐ คน ก็คือ ๔๐๐ เขต นั่นก็คือตัวแทนของประชาชนที่อยู่ในระดับพื้นที่ ซึ่งจะต้องดูแลจริง ๆ ภารกิจตรงนั้นก็ไม่ได้ดูแลพื้นที่ แต่มีเชื่อมโยง ยึดโยงกับพื้นที่ได้ ในส่วนของ สว. นั้น ถ้าในความเข้าใจก็คือ นอกจากจะยึดโยงกับพื้นที่เป็นลักษณะของเพื่อการหาข้อมูล หรือการเชื่อมโยงกับพื้นที่ แต่ในขณะเดียวกันเขาก็ยังเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ เพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงาน ไม่ใช่เป็นผู้ที่ลงไปติดตาม หรือเป็นผู้แทนราษฎร ตรงนี้อยากให้ทำความเข้าใจกันด้วยนะคะว่า มีความแตกต่างระหว่าง สว. และ สส. มิเช่นนั้นแล้ว สว. ก็คือ สส. ซึ่งเป็นอยู่ที่เหมือนที่เราเป็นกันอยู่ ณ ขณะนี้ เหมือนที่ผ่านมาก็คือ สว. สส. ก็เลยไม่รู้ใครทำหน้าที่กันอย่างไร ตรงนี้อยากให้มีการกิจที่ชัดเจน แล้วก็การได้มาซึ่ง สว. ก็เห็นด้วยกับการเลือกตั้ง แต่ว่าเนื่องจากว่าเราก็ได้ผ่านการพิจารณากันมาแล้ว ก็เห็นด้วยว่า ในส่วนของการเลือกตั้งของ สว. นั้น น่าจะมีสัดส่วนที่มากกว่าการสรรหา เนื่องจากว่าการสรรหานั้น เราก็จะได้กลุ่มบุคคลที่เป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อย ที่ไม่มีปากไม่มีเสียง ไม่มีโอกาสในการที่จะลงไปเลือกตั้ง แต่เรามีความรู้ความสามารถเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นบุคคลที่ได้รับความเชื่อถือ แต่ไม่มีทุนทรัพย์ แต่มีทุนทางสังคม เหล่านี้ก็ได้มีโอกาสได้รับการสรรหาเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า ความแตกต่างระหว่าง สว. กับ สส. นั้น เวลาเราพูดกันไปพูดกันมา จะกลายเป็นกลุ่มเดียวกัน ก็คือว่าเลือกตั้ง แล้วก็เป็นคนในพื้นที่ แต่จริง ๆ แล้วดิฉันคิดว่าการที่จะพิจารณาสรรหา สว. นั้น มาจากสัดส่วนของประชาชนที่เดิมที่เราบอกว่า จำนวนกี่คน กี่คน มาจากจำนวนสัดส่วนของประชาชนมากกว่า แต่เมื่อมีแนวคิดใหม่ เรื่องของการเลือกตั้งแบบกลุ่มจังหวัด ตรงนี้ก็น่าจะเป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะทำให้เห็นว่า กลุ่มคนหรือกลุ่มจังหวัดเหล่านี้ ต้องอาศัยทุนทางสังคมที่ดีพอสมควร เนื่องจากว่าคุณสมบัติของ สว. นั้น สิ่งที่เราต้องการก็คือคุณสมบัติที่สูงกว่าใช่ไหมคะ ในเรื่องของการเป็นพี่เลี้ยงให้กับ สส. ดังนั้นคุณสมบัติของ สว. นั้น เป็นคุณสมบัติที่มี ๑. ต้องเป็นกลางใช่ไหมคะ มีความเป็นกลางทางการเมือง พวกเราก็พยายามเชื่อมโยงกันหลาย ๆ ส่วนว่า ในลักษณะของการเลือกตั้งที่ผ่านมาของการเลือกตั้ง สส. หรือ สว. นั้น โดยเฉพาะ สว. นั้น

๑๒๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รัศมี ๖๓/๒

เพราะว่าไปยึดติดกับพรรคการเมืองมากเกินไป ซึ่งสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายกันไปแล้ว อีกส่วนหนึ่งก็คือ ก็เลยมองเห็นว่า ในลักษณะของ สว. รูปแบบใหม่ ซึ่งสมาชิกหลายท่านอาจจะยังไม่เข้าใจ รวมทั้งอยากจะเรียนเสนอท่านประธานว่า ก่อนที่เราจะตัดสินใจลงคะแนน หรือโหวตกันในส่วนนี้ อยากจะให้ทำความเข้าใจในแต่ละข้อมูลในแต่ละส่วน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่ ๑ เรื่องการเลือกตั้งโดยใช้ ๗๖ หรือสรรหา ๘๔ หรือจะใช้แนวของอาจารย์วุฒิสาร ๑๒๐ ๔๐ เหล่านี้อยากให้มีความชัดเจนอีกครั้งหนึ่งก่อนที่เราจะตัดสินใจในการที่จะลงเลือกตั้ง เนื่องจากว่าขณะนี้พูดกันยังมีหลายออปชั่น (Option) หลายวิธี หลายแบบอยู่นะคะ เพราะฉะนั้นตรงนี้เสนอว่า ท่านประธานช่วยกรุณาช่วยจัดการตรงส่วนนี้ด้วยนะคะ จะทำอย่างไรจึงจะให้พวกเราเข้าใจเป็นเรื่องเดียวกันในเรื่องเหล่านี้ เพราะว่าอภิปรายกันไป มีความเห็นที่หลากหลายกันเหลือเกิน เพราะฉะนั้นตรงนี้ เดี่ยวจะสร้างความสับสนก่อนที่จะตัดสินใจคะ ขอบพระคุณคะ แล้วสุดท้ายก็เลยเสนอว่า พวกเราก็คุยกันเยอะ ก็ถกเถียงกัน ก็อยากให้ใช้ความรู้ แล้วก็ใช้ความรักในการพิจารณาด้วยคะ ขอบพระคุณคะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คุณปริญาเป็นรอบสอง ขอพวงรอบหนึ่งก่อนนะคะ มีท่านมนตรีครับ

นายมนตรี เพชรขุ้ม : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ด้วยความเคารพคณะกรรมการร่างฯ นะครับ ด้วยความเคารพเพื่อนสมาชิกทุกท่าน นะครับ ขอบคุณท่านประธานนะคะ วันนี้ผมมีโอกาสดำเนินการที่ ๓ นะครับ แต่จริง ๆ ก็เป็นประเด็นที่จำเป็นต้องพูดนะคะ เพราะว่าผมเองไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง นะครับ ขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งครับ ที่จะใช้กลุ่มจังหวัดในเขตเลือกตั้ง สว. นะครับ คิดกันได้อะไรนะคะ ผมก็ไม่เข้าใจ ผมยืนยันคำเดิมนะคะ แนวคิดนี้ไปคิดกันเมื่อไหร่ และทราบว่ามีการประชุมกันวันนี้นอกกรอบ -----

กำลังคิดอะไรกันอยู่ ผมก็ยืนยันคำเดิมว่า ผมพูดแบบนี้ และรับผิดชอบคำพูดของผม
ทุกคำพูดนะครับ ผมเชื่อเหลือเกินว่าพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ทุกจังหวัด จะไม่เห็นด้วย
เป็นอย่างยิ่งในแนวคิดนี้นะครับ นั่นก็หมายถึงแนวคิดที่จะมีหลาย ๆ จังหวัดรวมกลุ่มกัน
เพื่อที่จะเลือกสมาชิกวุฒิสภานะครับ วันนี้ก็ต้องขอขอบคุณนะครับ อย่างท่านที่ได้ออกมา
กล่าวที่เป็นประโยชน์ให้กับประเทศชาติบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสมาชิกสภาว่าง
รัฐธรรมนุญหลาย ๆ ท่าน และคณะกรรมการการยกวาง ขอเอ่ยนามนะครับ ขออภัยด้วย
ท่านอาจารย์ประพันธ์นะครับ เมื่อกี้ ท่านเป็น กกต. อยู่ด้วย ท่านก็ได้กล่าวอย่างชัดเจน
นะครับ และแน่นอนที่สุดนะครับ ตามความรู้สึกและแนวคิด เมื่อผมยืนยันนะครับว่า
สมาชิกวุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทั้งหมดนะครับ แต่เมื่อแพ้โหวตในสภา
ถือว่าผมก็ได้ทำหน้าที่แทนพี่น้องประชาชนนะครับ ที่ได้มีเสียงสะท้อนหรือมีเสียง
บอกเล่ากันมาตลอด หรือว่าที่ไปพบปะพี่น้องประชาชนมา พี่น้องประชาชนบอกว่า
ให้มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น นั่นคือระบอบประชาธิปไตยนะครับ แต่เมื่อแพ้โหวตในสภา
ผมก็ไม่ได้ว่าอะไรตรงนี้ ก็เคารพต่อมติในสภาอยู่แล้วนะครับ และในขณะเดียวกันผมได้ดู
รายละเอียดและได้ฟังเหตุและผลตลอดมานะครับ ผมเองก็สนับสนุนและก็เห็นด้วยกับ
อาจารย์วุฒิสารนะครับ ซึ่งท่านก็ได้ชี้แจงในคณะกรรมการการยกวางข้างบนโน้นครั้งหนึ่ง
และท่านก็ลงมาชี้แจงที่ด้านล่างนี้อีก ๑ ครั้งนะครับ เพราะนั่นคือจะต้องมีการเลือกตั้ง
วุฒิสมาชิกจำนวน ๑๒๐ คน ก็หมายถึงจังหวัดใหญ่ก็จะได้มีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจาก
การเลือกตั้งหลาย ๆ คน จังหวัดเล็กก็น้อยลงมา น้อยลงมา ตามลำดับ จนกระทั่งเหลือ
จังหวัดเล็กสุด ๑ คนนะครับ ผมก็ตรงนี้เป็นที่พอใจและรับได้นะครับ ฉะนั้นท่านประธาน
ที่เคารพครับ กลุ่มที่ยังคิดว่า กลุ่มจังหวัดเป็นเขต หลาย ๆ จังหวัดรวมเป็นเขต ผมก็ยืนยัน
คำเดิมว่า ผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และผมยังต้องคิดว่ากลุ่มนี้กำลังคิดอะไรอยู่
อีกครั้งนะครับท่านประธาน คำนี้ และผมรับผิดชอบคำพูดของผมตลอดเวลาจนครบ
ผมเชื่อเหลือเกินนะครับ อย่างที่ท่านกรรมการการยกวางบางท่านได้พูดเมื่อกี้
ท่านอาจารย์จรัญ ภัคดีธนากุล ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านก็พูดเมื่อกี้ นั่นก็คือการเข้าสู่ระบบ
ของที่ฟังของการเมือง สมาชิกวุฒิสภานี้ครับ ถ้าเอาเขตใหญ่เกินไปหลาย ๆ จังหวัด

มารวมเป็นเขตเดียวนะครับ ผมเชื่อเหลือเกิน ทางภาคใต้ครับ วุฒิสมาชิกทุกท่าน ต้องเป็นคนของประชาธิปไตยหมดละครับ ๑๔ จังหวัดจะมีที่ท่าน ผมไม่ทราบ ก็ตาม จำนวนที่ท่านอาจารย์วุฒิสารได้มีเอกสารอยู่ในมือ และที่อ้างอิงนะครับ ฉะนั้นที่คน ก็แล้วแต่ใน ๑๔ จังหวัด ต้องเป็นคนของพรรคประชาธิปไตยหมดเลยนะครับ ผมเชื่อมั่น อย่างนั้น ผมเองเป็นเด็กบ้านนอก ท่านประธานครับ อยู่ต่างจังหวัดนะครับ ผมยังไม่มั่นใจ เลยว่าในอำเภอที่ผมอยู่รู้จักผมหมดทุกคนหรือไม่ และผมรู้จักพี่น้องประชาชนในอำเภอ บ้านผมหมดหรือไม่ และหลายท่านที่กล่าวมาเมื่อกี้ ผมก็เชื่อเหมือนกันว่าต้องเหมือนกับ ผมครับ อาจจะไม่รู้จักหมดทุกคนหรอกครับในอำเภอนั้น ๆ อำเภอที่บุคคลเหล่านั้นอยู่ อย่างว่าแต่ภายในจังหวัด แล้วท่านจะมารวม ๓ จังหวัด ๔ จังหวัด ๒ จังหวัดอะไรกันอีก ใครจะไปรู้จักท่าน ก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายคนได้กล่าวเมื่อกี้ ขอรภัย อย่างท่านเสวต ก็ได้กล่าว และก็หลายท่าน ท่านสวิงก็ได้กล่าว ถ้าผิดก็ขอรภัยนะครับ บอกว่าถ้าท่าน ทำสื่อนี้ทุกคนรู้จักแน่ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ขอรภัยนะครับ ที่ต้องเอ่ยชื่ออีกครั้ง ท่านทำสื่อ คนในกรุงเทพฯรู้จักท่านหมด ต่างจังหวัดนะครับ ทุกจังหวัดก็รู้จักท่าน เพราะ เห็นท่านในสื่อเป็นประจำ พอเห็นปุ๊บ เด็กอนุบาลก็ยังไม่รู้เลย คนนี้คือ อาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง แต่ถ้าถามว่า คนอื่น ๆ ละครับประชาชนจะทราบไหม ทุกคนจะทราบไหม นั่นคือ นายมนตรี เพชรขุ้ม ไม่ทราบครับ แต่วันนี้โชคดีครับที่ได้เดินทางมาทำหน้าที่ -----

เป็นสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ผ่านจอทีวี (TV) บ้าง ได้ผ่านสื่อมวลชนบ้าง ได้ผ่านหนังสือพิมพ์บ้าง ประชาชนอาจจะพอรู้จักบ้าง แต่ถ้าไม่มาตรงนี้นะครับ ไม่เคยรู้จักครับ ท่าน ก็เช่นเดียวกับสมาชิก สสร. อีกหลายท่าน ถ้าไม่มาทำหน้าที่ในสภาแห่งนี้ ในจังหวัดของตัวเองก็อาจจะมีคนรู้จักน้อยเช่นกันนะครับ ฉะนั้นท่านที่กำลังคิดว่าจังหวัดใหญ่ ท่านรู้จักหมด ผมว่าคงจะไม่ใช่นะครับ จังหวัดเล็กท่านรู้จักหมดก็ไม่ใช่ แล้วท่านจะไปรวมเขตจังหวัดเลือกตั้งได้อย่างไรนะครับ ถ้าไปรวมเขตจังหวัดเลือกตั้งก็อย่างที่ผมกล่าวแล้วว่า จะได้วุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภานี้ครับ เป็นคนของพรรคการเมืองทั้งหมด ก็แน่นอนที่สุดนะครับ ไม่ต้องแปล พูดตรง ๆ ว่าเป็นลูกน้องของพรรคการเมืองทั้งหมดอีกแล้ว ที่เข้ามา นะครับ ไม่รู้จะไปตรวจสอบใคร ไปทำหน้าที่อะไร ต้องแล้วแต่พรรคการเมืองจะสั่ง นะครับ อย่างที่แล้ว ๆ มา ก็อาจจะมีหลาย ๆ ท่าน และต่อไปข้างหน้า ก็อาจจะมีหลายท่านก็ได้ นะครับ อย่างนั้นก็ต้องขอกราบเรียนกับที่ประชุมแห่งนี้ ขอขอบคุณมาก นะครับ สวัสดีครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ขอขอบคุณครับ ยังมีหลายท่าน นะครับ ที่ขึ้นอยู่ตรงนี้ แสดงว่าความคิดยังไม่ตกผลึกกัน นะครับ ก็มีท่านสมยศ รายต่อไปครับ ท่านพรณรายมีชื่ออยู่ครับ แต่ว่าอีก ๓ ชื่อถึงจะถึงครับ ท่านสมยศครับ

(รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ประท้วงหรือครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมใช้สิทธิขาดฟังครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ได้เชิญ ใช้สิทธิขาดฟัง ตกลงครับ เชิญครับ สั้น ๆ หน่อย นะครับ อาจารย์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคงไม่ตอบโต้ด้วยว่าคิดได้อย่างไรนี้นะครับ เพราะว่าผมเองทำรายการอยู่รายการหนึ่ง ชื่อว่า คิดได้ไง เป็นรายการที่บอกถึงความฉลาดหลักแหลมว่า เขาคิดได้อย่างไรนี้

เพราะฉะนั้นผมไม่ตอบโต้ และผมไม่ถือว่าเป็นความเสียหายอะไร ก็ต้องขอบคุณคุณมนตรี แต่กรณีที่มีคนเข้าใจผิดอยู่เยอะพอสมควรว่า คนทำสื่อนี้มักจะได้รับเลือก หรือว่าคนที่ออกสื่อมาก ๆ นี้จะได้รับเลือก ผมกราบเรียนว่าหลายคนนะครับ ที่ทำสื่อแล้วลงสมัคร แล้วสอบตกไม่เป็นท่าเลย ผมเองพบหลายคนที่เคยคุยกับผม เพราะว่ากาารที่ได้ออกสื่อนี้มันบอกถึงภูมิปัญญา หลายคนก็คิดว่ามาอยู่เป็น สสร. แล้วได้ออกสื่อนี้แล้วจะได้เป็น สส. หรือจะได้เป็น สว. นี้ ผมกราบเรียนนะครับ บางทีนี่สะท้อนภูมิปัญญาของตัวเองออกไปนี่ คนเขาก็อาจจะไม่เลือก หรือคนเขาก็อาจจะเลือก แล้วแต่ภูมิปัญญาที่มี สื่อนี้มันเป็นเพียงแค่กระจกสะท้อนตัวเอง ถ้าตัวเองดี หล่อเหลา มันก็สะท้อนความหล่อเหลา แต่ถ้าตัวเองเป็นอย่างไร สื่อก็สะท้อนภูมิหลังและพื้นฐานของคนเป็นเช่นนั้น ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นสื่อไม่ได้ทำให้คนนี้ประสบความสำเร็จตลอดหรอกครับ เพราะสื่อหลาย ๆ ครั้งนะครับ ทำให้คนวิบัติมาแล้วก็เยอะ เพราะว่าได้สะท้อนความเป็นตัวตนที่แท้จริง เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ อีกประเด็นหนึ่งที่บอกว่า เขตจังหวัดใหญ่ นี่นะครับ จะทำให้คนจังหวัดเล็กนี่ไม่มีโอกาสได้คะแนนเลย ผมกราบเรียนนะครับ ด้วยข้อเท็จจริงนี่ไม่เป็นเช่นนั้นครับ เพราะว่าคนจังหวัดใหญ่นี้ก็จะมีคนสมัครหลายคน แล้วเมื่อมีคนดีก็จะทะเลาะกันไปอยู่ เพราะว่าประชาชนคนหนึ่งเลือกได้เบอร์เดียวนะครับ ระบบนี้ คนหนึ่งไม่ได้เลือกได้หลายเบอร์ เลือกได้เบอร์เดียว ตกกลางคน เราได้เอามาดูแล้วครับ อย่างเช่น สงขลา ให้คนสงขลาเลือกสงขลาทั้งหมด กับพัทลุงเลือกพัทลุงทั้งหมด แล้วก็เอา ๒ จังหวัดที่อยู่ข้างเคียงนี้มารวมเขตกันดู ปรากฏว่าพัทลุงได้ที่ ๒ เลยครับ แล้วระบบนี้มันทำให้ได้เขตใหญ่ เขตหนึ่งได้ตั้ง ๕ คน หรือ ๑๐ คน เพราะฉะนั้นอย่างพัทลุงนี้ได้เลย ถ้าเอาตัวเลขคราวที่แล้วมาดู ไม่ได้หมายความว่าเขตจังหวัดเล็กนี่นะครับ จะเสียเปรียบ จังหวัดหนึ่งจังหวัดใหญ่มีคนลงหลายคน ๒. เวลาถ้ามีคนดีลงเขาก็ทะเลาะกันเข้าไปอยู่ที่คนแรก ๆ คนหลัง ๆ คะแนนก็ต่ำลง เพราะฉะนั้นถ้าลองดูตรงนี้นี่ อันนั้นไม่ใช่ความจริง ประการสุดท้าย ท่านประธานครับ เรากำลังเลือก -----

เราไม่ได้เลือกผู้แทนเหมือน สส. เราอยากจะเลือกบุคคลที่ต่างกับ สส. ไม่ใช่หรือครับ
 ทำไมเราจะต้องมีตัวแทนของเขต ตัวแทนของจังหวัด เรากำลังต้องการเลือกคนไป
 กลั่นกรองกฎหมาย คนที่มีความรู้ความสามารถมีทุนทางสังคม เราต้องการเลือกคนไป
 เพื่อที่จะไปตรวจสอบ ถ่วงดุลกับสภาผู้แทนฯ ใหม่ครับ เรากำลังจะเลือกคนไปถอดถอน
 นักการเมืองใหม่ครับ เพราะฉะนั้นเรายังจะบอกว่า เราจะต้องไปประจำจังหวัด
 เหมือนกับ สส. ซึ่งมันไม่มีความจำเป็นเลยครับท่านประธาน เราต้องตั้งสติว่าเรากำลัง
 เลือกสภาอีกสภาหนึ่งซึ่งแตกต่างกัน ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ขอบคุณครับ มีอีกหลายท่านนะครับ แต่ว่าสุดแล้วแต่สมาชิก ใครเห็นว่าการอภิปราย
 ยังคงต้องการอีกก็ยิ่งได้ครับ เถียวท่านสมยศครับ ผมจะอ่านชื่อ นะครับ ท่านสมยศ
 ท่านสมชัย ท่านเกียรติชัย ท่านธวัช ท่านพรณราย ท่านวิทยา นี่ชื่อที่ปรากฏอยู่ตรงนี้
 นะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ขอภัยครับ ผมฟังรายชื่อ
 จากท่านประธานแล้วนี้ คิวอภิปรายเยอะมากนะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้
 ครับว่า เราอยู่กับประเด็นนี้มาทั้งวันแล้วครับ แล้วก็ได้ฟังคำอภิปรายทั้งสองแง่มุมมา
 หลายรอบแล้ว จริง ๆ ก่อนที่ท่านประธานจะมาทำหน้าที่นี้ นะครับ ตอนท่านอาจารย์บรรณิ
 มาทำหน้าที่เป็นประธานนี้ ทางกรรมาธิการร่างได้เป็นผู้กล่าวสรุปไปแล้ว แล้วท่านคิด
 เองเป็นคนขอท่านประธานบรรณิว่า กรรมาธิการร่างกล่าวสรุปแล้ว จะโหวตลงมติ
 นี้ไม่เป็นธรรม ขอให้ผู้แปรญัตตินี้ได้มีตัวแทนกล่าวสรุปอีกสัก ๑ ท่าน แล้วก็นำไปสู่การ
 ลงมติ แต่ไม่ใช่ท่านเดียวแล้วครับ ตั้งแต่บ่ายสองโมงมานี้อภิปราย แล้วก็โต้เถียงกัน
 ระหว่างกลุ่มจังหวัดกับรายจังหวัด มีอยู่แค่นั้นนะครับ ผมเองนี่ฟังจนกระทั่ง ถ้าท่าน
 ประธานจะให้ผมอภิปรายนะครับ ความดีของกลุ่มจังหวัดผมก็อภิปรายให้ท่านประธาน
 ได้แล้ว ความดีของรายจังหวัดผมก็อภิปรายได้แล้ว เพราะผมฟังทั้งสองด้านมาตลอด
 เพราะฉะนั้นผมเสนอว่าพอแล้วครับ น่าจะลงมติได้ เราจะได้เดินหน้า มีหมวด มีมาตราอื่น
 ที่รอการพิจารณาจากพวกเราอีกเยอะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านเสนอญัตติใช้ใหม่ครับ ปิดการอภิปรายใช้ใหม่ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ เสนอญัตติขอปิดอภิปรายครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ผู้รับรองมีครบนะครับ ท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ด้วยความเคารพคุณสุรชัยนะครับ
คุณสุรชัยอภิปรายก่อนแล้วขอปิดไม่ได้ ต้องเป็นท่านอื่นครับ ตามข้อบังคับนะครับ คือผู้ที่จะ
ขอปิดการอภิปรายต้องลุกขึ้น พอแนะนำตัวแล้วขอปิดอภิปราย ห้ามอภิปรายครับ
ด้วยความเคารพนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ผมยอมแพ้อันนี้ เพราะว่าคือระเบียบเป็นอย่างนั้นจริง ๆ กฎเป็นอย่างนั้นจริง ๆ นะครับ
เพราะฉะนั้นก็เชิญท่านศักดิ์ชัยครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ ผม ศักดิ์ชัย
อุ่ณจิตติกุล ครับ ผมขอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มีผู้รับรองครบนะครับ มีผู้รับรองครบครับ ท่านสมาชิกยังเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
คุณปริญาครับ เชิญครับ เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ อ้อ ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ตกลงไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ปิดการอภิปรายครับ ถ้าอย่างนั้นนะครับ
ท่านสมาชิกครับ

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ผมจะขอลาหมมติเป็นอย่างนี้นะครับท่านสมาชิกครับ ถามว่าจะเป็นมติใช้ใหม่ว่า เลือก
จังหวัดละ ๑ คน พวกหนึ่ง หรือจังหวัดละมากกว่า ๑ คน อีกพวกหนึ่ง ถูกต้องไหมครับ
จังหวัดละ ๑ คนหรือมากกว่า ๑ คน ถูกไหมครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ต้องถามว่า
จะเลือกจังหวัดละ ๑ คน หรือจะเลือกจากกลุ่มจังหวัดนะครับ จากกลุ่มจังหวัดนะครับ
ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ชัดเจนไหมครับ จะเลือกจังหวัดละ ๑ คน หรือกลุ่มจังหวัด

นายมนตรี เพชรขุ้ม : ขออนุญาตครับท่านประธานครับ ท่านประธานครับ
ขออนุญาตนะครับ ไม่ใช่ครับ ถ้าเลือกจังหวัดละ ๑ คนนี้ ก็เหมือนกับว่าไม่ใช่ของ
อาจารย์วุฒิสารนะครับ เพราะของอาจารย์วุฒิสารนี้จังหวัดละหลายคนก็มีนะครับ หรือว่า
ถ้าเลือก ท่านประธานต้องถามว่า จะเลือกกลุ่มจังหวัด หรือว่า จะเลือกจังหวัดเดียว
นะครับ เป็นเขตนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
เนื่องจากเรื่องนี้ทางกรรมาธิการเป็นผู้เสนอใช้ไหมครับ ช่วยที่ครับ อ้าว สรุป ตัวญาติ
ไม่ใช่ ตัวมติครับ

๑๓๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๖๗/๑

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอมติ
แรกว่า ให้ท่านสมาชิกกรุณาเลือกว่า จะให้มีจังหวัดละ ๑ คน ในกลุ่มเลือกตั้งนะครับ
หรือมากกว่า ๑ คนครับ หรือจังหวัดละมากกว่า ๑ คนไ้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
หรือจังหวัดละมากกว่า ๑ คนนะครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ถ้าเห็นว่าจังหวัดละ ๑ คน
ก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เห็นด้วยใหม่ครับ ทุกคนเห็นว่า

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตครับ ขออนุญาตท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม เสริมเกียรติ วรดิษฐ์ สสร. ครับ ท่านประธานน่าจะกำหนดประเด็นแรกก่อน
ว่า เขตเลือกตั้ง สว. เขตเลือกตั้งนะ จะเอาเป็นกลุ่มจังหวัด หรือ เป็นจังหวัด ถ้าหากว่า
เป็นจังหวัด ค่อยบอกว่า จังหวัดละ ๑ หรือ จังหวัดละมากกว่า ๑ ตามท่านวุฒิสภา
เขตเลือกตั้งต้องเป็นกลุ่มจังหวัด หรือ จังหวัด ก่อนครับ ต้องเอาประเด็นนี้ก่อนครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เห็นว่าเขตเลือกตั้ง

นายเศวต ทินกุล : ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านเศวตจะเสนออีกหรือครับ

นายเศวต ทินกุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เศวต ทินกุล นะครับ
มันเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน มันมีร่างของกรรมาธิการคือจังหวัดละคนนะครับ
เราก็ทราบแล้วสรรหาด้วยนะครับ ผ่านมาคราวนี้ กรณีของอาจารย์วุฒิสภาบ้าง
ของอาจารย์เจิมศักดิ์บ้าง เป็นกลุ่มจังหวัดหรือจำนวนอื่น ๆ ที่แตกต่าง เพราะฉะนั้น
มันต้องลงเป็นรอบครับ รอบที่ ๑ ว่า เห็นด้วยกับกรรมาธิการไหมนะครับ กรรมาธิการก็คือ
จังหวัดละคนนะครับ แล้วก็ถ้าไม่เห็นด้วย ชนะ ถึงมาพูดกันว่าเอาของ ผู้กั้นระหว่าง

๑๓๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คืนสเนียง ๖๗/๒

ท่านวุฒิสมาชิกหรือท่านอาจารย์เจมส์ค็อกซ์ หรือใครก็แล้วแต่ ต้องเป็นลักษณะแบบนี้ครับ
ต้องโหวตเพื่อลี้มว้างของกรรมาธิการก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
อาจารย์สมชัยครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตหารือนะครับ
ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๙ มาตรา ๒๘ วรรคสองนี้ กำหนดไว้ว่า การพิจารณาอย่างที่เรา
พิจารณานี้ จะพิจารณาได้เฉพาะมาตราที่สมาชิกยื่นคำขอแปรญัตติตามมาตรา ๒๗ หรือ
ที่คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเสนอ โดยสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญจะแปรญัตติ
แก้ไขเพิ่มเติม นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ มิได้ เว้นแต่คณะกรรมาธิการยกร่าง
รัฐธรรมนูญจะเห็นชอบด้วย หรือสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญมีจำนวนไม่น้อยกว่า
สามในห้าเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น กระผมเข้าใจว่าคณะกรรมาธิการ
ได้เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมที่อาจารย์เจมส์ค็อกซ์เสนอแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้อภิปรายมา
ก็แปลว่าคณะกรรมาธิการได้เห็นชอบกับการที่จะมีเขตใหญ่ ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วนี้ จะมี
ประเด็นใหม่ครับว่า ข้อเสนอของกรรมาธิการนี้ยังอยู่หรือเปล่า หรือกรรมาธิการจะเห็นทั้ง
การรวมเขตใหญ่ แล้วก็ยังยั้งเดิมด้วยได้ครับ ขอหารือครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับที่ยกมาตราที่อยู่ ซึ่งก็อาจจะมีเรื่องต้องพูดกัน เชิญท่านอาจารย์วิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิชา มหาคุณ ครับ จริงอย่างที่ท่านอาจารย์สมชัยได้กรุณา ขออนุญาตเอ่ยนาม
นะครับ ได้กรุณาหยิบยกขึ้นมาในเรื่องการแปรญัตติ กระผมขอกราบเรียนว่าอย่างนี้ว่า
ก่อนที่จะมีการอภิปรายกันมากนะครับในช่วงใกล้จะทานข้าว ผมเข้าใจว่าจะอารมณ์
ไม่ค่อยดีแล้วนะครับ ตอนช่วงหลังนี้ กระผมขอเรียนว่า ครั้งแรกนี้กรรมาธิการได้นำเอาข้อ
ที่ท่านอาจารย์เจมส์ค็อกซ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ซึ่งท่านไม่ได้แปรญัตติ แต่ว่าท่านได้นำเสนอ
ในเรื่องของกลุ่มจังหวัด แล้วปรากฏว่าพอนำมาเข้าคุยกันแล้วนี้ ปรากฏว่ายังมี
ผู้ไม่เห็นด้วยครับ กรรมาธิการยกร่างนี้ โดยเฉพาะท่านอาจารย์ประพันธ์ซึ่งเป็น กกต. นี้

ท่านก็มีเหตุผลอย่างยิ่งนะครับที่จะไม่เห็นด้วยกับกลุ่มจังหวัด เพราะฉะนั้นเราก็ต้องขอว่า ขอยืนยันตามที่กรรมการยกกว้างเคยเสนอไว้ คือจังหวัดละ ๑ คนนะครับ เพราะฉะนั้น ก็จะเหลือที่ท่านขอแปรญัตตินะครับว่า ท่านต้องการเพิ่มขึ้นนะครับ นอกเหนือจาก จังหวัดละ ๑ คน เพราะฉะนั้นก็ลงมติตามที่ท่านอาจารย์จรัญได้พูดไปเมื่อคืนนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ผมก็เข้าใจเช่นนั้นครับ ท่านสมาชิกครับ คือขณะนี้ไม่ใช่เป็นร่างใหม่ของกรรมการ กรรมการเขาไม่ยอมเสนอร่างใหม่ ถ้าจะเสนอร่างใหม่จะตกเข้าเป็นอย่างไรที่ อาจารย์สมชัยพูดทันที และขณะนั้นจะต้องมีเสียงสามในห้า ต้องเป็นมติใหม่ขึ้นมาเลยทันที เพราะฉะนั้นขณะนี้ถ้าเมื่อกรรมการไม่เสนอมติใหม่ คงเป็นว่าของเก่าที่เสนอมา ถ้าของเก่าก็มี ๒ ทางเท่านั้น จะเห็นด้วยกับกรรมการที่เสนอหรือไม่ หรือไม่เห็นด้วย เท่านั้นเอง มติต้องเป็นเช่นนั้น ถูกต้องไหมครับ ผมขอถามอีกที อย่างที่เราเคยโหวตกัน ปกติครับ ถูกต้องนะครับ ถ้าถูกต้องอีกครั้งหนึ่งครับ

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมการ ให้กด เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการ
กด ไม่เห็นด้วย เชิญลง

นายวิทยา งานทวี (กรรมการ) : ท่านประธานครับ มีคณะกรรมการ
ต้องการชี้แจงครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ ก็เชิญอาจารย์ครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจาก
เป็นสามเฒ่า อยากจะขอโหวต ๒ ครั้งครับ ครั้งแรกขอเรียนถามว่า จะใช้จังหวัดละ ๑ คน
หรือมากกว่า ๑ คนเสียก่อน แล้วถ้าได้คำตอบออกมาอย่างไรแล้ว จึงถามครั้งที่ ๒
ไม่อย่างนั้นมันจะไม่เป็นธรรม ถ้าออกมาเป็น ๑ คน ก็จะต้องโหวตแข่งระหว่าง
กรรมการกับของท่านอาจารย์สมชัย และท่านอาจารย์สุรัชย์ว่า จะเอาสรรหา ๘๔

หรือ ๗๔ เป็นครั้งที่ ๒ ครั้ง แต่ถ้าออกมามากกว่า ๑ คนในจังหวัด เพื่อจะต้องถามว่ามากกว่า ๑ คนนี้เท่าไรนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : แสดงว่าอาจารย์สมชัยเสนอจังหวัดละ ๑ คนเหมือนกันใช่ไหมครับ ของอาจารย์สมชัยตรงกับของกรรมาธิการถูกไหมครับ ถ้าเป็นอย่างนั้น ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ถูกต้องครับ ประเด็นก็จะกลายเป็นว่า จังหวัดละ ๑ คน หรือมากกว่า ๑ คน แต่ว่าต้องเป็นของของเดิมนะครับ ท่านเกียรติชัยครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พานิชย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม เกียรติชัย พงษ์พานิชย์ ผมไม่แน่ใจว่าวิธีเสนอให้โหวตอย่างนั้นจะถูกต้องหรือเปล่า เพราะเหตุว่าไม่เพียงแต่เป็นการมีข้อเสนอเพียงจังหวัดเดียว ถ้าเสนออย่างที่ท่านคณะกรรมการยกร่างเสนอแนะไว้ มันก็จะเท่ากับบีบให้เราเห็นว่าจะต้องเป็นจังหวัดเดียว จะเป็นในจังหวัด ๑ คน หรือหลายคน ในขณะที่มีข้อเสนอว่าควรจะเป็นหลายจังหวัด เป็นวงใหญ่อะไรก็ว่าไปนี้ ผมว่ามันน่าจะเริ่มต้นจากที่จะต้องถามว่า จะเลือกวงใหญ่หรือเลือกจังหวัดเดียว แล้วถ้าตกลงว่าถ้าเลือกจังหวัดคนเดียว ค่อยมาตกลงว่าเลือกจังหวัดนี้จะเอาคนเดียวหรือหลายคน อย่างที่ท่านสมาชิกเสนอฉันนั้นผมคิดว่าถูกต้องแล้ว มันควรจะต้องเริ่มต้นอย่างนี้ก่อน เราจะเอาเลือกจังหวัดคนเดียวอย่างที่ท่านกรรมาธิการยกร่างเสนอไว้หรือเลือกวงใหญ่อย่างที่มีการแปรญัตติไว้ ถ้าตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วจึงจะมาพูดว่าถ้าเป็นจังหวัดเดียวจะเอาจังหวัดเดียว คนเดียว หรือจังหวัดเดียวหลายคน ค่อยมาว่ากันอีกทีหนึ่ง เป็นการลงมติ ๒ ครั้งอย่างนั้นจะถูกกว่าไหมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอเรียนยืนยันว่าขณะนี้ไม่ใช่เป็นข้อเสนอใหม่ของกรรมาธิการนะครับ เป็นร่างเดิมของกรรมาธิการที่เสนอเรามาเนี่ยละครับ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงนะครับ เสิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอเคลียร์ (Clear) ประเด็นนิดเดียว ผมคิดว่าท่านกรรมาธิการท่านสุภาพ ท่านไม่อยากจะบอกว่า ท่านถอนไส้สิ่งที่ท่านเคยเห็นด้วยกับผมที่ว่า เป็นเขตใหญ่ที่มีหลายกลุ่ม หลายจังหวัด รวมกันเป็นกลุ่มจังหวัด

ท่านก็เลยเพียงแค่ว่าท่านจะกรุณาไม่让我เสียหน้าว่า ท่านไม่เห็นด้วยแล้ว ท่านถอนไปแล้ว ท่านก็เลยบอกว่า อาจจะให้โหวตแบบนี้ ก็คือท่านพูดอ้อม ๆ ให้ฟังว่า คือผมเองไม่ได้แปรญัตติไว้เนื่องจากว่าผมเห็นว่าสภาเดียว แต่ผมก็ช่วยคิด แล้วก็ช่วยประสานเมื่อเห็นว่ามีหลายคน เห็นว่าควรจะเป็นกลุ่มที่เป็นเขตใหญ่ ผมก็ไปเสนอให้กรรมการช่วยเสนอให้ท่านก็กรุณาช่วยเสนอให้ แต่ถ้าท่านไปนั่งคิดดูแล้ว ในกรรมการของท่านก็มีความเห็นต่างกัน ท่านก็กลัวว่าอย่างนี้ก็อาจจะไม่ถูกต้อง แต่ท่านก็ไม่อยากจะพูดตรง ๆ ว่า เดี๋ยวนี้ท่านถอนแล้ว ท่านก็ไปของท่านอย่างนั้น ซึ่งผมเรียนท่านเกียรติชัยนะครับว่า ---

จริง ๆ แล้วคงหมายความว่าอย่างนั้น เราไม่มีสิทธิถอน ยกเว้นเราจะต้องไปหา ๖๐ ชื่อ ซึ่งการแปรญัตติ ๖๐ ชื่อนี้ มันไม่ง่าย เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ เราคงยังทำอะไรไม่ได้ ก็ต้องปล่อยให้ เพราะว่าท่านถอนแล้ว ฟังดูก็น่าจะรู้ ก็ต้องขอขอบคุณกรรมาธิการนะครับ ที่เคยช่วยผมคิดว่าจะเสนอนะครับ แล้วท่านก็ถอนไป ก็ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ตรงอย่างนั้นหรือเปล่าครับ ท่านกรรมาธิการพยักหน้านะครับ เพราะฉะนั้นต้องถามท่านอาจารย์จรัญอีกครั้ง ถ้าอย่างนั้นครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ที่เคารพครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เชิญครับ อ้าว ยังไม่เห็นด้วย ท่านสมเกียรติ ครับ โทษ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผมสมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ผมคงขออนุญาตเอาหนึ่งม้วนเก่ากลับมาฉายใหม่ อีกสักครั้งหนึ่งครับ มติเราก็ได้ดำเนินกันไปเรียบร้อยแล้ว มีการลงมติอะไรไปเรียบร้อยแล้ว มีการดำเนินการในระบบวุฒิสภานี้ ผสมกัน ๒ อย่าง คือ เลือกตั้ง กับ สรรหา ผสมกันแล้ว ในจำนวนที่ว่ากันไว้ กกรรมาธิการบอกว่า จะเลือก ๗๖ แล้วสรรหา ๗๔ รวมแล้ว ๑๕๐ หนึ่งแล้วนะครับกรรมาธิการ อันที่ ๒ คุณสุรชัยกับท่านอาจารย์สมชัยบอกว่าเลือก ๗๖ แล้วก็สรรหา ๘๔ รวมแล้ว ๑๖๐ ส่วนกลุ่มที่ ๓ นี้ ก็คือท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยในขณะนี้ คือ ท่านอาจารย์วุฒิสารบอกว่า ขอให้เลือก ๑๒๐ แล้วก็สรรหา ๔๐ รวมแล้ว ๑๖๐ ก็แสดงมี ๓ ส่วนให้เลือก ๓ ญัตติให้เลือกนะครับ กรรมาธิการยกกว้างบอกว่า ๑๕๐ มีทั้ง ๒ ส่วน ทั้งเลือก ทั้งสรรหานี้ ถ้าเผื่อท่านจะถาม ท่านก็ถามว่าใครเห็นด้วยกับกรรมาธิการในกรณีนี้ ให้กด เห็นด้วย ชัดนะครับ อันที่ ๒ ถ้าเผื่อใครเห็น ๑๖๐ ของท่านอาจารย์สมชัยกับท่านสุรชัยที่ไปเลือก ๗๖ กับสรรหา ๘๔ ก็กด ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยนะครับ แล้วส่วนอันที่ ๓ นี้ครับ ญัตติที่ ๓ ประเด็นที่ ๓ ที่ท่านอาจารย์วุฒิสารบอกไว้ว่า ให้เลือก ๑๒๐ แล้วก็สรรหา ๔๐ รวมแล้ว ๑๖๐ นี้ ก็กด งดออกเสียง คะแนนออกมาใครสูงสุด อันนั้นก็ประเด็นที่เป็นที่ยอมรับของสภานี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
มัน ๓ ซอยส์ ให้เลือกนะครับ ถ้าเป็นอย่างนั้น เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ขอภัยท่านประธาน

นายชาติ กางอิ้ม : ตกลงให้ใครพูดครับ ท่านประธานครับ กราบเรียน
ท่านประธานครับ ที่จริงผมได้นำเสนอมาตั้งนานนะครับ ได้อภิปรายกัน เสียเวลา
กันตั้งหลายชั่วโมงนะครับ ผมก็เคยนำเสนอว่า คือมันมีอยู่ ๓ กลุ่มนะครับ เพราะฉะนั้น
การโหวตในครั้งแรกนะครับ ผมนำเสนอว่า ถ้าใครเห็นด้วยกับกรรมการยกร่าง ก็ให้กด
เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการยกร่าง ก็กด ไม่เห็นด้วย ก็หมายความว่า ถ้าสมาชิก
ลงว่า เห็นด้วยกับกรรมการยกร่างก็จบนะครับ แต่ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการยกร่าง
ก็มาถามอีกครั้งหนึ่งว่า ใครเห็นด้วยกับความคิดของอาจารย์วุฒิสารกับสุรชัยมาแข่งกัน
๒ ครั้งนะครับ หมายความว่า ถ้าครั้งแรกนี้กรรมการยกร่างแพ้ สมมุติว่านะครับ
ก็เอา ๒ กลุ่ม อาจารย์วุฒิสารกับอาจารย์สุรชัยมาถามนะครับ แต่ประเด็นแรกนี้ต้องถาม
ว่า ใครเห็นด้วยกับกรรมวิธีการยกร่าง ถ้ากรรมวิธีการยกร่างชนะก็จบไปเลยครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ผมก็เห็นด้วยกับคุณชาติอย่างนี้นะครับ ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : เดี่ยวผมหาทางออกให้ครับ ผม สุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตหารือกรรมการยกร่างก่อน
นะครับว่า ขณะนี้กรรมการยกร่างกับญัตติที่ผมแปรกับญัตติของอาจารย์สมชัย
ที่ขอแปรไว้นี้ ต่างกันที่จำนวนแค่นั้นเอง คือของยกร่างนี้ สว. ๑๕๐ คน ของผมกับของ
ท่านอาจารย์สมชัย ๑๖๐ คน หรือท่านยกร่างว่า ตรงนี้ท่านกับผม กับอาจารย์สมชัย
ประนีประนอมกันได้ไหมครับ เป็น ๑๖๐ ตามร่างฉบับรับฟังความคิดเห็นครั้งแรก
ของท่านนี้ ได้ไหมครับ ถ้าได้จะยุบไป ๓ ประเด็นเลยครับ เพราะที่ผมเสนอ ๑๖๐นี้
ผมตามฉบับรับฟังความคิดเห็นของท่านเองนั่นแหละ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ใครจะชี้แจงครับ ทางกรรมวิธีการ เชิญท่านอาจารย์จรัญอีกทีครับ

นายจรัญ ภักดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ ผมคิดว่าถ้าจะประนีประนอมนี้ ผมอยากจะขอทางท่านสุรชัยกับใช้ของกรรมาธิการ
ยกกว้าง เพราะว่าอย่างนี้ครับ เพราะผมนี้ได้คุยกันมาเยอะ แล้วก็อยากให้เกียรติสายที่
วุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนมีจำนวนมากกว่า ไม่อยากให้สายสรรหา
มีจำนวนมากกว่า อันนี้เป็นจุดยืนของทางกรรมาธิการยกกว้างครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผมขออนุญาตหารืออาจารย์สมชัย
ผ่านไมโครโฟนเลยครับ อาจารย์สมชัยยอมลดจาก ๑๖๐ เหลือ ๑๕๐ ใหม่ครับ

นายสมชัย ฤชุพันธุ์ : ครับ ไม่ขัดข้องครับ ๑๕๐ ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ถ้าอย่างนั้นผมไม่ขัดข้องครับ พอเป็นอย่างนี้
แล้วครับท่านประธาน ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เท่ากับว่าของยกกว้าง ของผม
ของท่านสมชัย เหมือนกันแล้วครับ เพราะเป็นการเลือกตั้ง ๗๖ สรรหา ๗๔
ถูกต้องใหม่ครับท่านอาจารย์จรัญ ถูกต้องใหม่ครับ ถูกต้องนะครับ เพราะฉะนั้นก็จะ
เหลือแต่ของกรรมาธิการยกกว้างกับของทางกรรมาธิการฝ่ายเสียงข้างน้อยเท่านั้นเอง
ที่จะต้องโหวตแล้วครับ เพราะของผมกับของท่านอาจารย์สมชัยก็คือตรงกับของยกกว้าง
แล้วครับ ประเด็นจะบีบเหลือแค่นี้แล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ถูกต้องใช่ไหม ใครเห็นว่ามันถูกต้อง เขิญครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีรเศรษฐ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กิตติ
ตีรเศรษฐ์ ครับ ก็ยังเหลืออีกกลุ่มหนึ่งของอาจารย์วิชัย ก็ขอปรับเป็นเหมือน
กรรมาธิการด้วยครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ
ลงตัวแล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นลงตัวก็มี ๒ กลุ่มเท่านั้น คือทางกลุ่มกรรมาธิการ ซึ่งขณะนี้
รวมกลุ่มกันเสียแล้ว กับที่ไม่ใช่กรรมาธิการว่าอย่างนั้นนะครับ อีกครั้งหนึ่งนะครับ

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง)
มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการและกลุ่มอื่น ๆ ที่รวมกับกรรมาธิการ
แล้วโปรดกด เห็นด้วย ถ้านอกจากนั้นก็กด ไม่เห็นด้วย ครับ ๒ ทาง โปรดลงคะแนนครับ
(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ก็ลงคะแนนกันหมดแล้วใช่ไหมครับ ขอปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๗๓ นะครับ เห็นด้วย ๓๗ ไม่เห็นด้วย ๓๕
งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนนเสียง ๐ เพราะฉะนั้นเห็นด้วยกับกรรมาธิการเป็นฝ่ายชนะ
นะครับ

แทรกมติ

ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ถึงเวลาที่เราจะต้องพักผ่อน ๑ ชั่วโมงนะครับ
ขออนุญาตพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๗.๑๓ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อ ๑๘.๓๐ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกที่เคารพครับ คงจะดำเนินการประชุมต่อไปนะครับ โดยที่ประชุมเราได้
พิจารณาลงมติผ่านในหลักการสำคัญในส่วนของการให้มีสมาชิกวุฒิสภา หรือวุฒิสภา
ไปแล้วนะครับ คงหรือท่านสมาชิกในส่วนการจะดำเนินการต่อไปครับ ท่านอาจารย์
เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมมีคำถามหนึ่ง
แล้วก็หารือประเด็นหนึ่ง ขอประเด็นที่หารือก่อนนะครับ คือเมื่อสักครู่เราได้รูปแบบของ
สมาชิกวุฒิสภาที่มีการโหวตกัน -----

แต่ว่ากรรมาธิการได้มีการเปลี่ยนแปลงจากร่างเดิม ร่างแรก คือ โมเดลแรกที่กรรมาธิการ เสนอมันไม่ได้เป็นอย่างนี้ เราควรที่จะต้องมีการพิจารณาใหม่ เพื่อให้เป็นหลักฐานไว้ว่า สภาเห็นด้วยกับสิ่งที่กรรมาธิการเสนอ หรือเห็นด้วยกับสิ่งที่กรรมาธิการเปลี่ยนแปลง เพราะว่าผมจำได้ว่า กรรมาธิการเคยเสนอไว้ในร่างที่รับฟังความเห็น และพวกผมก็ แปรญัตติจากร่างนั้น มันก็เป็นร่างที่บอกถึงว่า จะมีกรรมาธิการ ๗๖ จังหวัดที่มาจากการ สรรหา ถ้าจำไม่ผิด แล้วก็ ๘๔ ที่มาจากอาชีพ แต่แล้วท่านก็มาแก้เป็น ๗๖ จากการเลือก แต่ละจังหวัด ตกกลงตรงนี้ควรจะต้องมีการพิจารณาว่า เราจะเห็นด้วยกับการแก้ไขนี้ หรือไม่ ไม่อย่างนั้นแล้วมันจะไม่ครบถ้วนกระบวนการหรือเปล่า ผมตั้งคำถาม อันนั้น อันแรกนะครับ ลองพิจารณาประเด็นนี้ก่อนแล้วกันนะครับ แล้วก็เดี๋ยวผมจะมีคำถาม ที่ ๒ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการครับ ตอบได้ไหมครับ ท่านอัครครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัคร จารุจินดา ครับ พอท่านสมาชิกได้มีมติเห็นชอบ ซึ่งมีมติเห็นชอบ
ทั้งหมดนั้น เห็นชอบตามร่างที่กรรมาธิการเสนอใหม่ นะครับ ก็คงจะพิจารณาไปตาม
มาตรา หรือว่าตามที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เสนอคือ เห็นชอบกับในส่วนที่กรรมาธิการ
ได้เสนอมา ซึ่งเขียนขึ้นตามแนวของมติของสภาที่ลงไป

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
แล้วอย่างไรครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ที่นี้ผมเองไม่แน่ใจว่าจะต้อง
พิจารณารายมาตรา หรือว่าเห็นชอบไปทั้งหมดของในหมวดว่าด้วยวุฒิสภา ก็คือว่า
ร่างตามมติ ซึ่งแตกต่างจากร่างเดิมฉบับรับฟังความคิดเห็น ซึ่งสมาชิกแปรไปตามร่างเดิม
ซึ่งจะไม่เหมือนกับร่างนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือหลักนี้ นะครับ หลักก็อยู่ที่กรรมาธิการนะครับว่าจะยึดในส่วนไหนนะครับ แต่เดี๋ยว
พอได้หลักแล้วนะครับ คงจะพิจารณาในมาตรา ๑๐๖ เป็นต้นไปนะครับ ต้องเป็นลำดับ

ตามนี้ นะครับ อย่างนั้นมันก็จะหาข้อยุติยาก ถ้าอย่างนั้นผมขอดำเนินการตามมาตรฐานไปเลยนะครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ยังไม่ได้ตอบชัดเจนนะครับว่า ตกลงในหลักการแล้วเราควรจะต้องพิจารณาหรือแปล่าที่จะไม่ทำตามร่างแรก เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นแล้ว ผมถามนี้ก็ยิ่งบันทึกเข้าไปอีก แล้วบันทึกแล้วก็ยังไม่ได้เคลียร์ข้อข้องใจ ถ้าท่านบอกว่าจะละเว้นไปเลยจากร่างแรก ก็ได้บันทึกไว้ ผมก็ไม่ได้ติดใจ แต่ถ้าคิดว่าจะทำให้มันชัดว่า จะเอาร่างใหม่หรือร่างแรก อันนั้นก็แล้วแต่ท่านจะพิจารณาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เข้าใจแล้วครับ เข้าใจแล้ว ผมเข้าใจว่าสิ่งที่เสนอนั้นคือ อยากจะให้ถามว่าท่านสมาชิกติดใจในร่างเดิมหรือไม่ ร่างเดิมก็คือ ร่างในหนังสือที่ทำหนังสือปกสีเหลือง ๆ ที่พีพีร์ศักดิ์ยกขึ้นมานั้นนะครับ มีท่านใดติดใจใหม่ครับ จะได้บันทึกไว้เป็นหลักฐานให้ชัดเจน

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านพิเชียรติดใจร่างเดิมหรือครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : คือผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ นะครับว่า จะต้องทำเรื่องนี้ให้ชัดเจน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็นี่ไงครับ กำลังชัดเจนอยู่แล้วครับท่าน กรุณาเถอะครับ เสียเวลาเถอะครับ ท่านพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เข้าใจครับ เพราะไม่อย่างนั้นมันจะมีปัญหาทันภายหลังครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ก็พูดชัดแล้ว หรือใครพูดชัดแล้วนะครับ ก็ดำเนินการตามที่พูด

อยู่แล้วนะครับ ท่านใดมีติดใจร่างเดิมใหม่ครับ ไม่มีนะครับ ไม่มีก็ดำเนินการตาม
มาตรา ๑๐๖ ต่อไปเลยนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมเรียนท่านประธานไว้แล้ว ผมมี
๒ คำถาม ตกลงพวกเราไม่ติดใจนะครับในร่างเดิม ผมขอเรียนถามท่านกรรมาธิการ
นิดเดียว -----

เพราะว่าฟังดูที่ท่านกรรมาธิการได้ถอนญัตติที่พูดถึงว่า เป็นเขตใหญ่ที่ผมได้เสนอไว้
ว่าเป็นเขตจังหวัด ขนาดใหญ่หน่อยอาจจะสองสามจังหวัดรวมกัน หรือถ้าเป็นกรุงเทพ
ก็ผ่าครึ่ง จำได้ใช่ไหมครับ ผมก็เป็นห่วงในทางปฏิบัติ เพราะว่าในที่สุดแล้วท่านก็ ขณะนี้
ท่านบอกว่า ท่านได้ลงมติไปแล้วว่าจังหวัดละ ๑ คน ก็แสดงว่ากรุงเทพมหานครก็เหลือ
คนเดียวที่จะเลือก สว. คราวนี้ท่านประพันธ์ นัยโกวิท พอดีท่านไม่อยู่ตรงนี้ ผมอยาก
ให้ท่านเป็นคนตอบ ท่านบอกว่า เวลาที่ผมเสนอว่าครึ่งหนึ่งของกรุงเทพนี้ ขนาดครึ่งหนึ่ง
ของกรุงเทพ ถ้าเป็นจังหวัดอื่นก็สองจังหวัดบ้าง สามจังหวัดบ้าง ท่านบอกว่า คนจะ
แนะนำตัว จะไปหาเสียง จะไปแสดงวิสัยทัศน์จะเดินกันอย่างไร เทียบนี้ผมก็อยาก
จะถามเหมือนกันว่า แล้วกรุงเทพนี้ท่านจะแนะนำให้เดินอย่างไร นี่ผมขอถามจริง ๆ
นะครับ ผมไม่ได้ถามเพื่อยวน หรืออะไรนะครับ คือท่านแนะนำให้แนะนำตัวอย่างไร
แล้วเราจะทำงานกันได้จริง ๆ หรือเปล่า เพราะว่าเทียบนี้มันใหญ่กว่าผม ที่ผมเสนอ
สองเท่า แล้วก็เหลือคนเดียวด้วย ของผมนั่นยังมี ๑๐ คน แล้วก็ถ้าเป็นหลายคน อย่างรุ่น
ท่านประธานกับผมลงกรุงเทพนี้ ผมก็บอกว่าอย่าเป็นห่วง เพราะว่ามันมี ๑๔ คน นี่เหลือ
คนเดียวด้วย ความหวังก็ไม่ค่อยจะมีเท่าไร ได้คนเดียว แล้วเขตก็ใหญ่กว่าที่ผมเสนออีก
แล้ว กกต. บอกทำไม่ได้ แบบอาจารย์เจิมศักดิ์ทำไม่ได้ ไม่สมจริง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมถามว่า ช่วยตอบผมหน่อย
เถอะครับกรรมาธิการ ท่านคงพิจารณากันดีแล้วนะครับ เพราะว่าท่านก็อยู่ในกรรมาธิการ
ท่านจะถอนของผมไปนี้ ท่านช่วยบอกนิดเดียวว่าท่านจะทำงานอย่างไรตรงนี้
ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกครับ ผมขอความกรุณาอย่างนี้ได้ไหมครับ ขอเริ่ม
มาตราแล้วนะครับ เพราะว่าสิ่งที่ซักถาม ผมก็ได้ยินมาเหมือนกันว่าท่านก็อธิบาย
จนหลายรอบ หลายอย่างแล้วนะครับ ผมขอเข้าเนื้อหาที่จะพิจารณาดำเนินการ ขออภัย
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ขออภัยจริง ๆ นะครับ เชิญท่านเลขาครับ

๑๕๒

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สุพิชชาย์ ๗๓/๒

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๐๖ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ส่วนที่แก้ไข เชิญท่านกรรมาธิการทำความเข้าใจเลยครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา ครับ ในมาตรา ๑๐๖ นั้นเป็นบทแรกที่ว่าถึงจำนวนวุฒิสภา
ซึ่งกำหนดให้มีจำนวนรวม ๑๕๐ คนครับ โดยมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัด
ละ ๑ คน แล้วก็มาจากการสรรหาตามจำนวนเท่าที่เหลืออยู่จากการเลือกตั้ง เพื่อให้ครบ
๑๕๐ คน ส่วนในวรรคถัดไปนั้น จะเป็นเรื่องบทบัญญัติที่เกี่ยวกับกรณีที่มีการรองรับกรณี
สมาชิกวุฒิสภาว่างลง ก็ให้วุฒิสภาประกอบด้วยวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่ เพื่อให้ดำเนินการหรือ
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ รวมทั้งในกรณีที่มีไม่ครบจำนวนที่กำหนด ก็ยังถือว่าเป็นวุฒิสภา
ประกอบด้วยจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ ทั้งในการเปิด
ประชุมหรือดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญครับ มาตรา ๑๐๖ จะมีสาระเป็น
ลักษณะนั้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคแรกนั้นก็มักตีความเป็นไปตามที่ได้ดำเนินการไปแล้วนะครับ วรรคอื่น ๆ มีท่านใดตั้งใจ
ตามร่างเดิมไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ร่างเดิมไม่มีนะครับ แล้วส่วนที่สมาชิกขอแปรญัตติไว้ แล้วสงวนความเห็นหรือสงวน
คำแปรญัตติไว้ มีท่านใดตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ไม่มีผ่านครับ เชิญท่านเลขาครับ

๑๕๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สุพิชชาย์ ๗๓/๓

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๐๖/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และ
ผู้แปรญัตติของสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าไม่มีท่านโดยกมือ ผมถือว่าท่านไม่ตั้งใจในมาตราที่ท่านเลขาค่าอ่านนะครับ ไม่มี
ท่านใดตั้งใจ เชิญท่านเลขาครับ

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๐๗ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติของสงวน
คำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่มีท่านใดตั้งใจครับ เชิญท่านเลขา มีหรือครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขออธิบายหน่อย
ได้ไหมครับ ผมไม่ทันครับ ก็ต้องคุณอัครพรช่วยอธิบายหน่อยได้ไหมครับ ที่แก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ได้ครับ เชิญท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม อัครพร จารุจินดา ในมาตรา ๑๐๗ จะกำหนดถึงองค์ประกอบของคณะกรรมการ
สรรหา ซึ่งประกอบไปด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คือเอาท่านประธานจากองค์กร
อิสระตามรัฐธรรมนูญมาทั้งหมดนะครับ แล้วก็ส่วนที่ ๒ คือบุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่
ศาลฎีกาคัดเลือก ๑ คน บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเลือก ๑ คน
ซึ่งบุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกนั้น จะมีบทบัญญัติ
ในวรรคสองรับไว้ว่า จะต้องเป็นบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา ตุลาการ
อยู่ในขณะนั้นนะครับ บุคคลเหล่านั้นนั้นจะทำหน้าที่ในการสรรหาบุคคลเพื่อจะมาแต่งตั้ง
เป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยในการสรรหาจะเชื่อมโยงไปกับมาตรา ๑๐๘ นั่นก็คือ
การพิจารณาจากรายชื่อจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งในภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน
ภาควิชาชีพ แล้วก็ภาคอื่น ๆ ที่จะเสนอรายชื่อขึ้นมา และคณะกรรมการสรรหานั้นก็
จะพิจารณาความเหมาะสมจากรายชื่อที่องค์กรต่าง ๆ เสนอเข้ามาจะเห็นว่า บุคคลใด
ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับ
การแต่งตั้งเป็นวุฒิสมาชิกครับ อันนั้นคือสาระของมาตรา ๑๐๗ คือหลักใหญ่คือการ
กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์
 ท่านประธานครับ ในมาตรานี้เป็นองค์ประกอบของกรรมการสรรหาองค์กฤษฎา ปรากฏ
 ว่ากรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสิ่งที่เคยเสนอให้พวกผมพิจารณา โดยการเพิ่มเติม
 บุคคลที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่สภาฎีกา ๑ คน แล้วก็เพิ่มเติมบุคคลที่ได้รับ
 การคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดอีก ๑ คน คำถามคือท่านจะเลือก
 จากใคร ท่านบอกว่าจะไม่ได้เลือกจากคนภายใน ถ้าพูดตรง ๆ ไม่ใช่บรรดาผู้พิพากษาและ
 คนภายใน ถ้าผมพูดง่าย ๆ แต่ท่านเลือกจากใครก็ได้ในประเทศไทย ท่านสมควรหรือไม่
 ที่จะต้องพิจารณาว่า ควรจะเลือกจากกลุ่มบุคคลใดหรือไม่ นี่เป็นคำถามในเชิงอภิปราย
 เพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้โปรดพิจารณาว่า เราจะเปิดกว้างให้ที่ประชุมใหญ่สภาฎีกาเลือก
 ๑ คน เลือกจากใครก็ได้ แล้วก็ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกจากใครก็ได้
 ๑ คน หรือควรจะกำหนดเสียว่าจะเลือกจากกลุ่มไหน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีความ
 หลากหลายหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น จะให้ที่ประชุมใหญ่ของสภาฎีกาเลือก ๑ คน
 จากนักวิชาการก็ได้ หรือจะให้เลือกจากบรรดาบุคคลที่ทำงานภาคประชาสังคม
 หรือสื่อมวลชนก็ได้ หรือจะใน ๒ ส่วนนี้ที่ประชุมใหญ่สภาฎีกาเลือก ๑ คน จากกลุ่มหนึ่ง
 แล้วที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกจากบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง แยกกันในบรรดา
 ๓ กลุ่มที่ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ ก็คือนักวิชาการ สื่อมวลชน และองค์กรพัฒนา
 เอกชนก็ได้ หรือจะเรียกว่าภาคประชาสังคมก็ได้ จะดีไหม หรือเราจะเปิดไว้กว้าง ๆ ว่า
 ให้ท่านไปเลือกใครก็ได้ ที่ผมพูดอย่างนี้นะครับ ไม่ได้หมายความว่าอยากจะปิดกั้น
 แต่ควรจะกำหนดให้ชัดเจนหรือไม่ เพื่อให้องค์ประกอบสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะว่าถ้าเรา
 พิจารณาอำนาจหน้าที่ของ สว. นี่นะครับ จะมีอำนาจหน้าที่บางประการ -----

ที่จะมีอำนาจหน้าที่ในการที่จะถอดถอน อำนาจหน้าที่ในการที่จะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ องค์การตามรัฐธรรมนูญ แล้วถ้าท่านดูองค์ประกอบที่เหลือ ๕ ท่าน ท่านพิจารณาดูให้ดี นะครับ ประกอบไปด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธาน กกต. ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธาน ปปช. ประธาน คตง. ๕ ท่าน ในเมื่อ ๕ ท่านเป็นอย่างนี้ แล้วท่านควรที่จะเลือกคนมาอีก ๒ คนนี้ ให้องค์ประกอบมันสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไหม เช่น จะไปเอาจากภาคประชาสังคมก็ดี หรือกำหนดเสีย จะเป็นนักวิชาการหรืออะไรเสีย จะดีไหม หรือจะเปิดกว้างให้ท่านจะไปเลือกใครก็ได้ ที่ผมพูดอย่างนี้ไม่ได้ไม่ไว้ใจศาล นะครับ แต่เราคงจะต้องกำหนดกรอบ กำหนดอะไรคิดอยู่เหมือนกันนะครับ เพราะว่า ที่ผ่านมานี้ผมเองเคารพ แล้วผมนิยมชมชอบศาลมาก ถ้าฟังสัมเสียงผมมาโดยตลอด แต่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก็เคยเลือกบุคคลที่ผมผิดหวังมาแล้ว ๑ คน ไปทำหน้าที่เป็น กกต. ผมเป็นคนตรวจสอบประวัติ แล้วผมก็ไม่สบายใจ ผมพูดนี้ พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ ยิ้มเลย รู้ว่าเราชอบมาด้วยกัน ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเคยทำผิดพลาด ไม่ใช่ ไม่เคยเลือก กกต. ที่อยู่ในหนึ่งในสาม หนา ๕ ห่วงนี้ละครับ ท่านประธานครับ มีศาล ท่านหนึ่งเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลท่านนี้ แล้วบุคคลท่านนี้ก็ได้รับการเปิดประตูให้เข้าไปทุกเข้าไปกินกาแฟในห้องศาลฎีกา แล้วบุคคลท่านนี้ก็ไปนั่งห้องกาแฟ แล้วก็เดินไปตาม ห้องทำงานของศาลฎีกาที่ละห้อง เพื่อที่จะแนะนำตัวเอง นี่แหละครับแคบดี การแนะนำ ตัวงายดี มันแคบ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะครับมันเป็นปัญหา เราควรที่จะกำหนดอะไรให้มัน ชัดเจนใหม่ครับตรงนี้ หรือว่าเราจะเปิดไว้กว้าง ๆ ให้ท่านเลือกใครก็ได้ นั่นเป็นคำถามที่ ๑ ที่ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกถึงเวลาที่ท่านต้องช่วยคิดแล้วครับ คงไม่ใช่กรรมการเท่านั้น ประการที่ ๒ กำนันวิทยาได้พูดเมื่อวานนี้ แต่ว่าคนนี้ไม่ค่อยสนใจ แล้วก็บอกให้ท่านมาพูด วันนี้ แล้ววันนี้ท่านก็พูดมาที่หนึ่ง ก็ไม่ค่อยได้มีคนหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมา คือ ตำแหน่ง ประธานศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ประธาน กกต. ก็ดี ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาก็ดี ประธาน ปปช. ก็ดี และประธาน คตง. ก็ดี ได้รับการสรรหา แล้วรับรองจากวุฒิสภา แล้วบุคคลพวกนี้ก็จะมาเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่สรรหา ต่อไปมันจะวนไปวนมาหรือเปล่า ที่ท่านถาม คือ มันจะมีปัญหาเรื่องความวนเวียนในอำนาจใหม่ว่า ใครเลือกใคร ใครสรรหาใคร เกาหลังกันไป เกาหลังกันมาหรือเปล่า หรือว่าไม่เป็นไรตรงนี้ เพราะมัน

๑๕๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๗๕/๒

มาจากแหล่งเดียวกัน มาจากวุฒิสภาแล้วมันก็ไปสรรหา และก็ได้ประธานพวกนี้มา
ประธานพวกนี้ก็กลายเป็นคนสรรหาใหม่ และก็ส่งให้วุฒิสภา หรือว่าไม่เป็นไรตรงนี้
ตรงนี้ผมก็ไม่ค่อยติดใจมาก แต่ว่าผมคิดว่า เมื่อกำนันวิทยาบอกว่าได้ยินคนเป็นห่วงมา
ผมว่าตอบให้ชัดได้ไหมครับตรงนี้ ผมเองก็ประเด็นนี้ผมรู้ว่าท่านจะตอบอย่างไร
ผมก็อยากจะฟังอยู่ด้วยนะครับ ผมขอถาม ๒ ประเด็นนี้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านวุฒิสภาครับ

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม วุฒิสภา กัลยาณมิตร ครับ คือ ผมเห็นด้วยกับแนวคิดของอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ
แล้วก็สิ่งที่คณะกรรมการยกกว้างให้เหตุผลมานั้นนะครับ ในกรณีเรื่องการตัด
ผู้พิพากษาศาลในศาลฎีกา และก็ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดออก เพื่อความเป็นกลาง
ของฝ่ายตุลาการ สิ่งที่ผมงงและไม่เข้าใจ ก็คือ ในเรื่องของการตัดนี้ะครับ จะมีในเรื่อง
ของอัยการอยู่ด้วย ผมอยากทราบเหตุผลหนึ่งนะครับ ทำไมต้องตัด อัยการ ออกด้วย
และก็น่าจะมีเกี่ยวข้องกับในมาตราอื่น ๆ ด้วยนะครับ ที่ตัดในเรื่องอำนาจหน้าที่ของ
อัยการออกจากการเป็นคณะกรรมการในรัฐวิสาหกิจ -----

ซึ่งเมื่อถึงมาตรานั้นผมจะขออนุญาตขึ้นมาพูดอีกครั้งหนึ่งนะครับว่า ข้อดี ข้อเสียของการตัด อัยการ ออกจากการเป็นคณะกรรมการในรัฐวิสาหกิจนี้ มันมีข้อเสียมากกว่าข้อดีอย่างไรนะครับ ผมอยากให้ช่วยอธิบายผมนิดหนึ่งครับ ในเรื่องของการตัด อัยการ ออกที่นี้เหตุผลคือ ศาลนี้เพราะความเป็นกลาง โอ.เค. และก็ผมเห็นด้วยกับอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับว่า น่าจะกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะเสนอเข้ามาว่า ควรจะเอาจากกลุ่มนักวิชาการกลุ่มไหนนะครับ ไม่อย่างนั้นเราก็ไม่ได้ คือมันมองไม่เห็นว่ แล้วเมื่อไม่ให้เขาแล้วให้เขาเปิดโอกาสให้เขาคัดสรร เขาจะเอาจากกลุ่มไหน เพื่อความชัดเจน ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :

ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. ผู้เห็นด้วยกับสภาเดียวนะครับ คืออยากถามท่านประธานนะครับว่า ตอนนี้นำเราจะพิจารณา คือผมอยากจะอภิปรายคล้ายกับอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ จะทำได้หรือไม่ เพราะว่าตอนนี้ก็มีเพียงมาตรา ๑๐๗ ก็มีเพียงของกรรมาธิการยกร่างที่แก้ไข ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการยกร่างที่แก้ไขก็คือ ไปเห็นด้วยกับที่ร่างเดิมต้นฉบับ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วก็ผู้ที่แปรญัตติก็มีเพียงผู้สงวนความเห็น คือกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คุณหมอลุชัย แล้วก็หมดสภาพของการอภิปรายได้แล้ว ด้วยเหตุที่เงื่อนไขของการเป็น สว. นั้น มันมีแบบที่ไม่เหมือนกับของหมอลุชัย สถานะของคุณหมอลุชัยกับของสภาเดียวก็ล้มไปเหมือนกัน ก็เหลือของคุณอุทิศก็ไม่มีสภาพการอภิปรายได้อีกแล้ว เพราะตัดทั้งมาตรา ด้วยเหตุที่บัดนี้ สว. ก็เป็นไปตามแบบกรรมาธิการยกร่าง คงเหลือพอจะเอามาผู้ได้ตามหลักตามเกณฑ์ของวิธีการอภิปรายแปรญัตติก็คือ ของคุณสุรชัยฉบับเดียว เพราะฉะนั้นผมจะใช้สิทธิแบบของอาจารย์เจิมศักดิ์ทำจะได้ไหม คือ ใช้สิทธิอภิปรายไปเรื่อย ๆ ว่า กรรมการสรรหาควรจะเป็นอย่างไรนั้น ไม่ควรเป็นอย่างนี้ ควรทำไม่ต้องเอาอันนั้น ไม่เอาอันนี้ เอาแบบใหม่แบบที่ผมจะเสนอจะได้ไหม แบบที่อาจารย์เจิมศักดิ์ชวนพาอภิปรายจะได้ไหม ต้องถามท่านประธานจะอนุญาตผมไหม ถ้าอนุญาตผมจะได้ทำเหมือนอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดี่ยวผมจะตอบครับ ขอขอบคุณครับ ท่านการุณครับ คือ ผมฟังท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
 นี่นะครับ ผมก็จะฟังว่า เพราะท่านเป็นคนเริ่ม ก็จะดูว่าท่านจะอภิปรายไปในส่วนที่
 กรรมการเขาแก้ไขอย่างไรนะครับ แต่ก็ปรากฏว่าท่านก็เป็นคำถามกรรมการเสีย
 ส่วนใหญ่ครับ ผมก็กำลังจะตกลงกันนี่นะครับว่า หลังจากที่สมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว
 นั่นคือตัวอย่างว่าถ้าอภิปรายอย่างที่ท่านการุณถามนี้ ทุกคนก็จะอภิปรายทั้งสภา
 แล้วหลักเกณฑ์ที่เราคุยกันไว้ว่า เราจะพิจารณาในหลัก ๆ ก่อนนะ ถ้าหลักผ่านแล้ว
 อย่างอื่นง่ายหมดแล้วนะครับ มันก็จะกลายเป็นวนไปของเก่า ทุกคนก็จะอภิปรายแล้วก็
 ให้ความสำคัญไปที่ถ้อยคำ ไปที่สิ่งที่ตนเองเสนอ นั่นก็คือ มันก็จะไม่คืบหน้าครับ
 ผมขออนุญาตที่จะตอบท่านการุณนะครับว่า ขอขอบคุณที่ท่านการุณยกข้อนี้ขึ้นมา ส่วนที่
 ท่านการุณบอกว่า ขออนุญาตอภิปรายได้ไหม ก็ขอตอบว่า ไม่อนุญาตนะครับ เพื่อจะได้
 เป็นหลักการเดียวกันนะครับว่า ต่อไปที่กรรมการแก้ไขนี่ครับ ถ้าสมาชิกไม่เห็นด้วย
 ก็คงจะอภิปรายได้ในส่วนว่า เห็นตามร่างเดิมอย่างไรนะครับ คงจะไม่ให้ออกนอกไป
 มากกว่าที่กรรมการแก้ไขนะครับ ส่วนที่สมาชิกสงวนความเห็นหรือสงวน คำแปรญัตติ
 ไว้ นี่นะครับ ก็เป็นในหลักที่ว่า ถ้าอภิปรายแล้วนี่นะครับ ต้องสามารถที่จะพิจารณาได้ว่า
 เป็นไปตามที่สมาชิกสงวนความเห็นไว้ หรือแปรญัตติไว้ ถ้ามันกลับไปไม่ได้แล้วนี่นะครับ
 แม้จะมีการยื่นหรือบันทึกในเอกสารนี้ก็ตาม มันก็พ้นสภาพที่จะพิจารณาไปแล้ว ก็ขอให้
 ตรงนั้นตกไปและผ่านไป ขอกราบเรียนที่ประชุมในลักษณะนี้นะครับ เพื่อที่ว่าเราจะ
 พิจารณาโดยรวดเร็ว เพื่อจะได้ทำเรื่องอื่น ๆ ต่อไปนะครับ ถ้าเวลามันก็มีไม่มากแล้ว
 นะครับ -----

ส่วนที่ท่านจะอภิปรายนี่นะครับ ถ้าดูตามนี้ก็จะเป็นของท่านสุรชัยนะครับ ถ้าท่านสุรชัยช่วยกรุณาดูนิดหนึ่งว่า ส่วนของท่านนี่นะครับ ถ้าอะไรที่มันยอมได้นะครับ ไม่เสียหลักการนะครับ ท่านก็ช่วยกรุณาที่ประชุมด้วยนะครับ เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผมสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติมาตรา ๑๐๗ กราบเรียนท่านประธานและท่านกรรมาธิการยกร่าง รวมถึงท่านสมาชิกที่เคารพครับ ตามมาตรา ๑๐๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภานะครับ ถ้าดูตามร่างของกรรมาธิการยกร่างนั้น คณะกรรมการชุดนี้จะประกอบไปด้วยบุคคล ๗ คนครับ เริ่มตั้งแต่ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธาน กกต. ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน รัฐสภา ประธาน ปปช. ประธาน คตง. แล้วก็บุคคลซึ่งมาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เลือก ๑ คน ที่ประชุมใหญ่ของตุลาการศาลปกครองเลือก ๑ คน ผมเองได้ขอแปรญัตติไว้ว่า คณะกรรมการที่จะทำหน้าที่สรรหาวุฒิสมาชิกตามมาตรา ๑๐๗ นั้น ผมแปรญัตติให้เหลือ ๕ คน ๕ คนที่ผมขอแปรญัตติไว้มีใครบ้างครับ ก็จะประกอบไปด้วย คณะกรรมการ กกต. ประธาน กกต. นะครับ ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ประธาน ปปช. ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ๔ คนนี้มาจากภาครัฐทั้งสิ้น แล้วคนที่ ๕ ของผมปิดท้ายด้วยผู้แทนองค์กรเอกชน ถามว่าเหตุผลทำไมต้องขอปรับปรุงคณะกรรมการสรรหา กกต. ใหม่ นะครับ เหตุผลก็คือประการแรก ที่ผมตัดผู้แทนหรือท่านประธานจากศาลรัฐธรรมนูญ ออกนั้น เนื่องด้วยแนวคิดบวกด้วยข้อมูลที่เราได้รับการรับฟังความคิดเห็น รวมตลอดถึงข้อมูลขององค์กร ๑๒ องค์กรตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๙ พวกเราคงทราบดีว่า ภาคศาล โดยเฉพาะศาลยุติธรรมนี้เขาไม่ยอมมายุ่งในเรื่องของการสรรหา คณะกรรมการ สรรหาคณะกรรมการต่าง ๆ ในองค์กรอิสระ สรรหาเรื่องของวุฒิสมาชิก ตรงนี้คือเหตุผลที่กระผมต้องขอตัดเอาประธานศาลรัฐธรรมนูญออกก็คือ ไม่อยากให้ท่านต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในการทำหน้าที่สรรหาตัวบุคคล ท่านควรที่จะไปอยู่ในที่ตั้งของท่าน คือทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดี โดยเฉพาะศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านจะต้องมาเกี่ยวข้องกับเรื่องของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต่อไปในอนาคตนะครับ ถ้าให้ท่านเข้ามาทำหน้าที่เป็นกรรมการสรรหาตัวบุคคลตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเสียแล้วนี่ ต่อไปถ้ามีปัญหา

ที่ต้องไปสู่การวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแล้วนี้ อาจจะทำให้ประชาชนเกิดความ
 คลางแคลงใจได้ นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ทำไมผมเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับตัวแทนในองค์กรเอกชน
 ตรงนี้ก็ต้องกราบเรียนว่า ด้วยแนวคิดที่ว่า เราต้องการให้ได้แนวคิดหรือหลักคิดเกี่ยวกับ
 ประชาธิปไตย โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ท่านอย่าลืมว่า ประเด็นที่เราเขียนรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ ให้วุฒิสมาชิกมีที่มาแตกต่างไปจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ โดยให้
 ส่วนหนึ่งมาจากการเลือกตั้ง และส่วนหนึ่งมาจากการสรรหา นั่นตรงนี้เป็นปัญหาที่เราได้
 อภิปรายกันมาแล้วตั้งแต่เมื่อวานจนกระทั่งถึงวันนี้ ประเด็นหนึ่งซึ่งเราต้องพยายาม
 อธิบายให้พี่น้องประชาชนและสังคมได้รับทราบว่า กระบวนการสรรหาวุฒิสมาชิก
 ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มันมีความแตกต่างกับการแต่งตั้งวุฒิสมาชิกในอดีต การแต่งตั้ง
 วุฒิสมาชิกในอดีตนั้นกระทำโดยฝ่ายบริหาร ก็คือนายกรัฐมนตรีนั้นครับ ประชาชนไม่มี
 ส่วนร่วมเลย นั่นคือข้อดีของระบบวุฒิสมาชิกที่มาจากแต่งตั้ง แต่เนื่องจาก
 วุฒิสมาชิกที่มาจากแต่งตั้งโดยตรงทั้งหมด ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๕๔๐ ก็สร้างปัญหาไม่น้อยให้กับประเทศชาติที่ผ่านมา เราจึงได้ปรับปรุงให้อา
 รูปแบบทั้ง ๒ รูปแบบมาผสมผสานเข้าด้วยกัน แนวคิดของผมก็คือว่า รูปแบบของการ
 สรรหาวุฒิสมาชิกนั้น จะต้องแก้ไขข้อดีของวุฒิสมาชิกที่มาจากแต่งตั้งในอดีต
 ก็คือการที่ประชาชนไม่มีส่วนร่วม ด้วยการเสนอให้มีผู้แทนองค์กรเอกชนเข้ามาร่วม
 เป็นคณะกรรมการสรรหา ตรงนี้ก็จะสามารถแก้ไขข้อดีของวุฒิสมาชิกที่มาจาก
 สรรหาในประเด็นที่ว่า วุฒิสมาชิกที่มาจากสรรหา นั้นขาดการเชื่อมโยงกับภาค
 ประชาชน -----

ด้วยการให้มีองค์กรเอกชน ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของภาคประชาชนเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาในวุฒิสมาชิกได้ด้วยนะครับ นั่นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ของการที่เสนอให้มีตัวแทนภาคประชาชนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในคณะกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิกก็คือ ปัญหาที่ท่านการุณ ไสงาม ขออนุญาตที่เอ่ยนามที่ท่านได้ตั้งคำถามไว้เมื่อภาคเชื่อว่า การที่เรากำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นมาสรรหาบุคคลเพื่อทำหน้าที่วุฒิสมาชิก แล้วในที่สุดเมื่อมีวุฒิสมาชิกเกิดขึ้น ในที่สุดเมื่อมีวุฒิสภาเกิดขึ้น วุฒิสภาซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้สรรหานั้น กลับจะต้องมาให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธาน กกต. ประธาน ปปช. กลายเป็นผู้ที่ถูกสรรหา กลับมาเห็นชอบผู้ที่เป็นกรรมการสรรหา เมื่อเราปรับปรุงโครงสร้างหรือรูปแบบของคณะกรรมการสรรหาใหม่ นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการเติมองค์กรภาคประชาชนเข้ามาทำหน้าที่ตรงนี้ด้วย ก็จะเป็นการตอบคำถามที่เป็นข้อกลางแคลงใจว่า กรรมการสรรหาตามโครงสร้างที่กรรมาธิการยกร่างได้ออกแบบไว้นั้น ชอบธรรม ถูกต้องแล้วหรือไม่ ด้วยเหตุผลที่ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานและท่านกรรมาธิการยกร่าง ตลอดจนเพื่อนสมาชิกที่เคารพ กลุ่มของกระผมจึงได้ขอปรับปรุงโครงสร้างของคณะกรรมการสรรหาใหม่เป็นว่า ๑. ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ๒. ประธาน กกต. ๓. ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ๔. ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และ ๕. ผู้แทนองค์กรเอกชน ทีนี้ที่ท่านประธานถามผมว่า ในส่วนที่ผมขอแปรญัตติไว้นั้นสามารถที่จะปรับปรุง ประนีประนอมกับคณะกรรมการยกร่างได้อย่างไรหรือไม่ ผมขอกราบเรียนครับว่า เมื่อคณะกรรมการยกร่างได้ปรับปรุงรูปแบบของโครงสร้างของคณะกรรมการสรรหาในส่วนนี้แล้วบางส่วน ก็คือในส่วนที่ ๖ บุคคลซึ่งมาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และบุคคลซึ่งมาจากที่ประชุมใหญ่ของตุลาการศาลปกครองสูงสุด โดยท่านปรับปรุงถ้อยคำในวรรคสองว่า บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และที่ประชุมใหญ่ของตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เลือกตามวรรคหนึ่ง ต้องมิใช่ผู้พิพากษา ตุลาการ หรือพนักงานอัยการ และต้องไม่เป็นกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่นในขณะเดียวกัน ผมขอกราบเรียนครับว่า เงื่อนไขที่กรรมาธิการยกร่างได้เพิ่มเติมเข้ามา

สำหรับบุคคลที่จะผ่านการเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาและศาลปกครองนั้น แนวคิดเริ่มใกล้เคียงกับของผม ที่ผมเสนอให้มีผู้แทนองค์กรเอกชน คือภาคประชาชน เข้ามาร่วม เพราะฉะนั้นถ้าบุคคลในพรรคสองตรงนี้ ท่านสามารถปรับปรุงเงื่อนไขเพิ่มเติมว่า ให้เป็นบุคคลซึ่งมาจากภาคประชาชนหรือองค์กรเอกชน โครงสร้างของกรรมาธิการ ยกร่างกับโครงสร้างของผมในคณะกรรมการสรรหาวุฒิสมาชิก ก็จะเป็นโครงสร้างที่เกือบเหมือนกันแล้วครับ นอกจากนี้ผมว่าผมตามท่านได้ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวขออนุญาตเพื่อให้มันเดินได้ ผมขอฝากท่านคิดนิดหนึ่งครับว่า ถ้ามีผู้แทนองค์กรเอกชนนี่นะครับ วิธีการจะเข้ามาอย่างไรด้วยนะครับ เพราะผู้แทนองค์กรเอกชน มันเยอะนะครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ใสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ใสงาม สสร. นะครับ ผมจะไม่กระทำความผิดในการอภิปรายเรื่องการแปรญัตติครั้งนี้ นะครับ จะอภิปรายอย่างถูกต้อง นั่นก็คือผมขออภิปรายบางส่วนที่คณะกรรมการยกร่างตัด บางส่วนผมเห็นด้วย บางส่วนผมไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยควรกลับไปตามร่างเดิมของ กรรมาธิการยกร่างครับ ซึ่งเป็นสิทธิที่จะอภิปรายในส่วนนี้ได้ นะครับ ทั้ง ๆ ที่ผมก็ ไม่เห็นด้วยทั้งหมด เพราะผมมันสภาเดียว นะครับ แต่จะขอแก้ไขให้กลับคืนสู่ส่วนเดิม ดั้งนี้ครับ ส่วนที่ผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการยกร่างตามร่างฉบับนี้คือ -----

ในกรณีที่ไปตัดผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหมาย จำนวน ๑ คน แต่เปลี่ยนไปเป็นสร้างขึ้นมาเป็น วรคที่ ๓ โดยบอกว่า นี่นะครับ กรรมการยกกว้างไปเพิ่มเติมเป็นวรคที่ ๓ โดยบอกว่า บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เลือก ตามวรคหนึ่ง คือวรคที่ผมว่าเมื่อกี้ วรคที่ผมว่าเมื่อกี้มี ๒ คนนะครับ ส่วนที่ ๑ คือ ตัดเรื่องของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ๑ คน กับของศาลปกครองสูงสุด ๑ คนออก แล้วมาใช้ วรคที่ ๓ วรคที่ ๒ นี่แทน คือ บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาและที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุดเลือกตามวรคหนึ่ง ต้องมิใช่ผู้พิพากษา ตุลาการ หรือพนักงาน อัยการ และต้องไม่เป็นกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ในขณะเดียวกัน ผมไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มวรคนี้ ผมไม่เห็นด้วยกับการที่กรรมการ ยกกว้างไปเพิ่มเติมวรคนี้ แต่ผมเห็นด้วยกับร่างเก่าในวรคที่ ๑ โดยส่วนนี้ เพราะเหตุผล นะครับ เป็นเหตุผลอย่างเดียวกันกับที่ดอกเตอร์เจิมศักดิ์อภิปรายเมื่อกี้ ในกรณีที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาเลือกบุคคลอื่น ไม่ใช่ผู้พิพากษาศาลฎีกา แล้วส่งคนนั้นมา ให้มาเป็น กกต. ท่านประธานจำได้ไหม แล้วพวกเราเลือกไป กกต. ที่ว่าอย่างหน้าตราข้าง นั้นแหละ นั้นแหละ ผมไม่เห็นด้วย หลายครั้งเราได้ยินจากศาลฎีกาบอกว่า เป็นบุคคลที่ศาลฎีกา ที่ประชุมใหญ่เลือกก็จริง แต่เป็นบุคคลที่ไม่ใช่คนในศาลฎีกา ผิดพลาดไปก็จะคล้าย ๆ กับ บัด ๆ เหมือนกับไม่รับผิดชอบ อย่างกระนั้นเลย ตอนนี้เค้นกันลงไปละ ให้ที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาเลือกคนของตนเองจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา มาเป็นกรรมการสรรหาอีก ๑ คน ให้มันครบตามแบบเดิม ตามร่างเดิมของกรรมการยกกว้าง เค้นกันต่อไปละ ศาลปกครองสูงสุด ท่านจะต้องเอาคนของท่านส่งมา ไม่ใช่ไปเลือกอัยการ ไล่คนที่อื่น ที่ไม่ใช่อัยการ ไม่ใช่ตุลาการ ไม่ใช่อะไรต่าง ๆ ตามที่ว่านี้ ซึ่งต่อไปเดี๋ยวท่านก็จะ ไม่รับผิดชอบอีก โธ้ย ทำอย่างไรพลาดได้ เพราะว่าเป็นบุคคลภายนอก ไม่ใช่ของเรา ไม่ใช่ คนของเรา ไม่ใช่เนื้อแท้ อย่างกระนั้นเลย เค้นลงไปให้รับผิดชอบ ให้เนียบ ๆ เลย ถ้าผิด จะได้ทั้งกระบิเลย จะต้องรับผิดชอบเต็ม ๆ ไปเลย มันจะได้ไม่ต้องเถียงแล้วตรงนี้ ไม่ต้อง อธิบายละ เพราะฉะนั้นส่วนนี้ นะครับท่านประธาน มาตรา ๑๐๗ วรคที่ ๑ ผมเห็นด้วย

กับของเดิม แต่ผมไม่เห็นด้วยกับของเดิมกรณีเรื่อง ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับบัญชีรายชื่อ
 จากคณะกรรมการเลือกตั้ง ตามมาตรา ๑๐๙ อันนี้ผมไม่เห็นด้วย ส่วนนี้ผมกลับเห็นด้วย
 กับกรรมาธิการยกร่างได้แก้ไข เปลี่ยนจาก ๙๐ วัน เป็น ๓๐ วัน ถูกต้อง อันนี้ผมเห็นด้วย
 เพราะฉะนั้นวรรคที่ ๑ นี้ ผมไม่เห็นด้วยส่วนแรก แต่เห็นด้วยกับส่วนที่ ๒ ของวรรคที่ ๑
 เอาละ ในขณะที่เดียวกันผมไม่เห็นด้วยกับวรรคที่ ๒ ที่กรรมาธิการยกร่างสร้างขึ้น
 เพราะฉะนั้นเมื่อผมเห็นด้วยกับวรรคที่ ๑ ส่วนแรกแล้ว จึงขอตัดวรรคที่ ๒ ที่กรรมาธิการ
 ยกร่างสร้างขึ้นออกมา ออกไป ผมไปเห็นด้วยกับการเพิ่มเติมในส่วนท้ายของกรรมาธิการ
 ยกร่างที่เกี่ยวข้องกับวรรคที่ ๑ กรณีให้แจ้งผลการสรรหา ให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ประกาศผลผู้ที่ได้รับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ชอบแล้ว ดีแล้ว ผมเห็นด้วย
 เพราะแต่เดิมนั้นให้ส่งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วประธานสภาผู้แทนราษฎร
 นำขึ้นทูลเกล้าฯ อันของเดิมนั้นผมไม่เห็นด้วยส่วนนี้ แต่มาเห็นด้วยกับการเพิ่มเติมครั้งนี้
 นี้วรรคที่ ๒ นะครับ -----

พรรคที่ ๓ ที่ตัดออก และมาเพิ่มเปลี่ยนใหม่มาอยู่เป็นพรรคที่ ๔ ที่ ๕ เห็นด้วยครับ ให้กรรมการตามพรรคหนึ่งเลือกกันเอง ให้กรรมการผู้หนึ่งเป็นประธานกรรมการ อันนี้เห็นด้วย ในกรณีที่ไม่มีกรรมการในตำแหน่งใดหรือมี แต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ถ้ากรรมการที่เหลืออยู่นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ อันนี้เห็นด้วย และกรณีที่ตัดพรรคทำยออกของกรรมาธิการยกร่าง ในกรณีตัดพรรคทำยว่า ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา อันนี้ตัดออก เห็นด้วย เพราะไปเห็นด้วยกับกรณีที่ให้กรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการสรรหาที่เพิ่มเติมใหม่แล้วของผมจะสมบูรณ์กว่าครับ จะดีกว่าด้วยครับ ท่านประธานครับ ขอแก้ไขทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยของกรรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์คมสัน ท่านเป็นกรรมาธิการไม่ได้สงวนไว้นะครับ

นายคมสัน โภธิคง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ มันมีประเด็นสำคัญ ถึงไม่สงวน แต่ผมอยากจะทำให้ที่ประชุม และช่วยฝากไปถึงท่านประธานแล้วก็กรรมาธิการเองได้ช่วยคิดประเด็นนี้ด้วยครับ เพราะว่าเป็นประเด็นที่มันตกหล่นอยู่นะครับ ประเด็นก็คือว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ได้ไหมครับ ส่วนที่ตกหล่นนี้ท่านคุยกับกรรมาธิการมาก่อนหรือยัง

นายคมสัน โภธิคง (กรรมาธิการ) : เคยคุยแล้วครับ แล้วก็ยังไม่ได้อำตอบ
ในกรรมาธิการ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่ได้คำตอบแล้วมันก็คือไม่ได้คำตอบครับ ท่านมาฝากตอนนี้กรรมาธิการเขาก็ไม่เอา ถ้าเขาก็เอาตั้งแต่ท่านอยู่ในกรรมาธิการแล้ว

นายคมสัน โภธิคง (กรรมาธิการ) : ไม่ใช่ครับ ท่านประธานฟังสักนิด
มันเป็นประเด็นสำคัญนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือมันสำคัญครับ แต่กรรมาธิการเขาไม่เอา ถ้าไม่เอาเนี่ยะครับ ท่านต้องสงวน

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ มันไม่ใช่ประเด็น
เรื่องสำคัญ ไม่สำคัญ ผมสงวนเพราะว่าผมมีสภาเดียว ผมก็ตัดออกทั้งหมด เพราะว่า
ประเด็นที่ผมกำลังจะอภิปรายหรือจะพูดถึง มันไปเกี่ยวโยงว่าทำไมมันต้องสภาเดียว
แต่ว่าเรื่องสภาเดียวมันจบไปแล้ว แต่ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญนะครับ ซึ่งผมเคยถาม
ในกรรมาธิการยกวาง แล้วก็บอกว่ายังไม่ได้คิดนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มันเลยไปแล้วอาจารย์

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : ไม่ครับ จำเป็นจริง ๆ ท่านประธาน
ไม่อย่างนั้นจะมีความไม่สมบูรณ์ในรัฐธรรมนูญเกิดขึ้น ถ้ามันไปอย่างนี้แล้วผมเห็นด้วย
แต่มันมีจุดอยู่จุดหนึ่งครับท่านประธาน ก็คือว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี่ยวผมจะวินิจฉัยก่อนนะครับ สิ่งที่ท่านเสนอเนี่ยะครับ ถ้าเป็นเรื่องสำคัญเนี่ยะครับ
ท่านต้องสงวนไว้ เมื่อท่านไม่สงวนเนี่ยะครับ ท่านจะมาพูดตรงนี้กรรมาธิการเขาก็ไม่เอา
ถ้าเขาเอา เขาก็เอาข้อความท่านตั้งแต่แรกนะครับ ผ่านเลยครับ ทำตามกติกาดีกว่าครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : มันเป็นคำถามด้วยครับ มันไม่ได้
คำตอบมานานแล้วครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านไปหาคำตอบกันเองนะครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : ผมขอถามคำถามสั้น ๆ นิดเดียวครับ
และผมไม่ต้องการอะไรเลย ผมถามนิดเดียวครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ด้วยความเคารพครับ อาจารย์คมสันครับ ขอบพระคุณครับ ท่านต้องถามกันเองแล้วครับ
เพราะท่านไม่สงวนไว้เนี่ยะครับ เชิญอาจารย์ครับ เชิญครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ ท่าน สสร. ที่เคารพ กระผม สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ อยู่ในกลุ่มของท่านอาจารย์วิชัย รูปห้าดี ซึ่งในมาตรฐานไม่ได้แปรญัตติ แต่ว่ากรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติม ผมก็เลยขออนุญาตถือโอกาสให้ข้อมูล ซึ่งผมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการรับฟังจาก ๑๒ องค์กร อยากทราบเรียนว่า ใน ๑๒ องค์กรให้ข้อคิดเห็นมาอยู่ด้วยกัน ๔ ประการ ไม่ได้หมายความว่าผมเห็นด้วยทั้ง ๔ ประการนะครับ แต่อยากให้ข้อมูลกับที่ประชุมให้พิจารณา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้อาจารย์สว่างครับ ถ้าอาจารย์สว่างอยู่ในส่วนของญัตติท่านอาจารย์วิชัยนะครับ ก็ต้องอธิบายในส่วนของท่านอาจารย์วิชัยนะครับ ว่าสิ่งที่กรรมาธิการเขาทำมานั้นนะครับ ไม่ตรงกับของอาจารย์วิชัย และของอาจารย์วิชัยนี่นะครับดีกว่าอย่างไร ๑๒ องค์กรนั้น ถูกแปรเปลี่ยนไปหมดแล้วครับ เอาตามกติกาที่ครับ เหมือน ๆ กันครับ ถ้าในส่วนที่ท่านสงวนคำแปรญัตติไว้ก็เชิญครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ครับ ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ ท่านประธาน และผมก็เคารพที่ประชุมอย่างยิ่ง เนื่องจากว่ากรรมาธิการมีแก้ไขว่าอย่างนั้นเถอะครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตอธิบายสัก ๔ ประเด็น จากที่รับฟังมา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือถ้าแก้ไข อาจารย์ก็ต้องดูของกรรมาธิการว่า ถ้าเขาแก้ไขนี่นะครับอาจารย์อาจไม่เห็นด้วย แต่อาจารย์ก็ต้องบอกว่า ส่วนที่ไม่แก้ไอนั้น ก็ต้องเป็นไปตามร่างเดิมและให้เหตุผลมานะครับ แต่จะไปเอาเรื่องอื่นนะครับ ผมไม่อนุญาตจริง ๆ ด้วยความเคารพ อาจารย์เหมือนกันนะครับ อาจารย์จะอธิบายในส่วนที่เรากำลังพิจารณาก็เชิญครับ แต่ถ้านอกเหนือ ผมต้องขอเคร่งครัดแล้วครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ครับ ขอบพระคุณครับ อย่างนี้ครับ จากที่รับฟังมามีคนให้ข้อมูลที่ดีมากอย่างนี้ครับ ประการแรก เขาบอกว่า กรรมการสรรหา มีน้อยไป จากในนี้ นะครับ เขาเสนอเพิ่มมาอีก ๒ หน่วยงานครับ คือเขาเสนอนายก ราชบัณฑิตยสถาน และประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ครับ ของศาลฎีกาเอง เขาเสนอตัดกรรมการที่มาจากผู้พิพากษาศาลฎีกา เลือกกันเอง ๑ คน ด้วยเหตุเขาบอกว่า ผู้พิพากษาต้องทำหน้าที่พิพากษาอรรถคดี ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน จึงไม่ควรมีภารกิจด้านอื่นข้อที่ ๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ครับ สิ่งที่คุณพูดนั้น ไม่เห็นอยู่ในส่วนที่แปรญัตติเลยครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ไม่ได้มี แต่กระผมกราบเรียน แต่ว่าตรงนี้ ผมอธิบายเพิ่มเติม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ไม่มี ผมไม่อนุญาตครับ อาจารย์ครับ ด้วยความเคารพครับ ขอความกรุณาเลยครับ ผมห้ามอาจารย์คมสันมาคนแล้วครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณจริง ๆ ขอโทษจริง ๆ ครับอาจารย์ครับ มีท่านอื่นอีกไหมครับ ไม่มีก็เชิญ กรรมการ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการครับ สำหรับในร่างมาตรา ๑๐๗ เรื่องกรรมการสรรหานี้ นะครับ ในร่างเดิมนี้นี้ประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานองค์กรอิสระ นะครับ แล้วก็จะ มีบุคคลจากที่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกาเลือกมา ซึ่งต้องเป็นผู้พิพากษาศาลฎีกา นะครับ และที่ประชุมใหญ่ ศาลปกครองสูงสุดเลือกมานะครับ ซึ่งต้องเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดนี้ นะครับ แต่จากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและองค์กรอิสระต่าง ๆ แล้วนี้ นะครับ

โดยเฉพาะในทางศาลเอง ก็ได้รับทราบว่าการสรรหาวุฒิสมาชิกนี้ ค่อนข้างจะเกี่ยวพันกับการเมืองค่อนข้างมากนะครับ เท่าที่ติดตามข่าวดู ท่านก็ไม่อยากจะเข้ามาอยู่ในกระบวนการสรรหาโดยตรง ในลักษณะที่ว่ามาเป็นกรรมการนะครับ ในกรรมาธิการถึงได้มีการปรับปรุงนะครับ ก็แก้ให้ทางที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา กับที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดนี่นะครับ สรรหามาหน่วยงานละ ๑ ท่าน ให้มาเป็นกรรมการ แล้วก็ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติเอาไว้ เนื่องจากต้องการเปิดกว้างให้ท่านคัดเลือก ซึ่งกรณี ซึ่งเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือศาลปกครองสูงสุดนี้สรรหาบุคคลมานี้ ก็เป็นท่านเองเดียวกับที่กรรมาธิการบางกลุ่มได้ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้แปรไว้ในมาตรานี้ แปรไว้อยู่ในหมวดของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งพอเทียบเคียงได้นะครับ ให้มีผู้แทนที่ศาลฎีกากับศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้งมานะครับ ในเจตนาตอนแรกนี้ก็ต้องการจะให้มีการเปิดกว้างอย่างที่ว่านะครับ และเหตุที่ตัดว่า บุคคลที่จะสรรหามาต้องไม่ใช่ผู้พิพากษา ตุลาการ แล้วก็รวมถึงอัยการด้วย เพราะว่าอัยการก็อยู่ในกลุ่มวิชาชีพเช่นเดียวกับผู้พิพากษา ตุลาการนะครับ เจตนาต้องการจะให้เปิดกว้างไปสู่กลุ่มอื่นได้นะครับ อย่างเช่น อธิการบดีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นี่นะครับ หรือว่าองค์กรเอกชน ถ้าเกิดที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือศาลปกครองสูงสุดท่านเห็นชอบนะครับ หรือเป็นศาสตราจารย์อะไรต่าง ๆ นี่ ต้องการเปิดกว้างไว้เช่นนั้นนะครับ ส่วนในประเด็นอื่นที่ท่านอธิบายไว้ ก็คิดว่าคงไม่มีอะไรแล้ว นอกจากว่าที่มีการพูดพาดพิงไปถึงบ้าง เกี่ยวกับการสรรหา กกต. โดยศาลฎีกา ในชุดที่ผ่านมา ซึ่งผมคิดว่าเพื่อความเป็นธรรมของบุคคลภายนอกนี้ เท่าที่ผมรับทราบนี่นะครับ ท่านที่ได้รับการสรรหาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกานี้ ท่านก็เป็นบุคคลที่มีประวัติดีพอสมควรเลยนะครับ เป็นอดีตอธิบดีนะครับ เป็นอดีตรองปลัด ผมคิดว่าศาลฎีกาก็คงได้พิจารณาด้วยเหตุผลตามสมควรเลยนะครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ กรรมาธิการยังยื่นร่างเดิมอยู่นะครับ ท่านอาจารย์ศรีราชาท่านก็ไม่ได้ส่งความเห็นอะไรไว้ครับ

๑๗๑

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ดรุณี ๘๑/๓

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมการ) : ท่านประธานครับ คือในวันที่ปดนี้ครับ ผมได้ยื่นไว้ครับ ตอนเย็นประมาณสี่โมงครึ่ง แต่อาจจะไม่ได้ปรากฏ อยู่ในนี้ครับ แต่มีเอกสารที่เป็นสำเนาที่ผมยื่นไว้ครับ มีอยู่นิดเดียวครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : กรรมการมีจริงหรือเปล่าครับ เรื่องของกรรมการกันเองนะครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมการ) : ก็ดูได้ครับ ผมมี เอกสารสำเนาที่ยื่นไว้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เปล่าครับ ผมไม่ทราบได้ครับ ต้องอยู่ที่กรรมการนะครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมการ) : ไม่ปรากฏอยู่ใน หนังสือเล่มนี้นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่ปรากฏนะครับส่วนที่อาจารย์

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมการ) : เป็นประเด็น นิดเดียวครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มิได้ครับอาจารย์ มันต้องว่าตามกติกา ด้วยความเคารพท่านอาจารย์นะครับ เดี่ยวท่านอื่น ก็จะทำนิผม ท่านกรรมการครับ สิ่งถ้าสงวนไว้จริงก็อภิปรายได้ครับ ผมไม่ทราบว่าท่านสงวนไว้จริงหรือเปล่า

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : ผมยืนยันครับว่ายืนยัน แต่อาจจะพลัดหลงหรือเปล่าอย่างไรไม่ทราบครับ ไปพร้อม ๆ กับอาจารย์คมสันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการยังไม่ได้รับนะครับ แต่ไม่ทราบทางเจ้าหน้าที่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเขาบอกไม่มีอาจารย์ อย่างนั้นด้วยความเคารพครับ อย่างนั้นเดี๋ยวใคร ๆ ก็มาอ้างเอกสารใบหนึ่งแล้วผมก็ต้อง

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : ทางฝ่ายธุรการลงรับไว้แล้วด้วย เข้าใจว่าอย่างนั้นนะครับ เพราะว่ายื่นตอนประมาณสี่โมงครึ่งพอดี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : นั่นสิครับ ผมก็ไม่ทราบได้ครับ เอาอย่างนี้เพื่อความเป็นธรรมนะครับ มันตรวจตอนนี้คงลำบากครับ ลองฟังท่านนิดแล้วกันนะครับ คงไม่ว่าอะไรนะครับ ท่านสมาชิกครับ เพราะว่าท่านก็ยืนยันด้วยเกียรติกันนะครับ ท่านว่าท่านยืนยันแล้วนะครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : เอาอย่างนี้ไว้ก่อนได้ไหมครับ คือผมขอเสนอประเด็นที่จะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอาจารย์ศรีราชาครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน คือในเรื่องนี้มีอยู่ประเด็นเดียวครับ ที่สั้น ๆ ง่าย ๆ นะครับ ก็คือบุคคลตามวรรคสองนี้ครับ ที่ ๑๐๗ นี้ครับ คือบุคคลที่ประชุมใหญ่ครับ ศาลฎีกาและที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองเลือกตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ใช่ผู้พิพากษา ตุลาการ หรือพนักงานอัยการ และต้องไม่เป็นกรรมการสรรหา ผู้ดำรงตำแหน่งตามองค์กฏตามรัฐธรรมนูญอื่นในขณะเดียวกัน คือกระผมเห็นว่าในส่วนนี้ครับ ตัวพนักงานอัยการนี้ก็จะไม่มีส่วน

๑๗๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๘๒/๒

เกี่ยวข้องกับบุคคลในวรรคหนึ่ง จึงไม่น่าหมายคลุมถึงพนักงานอัยการครับ คือน่าจะตัดออกได้ไหมครับ นี่ก็คือข้อที่ผมขอสงวน ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการตอบครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ เหตุที่ในวรรคสองนั้น กำหนดให้บุคคลที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากับที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองเลือก ต้องไม่ใช่ผู้พิพากษา ตุลาการ หรือพนักงานอัยการไปด้วยนั้น ก็มองเห็นว่าพนักงานอัยการนั้นเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกับผู้พิพากษา หรือตุลาการในสายงานเดียวกันนะครับ และเข้าใจว่าได้มีการพูดจากันว่าพนักงานอัยการนั้น ก็อาจจะเกี่ยวข้องในทางคดีที่เกี่ยวข้องในลักษณะนี้ และโดยเฉพาะในรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดให้เป็นองค์กรอิสระขึ้นมาแล้ว ก็เห็นว่าสิ่งที่ยกเว้นคือยกเว้นบุคคลที่กำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ สิ่งที่ท่านอาจารย์คมสันเสนอขึ้นมา ผมเข้าใจท่านนะครับ แต่ท่านต้องสงวนมานะครับ และถ้าบอกว่ามีปัญหา ผมดูแล้วปัญหามันก็เคยเกิดมา ที่ผ่านมาแล้วนะครับ การสรรหาปัญหาเขาก็หาทางออกกันได้ครับ ท่านวุฒิสภาครับ ท่านยกมือนี้ ท่านมีส่วนที่แปรญัตติอย่างไรครับ

นายวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ วุฒิสภาติ กัลยาณมิตร ครับ ท่านประธานครับ หรืออนิดเดียวครับ จริง ๆ บรรยากาศการประชุมตั้งแต่เข้ามาค่อนข้างดี ผมไม่อยากจะให้สีนามิมันกลับมาใหม่ ท่านประธานครับ นิดเดียว คือบางทีความเห็นของเพื่อนสมาชิกนี้ มันอาจจะมึอะไรที่ ๑. สามารถให้ความรู้หรือมันอาจจะมึจุดอะไรบางอย่างให้กรรมาธิการนี้ไปปรับอะไรบ้าง คือผมเคารพในการตัดสินใจของท่าน แต่เพียงแต่ว่าฟังสักนิดหนึ่ง ถ้าพูดไปแล้วท่านว่ามันไม่ใช่ มันไม่ตรงประเด็น ท่านค่อยตัดได้ไหมครับ คือบางทีเขายังไม่ทันไปไหนเลยท่านก็ไปตัดเขาแล้วนี่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ขอบพระคุณครับ ท่านวุฒิสภาติชอบคุณนะครับ สิ่งที่ผมเสนอนี้ครับ ผมตัด เพราะผม
 อยู่ในเกณฑ์ ผมจะใช้ข้อบังคับเป็นหลักนะครับ ถ้ามีเหตุผลนี้ผมยอม อย่างนี้ อย่างท่าน
 อาจารย์ศรีราชาพูดนี้ครับ ผมก็ยอม แต่ถ้าหากว่านอกหลักเกณฑ์นี้ครับ แล้วถ้าทุกคน
 เป็นอย่างนี้หมดทั้งสภานี้ ท่านพอใจผมไหมครับ ท่านก็ต้องว่าผม ถูกไหมครับ ใช่ไหมครับ
 ถ้าอยู่ในเกณฑ์นี้ครับ ผมดูแลความเหมาะสมนี้ครับ ผมจะไม่แบบเอาหัวชนฝาว่า
 จะต้องตัดท่านให้ได้ ไม่ใช่เลยนะครับ ขอให้เข้าใจไว้ด้วยนะครับ ท่านสุรัชย์ครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ผม สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย
 ครับ เรียนท่านกรรมาธิการยกกว้างผ่านท่านประธานสภา เมื่อกี้ท่านกรรมาธิการยกกว้าง
 ท่านประพันธ์ ขอภัยที่เอ่ยนาม ที่ได้กรุณาขึ้นมาชี้แจง ท่านยังไม่ได้ชี้แจงให้ผม
 ได้รับทราบถึงความเห็นของท่านเลยครับว่า ที่ผมขอแปรญัตติไว้ว่า ให้มีองค์กรเอกชน
 ซึ่งผมก็ได้เสนอไปว่า ไหน ๆ ท่านได้เป็นผู้ที่เพิ่มเติมข้อความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๗
 มาแล้วว่า บุคคลที่จะได้รับเลือกผ่านที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ดี ที่ประชุมใหญ่ของ
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุดก็ดี ท่านเริ่มมีแนวคิดแล้วครับว่า -----

จะวางกรอบบุคคล ๒ คนนี้ให้มีโอกาสที่จะเข้าสู่การเป็นกรรมการสรรหานั้นครับ โดยตัดคนที่พยายามมองว่า จะมีส่วนได้เสียกับการเลือกตั้งของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และตุลาการศาลปกครองสูงสุดออกถูกไหมครับ ท่านถึงได้ตีกรอบว่า ต้องมิใช่ผู้พิพากษา ตุลาการ หรือพนักงานอัยการ ที่นี้ผมเสนอว่า เอาตรงนี้มาเป็นกรอบใช้กับผู้แทนองค์กร เอกชนที่ผมเสนอเลยได้ไหมครับ ก็คือให้บุคคลที่จะเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาก็ดี ตุลาการศาลปกครองสูงสุดก็ดีนั้นครับ ท่านปรับถ้อยคำในวรรคสอง ของท่านว่า บุคคล ๒ คนนี้ ให้เป็นผู้แทนองค์กรเอกชน หรือมาจากภาคประชาชน ก็จะตอบคำถามที่ท่านประธานถามผมเองเมื่อกี้ว่า ผู้แทนองค์กรเอกชนจะมีที่มาอย่างไร นะครับ นี่คำตอบมันอยู่ตรงนี้ได้ ในวรรคสอง ที่นี้ขอความกรุณาท่านได้กรุณาชี้แจงว่า ตรงนี้ได้ ไม่ได้ ไม่ได้เพราะอะไร รวมถึงที่ผมแปรญัติไว้ว่า ให้มีผู้แทนองค์กรเอกชน มาร่วมเป็นกรรมการสรรหา ท่านไม่เห็นด้วยเพราะอะไร ท่านไม่ได้ตอบผม เมื่อกี้ท่านไม่ได้ ให้ข้อมูลผม ผมจะได้รับฟังเหตุผลคำชี้แจงของท่าน มาประกอบการพิจารณาตัดสินใจ ของผมอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าผู้แทนเอกชนเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาแล้ว จะมีความเสียหาย ใดๆต่อกระบวนการสรรหาวุฒิสมาชิกครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการครับ กระชั้น ๆ นะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ครับ ผม วิชา มหาคุณ ครับ จะพยายามตอบให้สั้นที่สุดก็คือ ที่เราปรับปรุงแก้ไขนั้นก็เพื่อ เปิดกว้างนะครับ ให้กับผู้แทนองค์กรเอกชนก็ได้ หรือว่าบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสม อย่างเช่นเมื่อสักครู่ที่ท่านสว่าง ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ เป็นนายกราชบัณฑิตยสถาน ก็ได้ครับ หรือบุคคลอื่น ๆ ที่เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยอย่างนี้นะครับ ก็ได้หมด ครับ เข้าได้หมด ถ้าเขียนไปล็อกไว้ นะครับ เฉพาะผู้แทนองค์กรภาคเอกชน ก็ทำให้การที่ เราจะคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกานี้ ก็จะถูกทำให้แคบลง ก็เป็นเหตุให้ไม่ได้ตัวบุคลากรที่มีความเหมาะสมนะครับ ผมก็เลยตอบเลยไปที่ท่าน อาจารย์เจิมศักดิ์ท่านถามด้วยว่า ที่ทำไม่ถึงมิใช่ผู้พิพากษานะครับ หรือท่านการุณทำไม ไม่นำผู้พิพากษาเข้ามาเป็นคณะกรรมการสรรหา เรื่องนี้ก็คงเป็นที่ทราบดีว่าทางศาลเอง

ไม่เห็นชอบด้วยนะครับ แล้วเราก็ไม่อยากจะฝืนใจศาลนะครับ ทำอะไรฝืนใจคนอื่นนี่มันไม่ค่อยดีเท่าไรนะครับ เราก็เห็นทางออกด้วยว่า ถ้าเพื่อคณะกรรมการชุดนี้ได้มาจากความหลากหลาย ก็จะเป็นเรื่องที่สามารถจะหาตัววุฒิสมาชิกได้มีคุณสมบัติได้ครบถ้วน แล้วก็หลากหลายกว่าที่จะได้มาโดยคัดเลือกจากกลุ่มของผู้พิพากษาเท่านั้นนะครับ ส่วนที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม พูดถึงบุคคลคนหนึ่งซึ่งเคยได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ผมขอเรียนว่า ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกานี้ไม่ได้เลือกบุคคลคนนั้นคนเดียวนะครับ เลือกหลากหลายครับ เลือกบุคคลท่านอื่นด้วย รวมทั้งเลือกท่านที่มาจากผู้พิพากษาด้วยนะครับ ปราบกฏว่าวุฒิสภาเองไม่เลือกครับ ไม่เลือกบุคคลที่มาจากศาล แต่เลือกบุคคลที่ท่านเอ่ยมานะครับว่าสมควรที่จะเป็น เพราะฉะนั้นท่านนั้นก็เลยได้เป็น กต. ครับ ก็เป็นอย่างนี้ละครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์ศรีราชาครับ ยังค้างอยู่หรือครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ศรีราชา เจริญพานิช ครับ คือในเรื่องของประเด็นตาม ๑๐๗ วรรคสองนะครับ ที่ท่านกรรมาธิการได้ตอบมานี้ะครับ ผมมีความเห็นต่างอยู่นะครับ ตรงที่ว่า ตัวตุลาการเองนะครับมีความประสงค์ที่จะไม่อยากเข้ามายุ่งเกี่ยวนะครับ และศาลปกครองก็อาจจะด้วยเช่นกัน แต่ทางอัยการนี้ะครับก็มีลักษณะ แม้ว่าจะเป็นอยู่ในกระบวนการยุติธรรมด้วยกันนะครับ แต่อัยการก็ไม่ได้มีบทบาทดังเช่นผู้พิพากษาในเรื่องของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง และกระผมเห็นว่าไม่สมควรที่จะไปตัดสิทธิของพนักงานอัยการ จึงกราบเรียนขอเรียนย้ำมาว่า ไม่น่าจะไปตัดสิทธิอัยการนะครับ และก็ถ้าเผื่อทางกรรมาธิการท่านไม่ยอมตัดนะครับ กระผมขอความกรุณาท่านประธานที่จะขอไหวตครับ เพื่อที่จะดูว่าจะเอาไว้หรือจะเอาออกครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดี่ยวโหวตแน่นอนครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ สสร. นะครับ ด้วยความรวดเร็วครับ ท่านประธานครับ ท่านดูทั้ง ๗ ชื่อ ๗ คน หรือยังท่าน ๗ ตำแหน่ง ทั้ง ๗ ตำแหน่งนี้ ท่านประธาน ๕ ตำแหน่งนี้นะครับ ถ้าโดยจริง ๆ แล้วที่ผ่านมานะ เอาประสบการณ์ที่ผ่านมานะ ทั้ง ๕ ที่ ๕ ตำแหน่งนี้นะครับ เชื่อก็คือไม่ได้เลย ประธาน ศาลรัฐธรรมนูญ ตอนนั้นก็ไม่แน่ใจ มีบางคนนะประธานศาลรัฐธรรมนูญในทีผ่านมา ๗ ต่อ ๘ จำได้ประธานชุดนั้นใหม่ ไม่อยากเอ่ยชื่อ ประธาน กกต. ไม่ใช่ชุดนี้นะ ท่าน กกต. อย่าได้เสียใจ ประธาน กกต. ที่ผ่านมานะท่าน ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ตอนนั้น ยังไม่มีประธาน ตอนนี้ก็ยังไม่มีการ ต่อไปจะมีประธานละ ก็อุ่นใจได้ที่ไหน ขึ้นเงินเดือนตัวเองนะ ประธาน ปปช. ก็เอาออกเป็นชุด ๆ เลย ทีละ ๘ เข้าคุก เข้าตาราง รอลงอาญา ประธาน คตง. จนกระทั่งถูกปลดออกให้ท่านผู้ว่าการรักษาการกรมการ คตง. ทั้งชุดเลยท่าน ๕ ทีนี้ผมไม่เชื่อก็คือ ผมเชื่อก็คือศาลฎีกากับเชื่อก็คือศาลปกครอง ก็เลย ท่านจะเอาอย่างนี้ไปอีกแหละ ท่านดูให้ดี ศาลปกครองท่านก็จะบอก โน่น ไปเอาใครก็ไม่รู้ จากไหนก็ได้ แล้วก็ไม่เป็นตุลาการ ไม่เป็นอัยการ ไม่เป็นอะไร จำไม่ได้แล้วนี่ ไม่เป็น ตุลาการ ไม่เป็นอัยการ ไม่เป็นอะไรอีกอันหนึ่งท่าน ผู้พิพากษาก็ตุลาการนั่นแหละได้ ของที่ผมเชื่อก็คือท่านกลับไม่เอา จะไปเอาอะไรมาอีกก็ไม่รู้ ของศาลฎีกาก็อีกเหมือนกัน อีกรอบเดิม ไม่เอาคนที่ผมเชื่อก็คือ คือที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เลือกผู้พิพากษาศาลฎีกามา ส่งตัวแทนมาสัก ๑ คน กลับไม่เอา โน่น ไปเอาอะไรอีกก็ไม่รู้ จากไหนก็ไม่รู้ ท่านเอ่ย ที่ท่านบอกว่า ที่ส่งมา กกต. พวกเรา ๑ คน แผลกปลอมนะ ก็แสดงว่าคนนั้นนี่วิ่งเต้นได้ กระทั่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอย่างนั้นหรือ จึงได้ส่งตัวมา มีหน้าซำยังมาวิ่งเต้นอยู่ใน สว. เราอีก จนกระทั่ง สว. เสียงข้างมากพวกท่านเสรีนะ เลือกเข้าไปเป็น กกต. จำกันได้อยู่ ใช่ไหมนั่นนะ มีแต่ของเสียของหายทั้งหมดเลย แต่ได้ของที่ผมเชื่อก็คือกลับจะไม่เอา ผมจึง ขอเถอะท่าน ขอเถอะท่าน อยากรู้ก็ตามที่ท่านบอกว่า ไม่อยากจะบังคับเชิญใจ ผู้พิพากษาท่าน ศาลฎีกาท่าน ท่านไม่อยากมาร่วม ไม่อยากมาทำ ต้องขอเถอะครับ ถ้าหากกรรมการสรรหาของท่านเป็นปรากฏอย่างแค่นี้ ด้วยเหตุที่ผมไม่เห็นด้วยทั้งหมด

แต่ผมไม่รู้จะทำอย่างไร จึงเอาสิ่งที่คุณจะเห็นด้วยบ้างมาผสม นั่นคือที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกา เลือกผู้พิพากษาศาลฎีกาเข้ามา ๑ ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด เลือกศาลปกครองสูงสุดมา ๑ พอให้ผมอุ่นใจว่า เอาละ ถ้า ๕ ท่าน ๕ คน ที่เป็นอยู่ตำแหน่งเบื้องต้นนี้ นะครับ ไม่น่าใจก็ยังมี ๒ ท่านนี้มาคอยเหนี่ยว คอยรั้ง คอยดึง คอยกระตุก ผมก็ยังคงพอเชื่อถือถือเป็นหลักประกันให้กับประชาชนได้ ขอเถอะครับ พรรคหนึ่งให้เป็นอย่างนี้ ถ้าตัดอย่างนี้แล้วเห็นด้วยกับของเดิมนี้ ผมอภิปรายแบบของเดิม ท่านเห็นด้วยกับของเดิม ตามกฎการแปรญัตติ ตามกฎการอภิปรายในรอบนี้ เมื่อตัดอันนั้นแล้ว พรรคสองก็ตัดออก เห็นใหม่ แค่นี้เอง ของผม นะครับ ขอไม่เยอะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ พรรคการเมืองจะตอบใหม่ครับ ไม่ตอบผมจะถามแล้วครับ ท่านไม่ตอบแล้ว นะครับ ถือว่ากรรมาธิการยื่นตามร่างกรรมาธิการ นะครับ เชิญครับ ท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อัครพร จารุจินดา ครับ ความในวรรคสองที่ท่านอาจารย์ศรีราชาได้กรุณาแปรไว้ นั้น ทางคณะกรรมาธิการได้หารือกันแล้ว เห็นชอบด้วยที่จะตัด พนักงานอัยการ ออกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตัดคำ พนักงานอัยการ ออก แล้ว หรือ นี่เอาไว้ตรงไหนครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ต้องมีใช้ผู้พิพากษา หรือตุลาการ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
หรือ ย้ายมาหน้าคำว่า ตุลาการ นะครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อย่างนั้นผมจะถามแล้ว นะครับ ท่านสมาชิกท่านใหม่ครับ ทางกรรมาธิการขอตัดคำว่า พนักงานอัยการ ออก นะครับ แล้วย้ายคำว่า หรือ มาอยู่หน้าคำว่า ตุลาการ นะครับ ในวรรคที่ ๒ นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ผมคิดว่าถ้าท่านจะขอมตินี้ ควรจะขอมติเสียก่อนว่าร่างเดิมกับร่างที่ท่าน

๑๓๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เกศราภรณ์ ๘๔/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวผมจะถาม อาจารย์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เพราะเห็นเหมือนถาม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าผมถามผิดแล้วอาจารย์ค่อยแย้งดีกว่าไหมครับ

- ๘๕/๑

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เปล่า ๆ ถ้าท่านกดกริ่งแล้ว แล้วผมไปขวางนี่ มันดูไม่ดี เพราะว่าท่านถามว่าตามทันไหม หมายความว่าท่านกำลังจะเทียบว่าที่อาจารย์ศรีราชาตัดจะเห็นด้วยอย่างไร ผมเกรงว่าอย่างนั้นนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านเกรงไปเองนะครับ ให้ผมเป็นคนดำเนินการนะครับ ท่านสมาชิกดูเอกสารแล้ว ถ้าไม่เข้าใจก็ต้องยกมือบอกก่อนนะครับ ท่านสมาชิกครับในสวนมาตรา ๑๐๗ นี่นะครับ กรรมการแก้ไข นี่ถามถึงแก้ไขทั้งหมด ทั้งมาตรานี้ครับ มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับถ้อยคำตามร่างเดิมทั้งหมดนะครับ ยังไม่รวมของท่านการุณนะครับ ทั้งหมด มีท่านใดติดใจร่างเดิมทั้งหมดไหมครับ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมครับ ที่คุณการุณได้อภิปรายแล้ว ผมไม่ต้องพูดซ้ำ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวผมจะถามไฉนครับ นี่ทั้งหมดนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านถามว่า ใครเห็นด้วยกับร่างเดิมใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ทั้งหมดครับ แล้วก็ยกเว้นของท่านการุณไว้แล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ของคุณการุณมีเห็นด้วยอยู่สองสามจุด แล้วก็ขอตัด สองสามจุด

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวผมจะถามไฉนครับ ท่านไม่ให้ผมถามก่อนละครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ตกลงท่านไม่ถามที่ละวรรคหรือครับ ถ้าอย่างนั้น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมถามทั้งหมดก่อนนะครับ แล้วเดี๋ยวผมค่อยไล่ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านถามทั้งหมด แล้วถ้าเราไม่เห็นด้วยกับร่างเดิมหมด มันก็ไปแล้วสิครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ยังครับ ยังไม่ไป ผมยกเว้นของท่านการุณไว้แล้วครับ ท่านไม่ได้ฟังหรือครับ เพราะว่าตอนนี้ของร่างเดิมมีคนอภิปรายเฉพาะของท่านการุณอย่างเดียว ของคนอื่นไม่มีใครอภิปรายกลับไปร่างเดิมเลยนะครับ ของท่านการุณนั้นมีทั้งเห็นชอบในถ้อยคำเดิมบางข้อ แล้วก็ไม่เห็นด้วยบางวรรค ก็มีของท่านการุณอย่างเดียว เดียวผมก็ถามของท่านการุณรอบทั้งหมดนะครับ เพราะตอนนี้มีของท่านการุณคนเดียว ไม่มีของคนอื่นเลยครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมนั่งอยู่ตรงนี้นี่หลายคนเห็นด้วยกับท่านการุณบางส่วน ไม่เห็นด้วยบางส่วน แต่ว่าเขาไม่ยอมอภิปราย เพราะเห็นคุณการุณอภิปรายดีแล้ว ก็จะประหยัดเวลาให้ เพราะฉะนั้นเขาก็เลยไม่พูดออกมา แล้วท่านรู้ได้อย่างไรว่า เขาเห็นด้วยกับคุณการุณ มีคุณการุณคนเดียว พวกผมยังพูดกันอยู่เลยว่าคุณการุณมีเหตุผล แต่ว่าไม่อยากจะใช้เวลา นั่นคือปัญหาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมจะชี้แจงนะครับ ถ้าท่านการุณนี้ะครับเห็นด้วยก็คือ ส่วนของท่านการุณ ถ้าท่านสมาชิกท่านอื่นจะเห็นอย่างไร ก็ต้องพูดครับ จะได้เป็นญาติที่ถามได้ ท่านจะเก็บไว้ในใจนี้ะครับ แล้วบอกให้ผมโหวตที่ละวรรคมันเป็นไปได้ นอกจากท่านจะยกขึ้นมาว่าท่านเห็นด้วยตรงไหน ผมก็จะได้ถามให้้ะครับ มีของท่านการุณญาติเดียวะครับที่นำเสนอไว้้ะครับ ผมถามตั้งแต่แรกนะครับว่า ในมาตรา ๑๐๗ มีสมาชิกท่านใดที่เห็นตามถ้อยคำ เดิมตามร่างเดิมทั้งหมด มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เมื่อไม่มีนี้ะครับ ก็มีของท่านการุณที่เห็นด้วยตามร่างเดิมนี้ะครับ ในวรรคที่ ๑ โดยเอาข้อความเดิมที่ถูกตัดออกไปนั้นกลับมา พร้อมกับท่านการุณนั้นไม่เห็นด้วยตามวรรคสองที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นมานะครับ แล้วส่วนอื่น ๆ ท่านการุณก็เห็นด้วยตามกรรมาธิการ ถูกไหมครับท่านการุณครับ เชิญทบทวนครับ ของท่านครับ

๑๘๒

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รัศมี ๘๕/๓

นายการุณ ไสงาม : ขออย่างนี้ท่านประธานครับ ตามวรรคหนึ่งนั้น ผมไม่เห็นด้วยเฉพาะในส่วนกรรมการ ดีไหมครับท่านประธานถามอย่างนี้ ในส่วนเฉพาะ กรรมการ เห็นด้วยตามร่างเดิมเฉพาะในส่วนของกรรมการ แต่พอวรรคหนึ่งเหมือนกัน ในส่วนที่แก้จาก แก้อิสวัน เป็น สามสิบวัน อันนี้เห็นด้วย แล้วในส่วนสุดท้ายที่บอกว่า ให้กรรมการสรรหาไปให้กรรมการการเลือกตั้ง เพื่อประกาศรับรองผล อันนี้ ผมเห็นด้วย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ครับ เพียงแต่ว่าวรรคหนึ่งของท่านนี้จะไปโยงกับวรรคสอง ถูกไหมครับ เพราะวรรคหนึ่งนี้ ท่านเอาถ้อยคำของท่านกลับคืนมาตามที่ท่านต้องการ แต่ท่านขอให้ท่านตัดวรรคสอง เพื่อจะสอดคล้องกัน ถูกต้องนะครับ ถ้าอย่างนั้นผมถามของท่านการุณก่อนนะครับ ท่านสมาชิกมีท่านใดไม่เข้าใจที่ท่านการุณได้นำเสนอไหมครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามเฉพาะวรรคหนึ่งกับวรรคสองก่อนนะครับ เพราะเกี่ยวเนื่องเกี่ยวพันกันนะครับ ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการนะครับ ที่ตัดและเติมถ้อยคำทั้งหมดนี้ นะครับ กับเพิ่มวรรคสองขึ้นมา ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับท่านการุณในวรรคหนึ่งกับวรรคสอง ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ลงคะแนน มีไหมครับ ลงคะแนนครบถ้วนแล้วครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๑๙ ไม่เห็นด้วย ๓๕ งดออกเสียง ๓ นะครับ ก็แก้ไขตามที่ท่านการุณเสนอครับ

ส่วนในวรรคที่ ๓ นะครับ ที่กรรมการตัดออกนะครับ แล้วมีการเพิ่มวรรคที่ ๔ ที่ ๕ แล้วมีการตัดวรรคสุดท้ายออกนะครับ ท่านการุณว่าอย่างไรนะครับ

นายการุณ ไสงาม : เป็นไปตามของคณะกรรมการยกกว้างครับ ส่วนที่ตัดออกก็เห็นด้วย ส่วนที่เพิ่มเติมก็เห็นด้วย ครับ ครบถ้วนแล้วที่นี้ครับ จบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ส่วนของท่านสุรชัยนี้ยังตั้งใจให้มีการลงคะแนนใหม่ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ตัดใจครับท่านประธาน เพราะของผมเสนอโครงสร้างของคณะกรรมการสรรหาให้มีภาคประชาชนเข้ามาร่วมด้วย ซึ่งไม่ตรงกับของท่านการุณนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นผมจะถามนะครับ เพราะท่านการุณ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมการครับ ขออนุญาตกราบเรียนถามนิดหนึ่งว่า ถ้าเติมเพียงแค่ว่า ภาคประชาชน หรือภาคเอกชน นั้นมันอาจจะต้องมีขยายต่อไปว่ามาจากที่ไหน ซึ่งตรงนี้ยังไม่มีถ้อยคำที่จะรับกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือถ้ากรรมการเขาเพิ่มคำว่า องค์กรเอกชน เข้าไปนี่นะครับ ท่านพอใจไหมครับ ส่วนองค์กรเอกชนจะมาอย่างไร เดี่ยวกรรมการจะไปเขียนเพิ่ม เขียนเพิ่มใหม่ครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมการ) : ที่กราบเรียนถามคือ ที่ท่านสุรชัยเสนอเพียงคำว่า ผู้แทนองค์กรเอกชน แล้วไม่มีรายละเอียดนั้นนะ มันจะมีปัญหาถ้าใส่คำลงไปครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : นั่นสิ ผมถึงได้ถามไง ท่านจะยื่นของท่านหรือท่านจะ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมการ) : เลยต้องขออนุญาตยื่นนะครับ ไม่อย่างนั้นมันจะเป็นปัญหา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 อย่างนั้นท่านยื่น ผมถามนะครับ ร่างดังกล่าวนี้เป็นร่างของกรรมาธิการที่ถูกแก้ไข
 โดยญาติของท่านการุณแล้วนะครับ ถูกต้องไหมครับ เป็นของท่านการุณแก้ไขเข้ามาแทน
 ส่วนหนึ่งของกรรมาธิการนะครับ ผมจะใช้คำถามว่า เป็นร่างของกรรมาธิการได้ไหมครับ
 ที่ถูกแก้ไขโดยท่านการุณ เอ้า เพิ่มให้ชัดขึ้น แล้วจะไปเทียบกับท่านสุรชัยแล้ว เพราะท่าน
 สุรชัยก็ไม่ตรงกับท่าน

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน ผมว่าผมชนะหมดแล้วนะนี่ ถ้าตาม
 คำถามของท่านลำดับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ยังครับ ของท่านสุรชัยเขายังติดอยู่ครับ

นายการุณ ไสงาม : ที่จริงของท่านสุรชัยเอามาเพิ่มต่ออีก ใส่มเพิ่มต่อ
 เข้าไปเถอะ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านยอมให้ผมใส่มเพิ่มเติมของท่านใหม่ละ
 ถ้าท่านยอมผมก็ไม่มีปัญหา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านไม่มีสิทธิครับ ท่านไม่มีสิทธิให้ใครเพิ่ม

นายการุณ ไสงาม : คือถ้าเห็นด้วยกันนะครับว่า ของท่านสุรชัยเป็นส่วน
 องค์ประกอบที่เพิ่มขึ้นแล้วดีนะครับ ก็ขอเพิ่มเข้ามา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 อยู่ที่กรรมาธิการนะครับ กรรมาธิการเขายื่นครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
 มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ผมจะถามท่านสมาชิกนะครับว่า หากท่านเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการที่ท่านการุณ
 แก้ไขไปแล้วนะครับ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับที่ท่านสุรชัยเสนอ ให้กด ไม่เห็นด้วย
 เชิญลงคะแนนครับ

๑๘๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

บุศยรินทร์ ๘๖/๓

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดยังไม่ลงคะแนนมีไหมครับ ลงคะแนนครบถ้วนแล้ว ปิดการลงคะแนน
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๓๘ ไม่เห็นด้วย ๑๖งดออกเสียง ๔ นะครับ
เป็นไปตามกรรมวิธีการของท่านการุณนะครับ

- ๘๗/๑

มีท่านใดอื่นมีค้างอีกไหมครับ มาตรา ๑๐๗ ไม่มีนะครับ เชิญท่าน
เลขาธิการต่อครับ

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๐๘ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ตั้งใจ ผ่านครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ เดี่ยว โทษ ๆ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์มีอะไรครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอความกรุณากรรมวิธีการอธิบาย
ก่อนได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ได้ครับ เชิญท่านกรรมวิธีการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมวิธีการครับ มาตรา ๑๐๘ นั้นเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับ
วิธีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภานะครับ โดยกำหนดให้คณะกรรมการสรรหานั้นจะต้องไป
สรรหาบุคคลที่มีการได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรต่าง ๆ ซึ่งแยกตามภาคต่าง ๆ
ภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ รวมทั้งภาคอื่นที่จะเป็นประโยชน์
รายละเอียดขององค์กรตามภาคต่าง ๆ นั้นจะไปอยู่ในวรรคท้ายก็คือ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข
นั้นจะเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ตรงนั้นจะกำหนดรายละเอียด
ในรายละเอียดต่อไปนะครับ ทีนี้เมื่อองค์กรต่าง ๆ เขาเสนอชื่อขึ้นมาแล้ว ในการสรรหา
ของตัวคณะกรรมการนั้นได้กำหนดเกณฑ์ เกณฑ์กว้าง ๆ ที่กรรมการสรรหาจะต้องยึด

ก็คือ ประกอบด้วย ๑. ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่จะปฏิบัติงานในฐานะเป็นวุฒิสภาได้ อันที่ ๒ ก็คือ บุคคลที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาให้คำนึงถึงความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ไม่ใช่ไปคัดเลือกแต่บุคคลในด้านใดด้านหนึ่ง แต่ต้องกระจายกันไปนะครับ อันที่ ๓ คือโอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ ไม่เลือกปฏิบัติระหว่างชายกับหญิง จะต้องเลือกเข้ามาในสัดส่วนที่พอเหมาะครับ และประการที่ ๕ ก็คือ สัดส่วนของบุคคลตามภาคที่กล่าวถึง คือ ภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์หรือสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ไม่หนักไปทางด้านภาคใดภาคส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะ รวมทั้งประการสุดท้ายก็คือ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมนั้นจะต้องคำนึงด้วยว่า จะต้องพิจารณาในการคัดเลือกเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภา นั่นคือกรอบในการสรรหากว้าง ๆ รายละเอียดก็จะไปอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งและการได้มาซึ่งวุฒิสภาต่อไปครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ผ่านครับ เชิญท่านเลขาครับ

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๐๙ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอัครพรครับ อธิบายเลยครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ มาตรา ๑๐๙ นี้เป็นเพียงแค่บทบัญญัติที่กำหนดวิธีปฏิบัติงานนะครับว่า รายชื่อต่าง ๆ ที่จะเสนอเข้ามาสู่คณะกรรมการสรรหา

๑๘๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รสรินทร์ ๘๗/๓

นั่น คณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องเป็นผู้มีหน้าที่เป็นคนรับรายชื่อที่องค์กรเสนอขึ้นมา การตรวจสอบคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม รวมทั้งสืบประวัติหรือความประพฤตินั้น แล้วนำเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสรรหา เป็นการกำหนดวิธีปฏิบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้งเท่านั้นล่ะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๐๙ นี้มันเป็นลักษณะการปฏิบัติภาคปฏิบัติเท่านั้น ซึ่งถ้ามาดู ๑๐๘ แล้วนี่นะครับ รายละเอียดต่าง ๆ ให้ไปอยู่ที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว ถ้าเป็นอย่างนี้ เป็นไปได้ไหมครับ มาตรา ๑๐๙ นี้ตัดออกทั้งมาตราเลย เพราะทุกอย่างมันจะไปอยู่ในขั้นตอน กระบวนการ วิธีการปฏิบัติ รายละเอียดต่าง ๆ วิธีการประกาศ วิธีการรับสมัคร คุณสมบัติเป็นอย่างไร อะไรต่าง ๆ มันไปอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยเรื่องเลือกตั้ง สรรหา สส. สว. อยู่แล้วครับ และมาเขียนเพียงแค่นี้ก็ไม่ทำให้เกิดอะไรขึ้นในการที่เอาไปปฏิบัติได้ สุดท้ายรายละเอียดการปฏิบัติมันจะไปอยู่ที่กฎหมายลูกที่ว่า และกฎหมายลูกยังไม่พอ มันจะต้องไปมีระเบียบบางอย่างที่ประกอบกฎหมายลูก เพื่อใช้ในการประกาศรับสมัคร แล้วก็อาจจะมีข้อบังคับบางอย่างที่อยู่ใน กกต. ที่จะต้องออกคำสั่ง หรือออกสั่งการ อะไรต่าง ๆ มันเป็นรายละเอียดที่ต้องเขียนเยอะครับ แล้วมาเขียนมาตรา ๑๐๙ เพียงเท่านี้ มันใช้ประกอบในการปฏิบัติอะไรไม่ได้เลย เขียนไว้ให้รุงรังเฉย ๆ ตัดออกทั้งมาตราเลยจะเป็นประโยชน์มากกว่าครับ ไปเขียนโนโน้นเลยครับ เอาละเอียดยกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านใดครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คณะกรรมาธิการเห็นชอบด้วยตามที่
ท่านอาจารย์การุณเสนอนะครับ กราบขอบพระคุณครับ เพราะว่ามันเป็นเพียง
รายละเอียด และคงจะต้องอย่างที่ว่าว่ามันก็คงจะมีรายละเอียดเพิ่มเติม ก็คงจะขอเป็น
บันทึกไว้เพื่อประกอบในการจัดทำกฎหมายลูกต่อไปครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๑๐๙ นี้คงเชื่อมโยงกับมาตรา ๑๐๘ ที่มีการแก้ไขไปแล้วนะครับ มีสมาชิกเสนอให้
ตัดออกทั้งมาตรา กรรมาธิการเห็นด้วย สมาชิกท่านอื่นมีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เห็นด้วยทั้งสภานะครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๑๐ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการครับ เชิญอธิบายด้วยครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ บทบัญญัติมาตรา ๑๑๐ นั้นเป็น
บทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติกับลักษณะต้องห้ามสำหรับบุคคลที่จะเข้ารับเลือกตั้งหรือ
ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภาครับ ส่วนหนึ่งนั้นก็เป็นที่ไปตามคุณสมบัติที่กำหนด
ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ส่วนที่แตกต่างกันก็คือ การกำหนดใน (๔) ซึ่งกำหนดถึงถิ่นที่อยู่
สำหรับสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งมาจากแต่ละจังหวัดนั้น ได้กำหนด
ระยะเวลาให้ยาวนานขึ้นว่า เพื่อให้เป็นบุคคลที่ผูกพันกันในห้องที่จริง ๆ นะครับ

คือใช้ระยะ ๕ ปี แล้วก็เพิ่มในเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติที่เข้มข้น คือต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง ซึ่งเวลาที่ยื่นการสมัคร กกต. ก็จะต้องตรวจสอบคุณสมบัติหรือความประพฤติในแง่ที่ว่า มีความเป็นกลางทางการเมือง บุคคลนี้ไม่ได้มีการฝากใฝ่ในพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง รวมทั้งการที่ไม่มีความเกี่ยวพันในทางเครือญาติก็คือ บุพการี คู่สมรสและบุตร กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ทั้งนี้ที่เพิ่มขึ้นมานั้นก็เพื่อจะให้บุคคลที่เป็นวุฒิสภานั่น เป็นบุคคลที่ค่อนข้างจะเป็นกลางทางการเมืองอย่างแท้จริง รวมทั้ง (๘) ก็ระบุ คือจะเป็นข้อห้ามเพื่อเป็นหลักประกันว่า บุคคลนั้นน่าจะห่างไกลจากทางการเมืองอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลที่จะได้รับการคัดเลือกมานั้น น่าจะเป็นบุคคลซึ่งไม่เกี่ยวพันทางการเมือง เพื่อแก้ปัญหาในสิ่งที่เคยมีมาในอดีตครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านวุฒิสภาครับ

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วุฒิสภา กัลยาณมิตร ครับ ผมเป็นผู้หนึ่งที่สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๑๑๐ ไว้ นะครับ ท่านครับ คือประเด็นอื่นเห็นแล้วว่า กรรมาธิการได้แก้ไขให้ผมไปเกือบหมด แต่ว่า สิ่งที่ผมติดใจมีอยู่ประเด็นในข้อ ๔ (ข) เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทน คือคุณสมบัตินะครับ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งต้องมีลักษณะอย่างใด อย่างหนึ่ง ในกรณีที่ว่า เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง ตรงนี้ผมขอให้ ตัดออกเลยได้ไหมครับ เพราะว่าจริง ๆ อย่างอื่นมันก็ครอบคลุมไว้หมดแล้ว ไม่ว่าจะ ๑. ในเรื่องของต้องเป็นบุคคลที่เกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง เคยศึกษาอยู่ใน สถานศึกษานะครับ แล้วก็ความเกี่ยวพันกับผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อย่างนี้ ผมว่ามันค่อนข้างครอบคลุม ตรงนี้มันจะยุ่งไหมครับ ผมก็เลยเสนอให้ตัดตรงนี้ออกได้ไหมครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวฟังท่านวิทยา คชเชื่อน ก่อนครับ เชิญครับท่านวิทยากรครับ

๑๕๑

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมลมาศ ๘๘/๓

นายวิทยา คชเชื่อน : ท่านประธานที่เคารพครับ อ่านดูมาตรานี้
มันดูเหมือนจะ ผมเห็นว่ามันควรจะไปตามมาตรา ๑๐๘ ๑๐๙ นะครับ ขอฝากพิจารณา
ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการครับ ข้อ ข นี่นะครับ ที่บอกต้องมีลักษณะเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาหรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดที่มี
การเลือกตั้ง อย่างนั้นชาวบ้านทั่วไปอื่น ๆ เขาสมัครไม่ได้เลยหรือครับ ช่วยอธิบายหน่อย
ครับ

- ๘๙/๑

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ คือใน (๔) นี้ก็คือ เป็นคุณสมบัติสำหรับบุคคลที่จะเป็นหลักประกันว่าเป็นบุคคลที่เคยอยู่ในท้องที่ถึงจะลงเลือกได้ นะครับ เพราะฉะนั้น การที่กำหนดไว้ในข้อ ก ข้อ ข ข้อ ค ง จ นั้นก็คืออย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าเข้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วก็จะมิสิทธิ เช่นในข้อ ก ถ้ามีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านมา ๕ ปี จนถึงวันเลือกตั้งแล้ว บุคคลนั้นก็ลงสมัครได้ ส่วนข้อ ข ที่มีการพูดกันนั้น เรื่องเคยเป็นสมาชิกสภา ไม่ว่าจะสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นที่มีไว้ก็เพราะว่า บุคคลเหล่านั้นก็จะเป็นบุคคลที่เคยต้องอยู่ในพื้นที่นั้นมาแล้ว แล้วเคยเป็นสมาชิกอยู่แล้ว นะครับ คือถ้าเป็นสมาชิกอยู่ ก็เป็นเหตุหนึ่งที่สามารถที่ลงสมัครรับเลือกตั้งได้ หรือเคยเป็นนะครับ แต่ว่าคงสุดแล้วแต่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ คงไม่เป็นไร嘛ครับ ท่านวุฒิสภาครับ ทำให้คุณมีคุณสมบัติมากขึ้น เพราะเขาเคยลงท้องถิ่นอยู่นะครับ เชิญท่านวุฒิสภาครับ

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ ตรงนี้มันจะกระทบไปถึงบทเฉพาะกาลด้วย ตามมาตรา ๒๘๗ อันนี้รอให้ถึงตรงนั้นแล้วค่อยพูดใช้ไหมครับ หรือน่าจะนั่นไปได้เลย คือผมเอง คือจริง ๆ นี่นะครับ ในเรื่องของการเปิดโอกาสนี่นะครับ ไม่ว่าจะตั้งแต่ ข้อ ก ข้อ ค ข้อ ง ข้อ จ นี่นะครับ แล้วก็ ๔/๑ ๔/๒ อะไรพวกนี้ มันก็เปิดกว้างอยู่แล้วครับ ซึ่งผมยังมองไม่เห็นถึงความจำเป็นที่ว่า ทำไมจะต้องไประบุในเงื่อนไขของคำว่าเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือคนที่เขาเคยเป็นนะเขาก็สมัครได้อีก ว่าอย่างนั้นเถอะ ถ้าเคยเป็น สว. แล้ว เคยเป็น สส. แล้ว เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นแล้ว ตรงกันใหม่ครับ เข้าใจตรงกันหรือเปล่าไม่แน่ใจก็คือเคยเป็นในท้องที่นั้นอยู่แล้วก็สมัครได้อีก หมายความว่าอย่างนั้น

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ นี่มันก็เป็นเรื่องของเหมือนกับเอาการเมืองเข้ามาเกี่ยวเลยสิครับตรงนี้ ถ้าเคยอย่างนั้นนะครับ คือจริง ๆ อย่างที่

ผมบอกนะครับ ถ้ามว่า คุณสมบัติที่เปิดไว้ทั้งหมดนี้มันก็ลงได้อยู่แล้ว ถ้าคนที่อยู่ในพื้นที่ขนาดนั้นนะครับ เพราะระบุในเรื่องของระยะเวลา เรื่องการศึกษา ต้องเป็นคนที่เกิดในพื้นที่ตรงนั้นด้วย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมการครับ ท่านวุฒิสภาติพูดมีเหตุผลนะครับ เดี่ยวจะกลายเป็นว่า สส. เพิ่งออกมาใหม่ ๆ บั๊บนะครับ เข้าเงื่อนไขนี้เลยนะครับ เชิญท่านกรรมการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา ครับ คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วก็เห็นชอบด้วยให้ตัด (ข) เพราะว่าใช้คุณสมบัติข้ออื่นได้อยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นใน (๔) ข้อ ข ขออนุญาตตัดออกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : แล้วลำดับข้อ ท่านไปลำดับเอาใหม่ นะครับ มีท่านใดตั้งใจส่วนอื่นอีกไหมครับ ท่านเสวตครับ เชิญครับ

นายเสวต ทินกุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เสวต ทินกุล นะครับ ผมตั้งใจใน (๒) ครับ ผู้มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ ในถึงวันรับสมัครรับเลือกตั้งครับ เนื่องจากว่าผมเห็นว่าน่าจะมีอายุมากกว่านี้นะครับ เหตุผลก็เพราะว่า สภา สว. นี้เป็นสภาพิเศษ สภาถ่วงถ่วง สภาแนะนำ ตรวจสอบ และประทับประคอง นะครับ ผมก็เป็นคนค่อนข้างจะหัวโบราณหน่อย ที่ผู้ใหญ่ได้สอนผมว่า ตอนสมัยผมเด็ก ๆ นี้ ผมกินข้าวไม่เท่ากับผู้เฒ่ากินเกลือ เพราะฉะนั้นเราจะสังเกตได้ว่า วุฒิสภา วุฒิสภา แปลว่า ความเจริญนะครับ สภาที่มีความเจริญ เพราะฉะนั้นหมายถึง สภาผู้เฒ่า ครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คุณเสวตครับ ประธานโทษ

นายเสวต ทินกุล : อภิปรายเหตุผลครับ ในเรื่องนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวท่านฟังผมนิดหนึ่ง ผมไม่ขัดข้องนะครับ ท่านพูดเยอะ ๆ เยอะเท่าไรก็ได้ แต่ขอให้อยู่ในเงื่อนไขว่า ใน (๒) นี่นะครับ กรรมาธิการเขาแก้ไข แต่ส่วนที่แก้ไขนะครับ แก้ไขในข้อความว่า รับเลือกตั้ง แล้ว (๒) นี่ท่านมีสงวนคำแปรญัตติอะไรไว้หรือเปล่า

นายเศวต ทินกุล : ก็เขาแก้ไขใน (๒) นี้ครับ ผมก็ไหลตามน้ำสิครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อย่างนั้นขออนุญาตเถอะครับ มันไม่มีสิ่งที่จะต้องพิจารณา ถ้าจะพิจารณาก็ถ้อยคำที่เขาเพิ่มเข้ามาว่า รับเลือกตั้ง นี้ครับ ท่านเห็นด้วยไหม

นายเศวต ทินกุล : ก็ถ้าพูดอย่างนั้นผมก็ไหลตามน้ำว่า ไม่เห็นด้วย ก็นับถึงวันที่รับเลือกตั้งไปแล้วอีก ๑๐ ปีครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านเศวตครับ ท่านก็กรุณาสมาตลอดนะครับ ขอบพระคุณนะครับท่านครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ มี ๒ ประเด็นนะครับ คือข้อ ๘ ท่านจะให้ข้ามไปข้อ ๘ เลยไหมครับ หรือจะให้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ได้ ๆ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือข้อ ๘ เป็นข้อที่ท่านกำลังจะบอกว่า บุคคลที่ได้สมัครรับเลือกตั้งนั้นนะครับ จะต้องไม่เป็นรัฐมนตรีนะครับ ขณะนั้นไม่เป็นรัฐมนตรี หมายความว่าอย่างนี้ใช่ไหมครับ ขณะนั้นไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างนั้นหรือเปล่าครับ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ คำว่ารัฐมนตรีนี่พอเข้าใจได้ว่าวันที่สมัครไม่เป็นรัฐมนตรี เพราะว่าเป็นนักการเมือง พอเข้าใจได้ แต่ทำไมท่านไปใส่คำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เพราะผู้ดำรงตำแหน่งองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนี้มันเป็นผู้อิสระ ไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองอยู่แล้ว คำถามคือ อันนี้ใส่ไปทำไม ขอทราบความเห็นก่อนจะได้ช่วยกันวินิจฉัยนะครับ แล้วคำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็กว้างหมดเลย เพราะว่าเราเคยตีความกันไว้เป็นบรรทัดฐานแล้วว่าทุกตำแหน่ง ใช่ไหมครับ ทำไมต้องใส่ตรงนี้ครับ ขอถามตรงนี้ก่อนนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการ เดี่ยว ๆ ฟัง จะตอบเลยหรือว่าจะฟังข้างล่างก่อนครับ ฟังข้างล่างก่อนนะครับ แล้วท่านจดไว้ก่อนนะครับ ท่านสมเกียรติ รอดเจริญ ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ถ้าอย่างนั้นขอต่ออีกข้อไปเลยได้ไหมครับ ในเมื่อท่านยังคิดอยู่นะครับ ไหน ๆ ที่เดียวขึ้นมาแล้วก็ถามไปเลยแล้วกันนะครับที่ท่านไปตัดเมื่อนี้ตัดข้อ ข ที่บอกว่า เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา อันนี้เป็นคุณสมบัติว่า เคยเป็น ท่านให้ แล้วท่านไปตัดออก แต่ความจริง (๖)

ท่านไปล็อกไว้แล้วไม่ใช่หรือครับว่า จะไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็พ้นมาแล้ว ต้องเกิน ๑ ปี คือ ไม่เกิน ๑ ปีไม่ได้ จริง ๆ ท่านก็ล็อกไว้เรียบร้อยแล้ว ความจริงใส่ก็จะเป็น การเอื้ออำนวยให้บุคคลที่เคยเป็น สส. หรือ สว. ในอดีต แล้วก็จะมาสมัครนี้ ต้องเกิน ๑ ปี (๖) ท่านล็อกไว้แล้ว ท่านไม่น่าจะไปเอาออกนะ ช่วย ๆ คิดกลับไปใหม่เถอะครับ เพราะ (๖) ผมดูอยู่ แล้วก็ช่วยดูว่า (๘) ที่ผมพูดเมื่อก็นี้ด้วยนะครับ องค์กฤษฎะนี้ ผมว่าท่านไม่ควรไปใส่ ท่านไปห้ามทำไม่ว่า ไม่เป็นองค์กฤษฎะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์อธิบายไว้แล้วครับ ไม่เป็นไรครับ รายละเอียดมันเยอะ ท่านจด ๆ ไว้ก่อน
ท่านสมเกียรติ รอดเจริญ ครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ครับขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ท่านถามว่า มีใครตั้งใจในมาตรา ๑๑๐ นี้อยู่อีกไหม (ข) นี้ครับ บังเอิญพอดีครับ ผมกำลังจะถามว่า สมาชิกวุฒิสภาปี ๒๕๔๓ มีสิทธิสมัคร ใหม่ครับ อันนั้นะครับ สมาชิกวุฒิสภา รุ่นที่เลือกตั้งไปปี ๒๕๔๓ มีสิทธิสมัครใหม่ครับ ข้อ ข นะครับ แล้วก็บังเอิญเกี่ยวกับวุฒิสภา ประธานโทษครับ เกี่ยวกับเรื่องอายุ ต่อเนื่องที่คุณเสวตได้สอบถาม ที่จริงท่านบอกว่า มันเกี่ยวกับเรื่องรับเลือกตั้ง ที่กรรมการร่างได้แปรไว้ตรงนี้ น่าจะพูดเรื่องนี้ บังเอิญมันเป็นเรื่องต่อเนื่องที่ผมใช้ สิทธิในกรณีของท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ได้แปรไว้ มาตรา ๑๑๐ ใน (๘) เกี่ยวกับ คุณสมบัติอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ประกอบรัฐธรรมนูญ ผมจึงขอลถามว่า เมื่อมีอายุ ต่ำกว่าแล้วนะครับ กำหนดแล้ว ทำไมไม่กำหนดอายุสูงไว้ด้วย อย่างเช่น ไม่เกิน ๗๐ปี ๗๕ ปี ๘๐ ปีอะไรอย่างนี้เป็นต้น จะกำหนดได้ใหม่ครับตรงนี้ ถ้าเพื่อกำหนดไว้ได้ มันก็จะเป็นสิ่งที่น่าจะสมบูรณขึ้น เพราะว่าผมมองว่าถ้าเพื่อกเกินกว่าเจ็ดสิบแล้วนี้ ค่อนข้างที่จะขออนุญาตกลับไปเลี้ยงหลานดีกว่าครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอย่าพูดอย่างนั้นนะครับ สะเทือนหลายท่านนะครับ อายุนี้ว่าไม่ได้ นะครับ หนุ่ม ๆ
ไปก่อนก็เยอะแล้วครับ ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ ผมได้ขอแปรญัตติมาตรานี้ไว้สามอนุะครับ ก็คือใน (๕) (๖) และ
(๘) (๙) ผมขอแปรเรื่องระยะเวลาของคุณสมบัติต้องห้าม สำหรับผู้ที่จะมาเป็น สว. คือ
ต้องไม่ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง ขอแปรจาก ๒ ปี เป็น ๕ ปี ท่านยกร่าง ท่านแก้ไข
ตามผมแล้วนะครับ เป็นว่า (๕) ผมไม่ติดใจนะครับ มา (๖) เรื่องของคุณสมบัติต้องห้าม
เหมือนกัน ที่บอกว่า ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทน หรือเคยเป็น และพ้นตำแหน่งมาแล้ว
ผมขอแปรเป็น ๕ ปี ท่านยื่น ๑ ปี นะครับ ผมไม่ติดใจ ผมถอนตรงนั้นนะครับ แต่ที่ผมขอ
แปรอีกอนุมาตราหนึ่งก็คือ ร่างเดิมของท่าน ท่านจบที่ (๗) ผมก็เลยแปรเป็น (๘)
แต่ของใหม่นี้ท่านมี (๘) ขึ้นมา ของผมท่านอาจจะไปปรับเป็น (๙) ก็ได้ ถ้าท่านเห็นชอบ
ด้วยคือ คุณสมบัติอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตแก้ไขคำผิดนะครับ และการสรรหาสมาชิก
วุฒิสภา ตรงนี้ต้องกราบเรียนว่า ที่ขอแปรอนุมาตรานี้เพิ่มเติมก็คือ เพื่อตกหล่น เพื่อต่อไป
ในอนาคตเราเห็นว่า น่าจะมีคุณสมบัติอะไรเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกวุฒิสภา จะได้ไม่ต้อง
มาแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ ก็ไปแก้ไขในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
เลือกตั้ง สว. ได้ ที่นี้มีประเด็นเพิ่มเติม ท่านประธาน ใน (๘) ที่ท่านยกร่างได้เพิ่มเติม
ขึ้นมาว่า ไม่เป็นรัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ ถ้าเคยเป็นต้องพ้นมาแล้ว
ไม่เกินกว่าสองปี ประเด็นก็คือ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นนี้ รวมความถึง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ สส. ด้วย เมื่อรวมความถึงการเป็น สส. มาด้วยแล้วนี้
ท่านกลับไปเขียนอยู่ใน (๖) ว่า ต้องพ้นมาไม่เกิน ๑ ปี เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าระยะเวลา
ต้องห้าม ตาม (๖) กับ (๘) นี้ มันไม่เท่ากัน ใน (๖) บอกว่า ๑ ปี (๘) ไปเขียนไว้ ๒ ปี
เพราะฉะนั้นผมเสนอให้ตัดคำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ใน (๘) นี้ออก
เพราะไม่อย่างนั้นมันจะไปขัดกับ (๖) ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการจดทันทันนะครับ เดียวมีของท่านวัชราอีกญาติหนึ่งท่านจดทันทันนะครับ
ท่านวัชราครับ เชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วัชรา หงส์ประภัสสร สสร. ครับ ใน (๕) ที่ว่า ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งใด
ในพรรคการเมือง เรื่องดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองนี้ กระผมไม่ติดใจ แต่ที่ติดใจที่
เพิ่มคำว่า ไม่เป็นสมาชิก แล้วคำว่า สมาชิก ต่อมาอีกในวรรคเดียวกันนี้ นะครับ การเป็น
สมาชิกนี้เป็นสิทธิพื้นฐานทางการเมืองของประชาชนอย่างหนึ่ง นะครับ น่าจะเป็นการ
ส่งเสริม ผมว่าถ้าจะห้ามก็ไม่ควรห้ามถึง ๕ ปี เพราะว่าเขาเข้าไปเป็นสมาชิกพรรคเท่านั้น
ไม่ถือว่าทำให้ก้าวก่ายอย่างหนึ่งอย่างใด น่าจะตัดออกครับ คำว่า สมาชิก หรือ นี้ คือคง
ห้ามแต่เฉพาะดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองเท่านั้น ที่ว่าจะต้องห้ามถึง ๕ ปี ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกครับ มีรายละเอียดนี้เยอะ และจะเป็นอย่างนี้ หลายมาตรา
มากเลยนะครับ ต้องช่วยกันแล้วนะครับ ท่านปริญญาครับ

นายปริญญา ศิริสารการ : ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกที่มีเกียรติ
ผม ปริญญา ศิริสารการ สสร. นะครับ ในวรรคที่ ๕ กับ วรรคที่ ๖ นี้ ผมไม่เข้าใจนะครับว่า
เขียนว่า ในพรรคการเมือง และยังไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันสมัครรับเลือกตั้ง คำว่า ๕ ปีนี้
ผมไม่ติดใจ แต่ในวรรคที่ ๖ นี้ครับ ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่เกินหนึ่งปีนะครับ -----

ผมถามว่า โดยปกติสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอยู่แล้ว โดยอัตโนมัติที่เราผ่านมา และต่อ ๆ ไปนะครับ ผมถามว่า กรณีนี้ยกเว้นเฉพาะคนที่ เป็น สส. มาหรือไง ถึงจะให้เว้นได้แค่ ๑ ปี แต่คนที่ เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือเป็น กรรมการพรรคการเมืองตั้ง ๕ ปีนี้ มันขัดแย้งกันไหมครับ คือความรู้ผมอาจจะน้อย แต่ผม มองแล้วว่า มันเป็นการยกอภิสิทธิ์ให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเปล่า เพราะพ้นจาก วาระแค่ ๑ ปี แต่โดยอัตโนมัติพวกนี้จะต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอยู่แล้ว เป็นอภิสิทธิ์ หรือเปล่าเท่านั้น ขอให้ท่านยกวางช่วยตอบหน่อยครับ แต่ถ้าไม่ใช่ ต้องไม่กลมกลืนกับ พรรคไหนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับท่านพูด ๒ รอบแล้วครับ เชิญครับ ให้กรรมการอธิบายนะครับ เชิญครับ ว่าทีละ พรรคเลยนะครับ ทีละอนุเลย เชิญครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพทุกท่านครับ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ กรรมการ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ตามที่มีท่านสมาชิกได้กรุณา สอบถาม แล้วมีแปรญัติเพิ่มเติม นะครับ สำหรับในประเด็นในมาตรา ๑๑๐ ซึ่งว่าด้วย คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งมา ๒ ระบบนะครับ จะอยู่ในมาตรานี้ ใน (๒) ที่บอกว่า อายุขั้นต่ำที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี ซึ่งโดยปกติถ้าคุณนะครับ ถ้าเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย หรือ สส. ก็ ๒๕ สว. ๔๐ รัฐมนตรี ๓๕ ถ้าเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็ ๔๕ อายุสูงสุด ๗๐ นะครับ แต่คราวนี้ ท่านถามว่า ทำไมถึงได้กำหนดขั้นสูง เท่าที่ผ่านมาในรัฐธรรมนูญนี้ ในฐานะผู้แทนปวงชน ไม่เคยกำหนดในเรื่องของขั้นสูงนะครับ อันนั้นผมกราบเรียนเป็นประเด็นแรก ในประเด็น ต่อมานะครับ ใน (๔) (ข) ที่มีการตั้งข้อสังเกต ผมกราบเรียนว่า ใน (๔) ที่บอกเรื่องของ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น สว. นะครับ ที่มาจากการเลือกตั้งต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ก็คือ เข้าข้อใดข้อหนึ่งก็จะลงสมัครได้ อย่างนี้ครับ คือใน (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) นะครับ ถ้าเป็น (ก) ก็คือ ผู้ที่จะสมัครต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับ

เลือกตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ก็หมายถึงให้มีความผูกพันกับพื้นที่นั้นๆ ใน (ข) เคยเป็น สส.

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
(ข) นี่ตัดออกไปแล้วไม่ใช่หรือครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : จะขอกลับมาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
จะขอกลับมาหรือครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ครับ ใน (ข) เคยเป็น สส. หรือ สว. หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง ตรงนี้กราบเรียนว่า มันเป็นเรื่องในเรื่องของการพัฒนาพื้นที่นั้นๆ ก็คือ เคยผูกพันกับท้องถิ่น เคยเป็น สส. เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และก็เป็นที่เราไป ล้อมมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ตรงนั้นก็น่าจะเป็นคุณสมบัติหนึ่งที่จะลงสมัครได้ นะครับ ส่วนใน (ค) ก็เรื่องของการเกิด ก็คือ ความผูกพันในพื้นที่นั้นๆ (ง) เคยศึกษา (จ) เคยรับราชการ ท่านจะเห็นว่า ใน ๕ วงเล็บด้วยกันเป็นเรื่องของการทำประโยชน์ การผูกพันกับพื้นที่ทั้งสิ้น นะครับ เพราะฉะนั้นใน (ข) ของ (๔) ก็ขอกลับมาคืนมา ส่วนข้อห้ามใน (ข) ก็จะไปอยู่ใน (๖) อยู่แล้วว่า ถ้าเคยเป็น สส. หรือว่าพ้นจาก สส. มาแล้ว ตรงจุดที่ท่าน สุรชัยได้กรุณาแปรนะครับ ตรงจุดนั้นทางกรรมาธิการเห็นด้วยครับว่า ต้องไม่เกินห้าปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง ก็เติมอีกคำนะครับ เติมอีกคำนะครับ ไม่เกินห้าปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับ (๕) เหตุผลที่คณะกรรมาธิการเติมให้สอดคล้องว่า ไม่เกินหนึ่งปี เป็น ๕ ปีนะครับ ถ้าท่านดูใน (๕) นะครับ (๕) จะเห็นว่า ไม่เป็นสมาชิก หรือ ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง ตรงจุดนี้ก็คือ ๕ ปีก่อนวันสมัคร ที่นี้ สส. ต้องสังกัด พรรคอยู่แล้ว เมื่อห้ามเป็นสมาชิก ๕ ปีก่อนสมัคร สส. ต้องสังกัดพรรค -----

พ้นออกมาก็ต้อง ๕ ปีเหมือนกัน เพราะมันติดตัวมานะครับ เพราะฉะนั้น (๕) กับ (๖) ก็จะต้องอยู่ในลักษณะ ๕ ปีเช่นเดียวกันนะครับ อันนั้นก็เป็นเรื่องที่สอดคล้องกัน ส่วนใน (๘) นะครับ ไม่เป็นรัฐมนตรี ที่กำหนดว่าไม่เกิน ๒ ปี เหตุที่กำหนดไม่เกิน ๒ ปี เนื่องจากว่า รัฐมนตรีบางคนไม่ได้เป็นสมาชิกพรรค ไปทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศ จึงกำหนดระยะเวลาให้มันกระชั้นเข้ามานะครับ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ตรงจุดนี้ก็จะต้องอยู่ในความหมายของข้าราชการการเมืองอื่น ประเภทที่ปรึกษาบ้างนะครับ โฆษกรัฐบาลประจำทำเนียบ เลขารัฐมนตรี แต่เป็นบุคคลที่ไม่สังกัดพรรคการเมือง ถ้าสังกัดพรรคก็จะอยู่ในความหมายของ (๕) นะครับ ตรงจุดนี้ก็คณะกรรมการก็ขอทราบเรียนโดยขอสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนะครับ ที่ ๒ ปีก็เหมือนกัน เนื่องจากว่าทำคุณประโยชน์ให้แผ่นดินนะครับ เพราะฉะนั้นโดยสรุปในมาตรา ๑๑๐ ใน (๔) ข้อค (ข) กลับเข้ามา (๖) นะครับ ขออนุญาตอ่านเพื่อความชัดเจน ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วไม่เกินห้าปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งหรือวันที่ได้รับการเสนอชื่อนะครับ ก็ขออนุญาตทราบเรียนมา ณ ที่นี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เดียวครับ ท่านกรรมาธิการครับ ผมก็กลัวลืมนะครับ ขออนุญาต ๔/๑ นี้ครับ ท่านดูให้ดีนะครับ มีความเป็นกลางทางการเมืองนี่นะครับ พอเอาปฏิบัติจริงแล้วนี่ มันจะมีปัญหาไหมครับ เอาอะไรมาวัดครับ เดียวท่านตอบแล้วกันนะครับ มันจะยุ่งนะครับ มีค้ำกันเต็มไปหมดเลยครับนี่ เรื่องนี้นะครับ เขียนผมว่าถ้าอะไรที่มันสัมผัสได้มันพอ เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ เมื่อกี้ฟังไม่ทันว่า (๘) ที่บอกว่า องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตกลงท่านยังคงไว้หรือครับ คงไว้หรือเปล่าครับ ขอตรงนี้นิดหนึ่งก่อน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านกรรมาธิการครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ นะครับ สำหรับ (๘) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กฤษฎีตามรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านดูในองค์กฤษฎีตามรัฐธรรมนูญ มันจะเป็นเรื่องของกรมการในองค์กรต่าง ๆ นะครับ ซึ่งในความหมายนี้ก็คือ เป็นบุคคลที่ทำประโยชน์ให้กับแผ่นดิน เช่น รัฐมนตรีเช่นกันก็สามารถที่จะไป ที่ห้ามตั้งแต่แรกนะครับ ก็เนื่องจากว่า ในเรื่องของบทต้องห้าม เพราะว่าไม่เป็นนี่นะครับ แล้วก็พื้นมานี่นะครับ ที่ไม่เป็นในจุดนั้นผมเข้าใจว่าในความหมายที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กรุณาสอบถามนะครับ มันจะอยู่ในมาตรา ๑๑๑ ว่า สมาชิกวุฒิสภาจะเป็นรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กฤษฎีตามรัฐธรรมนูญมิได้ ก็คือกั้นหน้ากั้นหลังครับ ตรงจุดนี้นะครับในความหมายนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : พอเข้าใจนะครับอาจารย์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมไม่เข้าใจครับ คือท่านพูดชัด ๆ ได้ไหมครับ ท่านบอกว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กฤษฎีตามรัฐธรรมนูญ ในที่นี้ก็หมายความว่า ผู้ที่ดำรงตำแหน่งองค์กฤษฎีตามรัฐธรรมนูญ พอหมดลงเขาไปสมัครเป็น สว. นี้ได้ไหม เพราะท่านเขียนว่า ไม่เป็นรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กฤษฎีตามรัฐธรรมนูญ ก็แสดงว่า ไม่เป็น ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ครับ อาจารย์อ่านต่อไปนิดหนึ่งครับ พอไม่เป็นแล้วนี่ครับ มันก็เคยเป็น ถูกไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ครับ หรือเคยเป็น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : พอเคยเป็นบ้างนี่ มันก็ไปเข้า ๒ ปีครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เข้าใจครับ แต่ทำไมถึงไปห้ามองค์กฤษฎี คำถามคือ องค์กฤษฎี เราบอกอยู่แล้วว่าเขาจะไม่สัมพันธ์ในการเมือง คนที่เป็นองค์กฤษฎีจะมาเป็นวุฒิสภา ผมกลับดีใจนะครับ คนที่เป็น ปปช. คนที่เป็นศาลรัฐธรรมนูญ คนที่เป็นอะไรพวกนี้ ผมดีใจนะครับ เราคัดเลือกมา แล้วถ้าเราเชื่อว่า

๒๐๓

สสร ๓๐/๑๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

อุทัยวรรณ ๙๓/๓

เขาอิสระ แต่เขาจะมาเป็นวุฒิ ซึ่งวุฒิก็คืออิสระ แต่เขามาเป็นไม่ได้ อย่าไปกันเขาเลยครับ
ตรงนี้ ท่านไปเติมตรงนี้ผม ผมรู้สึกอย่างนั้นนะครับ ลองพิจารณาดูนะครับ แล้วช่วยดูถึง
มาตรา ๑๑๑ เพื่อ ๆ ไว้ด้วย คล้าย ๆ กันเลย คราวนี้ท่านมาดูตรงนี้นิดหนึ่ง ผมจะชี้จุดอ่อน
นิดหนึ่งนะครับ พอดีท่านมีหลายเรื่องท่านต้องคุยด้วยผมก็เกรงใจ ทีนี้ผมจะให้ท่าน
ย้อนกลับมาดู (ข) คือ (ข) นี้ เมื่อกี้ผมก็บอกกว่า ท่านน่าจะใส่กลับเข้ามา -----

- ๙๔/๑

แต่ว่าผมมีประเด็นเล็ก ๆ แต่สำคัญมาก (ข) นี่นะครับ ท่านบอกว่าเคย (๔) (ข) นะครับ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเคยเป็นนี่นะครับ ถ้าเคยเป็นแบบนี้ได้ คือเคยเป็น สส. เคยเป็น สว. หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดที่ท่านสมัครรับเลือกตั้ง ท่านไปดูหรือยังครับว่า คนที่จะไปเป็นสมาชิกท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นนี้ ต้องเคยอยู่ในท้องถิ่นนั้นกี่ปี ถ้ากำหนดแป็บเดียว แล้วท่านไปกำหนด ๕ ปี เป็นรื้อวเลย จะมีคนไปสมัครเป็นท้องถิ่น ย้ายทะเบียนเข้าไป แล้วรีบไปเป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมัครสมาชิกสภาท้องถิ่นเสีย เสร็จแล้วได้ ท่านจะให้ผมยกตัวอย่างก็ยิ่งได้ ในสมัยผม สว. ท่านหนึ่ง เสียชีวิตไปแล้ว ไปสมัครที่ชลบุรี มีกำหนดคนหนึ่งเอาเข้าไป ซึ่งกำหนดคนนี้ ขณะนี้กำลังหนีคดีอยู่ เอาเข้าไปอยู่ใน อบต. แห่งหนึ่ง เสร็จแล้วก็เอาไปสมัคร สว. เสียเงิน ๓๐ ล้าน ให้กับกำหนดคนนี้ แล้วมานั่งอยู่ในสภานี้ นั่งอยู่ตรงนี้ประจำ ท่านประธานรู้ดีว่าผมหมายถึงใคร นั่งอยู่ตรงนี้ บัดนี้เสียชีวิตไปแล้ว ผมนี้มีข้อมูลหมด อยากจะถอดถอนกันเองใจจะขาด แต่ว่าเพราะว่าหลุดตรงนี้ รื้อวตรงนี้ ท่านช่วยพิจารณาตรงนี้นิดหนึ่งครับ ผมชี้รื้อวให้จากประสบการณ์ตรงที่ผมเจอด้วยความเจ็บปวด และสมาชิกคนนี้เสียชีวิตไปแล้ว ผมต้องขอประทานโทษ ถ้าวิญญูณท่านฟังผมอยู่นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านวุฒิสภาติครับ ของท่านกลับไปกลับมาอยู่นะครับ

นายวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร ครับ ทีแรกก็ยอมตัดให้ผมละ กลับไปเอาเข้ามาอีก ชักเข้าชักออกนะครับ ท่านครับนิดเดียวครับ ตรงนี้ว่า คือผมไม่ขัด แต่ว่าผมขออย่างนี้ได้ไหมครับว่า ถ้าท่านจะเอาใส่เข้าไปนี่นะครับ ก็ต้องให้ดูข้อสังเกตของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ไว้หนึ่งนะครับว่า มันจะมีรอยรื้อวตามที่ท่านเจิมศักดิ์บอกรับหรือเปล่านะครับ แล้วก็ สว. ที่เสียชีวิตไปที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์บอกรับนั้นเคยทำงานร่วมกับผมมานะครับ ผมก็ไม่อยากให้ไปพูดถึงท่านนะครับว่า ไปเสียเงินสามสี่สิบล้านอะไร อย่างไรครับ เพราะท่านคงไม่มีโอกาสได้ตอบโต้อะไรอีกนะครับ อีกเรื่องหนึ่งครับ ถ้าท่านจะใส่เข้าไป เข้า ผมถอย แล้วผมก็คงไม่ขัดข้อง แต่เรื่องหนึ่งนะครับ ๔/๑ มีความเป็นกลางทางการเมืองนี้ อย่างที่บอก

ไม่รู้จะเอาอะไรมาวัดนะครับ แล้วท่านครับ ผมค่อนข้างดีใจนิดหนึ่ง ใน (๖) ที่ท่านใส่เข้าไปว่าจาก ๑ ปี เป็น ๕ ปี ผมขอเพิ่มข้อความนิดหนึ่งได้ไหมครับว่า ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสมาชิก และพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสมาชิกมาแล้วไม่เกินห้าปี นับถึงวันสมัครหรือวันที่ได้รับการเสนอชื่อ เราจะได้มีอะไรหน้าใหม่ ๆ เข้ามาในวงการบ้าง สมาชิกวุฒิสภาอย่างนี้ ผมขอเติมตรงนี้ได้ไหมครับ ท่านตัดของผม คือท่านยอมให้ผมแล้วนะครับ แล้วท่านก็เอาของท่านเพิ่มเข้าไป ผมก็ขอเพิ่มของผมเข้าไปบ้างได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สำหรับในประเด็นสุดท้ายขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ นะครับว่า ในมาตรา ๑๑๒ วรรคสอง ซึ่งอยู่ในหน้า ๕๓ นั้น วุฒิสมาชิกจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันไม่ได้ เกินวาระไม่ได้ วาระหนึ่ง ๖ ปี เพราะฉะนั้นเขาจะต้องเว้น ๖ ปีอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นเลยไม่ต้องเขียนอยู่ใน (๕) ก็อยู่ในมาตรา ๑๒ ซึ่งบังคับอยู่ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านวุฒิสชาติติดพันอยู่ครับ ท่านครับ ต้องช่วยกันเร่งแล้วนะครับ เชิญครับ

นายวุฒิสชาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานที่เคารพครับ วุฒิสชาติ กัลยาณมิตร ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนี้นี่นะครับ ถ้าท่านบอกว่า ติดต่อกันไม่ได้เกินสองวาระ คือต้องเว้นวรรค ๖ ปี มันมีบทเฉพาะกาลในมาตรา ๒๘๗ นะครับ ที่แรกมันมีอยู่แล้วท่านก็ไปตัดออกทั้งหมดนะครับ มันเป็นเรื่องเดียวกับที่ท่านสมเกียรติหารือเมื่อสักครู่ครับ จะให้ผมไปพูดในบทเฉพาะกาล ในตอนมาตรา ๒๘๗ ไหมครับ หรือจะให้พูดไปเลยทีเดียว นี่มันมีประเด็นนะครับ เหมือนกับที่ท่านเขียนแล้วมันขัดกันอยู่อย่างที่ผมเรียนไป -----

มันถึงต้องไปผูกกันไว้เหมือนกับขยายความให้มันชัดเจนมากขึ้นนะครับ จริง ๆ ความรู้ทางด้านกฎหมาย หรือในเรื่องของการที่จะเขียนอะไรลงไปตรงนี้ ผมรู้ท่านไม่ได้อยู่แล้ว เพราะผมจบรัฐศาสตร์ แต่ว่าผมเองนี่พอไปอ่านในมาตราครับท่าน บางทีตรงนี้มันไปขัดกับตรงโน้น โดยเฉพาะถ้าท่านไปอ่านในบทเฉพาะกาล ในมาตรา ๒๘๗ จะเห็นว่ามันขัดกันนะครับ มันมีข้อยกเว้นตรงนั้นอยู่ ขอได้โปรดช่วยพิจารณาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมเกียรติ แล้วท่านการุณครับ ท่านสมเกียรติยกมือก่อนครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ ก็มีประเด็นติดใจ ขออนุญาตใช้สิทธิตาม (๘) ที่ท่านสุรชัยได้แปรไว้ นะครับ เกี่ยวกับคุณสมบัติอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่อง (๓) ของมาตรา ๑๑๐ ครับ สำเร็จ การศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อันนี้ขณะนี้เกือบทุกส่วนนะครับ ในจังหวัด ที่ผมไปรับฟังความคิดเห็น เขาโทรกลับมานะครับ ถามว่า เลือกตั้ง ผู้จะลงเลือกตั้ง สว. ก็ใช้คุณสมบัตินี้ใช่หรือไม่ และผู้ที่จะคัดสรรจากภาคส่วนต่าง ๆ ตามวรรคที่ ๔ เดิม ของมาตรา ๑๐๘ ในการสรรหาบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของวุฒิสภาเป็นสำคัญ และให้ คำนึงถึงองค์ประกอบจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน โอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ สัดส่วนของบุคคล อันนั้นเป็นต้น โอกาสและ ความเท่าเทียม หรือความแตกต่างในความรู้ความสามารถ อันนี้ครับ เขาบอกว่า ถ้าเผื่อ เรากำหนดว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีแล้ว ทุกภาคส่วนที่มีความสามารถอย่างนี้ เกือบทั่วประเทศนี้จะโดนตัดโอกาสไปในทันที สำหรับระบบคัดสรรนะครับ สำหรับระบบ คัดสรร ที่นี้อาจจะปรึกษาและขอกับท่านกรรมาธิการยกกว้างว่า ใ้คำว่า สำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ตามมาตรา ๑๑๐ บุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งนะครับ ได้รับการเสนอชื่อ เพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกด้วยนี้ มันก็กลายเป็นว่าทั้งสรรหาและสมัครรับเลือกตั้ง

ต้องใช้คุณสมบัติเดียวกัน ซึ่งจากเหตุผลที่ผมนำเรียนเมื่อกี้แล้วนะครับ ทั้งที่เกือบทุกภาคส่วนได้กลับมาหลังจากได้ฟังผลแล้วว่า เรามีสภา วุฒิสภา ในลักษณะมีทั้งเลือกด้วย มีทั้งคัดสรรด้วย เป็นที่แน่นอนครับ เขาก็บอกว่าในระบบคัดสรรนี้ไปปิดบังทางที่จะคนที่มีความรู้ความสามารถและไม่จบปริญญาตรีเข้ามาด้วย ขอท่านกรรมมาธิการยกวางได้พิจารณาในส่วนนี้ด้วยครับว่า เราจะเปิดช่องให้บุคคลดั่งที่ผมกล่าวมาแล้วได้อย่างไรครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้เกี่ยวกับเรื่อง (๔) (ข) อันนี้เป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ด้วย ถ้าสามารถใช้สิทธิเรื่องการเป็นผู้แทนราษฎร เป็น สว. เป็นท้องถิ่น มาเลือกได้นะ ท่าน กกด. ครับ ขณะนี้กำลังมีการหาเสียงและกำลังจะเลือกตั้งที่เชียงใหม่ เทศบาลแห่งหนึ่ง และวันอาทิตย์นี้ วันมะรืนนี้ จะทำการเลือกตั้ง ผู้สมัครท่านผู้นั้นปรากฏว่าเป็นผู้สมัครที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ที่นั่น แต่ใช้เงื่อนไขเรื่องการเสียภาษีในท้องถิ่นนั้นมาแล้ว ๓ ปี ปรากฏผู้นี้ไม่ได้เสียภาษีเอง ใช้วิธีการเช่าช่วง มีผู้เสียภาษี ๓ ปีใบเสร็จ แล้วบุคคลผู้นี้บอกว่า เป็นผู้เช่าช่วงบุคคลผู้นี้เอาใบเสร็จของผู้เช่าช่วงมายื่นใบสมัคร ถ้าได้เป็นท้องถิ่น ตอนนี กกด. พิจารณาได้ข่าวว่าผมได้ข่าวว่า ไม่ได้ไปร่วมประชุมกับท่านหรือ ได้ข่าวว่า ๑ เสียงใน กกด. เห็นว่าการเช่าช่วงตามสัญญาแพ่งก็สามารถใช้ได้ เมื่อใช้ได้ก็เท่ากับเป็นการเช่าช่วงและเป็นผู้เสียภาษีแทนผู้เช่าช่วง เอาละสิทีนี้ กกด. จังหวัดเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ไม่ใช่ -----

ไม่ให้เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เขาอุทธรณ์มายัง กกต. กกต. ยืนยันไปว่า ขาดคุณสมบัติ เขาร้องไปที่ศาลปกครอง ศาลปกครองมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ถือเป็นผู้สมัครได้ ท่าน วันอาทิตย์นี้จะทำการเลือกตั้ง แล้วถ้าอย่างนี้ได้ท่านเอ่ย (๔) ข ท่าน ใครอยากจะไปสมัคร สว. ที่ตรงจุดไหนนั้น สร้างเงื่อนไขแบบนี้ได้ง่าย ๆ นะครับ ไปถึงก็ไปซื้อใบเสร็จ เอาใบเสร็จจากผู้นี้ แล้วสัญญาเช่าช่วงท่านประธานก็รู้ใช่ไหม ทำกัน ย้อนหลังกันเอง กันเอง ระหว่างคนต่อคน เอกชน เรียบร้อยเลยสมัคร ยิ่งกว่า หนักกว่า ของอาจารย์เจิมศักดิ์ที่เล่าเมื่อครั้งที่พวกเราเจอกันอยู่ แล้วท่านผู้หนึ่งที่เสียชีวิต สว. ท่านนั้น ก็เป็นเพื่อนท่านประธานด้วย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เพื่อนผมก็เพื่อนท่านการุณเหมือนกันครับ พวกเดียวกันหมดครับ ท่านสมาชิกครับ ผมเป็นห่วง แล้วก็กังวลมากนะครับ เพราะว่ารายละเอียดนี้มันเยอะจริง ๆ ต้องขอ ความกรุณานะครับ ถ้าดูแล้วมันไปได้จริง ๆ แล้วอภิปรายรอบเดียวนี้ครับ กรรมการ ก็ตัดสินใจจะครับ ถ้าไม่ได้ก็ตอบกันไป ท่านวัชรา ท่าน ๒ รอบแล้วนะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : เพิ่งรอบเดียวครับ ตอนนี้มีแก้ไขใน (๖) ครับ ท่านกรรมการร่างได้แก้ไขใน (๖) ผมก็เกิดความคิดขึ้นมาว่า ถ้าเช่นนั้นจะครับ สิ่งที่ผม เคยอภิปรายไว้เมื่อนี้ก็มาใส่ใน (๖) คือว่า ที่ว่าผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง เป็นผู้ต้องห้ามด้วยในระยะ ๕ ปีนี้จะครับ มาใส่เพิ่มเติมใน (๖) ก็แล้วกันครับ แล้ว (๕) นี้ เอาจริงเดี๋ยวนะครับ คือเป็นสมาชิกพรรคการเมืองในระยะ ๒ ปี เหมือนเดิมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมเอาอย่างนี้นะครับ ผมขออนุญาตนะครับ ท่านอภิปรายมาเยอะแล้ว ผมจะถาม ที่ละอนุญานะครับ แล้วกรรมการก็ชี้แจงจะครับ ในมาตรา ๑๑๐ พรรคแรกนี้นะครับ ยังไม่เข้าอนุญานะครับ มีกรรมการแก้ไข มีสมาชิกแปรญัตติเอาไว้นะครับ มีท่าน สมาชิกยังตั้งใจใหม่ครับ พรรคแรกก็คือ ๒ พรรคแรกจะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีจะครับ ไม่มีก็เข้า (๑) มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :

(๒) นะครับ มีท่านใดติดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :

(๓) นะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :

ไม่มีท่านใดติดใจนะครับ (๔) กรรมาธิการยืนยันตามร่างกรรมาธิการเดิมหรือเปล่าครับ หรือมีแก้ไขไหมครับ กรรมาธิการยืนยันตามร่างเดิมนะครับ ที่แก้ไขมาแล้วนะครับ มีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ไม่เห็นด้วยมีไหมครับ ผมถามรวมหมดก่อนนะครับ

นายการุณ ไสงาม : (๔) ก ข อะไรทั้งหมดเลยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :

ครับ

นายการุณ ไสงาม : ผมขอตัดข้อ (ข) ออกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :

ของท่านการุณขอตัด ข ออก นะครับ ท่านวุฒิสภาติครับ

นายวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ คือถ้าไม่เพิ่มใน (๖) ให้ผม ผมก็ขอตัดข้อ ข ออกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :

ครับ ท่านขอตัดออกก่อนนะครับ เพิ่มไม่เพิ่มว่าที่หลังอีกทีนะครับ ท่านกรรมาธิการยื่นหรือเปล่าครับ ข ครับ

นายการุณ ไสงาม : ขอร้องท่านกรรมาธิการครับ รูปธรรมที่เล่าให้ฟังนี้เป็นรูปธรรมที่เกิดขึ้นจริง ท่าน กกต. ก็นั่งอยู่ตรงนี้นี่นะครับ แล้วศาลปกครองก็นั่งอยู่ที่นี้ครับ ท่านก็เห็นรูปธรรมของผมเล่าอยู่ที่นี่ กำลังเกิดวันอาทิตย์นี้ มะรืนนี้นี้จะเลือกแล้วนี่

ยังคุ้มครองชั่วคราวอยู่ แล้วให้เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งอยู่ ท่านประธานทำได้ครบวิธีการ
อย่างนี้

นายชาติ กางอิ้ม : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขอสนับสนุน
ท่านการุณครับ ว่าเรื่องนี้เป็นธรรม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ สนับสนุนแล้วครับ ปิดไม้ค้ำด้วยครับ ท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) :หารือนิดเดียวครับ
ที่ท่านขอตัด ข นี้ ตัดทั้งหมด หรือ ตัดเฉพาะเรื่องท้องถิ่นครับ

นายการุณ ไสงาม : ทั้งพรรคเลยครับ เพราะว่ากรณีการเคยเป็น สส. สว.
อะไรต่าง ๆ มันมีเงื่อนไขอื่นอยู่แล้วท่าน การที่ท่านจะเคยเป็น สส. เคยเป็น สว. ท่านก็
จะต้องเคยมีภูมิลำเนาอยู่ที่นั่นในการสมัคร สส. ในการสมัคร สว. อยู่แล้ว ไม่ตกหล่น
กรณีท้องถิ่นนี่เองเป็นจุดสำคัญเลยอันตราย ท่านถอดออกทั้งหมดเถอะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ ก่อนเขาไปสมัครตอนนั้นเขาก็มีคุณสมบัติอื่นอยู่แล้วครับ
ตอน ๒๕๔๐ ตอนนั้นเราหวัง สส. ชุมนั้นเขาจะไม่เอารัฐธรรมนูญ เขาก็เต็มเข้าไปครับ
นี่ก็ออกใหม่ครับ ตอนนั้นมันไม่มีประโยชน์แล้วครับ เชิญท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการขออนุญาต
ตัดข้อ ข ออกครับ ยินดีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เห็นด้วยกันหมดนะครับ ๔/๑ นะครับ อย่างไรครับ ยังอยู่ใหม่ครับ ๔/๑ ครับ
มันจะค้านกันยุ่งไปหมดนะครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ๔/๑ นี้เป็นคุณสมบัติ
ที่เคยเขียนมาแล้วนะครับ แม้แต่ในรัฐธรรมนูญ กกต. ก็เขียนนะครับว่า มีความเป็นกลาง
ทางการเมือง ขออนุญาตคงไว้ครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ตามใจกรรมาธิการ ท่านสมาชิก ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ถ้าเขียนไว้แบบนี้เนะ โอกาสที่จะ
พอสมัครปีจะมีคนร้องซึ่งกันและกันว่า ขาดคุณสมบัติตาม ๔/๑ ด้วยเหตุที่ไม่เป็นกลาง
ทางการเมือง เช่น ไปเอาคำปราศรัย เอาคำพูด หรือเอาอะไรต่าง ๆ ที่เคยพูดกันไว้
นะครับ ปราศรัยกันเอาไว้ เกี่ยวกับเรื่องทางการเมือง เรื่องโน้น เรื่องนี้ ท่านประธานครับ
มีใครบ้างที่จะไม่เคยมีความเห็นทางการเมือง ถ้ามท่านเถอะ มีใครบ้างที่เกิดมาไม่เคย
มีความเห็นทางการเมือง เรื่องโน้นเห็นด้วย เรื่องนี้ไม่เห็นด้วย เรื่องนี้ควรสนับสนุน
เรื่องนั้นควรค้าน เท่านั้นละครับ ยืนยันร้องปีทันทีเลยว่า เป็นผู้ขาดคุณสมบัติด้วยเหตุ
ไม่เป็นกลางทางการเมือง หายหลังตั้งเลย เอาออกเถอะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณพูดทุกคืนนะครับ ตรงไปตรงมา

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการยอมครับ
ท่านครับ ตัด ๔/๑ ออกครับ

๒๑๒

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๙๗/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกเห็นด้วยไหมครับ ตัด ๔/๑ ออกนะครับ ๔/๒ นะครับ มีท่านใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่เห็นด้วยไม่มีนะครับ (๕) ครับ

นายวัชรฯ หงส์ประภัสร์ : ผมขอความกรุณาครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านวัชรฯครับ เชิญครับ

นายวัชรฯ หงส์ประภัสร์ : คือเนื่องจากว่า คนเป็นสมาชิกพรรคการเมือง
โดยที่ตนเองไม่รู้มีมากทีเดียวครับ ถูกนำเข้าไปแล้วจะเป็นปัญหามาก เพราะฉะนั้น
ให้คงเดิมไว้ ๒ ปีก็พอครับ อย่างที่ผมได้เรียนไว้ตอนต้นแล้วนะครับ แล้วผู้ดำรงตำแหน่ง
ในพรรคการเมืองนี้ ย้ายมาไว้ในข้อ ๖ ครับ ขอความกรุณาครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมวิธีการเขาแก้ตามสมาชิกเสนอแนะครับ เดี่ยวพอแก้ไป กลับไปสมาชิกเก่าที่เขาเสนอ
ไปเขาก็ไม่เห็นด้วยอีก ท่านสมเกียรติ รอดเจริญ ครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ (๕) นี่ก็
ก็คือขอให้เป็นอย่างนี้ครับ ๕ ปีนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
นั่นนะครับ เห็นไหมครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ๒ ปีนี้มันสั้นไปครับ ขอให้เป็น ๕ ปี เหตุผล
คือว่า ถ้าเผื่ออยากรู้ว่าตัวเองเป็นสมาชิกเมื่อไร อย่างไร โดยปกติครับ ไม่ว่าจะไปเป็น
สมาชิกอยู่ที่ไหนเจ้าตัวคงรู้ครับ ยกเว้นเมื่อ ๒ ปีที่แล้วที่ผ่านมาอาจจะมีจับพลัดจับผลู
ไปปรากฏอยู่ในพรรคการเมืองใหญ่บางพรรค เพราะว่าเขาใส่เข้าไปเป็นไปไม่ได้ แต่ถ้าเผื่อ
เราไปให้ กกต. ตรวจนี้รู้หมดครับ เป็นหรือไม่เป็น กกต. ยังมีอยู่ครับ ที่นี้ลักษณะแบบนี้
ขอ ๕ ปีอย่างเดิมครับ

๒๑๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๙๗/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการขอขึ้นครับ
ท่านประธานครับ เอาตามร่างครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านวัชรา ตกลงกรรมาธิการเขายื่นนะครับ ไม่ต้องโหวตนะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ขอโหวตครับ ท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เข้า ครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
(๕) ของมาตรา ๑๑๐ เฉพาะ (๕) ในส่วนระยะเวลาจะครับ ร่างเดิมกรรมาธิการได้กำหนด
ไว้ไม่เกิน ๒ ปี ต่อมาแก้มาเป็น ๕ ปีจะครับ ท่านสมาชิกเห็นด้วยกับระยะเวลาเดิมคือ
ไม่เกิน ๒ ปี

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : คำว่า สมาชิก ด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อะไรจะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ร่างเดิม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อ้อ ท่านตัดเอาคือร่างเดิมหมดใช่ไหมครับที่ท่านต้องการ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อย่างนั้นผมขออนุญาตตามอีกทีจะครับ ใน (๕) จะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านครับ แล้วผมจะโหวตอย่างไร ถ้าผมคิดว่าเอา สมาชิก ออก แต่ว่าเห็นด้วยกับ ๕ ปี เพราะว่าผมเห็นอย่างนั้นว่า สมาชิก นี่ไม่น่าใส่เข้าไป แต่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดน ๕ ปีน่าจะดีแล้ว อย่างนี้จะโหวตอย่างไรดีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมก็จะถามว่า ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย นะครับ ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กด ไม่เห็นด้วย ส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนี้ นะครับ ของใครเป็นอย่างไร เดียวมาว่ากันอีกทีได้ไหมครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ในมาตรา ๑๑๐ (๕) ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการทั้งหมด นะครับ ที่แก้ไขมาแล้วนะครับ ให้กด เห็นด้วย ถ้าหากว่า เห็นด้วยเป็นอย่างอื่นนะครับ จะเป็นของท่านวัชราภักดิ์ หรืออาจารย์เจิมศักดิ์ก็ดี นะครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดยังไม่ลงคะแนนไหมครับ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ เห็นด้วย ๓๐ ไม่เห็นด้วย ๒๓ ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ นะครับ ก็เป็นไปตามกรรมาธิการ ทั้งหมดนะครับ

(๖) มีการแก้ไขข้อความจาก ๑ ปี เป็น ๕ ปีใช้ใหม่ครับ ท่านกรรมาธิการครับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ถือว่าผ่านนะครับ (๗) เป็นไปตามร่างกรรมาธิการ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น
นะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
(๘) มีท่านไม่เห็นด้วย มีไหมครับ กรรมาธิการขอเพิ่มขึ้นใหม่ ท่านเลขาเชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ เข้าใจ
ว่ามีการอภิปราย ขอให้ตัดคำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ออก
นะครับ กรรมาธิการเห็นด้วยนะครับ ให้ตัดทิ้งได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ตัดคำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในรัฐธรรมนูญ ออก ต้อง หรือ ออก
คำหนึ่งด้วยนะครับ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตัดออก มีท่าน
สมาชิกไม่เห็นด้วย มีไหมครับ อาจารย์จรัสครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ ผม จรัส
สุวรรณมาลา ครับ เผอิญผมตั้งใจคำหนึ่งที่เขียนว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ซึ่งโดยทั่วไปนี้จะหมายความถึง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับอาจารย์ครับ ผมถามมติดูอยู่นะครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ครับ คือเผอิญ ผมมีแต่คำถาม
นิดเดียว เพราะถ้าท่านจะให้ลงมติ คำนี้ผมไม่แน่ใจว่าหมายถึงอะไรครับ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง หมายถึง ผู้บริหารท้องถิ่นด้วยไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ยังไม่ได้ถึงตรงนั้นครับ ผมถามเฉพาะคำว่า หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม
 รัฐธรรมนูญนี่นะครับ ที่กรรมาธิการขอตัดออกนี้ มีสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วยมีไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ไม่มี ก็ถือว่าตัดถ้อยคำดังกล่าวออกนะครับ เชิญท่านอาจารย์จรัสครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
 ขออนุญาตนิดเดียวก่อนท่านอาจารย์จรัส คือ เผิดญัตต หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
 ตามรัฐธรรมนูญ ออก คงต้องเติมคำว่า ไม่เป็นรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 ขออนุญาตเติม หรือ เข้าไปข้างหน้า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้สมบูรณ์ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไล่ไปข้างหน้าครับ เมื่อกี้ค้างอาจารย์จรัสอยู่
 เชิญครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ
 เผิดญัตตต้องการจะได้คำอธิบายเท่านั้นเองว่า หมายถึง หมายถึงถึง นักการเมือง
 ท้องถิ่นด้วยหรือไม่ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 รวมนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : รวมนะครับ ท่านประธาน
 ครับ คำว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เขาจะมีบัญญัติในมาตราตอนหลัง ๆ เรื่องการ
 ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งในท้องถิ่นด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 รวมนะครับ ท่านศักดิ์ชัยเชิญครับ

๒๑๓)

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ปทิตตา ๙๘/๕

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย ใน (๘) ในตอนท้ายเขียนว่า เอาเต็มเลยนะครับ เอาเป็นว่าไม่เกิน ๒ ปี ผมว่ามันก็จะไปเป็น ข้อความเดียวกันกับ (๕) (๕) กับ (๖) เหมือนกันเลย ถ้าตัดองค์กรอิสระตรง (๘) นี้ เขาไม่ควรจะมีหรือเปล่าครับ

- ๙๙/๑

๒๑๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๙๙/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เข้าใจใหม่ครับท่าน ยังไม่เข้าใจ อีกที่ครับท่าน

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานที่เคารพ คนข้าง ๆ ผมเขาบอกว่า
เดี๋ยวพูดแล้วไม่เหมือนเดิม แต่ไม่เป็นไรครับ จะลองพูดดูนะครับ ใน (๘) นี่นะครับ ไม่เป็น
รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเคยเป็นแต่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว
มาแล้วยังไม่เกินสองปี ที่นี้มันควรจะเป็น ๕ ปีใหม่ครับ เพราะฟังดูแล้ววง ๆ ครับ เพราะ
ข้างบนใน (๕) (๖) นี้เขียนว่า ๕ ปี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ คือจะกำหนดเวลามากขึ้นใหม่ครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ประเด็นใน (๘) ที่ว่า
ไม่เป็นรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตรงจุดนี้ต้องแยกแยะว่า รัฐมนตรี
ไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ก็คือเป็นคนนอกได้ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ที่ผมยกตัวอย่างก็คือ ข้าราชการการเมืองอื่น เช่น ที่ปรึกษารัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี โฆษกสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคการเมือง
ถ้าอยู่ในความหมายเป็นสมาชิกพรรคการเมืองก็ต้องใช้บททั่วไปซึ่งอยู่ใน (๕) ก็คือ ๕ ปี
แต่ใน (๘) เป็นเรื่องของที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะว่าสูตรที่จะให้ผู้สมัคร
สมาชิกวุฒิสภาก็ต้องปลอดจากการเมือง เป็นกลางทางการเมือง คราวนี้ถ้าท่าน
สมาชิกจะเอาเป็นคุณสมบัติเหมือนกันนี่นะครับ ตรงจุดนี้ทางกรรมาธิการในชั้นนี้ก็ยิ่ง
เห็นว่าน่าจะต้องแตกต่างกันตามสมควร เนื่องจากบุคคลตาม (๘) ก็ได้ทำประโยชน์ให้กับ
บ้านเมือง แล้วก็ไม่เคยสังกัดพรรคการเมือง เป็นบุคคลภายนอกนะครับ ถ้าจะทำการเมือง
ตรงจุดนั้นก็จะมีเหตุผลตามสมควรนะครับ ก็สุดแต่พิจารณาจะครับ ในจุดนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ จะผ่านได้ใหม่ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เจิมศักดิ์ครับ ผมฝากท่านซึ่งนำหน้าหน้าครับ สมาชิกพรรคการเมือง กับผู้ที่พรรคการเมืองเชิญมาเป็น รัฐมนตรีนี้ ใครผูกพันมากกว่ากัน ผมรู้สึกว่ารัฐมนตรีน่าจะมีผูกพันกับพรรคการเมือง หรือมีอะไรกันมากกว่าสมาชิกทั่วไปหรือเปล่า ถ้าเราให้อันนั้น เรามากำหนดยึดติดกันดู อันนั้น ๕ ปี ใ้ ๒ ปี ผมว่าถ้ายึดติดใ้จะต้องเกิน ๕ ด้วยมังครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ รัฐมนตรีจะน้อยกว่าหรือครับ ท่านเลขาครับ เอมามาตรฐานเดียวกันนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ก็ถาม เดี่ยวข้างบน ก็ค่อย ๆ คิดไปเรื่อย ๆ นะครับ ท่านประธานครับ ตามไปเรื่อย ๆ ๕ ปีก็ได้ครับ ช่วยกัน รับผิดชอบแล้วกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ไม่เป็นอะไรหรอกครับ ตอนนี้ก็ห้ามคนมาละครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตนิดเดียวท่านประธานครับ คือกรณีผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองนี้ หมายถึงสมาชิกวุฒิสภาด้วยไหม ถ้าด้วยแสดงว่าสมาชิกวุฒิสภา ที่พ้นไปแล้วไม่ถึง ๕ ปีหมดสิทธิอีก อันนี้หมายถึงเฉพาะเพียงข้าราชการการเมือง หรือหมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุกรูปแบบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ค่อย ๆ เพิ่มไปเรื่อย ๆ ครับ เดียวก็ถึง สสร. ครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ที่ท่านการุณพูดนี้ถูกนะครับ ว่าจะต้องคิดเร็ว ๆ อาจจะไม่ได้อ เพราะว่าคุณผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองนี้เป็นไปตามมาตรา ๒๕๐ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งก็ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น ผู้บริหาร ท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ถ้าอาศัยนิยามตามมาตรา ๒๕๐ นี้ก็รวมสมาชิกวุฒิสภาด้วยนะครับ สมาชิกวุฒิสภาอื่นนี่นะครับ อาจจะมี ๕ ปีด้วยนะครับ เดี่ยวต้องคิดเร็ว ๆ นิดหนึ่งนะครับ ขออนุญาต

๒๒๐

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๙๙/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ สรุปล่าจะเอาที่ปีครับ ๕ ปีนะครับ ท่านกรรมาธิการครับ ๕ ปีหรือเปล่าครับ
ยืนยันครับ ท่านการุณอย่าล้งเลครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานดูมาตรา ๑๑๑ อีกสิถ้าอย่างนั้น
มาตรา ๑๑๑ วรรคสอง ท่านดูสิครับ ขวางกันเลยนะที่นี้ มาตรา ๑๑๑ วรรคสอง คือ บุคคล
ผู้เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกภาพสิ้นสุดลงมาแล้วยังไม่เกินสองปี

- ๑๐๐/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อันนี้ก็ไปเป็นรัฐมนตรีครับ

นายการุณ ไสงาม : ข้อ ให้ไปเป็นใหญ่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คงไม่เป็นไรนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการ ครับ ความจริงบทบัญญัติใน (๘) นี้ เป็นบทบัญญัติ
มาตราหลักนะครับ แต่ว่าถ้าจะยกเว้นวุฒิสภาชุดที่ผ่าน ๆ มาเนี่ย เดี่ยวไปเขียนใน
บทเฉพาะกาลนะครับ ก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่เอาบทหลักนี้อาจจะตรงกันได้ว่า ๕ ปีนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ตามนี้ นะครับ (๘) ของกรรมาธิการผ่านไปแล้วนะครับ ตอนนี้มี (๘) ของท่านสุรชัย
ท่านยังตั้งใจใหม่ครับ ตรงนี้จะไปเติม สสร. แล้วครับ เชิญเลยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ก็หารู้ว่าท่านยกร่างครับ ท่านคิดว่าคุณสมบัติ
ที่ต้องมี กับคุณสมบัติที่ต้องห้าม ที่ท่านใส่มาทั้งหมดแปดเก้าอนุ ท่านคิดว่าครบถ้วน
หรือยัง ที่ผมแปรตรงนี้ก็เพื่อกันที่ขาดตกไปเท่านั้นเองจะได้มีช่องเติมได้ แต่ท่านคิดว่า
ครบถ้วนแล้ว ผมก็ไม่ตั้งใจ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อยู่ที่ท่านแล้วครับ ท่านตัดสินใจเลยครับ ท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญก็มีความเห็นเป็นเอกภาพมาโดยตลอดนะครับว่า
ข้อห้ามตามกฎหมายรัฐธรรมนูญชั่วคราว ปี ๒๕๕๙ นี้ ห้ามเฉพาะกรรมาธิการยกร่าง
รัฐธรรมนูญนะครับ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ไม่ได้ห้ามสมาชิก
สภาว่างรัฐธรรมนูญนะครับ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา จุดยืนนี้ก็ยังมีมั่นคง
นะครับ ก็ขออนุญาตว่าบทบัญญัติของมาตรา ๑๑๐ น่าจะสมบูรณ์อยู่แล้วนะครับ
คงไม่เพิ่มเติมอะไรขึ้นมาอีกครับ

๒๒๒

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ประไพพิศ ๑๐๐/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุรชัยครับ ดิฉันใจใหม่ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องใจแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอขอบคุณครับ แสดงว่าตัดสินใจดีมากครับ อย่างนั้นผ่านนะครับ มาตรา ๑๑๐ นะครับ
มีท่านใดติดค้างใหม่ครับ ท่านสวิงยังมีหรือครับ

นายสวิง ต้นอุต : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมนิดเดียวครับ ท่านประธาน
ครับ เมื่อคืนผมจะเรียนถามท่านกรรมาธิการนะครับ เผื่อว่าจะเป็นข้อที่ท่านอาจจะเอาไว้
พิจารณานะครับ ก็คือเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครที่ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีนะครับ
เพราะว่าเรื่องการสรรหาวุฒิสมาชิกนี้ ถ้าเป็นอย่างนั้นปราชญ์ชาวบ้านทั้งหลายนี้จะไม่
มีโอกาสได้เข้ามาในนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ที่ท่านพูดถึงนี้ (๓) ไซ้ใหม่ครับ

นายสวิง ต้นอุต : ไซ้ครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้นะครับ

นายสวิง ต้นอุต : ไม่ได้แปรครับ ท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เลยเถอะครับ ขอพระคุณครับ อย่างนั้นจบมาตรา ๑๑๐ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการ
ต่อครับ

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๑๑ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการจะอธิบายใหม่ครับ ๑๑๑ ครับ เข้าใจง่าย ๆ นะครับ ผ่านนะครับ
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

๒๒๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ประไพพิศ ๑๐๐/๓

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ๑๑๑ นี้มันจะต้อง
รับกันกับ ๑๑๐ นะครับ สมาชิกวุฒิสภาจะเป็นรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น
หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญไม่ได้นี่ ควรไหมครับ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เพราะว่าท่านต้องการให้วุฒิสภาเป็นอิสระ และท่านก็
ออกแบบกันมามากมายให้เป็นอิสระ พอเป็นอิสระเสร็จแล้ว พอเป็นวุฒิสภาเสร็จ ท่านบอกว่า
จะไปดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญไม่ได้ ท่านหมายความว่า ขณะดำรง
ตำแหน่ง ใช่มั้ยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ใช่ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ถ้าใช่ ไม่ติดใจ ที่นี้มาถึงพรรคถัดไป
บุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่ง สว. และสมาชิกภาพสิ้นสุดลงแล้ว ยังไม่เกินสองปี จะเป็น
รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตาม
รัฐธรรมนูญไม่ได้ ตรงนี้ครับ ตรงที่ ผู้ดำรงตำแหน่ง นี้ละครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กรรมาธิการยกกว้างเห็นด้วยกับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นี้ครับ ขอตัดประโยคทำนอง
นะครับ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ออกนะครับ แต่ว่า
ขออนุญาตเติมคำว่า หรือ นะครับ จะเป็นรัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น
มิได้ ขอเติมหนึ่งนะครับ แต่ขอตัดประโยคที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์อยากให้ตัดออก
นะครับ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ กรรมการเห็นด้วยกับสมาชิกที่เสนอความเห็นนะครับ ตัดข้อความเดิม
 ตัดข้อความที่เพิ่มดังกล่าววนะครับ ที่พูดถึงออกไปนะครับ ตัดไปแล้วครับ ท่านกรรมการ
 ไม่เห็นด้วยหรือครับ อาจารย์พิสิฐครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ
 ลี้อาธรรม ครับ ขออนุญาตให้ความเห็นในฐานะ สสร. นะครับ และจริง ๆ ก็เป็น
 กรรมการที่ได้ให้ความเห็นในเรื่องนี้มาแล้ว ก็คือว่า ตรงนี้มันจะเป็นลักษณะที่เราเรียก
 กันว่า เกาหลีกัน ก็คือถ้าเรามีวุฒิมี่มาจากการเลือกตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ ประเด็นนี้คงไม่มี
 ปัญหา แต่ในเมื่อเรามีวุฒิบางส่วนที่มาจากสรรหา และการสรรหานี้มีองค์กฤษระเป็น
 ผู้สรรหา ขณะเดียวกันก็ให้วุฒิมี่มาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งด้วยนี้ ก็อาจจะมึลักษณะที่
 เอื้อประโยชน์กัน ตามที่ที่จริงท่าน สสร. ที่เคยไปแปรญัตติ ก็เคยพูดประเด็นนี้มาแล้ว
 นะครับ ว่ามีการหยิบยื่นประโยชน์ต่อกันได้ นะครับ อันนี้ผมก็จะขอตั้งเป็นข้อสังเกต
 ให้ท่านได้พิจารณานะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ตั้งข้อสังเกตเฉย ๆ นะครับ ไม่พิจารณานะครับ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
 ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
 มาตรา ๑๑๒ มีการแก้ไข คุณวัชรา หงส์ประภัศร แปรญัตติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านกรรมการครับ อธิบายหน่อยดีกว่าครับ จะได้เร็วขึ้น เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมการครับ มาตรา ๑๑๒ นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับวาระ
 การดำรงตำแหน่งนะครับ โดยเริ่มต้นตั้งแต่วรรคหนึ่งก็คือ การเริ่มต้นนับสมาชิกภาพ
 เมื่อสมาชิกมี ๒ ประเภทก็เลยต้องเขียนรองรับทั้ง ๒ ประเภทครับว่า ถ้ามาจากการ
 เลือกตั้ง ก็เริ่มนับสมาชิกภาพตั้งแต่วันที่มีการเลือกตั้ง แต่ถ้าเป็นสมาชิกประเภทที่มาจาก

๒๒๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กฤษที่ ๑๐๑/๒

สรรหาก็จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการสรรหาครบ ส่วนในวรรคถัดไปก็เป็นเรื่องวาระ กำหนดไว้ว่า วาระ ๖ ปีนะครับ นับแต่วันที่มีการแต่งตั้งหรือสรรหา โดยจะต้องเว้น คือเป็นวาระหนึ่งแล้วต้องเว้นไปอีกหนึ่งวาระนะครับ สาระสำคัญในมาตรานี้ก็มีแค่นี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดตั้งใจไหมครับ พี่ชาติครับ

นายชาติ กางอิ้ม : เรียนท่านประธานสภานะครับ และสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอความรู้ นะครับ คือที่เขียนว่า รับรองตั้งแต่วันเลือกตั้ง นะครับ ถ้า กกต. ยังไม่รับรองล่ะครับ อันนี้ เบิกเงินเดือนได้หรือไม่ครับ ลองยกตัวอย่างว่า ที่ผ่านมาต้องรับรองใช้ไหมถึงจะนับ เพราะมีปัญหากันอยู่เยอะครับ ในประเด็นนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คราวที่แล้วก็ยุ่งพอสมควรนะครับ อันนี้ครับ ท่านใดจะตอบครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา ครับ คือพอมีการเลือกตั้งเสร็จ กกต. จะต้องประกาศผลการเลือกตั้งก่อนนะครับ พอประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว บุคคลที่ได้รับการประกาศผลนั้น วาระก็ย้อนไปถึงวันที่เลือกตั้ง ซึ่งเป็นไปตามปกติที่เคยเป็นอยู่ของสมาชิกทั้งสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภาที่ผ่านมาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นเงินเดือนมันก็ย้อนกันสิครับ ที่ผ่านมามันมีปัญหาเรื่องเงินเดือนย้อนนะครับ ไม่แก้ไขหรือครับ เชิญท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ วันของสมาชิกภาพเริ่มต้นนี้คงต้องเริ่มต้นกันทั้งสภาพร้อมเพรียงกัน คงจะไปนับทีละคนไม่ได้ ถ้านับทีละคนก็เกิดปัญหาแน่ครับ วาระของแต่ละคนไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐธรรมนูญกำหนดมาโดยตลอดนะครับ คือนับวันเดียวกัน คือวันที่เลือกตั้งนั้นล่ะ ส่วนวันที่รับรองจะรับรองเมื่อไรนี่ก็ย้อนหลังกลับมาถึงวันเลือกตั้งนะครับ ผมคิดว่า

๒๒๖

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กุนที่ ๑๐๑/๓

เป็นหลักที่น่าจะถูกต้องแล้ว แต่ถ้านับวันรับรองนี้ปัญหาเกิดแน่ครับ รับรองกันไม่ตรงกัน
สักคนหนึ่งนะครับ น่าจะมีปัญหาเกิดขึ้นได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมาณู คนที่หนึ่ง) :
อย่างนั้นผมว่า ท่านน่าจะเพิ่มข้อความในลักษณะที่สิทธิประโยชน์ เงินเดือน ให้เริ่มนับแต่
วันปฏิบัติหน้าที่นะครับ มันก็จะได้แก้ปัญหาที่ผ่านมา อย่างนั้นก็ไปรับเงินเดือนซ้อน
อีกครับ เชิญครับ รับไปเขียนก็ได้ครับ เอาคนทำงานสิครับ คิดง่าย ๆ ไร่

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : รับไว้ไปดูแล้วกันนะครับ
ได้ไหมครับ ท่านประธาน แล้วก็จะรับพยายามเขียนนะครับ แต่ว่าคิดเร็ว ๆ นี้คิดว่า โอ.เค.
นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมาณู คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณยกมีอ เชิญครับ

๒๒๓)

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๑๐๒/๑

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ดูวาระสี่ครับ สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภามีกำหนดคราวละหกปีนับแต่วัน อันที่ ๑ นะครับ มี ๒ แบบ อันที่ ๑ เลือกตั้ง นับแต่วันเลือกตั้ง แล้วอีกอันหนึ่ง สรรหานั้นครับ ก็คือนับแต่วันที่คณะกรรมการเลือกตั้งประกาศผลการสรรหาแล้วแต่กรณี เพราะฉะนั้นเวลาจะไม่เหมือนกัน ไม่ตรงกัน นะครับ ๖ ปีก็จะเสร็จสิ้น ไม่ตรงกันอีกนะครับ ไม่ควรเลยท่านประธาน เพราะว่าเหลืออีก ๖ ปี เช่นเหลืออีก ๖ ปี ท่านประธานคุณนะ ถ้าเลือกตั้งประกาศรับรองพบบนหน้า วาระวันตั้งตั้งแต่วันเลือกตั้งมาครบ ๖ ปี สมมุติว่าฝ่ายสรรหานี้ นะครับ การสรรหาภายหลัง เช่น อาจจะเป็น ๔ เดือน ๕ เดือน ตรงนี้ ๖ ปี มันจะยาวกว่ากัน ทางนี้สิ้นสุด แต่ปรากฏว่า ๔ เดือน ๖ เดือนตรงนี้ท่านทำอะไรไม่ได้เลย ประชุมก็ไม่ได้ อะไรก็ไม่ได้ รักษาการไปตลอด สว. ที่มาจากสรรหาที่รักษาการต่อจนกว่าจะมี สว. ชุดใหม่เข้ามาแทน ทุกคนรักษาการ แต่ว่า วาระตรงนี้ไม่ทันกัน ไม่ครบกัน ผมคิดว่านะ ขอเสนอเลยก็ได้ว่า วาระนั้นควรจะหมดพร้อมกัน โดยเอาวาระของเลือกตั้งเป็นหลัก คือถ้าเลือกตั้งหมดวาระพบบนหน้า นะครับ สรรหานี้ อาจจะได้เพียงแค่ ๕ ปี ๔ เดือน สมมุติ นะครับ ก็ถือว่าต้องหมดวาระไปพร้อมนั้นเลย มันจะได้หมดพร้อมกัน แล้วถือว่ากระบวนการนี้ ก็รักษาการต่อไปยังท่านประธาน ต่อจนกว่าจะเลือกตั้งเสร็จ สรรหาเสร็จ มาเชื่อมกัน แล้วก็ทำงาน พอทำงานปีก็ให้มีสิทธิรับเงินเดือน ไม่ใช่ว่า นับจากวันเลือกตั้งได้ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ จะทำให้เงินเดือนนี้ ไม่ต้องซ้อนกัน ๒ ชุด มันจะมาต่อกันอย่างนี้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ทำไมไม่แยกเป็น ๒ ส่วนเสียเลยครับ ๓ ปี เปลี่ยนที่ ๓ ปี เปลี่ยนที่ โดยไปแบ่งชุด ๒ ชุด อันนี้งานมันจะได้รัน (Run) กัน ทั้งสภา

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ความจริงทำอย่างท่านการุณก็อาจจะได้ แต่ว่ามีปัญหาอยู่ในทางเทคนิคเล็กน้อย เราเขียนบอกว่า วาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี คำถามก็คือว่า ๖ ปีของคนที่เลือกตั้งนี่ครบ ๖ ปีแน่ แต่เอาอย่างท่านการุณนี่ ๖ ปีของคนที่มาจากการสรรหานี้ อาจจะไม่ใช่ ๖ ปี อาจจะเป็นน้อยกว่า ๖ ปี มันก็ขัดกันไปในตัวนะครับ ความจริงกรรมาธิการยกวางรู้เรื่องนี้ดีครับว่ามีปัญหาเล็กน้อย ก็คิดในเชิงปฏิบัติว่า

๒๒๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๑๐๒/๒

วันของการสรรหา กับวันเลือกตั้งนี้ ต้องเป็นวันที่ใกล้เคียงกัน นี่เจตนาธรรมเป็นอย่างนั้น นะครับ แต่ว่าในทางปฏิบัติอาจจะเกิดปัญหาขึ้นได้ ส่วนประเด็นที่ท่านประธานเรียนนี้ว่า น่าจะใช้ระบบเอาออกทุก ๓ ปีนะครับ เพราะ ๖ ปีวาระนี้ ฝ่ายกรรมวิธีการยกวางไปเขียน ในเชิงว่า ให้มีฝ่ายสรรหาใหม่ครบ ที่ออกทุก ๓ ปี แต่ฝ่ายที่เลือกตั้งนี้ให้อยู่ยาวไป ๖ ปี ก็ออกแบบอย่างนี้นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ เดี่ยวอาจารย์ครับ ให้พี่พี่ศักดิ์บ้างได้ไหมครับ

พลเรือเอก พิศศักดิ์ วัชรมูล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พลเรือเอก พิศศักดิ์ วัชรมูล นะครับ วันที่เริ่มต้นน่าจะเป็นวันที่มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งมาครับ ถึงจะถูกต้อง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่เป็นไรเดี๋ยวอธิบาย ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเราน่าจะยึด รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ที่เราใช้อยู่นี้ พวกเรานี้ก็ถูกกำหนดไว้ว่า ต้องทำงานให้เสร็จ ใน ๑๘๐ วัน ใช่ไหมครับ นับแต่วันที่มีการประชุม เพราะฉะนั้นถ้าท่านบอกว่า ท่านมีอายุ ก็ปี นับแต่วันที่มีการประชุมครั้งแรก มาตรา ๒๙ เราเขียนอย่างนี้นะครับ ๑๘๐ วันนับแต่ วันเปิดประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญครั้งแรก อันนั้นก็ ๖ ปี นับแต่วันที่มีการเปิดประชุม แล้ววันนั้นนี่นะครับ พวก สว. ต้องปฏิญาณตน วันนั้นพอดีเลย พร้อมกันหมดนะครับ ผมว่าอันนั้นน่าจะเหมาะ แล้วก็ได้รับเงินเดือนกันวันนั้นล่ะครับ เพราะฉะนั้นพวกที่มาก่อน มาหลังนี่ คืออยากจะกราบเรียนสมาชิกนะครับ พวกผมนี้เคยรับเงินเดือนซ้อนกัน เพราะว่าพวกผมรักษาการ เขาก็บอกว่า รักษาการก็ต้องให้เงินเดือน พวกที่เข้ามาใหม่ ยังไม่ครบ เขาก็บอกว่า ต้องให้เงินเดือนเพราะว่ารัฐธรรมนูญไปเขียนไว้นี้ เขาก็โทษ รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ว่าไปเขียนให้นับตั้งแต่วันเลือกตั้ง ตกลงก็มีเงินเดือนซ้อนกัน สื่อมวลชนก็เล่นงานอยู่ตลอด บอกว่า ตกลงเอาอย่างไรกัน เอาคนทำงานที่รักษาการ -----

ต้องทำงานได้เงินเดือน หรือจะเอาคนที่รัฐธรรมนูญเขียนมาว่าได้เงินเดือน แล้วเถียงกัน ก็เป็นขี้ปากเปล่า ๆ ผมว่าเอาเสียตรงนี้ให้มันชัดเจนเลยว่า พอเขาประชุมใช้ใหม่ครับ ใช้รุ่นเก่ามันก็จะหมด รุ่นใหม่มาประชุม ก็เดินหน้า รุ่นเก่าก็เลิกกันไป เอาเสียวันดีเดย์ (D - day) วันทำงานนี้ ทำงานได้ต่อกันเลย อย่างนี้ดีใหม่ครับ คนไหน ๆ จะสมัครทั้งทีแล้ว นี่ จากวันสมัครจนวันประชุมนี้ มันก็ไม่นานเท่าไร อย่าไปหวังเงินเลย ผมว่าอย่างนั้น นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เลือกตั้งแล้วก็ยังไม่เป็น กกต. รับรองแล้วก็ยังไม่เป็น แล้วไปเป็นตอนวันประชุม วันแรก มันอย่างไรอยู่นะ เดียวคิดให้ดี ๆ นะครับ คิดให้ดี ๆ นะครับ เชิญท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : สมคิด เลิศไพฑูรย์ ครับ ท่านประธาน หรือท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ คือเผชิญวันของกรรมาธิการนี้ครับ ใช้นับ ๒ วัน คือวันเลือกตั้งกับวันที่ได้คนจากการสรรหา ก็มีข้อเสนอของอาจารย์วุฒิสาร ต้นไชย นะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านเสนอว่า ให้นับของสรรหานี้ คือวันเริ่มสรรหา ไม่ใช่ วันสรรหาได้ แล้วก็เอาวันเริ่มสรรหานี้ เป็นวันเดียวกับวันเลือกตั้ง ซึ่งผมคิดว่า สูตรนี้ ก็ใช้ได้ครับ ก็ไม่เลว ได้ใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ครับ ผมว่าได้ตามนี้แหละ แล้วก็ส่วนเงินเดือนกับสิทธิประโยชน์อย่าเพิ่งไปรวม ท่านไปเขียนต่างหากอีกอันหนึ่ง

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ผมคิดว่าน่าจะทำได้ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ถ้าไปนับจาก วันเริ่มสรรหานี้ คือบางครั้งสรรหามันนานนะครับ ผมเคยตรวจสอบเรื่องการสรรหาองค์กร อิสระนี้ เขาล่อหลายรอบเลยนะครับ มันหาไม่ได้ มันติดขัดไฉน ไฉน แล้วมันจะมีปัญหา ผมว่าไปนับวันสรรหา มันยังไม่คลอดออกมาเป็นตัวบุคคลเลย มันยังอยู่ในห้อง ยังไม่ได้ ปฏิสนธิเลย แล้วก็ไปนับวันเขา นับจากวันอยู่ในห้อง มันต้องนับวันที่คลอด ผมว่าอย่างนั้น นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ใช่ครับ อาจารย์ครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : สูตรนี้เป็นสูตรเดียวกับ
ที่ท่านการุณพุดนะครับ คือนับวันเลือกตั้งนั้นล่ะ แต่กำหนดวันเลือกตั้งกับวันเริ่มสรรหา
วันเดียวกัน เท่านั้นเองนะครับ แต่ว่าจริง ๆ คือกำหนดวันเลือกตั้งนั่นเอง เป็นวันที่ทุกคน
จะครบเท่ากัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เริ่มสรรหาเนี่ย มันใช้เวลากี่วันอาจารย์ บางทีมันค้ำกัน มันยุ่งไปหมดนะครับ สรรหาบางที
ล้มอีกนะครับ ล้มประจำ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ขออนุญาต ผมว่าทำไมไม่เอา
ฝ่ายเลือกตั้งเป็นหลัก ๖ ปี ก็คือเริ่มจากวันเลือกตั้งของฝ่ายเลือกตั้งเป็นหลัก ครบ ๖ ปี
คือวันสุดท้ายของฝ่ายเลือกตั้งเป็นหลัก สำหรับฝ่ายสรรหาให้เป็นฝ่ายตาม อาจะ ๕ ปี
๘ เดือน ๕ ปี ๙ เดือน ๑๒ วัน ๕ ปี อะไรต่าง ๆ ก็ตาม แต่ว่าให้ถือเอาอันนี้เป็นหลัก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ได้ไหมครับ ส่วนเวลายังไม่ได้เป็นก็เอาคนก่อนรักษาการไปจนกว่าจะมีคนใหม่
ถูกไหมครับ ท่านการุณ

นายการุณ ไสงาม : คือการปฏิบัติหน้าที่และการรักษาการนั้นเป็นไป
ตามหลักเดิม ก็คือว่ามาชนกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เงินเดือนเดียวไปเขียนอีกที่ครับ ต้องแยก ถ้ามาปนกันแล้วมันยุ่ง

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
เอาอย่างท่านการุณว่านี่ล่ะครับ คือนับวันเลือกตั้งเป็นฐาน แล้วไปพร้อมกันหมดวันนั้น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ส่วนเงินเดือนกับสิทธิประโยชน์ ท่านไปเขียนอีกทีนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ตกลงเงินเดือนเขียนอีกทีนะครับ

๒๓๑

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ต.ร.ณ. ๑๐๓/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เขียนอีกที

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ถ้าท่านไม่เขียนนี้ เขาไปตีความแล้ว
ว่าเริ่มจากวันเลือกตั้ง เขาให้เงินเดือนวันนั้นเลย แล้วมันก็จะช้อน ผมว่ามันไม่ค่อยดี
นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เห็นตรงกันหมดแล้วนะครับ ท่านไปเขียนแล้วมาให้ที่ประชุมเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง
นะครับ เมื่อก็ติดอยู่มาตราที่ ๑๑๒/๑ นะครับ เติญท่านเลขาต่อเลยครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
มาตรา ๑๑๒/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีท่านวัชราขอแปรญัตติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อีกมาตราแล้วกันนะครับ ท่านวัชราตั้งใจใหม่ครับ ถ้าหากว่าไม่ตั้งใจ จะให้ไปทานข้าวต้ม
นะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ดุไม่ทันครับ ดุไม่ทันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวกลับมาพิจารณาต่ออันครับ ต่อครับ ไม่ตั้งใจนะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ท่านประธานครับ เว้นวรรคไว้ก่อนได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อะไรนะครับ ไม่ได้ยินครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : พักก่อนได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อย่าเพิ่งพักเลยครับ น้ำมันเหลืออีก ๓ มาตรา ๔ มาตรา จะหมดแล้วนะครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ของผมเป็นมาตรา ๑๑๓ ครับ เจอแล้วครับ

๒๓๒

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๑๐๔/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ติดใจใหม่ครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ติดใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านได้ใหม่ครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : ไม่ใช่ครับ ๑๑๓ ก็ ๑๑๓ ๑๑๒

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขอนิดเดียว
ที่ท่านถามไป ๖ ปีนี้ ผมว่าท่านประธานถามมีเหตุผลมากมาย ที่เรื่องเหลื่อมนี้ครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : อันนี้ ๑๑๒

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คุณวัชราครับ ขอความกรุณา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านปิดไมค์ก่อนครับ เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอนิดเดียว ผมคิดว่าที่ท่านประธาน
ถามกรรมาธิการยกว่า ๖ ปีนี้ ลองไปพิจารณาเรื่องเหลื่อมสักนิดหนึ่งได้ไหมครับ
ผมได้กราบเรียนท่านอาจารย์วิชาไว้เหมือนกัน คือถ้าเป็นไปได้เราเหลื่อมเสีย
ทั้ง ๒ ประเภทนะครับ เพราะ ๖ ปีนี้ค่อนข้างยาว แล้วก็พอมดผลวะ คนใหม่เข้ามา
นี่นะครับ ท่านเหลื่อมไว้ครั้งหนึ่งก็ดีแล้ว แต่ขอเหลื่อมทั้งคู่เลยได้ไหม เพราะว่ามันจะมีการ
จับสลากออกใน ๓ ปีแรกสักครั้งหนึ่ง แล้วหลังจากนั้นไม่ต้องจับสลากแล้ว ที่เหลื่อม
มันก็จะเหลื่อมไปเหลื่อมมา เหลื่อมมาเหลื่อมไป มันก็จะมีคนอยู่อย่างนั้น ฝากลอง
พิจารณาที่ท่านประธานถามนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็คือชุดแรกนี่นะครับ ๓ ปีหมดนะครับ ๓ ปีหมดเลยนะครับ แล้วก็หาชุดใหม่เข้ามา
แล้วที่มันจะเหลื่อมกันแล้ว

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ๓ ปี หมดครั้งหนึ่ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ๓ ปีก็ชุดหนึ่งนะครับ แล้วตอนนี้ก็ ๖ ปีเปลี่ยนครึ่งหนึ่ง ๖ ปีเปลี่ยนครึ่งหนึ่งแล้ว
 ตอนนี้ มันมีปัญหาเฉพาะ ๓ ปีแรกเท่านั้นเองนะครับ นึกออกไหมครับ แต่มีเหตุผลมาก
 นะครับ เพราะว่าพอออกทั้งชุดนี้ พอชุดใหม่เข้ามาจะครบ เริ่มต้นใหม่ทั้งหมด ยุ่งทั้งสภา
 อีกครับ ฝากท่านไปคิดก่อนแล้วกันนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมเรียนท่านนะครับ ตอนสมัย
 ผมมาอยู่ที่นี่ ท่านประธานพูดถูกนะครับ พวกผมนี้ก็จะตั้งหลักกันได้นี้ ประมาณ
 สี่ห้าเดือน เพราะว่าแปรญัตติคืออะไร เสนอญัตติคืออะไร เพราะว่าท่านมานี้บางคน
 เป็นข้าราชการ แต่ไม่ทราบครับ ไม่เคยที่จะต้องมาลุยกันอย่างนี้ แล้วทำกฎหมายก็ดี
 ไฉย อะไรต่อมิอะไร แล้วตัวประธานเองนี้ ท่านประธานจำได้ไหม ตัวประธานเองไม่เคย
 ผ่านงานสภามาเลย เพราะฉะนั้นมันก็น่าดูเลยครับตอนแรก กว่าจะจับได้ห้าหกเดือน
 พอยังไม่ครบปีดี ประธานถูกผมไล่ออกไปเลย เลยเปลี่ยนประธานใหม่อีก วุ่น เพราะฉะนั้น
 ให้มันมีคนเก่าอยู่ที่พอช่วยได้ ผมเชื่อว่าพวกเราเห็นนะครับ คนที่พอจะรู้ในสภานี้
 มันจะช่วยได้เยอะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ฝากกรรมการแล้วกันนะครับ ช่วยพิจารณาดูหนึ่ง อันนี้สำคัญจริง ๆ นะครับ
 ที่นี้หลักการมันได้หมดแล้ว เพียงแต่ว่าเหลือเวลาในการจะเข้าออกเท่านั้นเอง
 ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์
 ตามข้อสังเกตนี้ครับ เราตกลงว่าวุฒิสภามีสมาชิก ๑๕๐ คน เลือกตั้ง ๗๖ จังหวัด
 ละคนครับ ในเลือกตั้งที่กรรมการได้คิดแต่รอบแรกนี้ครับ ก็คือมาจังหวัด
 ละคนเท่านั้น ก็จะอยู่ครบ ๖ ปี ส่วนที่มาจากแต่งตั้ง สรรหานี้ครับ ๗๔ คน
 ในมาตรา ๑๑๓ เขาบอก นี้ ๗๔ คนนี้ เมื่อครบ ๓ ปีแรกให้จับสลากออกครึ่งหนึ่ง แล้วก็
 เอาเข้ามาใหม่ ตรงจุดนี้มันเริ่มเปลี่ยนแล้วนะครับ ก็คือสรรหาเข้ามา ๗๔ ก็จะจับสลาก
 ออกไปครึ่งหนึ่ง ก็คือ ๓๗ คน

๒๓๔

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๑๐๔/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : คือท่านไพบูลย์ครับ ตรงนี้สมาชิกเขาบอกว่า แทนที่จะครึ่งหนึ่งครับ ก็จับ ก็ให้ออกให้หมดเลยนะครับ ในชุดแรกนี่นะครับ มันก็ไม่ต้องจับครึ่งแล้วครับ แล้วต่อไปนี่มันจะเข้าหมด ออกหมดแล้วครับ มันไม่ต้องรอครึ่งแล้ว ของสรรหานี้

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : คือในเจตนารมณ์ของยกวางนี่นะครับ ก็คือทำให้มีสมาชิกบางส่วนนี้เข้ามานะครับ องค์ประชุมจะได้เยอะหน่อย แล้วก็ ๖ ปีต่อไป ที่ครึ่งหนึ่งมันก็ต้องออกไปอยู่แล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : มันไม่มีปัญหานี้ท่าน เพราะว่าช่วงนั้นท่านก็รักษาการไปจนกว่าจะมีชุดใหม่เข้ามาใช้ใหม่ครับ องค์ประชุมก็เท่าเดิมอยู่แล้วครับ จำนวนก็ไม่ได้ลด

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ถ้าอย่างนั้นก็สุดแต่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : ใช้ใหม่ครับ ฝากไปคิดแล้วกันนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : คือฝากไปคิดเดี๋ยวก็ต้องกลับมาพิจารณาใหม่ ท่านประธาน กรรมาธิการขอขึ้นได้ไหมครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ คือ ๗๖ นี่เขาอยู่ไป ๖ ปีนั่นละครับ แต่ ๗๔ นี่เขาออกไปครึ่งหนึ่งอยู่แล้ว มันก็สลับเหลื่อมอย่างนี้ตลอด มันเหลื่อมอยู่แล้วนะครับ เพียงแต่ฝ่ายหนึ่งเหลื่อม ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์บอกขอเหลื่อมร้อยละ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : แต่ท่านคิดดูนะครับ พอครบ ๖ ปีนี้ละครับ จะออกทั้งชุดนะครับ ชุดใหญ่คือครบ ๖ ปี ออกนะครับ พร้อมกับอีกครึ่งหนึ่งนะครับ อีกครึ่งหนึ่งออกตามนะครับ มันออกสามในสี่แล้วนะครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นนะ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมวิธีการ) : เรียนท่านประธาน เรียนหารือ เพราะว่าที่ทางกรรมวิธีการให้เฉพาะพวกสรรหาก็คือ พวกอีกพวกหนึ่งนั้นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน แล้วจะให้เขาจับสลากออก มันก็ดูรู้สึกมันก็ไม่ค่อยจะยอมรับกับสภาพที่ประชาชนอุทิศสำหรับเลือกมา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่ เลือกตั้งไม่ต้องจับออกเลยครับ เขาออกเฉพาะส่วนที่ท่านสรรหาเข้ามานี้ พอครั้งหนึ่งพอครบ ๓ ปีนี้ นะครับ ท่านเอาออกหมดเลยนะครับ พอครบ ๓ ปีแล้ว ที่นี้พอชุด ๒ นี้ต่างคนต่าง ๖ ปีแล้ว มันก็พร้อมกันตลอดแล้วที่นี้

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ มี ๒ ทางทางหนึ่งเหมือนที่ท่านประธานแนะนำ อีกทางหนึ่งก็เอาอย่างละครึ่งออกนะครับ มี ๒ ทางท่านไปเลือกเอา เพราะว่าถ้าเอาอย่างละครึ่งนี้ การเลือกตั้งนี้ นะครับ ครั้งแรกนี้เขาจะรู้ว่าเขาจะอยู่ บางคนจะอยู่เพียงแค่ว่า ๓ ปี เพราะฉะนั้นตอนเข้ามานี้เขาจะรู้ว่าเขาต้องมาจับสลากออกครั้งหนึ่ง ซึ่งในหลายประเทศเขาทำครับ ไม่ใช่ว่ามาจากการเลือกตั้งแล้วจะต้องได้อยู่เต็ม ในเมื่อเงื่อนไขรัฐธรรมนูญ ถ้าไม่อย่างนั้นก็รออย่าเพิ่งสมัครครั้งแรกมีความเสี่ยง รอไปอีก ๖ ปีค่อยสมัครก็ได้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านเลขาครับ เอาสรุปเลยครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : ก็ขออนุญาตเอาแบบท่านประธานได้ไหมครับว่า ฝ่ายสรรหานี้ ๓ ปี ชุดแรกออกนะครับ แต่ฝ่ายเลือกตั้งนี้เขาอยู่ขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ จะได้ไม่ต้องกลับมาหารืออีกนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่ต้องเสียงบประมาณเข้าช้อนนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นนี้แสดงว่าท่านกรรมวิธีการนี้ นะครับ ชี้แจงไม่ละเอียด ถ้าชี้แจงละเอียดนี้ นะครับ ข้อเสนอของผมเมื่อที่นี้ที่บอกว่า ชนกันที่ว่านี้ นะครับ ก็ไม่ต้องพูด ท่านเห็นไหม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เห็นแล้วครับ เพิ่งเห็นครับ เอาละครับ

นายการุณ ไสงาม : ปัญหามันจะไม่เกิดเลย ท่านประธาน คืออะไร
ที่บอกว่าเลือกตั้ง ๖ ปีใช้ใหม่ท่านประธาน พอมาถึง ๖ ปี เฉพาะเลือกตั้งก็จบลง
แต่สรรหาชุดแรกนี่ เดินมาแค่ ๓ ปี ตามมาตรา ๑๑๓ พอเดินมาถึง ๓ ปีพับ หมดทั้งชุด
พอหมดทั้งชุดก็สรรหาต่อ ท่ามกลางการสรรหาต่อตรงนี้ ๖ ปีของเลือกตั้ง
ก็ไม่กระทบกระเทือน พอสรรหาได้ปีบมาก็ ๖ ปี ๖ ปีของฝ่ายสรรหาที่มาชุดที่ใหม่
ก็เริ่มใหม่ ก็ไม่กระทบกระเทือนกับพวกเลือกตั้ง สลับกันไปก็สลับกันมา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตรงกันแล้วครับ

นายการุณ ไสงาม : ที่จริงถ้ากรรมการชี้แจงให้ดีจะอภิปรายน้อยมาก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์ศรีราชาครับ ท่านติดใจอะไรไหมครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ คือผมเอง ผมเห็นว่ามันไม่เหมือนกันและมันไม่เป็นธรรม ผมคิดว่า
การจะออกครึ่งหนึ่งต้องครึ่งหนึ่งของทั้ง ๒ ประเภทครับ เพราะว่าเวลาที่เวลาเรากำหนด
คุณสมบัติของคนนี้ะครับ เราก็กำหนดไว้ให้มีลักษณะต่างกัน เพราะฉะนั้นวันดีคืนดีเรา
บอก เอ้า พวกเลือกตั้งนี่อยู่ได้เต็ม พวกนั้นอยู่ได้ครึ่งหนึ่ง ผมว่าเกิดความไม่เป็นธรรม
นะครับ และอีกอย่างหนึ่ง ใ้ระบบที่เราให้มันมี สแตกเกอร์ (Staggering) นี้ะครับ
หรือการเหลื่อมกันนี้ ก็คือเราต้องการให้คนเก่าที่มีคุณสมบัติเช่นนั้นนี้ บางคนยังอยู่และ
จะได้เชื่อมต่อได้นะครับ เพราะฉะนั้นมันต้องทั้ง ๒ ประเภทครับ ถึงจะเกิดความรู้สึกที่ว่า
มันไม่เลือกที่รักมักที่ชัง และก็มีมันเป็นธรรมแก่ทั้ง ๒ ฝ่ายครับ ผมยังกราบเรียนยืนยันว่า
ตรงนี้เป็นสำคัญนะครับ หลักการนี้ ไม่ใช่เอาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดครบ อีกฝ่ายหนึ่งออกหมด
ผมว่ามันไม่เป็นธรรม แล้วก็เรื่องของคนที่คนเข้ามานี้ครับ อย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
ได้กรุณาพูดเมื่อคืนะครับ ผมก็เห็นด้วยตรงที่ว่า เขาจะต้องรู้ว่าเขารอบแรกนี้

๒๓๓)

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รึตนา ๑๐๕/๓

เขาอาจจะถูกจับสลากออก ๓ ปีก็ได้ เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องยอมรับครับ ตามสภาพ ไม่ใช่ว่าคุณเลือกตั้งแล้วคุณต้องอยู่ถาวร พวกสรรหานี้ไม่จำเป็นต้องอยู่ถาวร ผมว่าเพื่อความเป็นธรรมนะมันต้องครึ่ง ๆ ครับ และใครก็ตามก็มีสิทธิที่จะถูกจับสลากออกได้พอ ๆ กัน ในเมื่อคุณก็จับสลากเองนี่ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์ครับ เดี่ยวครับ คือจะเรียนท่านอาจารย์สุรชัยอย่างนี้ว่า คนที่ถูกจับออกครึ่งหนึ่งมันก็ไม่เป็นธรรมแล้วครับ มันเหมือนกันนะครับ อย่างไรก็ตามมันก็ไม่เป็นธรรมนะครับ หากความเป็นธรรมทั้งหมดไม่ได้หรอกครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ คือระหว่างเลือกตั้งกับอย่างสรรหานี้ะครับ เราจะไม่มีปัญหาตอเนเหลื่อมกันเพราะอะไร เพราะฝ่ายสรรหาพอออกปี ๓ ปีนะครับ เขาก็ยังทำหน้าที่ต่อเนะ เป็นพี่เลี้ยงคู่กันกับฝ่ายเลือกตั้งต่อ ต่อจนกว่าสรรหาชุดใหม่จะได้เข้ามาต่อไม่ผลัดจากเขา นี่ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ ในกรณีเลือก ๓ ปีแรกนี้ะครับ ถ้าจะทำร้ายนี้ะครับ ควรทำร้ายฝ่ายสรรหา ไม่ควรทำร้ายฝ่ายที่มาจากประชาชนเลือกตั้งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เข้าใจตรงกันแล้วครับ ท่านเลขาครับ รับไปดำเนินการนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ก็ขออนุญาตท่านประธานว่า ถ้ายื่นตามที่ฝ่ายกรรมาธิการมีความเห็นนะครับ มาตรา ๑๑๓ ก็ตัดออกนะครับ แต่ไปเขียนในบทเฉพาะกาลว่า ชุดแรกจะอยู่แค่ ๓ ปี

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ แต่เวลาตอน ๓ นี้ ท่านให้มันอยู่ครึ่งหนึ่งจริง ๆ นะครับ จะเชื่อมต่อกอย่างไรแต่ต้องให้
 มันได้ครึ่ง อย่างนั้นมันจะขยับกันไปเรื่อย นะครับ ดูเวลาตรงนี้ให้ดีนะ ครับ
 ท่านอาจารย์วิชาครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ตกลงท่านยกร่างได้พูดแล้วครับ ผมจะเสนอ
 ตามที่ท่านอาจารย์สมคิดพูดนี่นะ ครับ

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ตรงกันนะ ครับ อย่างนั้นผ่านนะ ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานต้องไม่ลืมนะ ครับว่า มาตรา ๑๑๒
 พรรคสองต้องคงไว้แบบเดิมของท่านนะ ครับ

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เข้าใจตรงกันนะ ครับ ท่านเลขา เชิญครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่าง
 รัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๑๑๓ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๑๑๔ มีการแก้ไข
 ท่านวิชา หงส์ประภัสร์ แปรญัติไว้ครับ

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านวิชาครับ ผ่านได้ก็ช่วยหน่อยนะ ครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ขอเพิ่มอีก ๒ อนุครับ ในมาตรานี้ครับ
 คือในเรื่องสมาชิกภาพนี้ นะครับ ขาดประชุม

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ก็คือการนับองค์ประชุมนะ ครับ หากสมาชิกวุฒิสภาไม่อยู่ในที่ประชุมนะ ครับ หากมีการ
 นับองค์ประชุมเกิดขึ้น ก็ถือว่าขาดที่ประชุมด้วย ก็ดีเหมือนกันนะ ครับ สภาจะได้
 ไม่ล่มครับ (๗) นะ ครับ มาตรา ๑๑๔ ท่านสมาชิกขอเพิ่มนะ ครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ท่านประธานครับ พอดีอาจารย์วัชราสืบสนครับ เพราะว่าคุณวุฒิสชาติเป็นคนแปรมาตราบนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านวุฒิสชาติครับ เชิญครับ

นายวุฒิสชาติ กัลยาณมิตร : ท่านวัชรฯ ขอภัยครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ วุฒิสชาติ กัลยาณมิตร ครับ ท่านประธานครับ มาตรา ๑๑๔ นะครับ ใน (๗) กับ (๘) นี้ครับ เพื่อความรวดเร็วของสภา ผมขออนุญาตเป็นอย่างนี้ครับ คือผมเองนี่ ผมต้องการสงวนในเรื่องขององค์ประชุมของสภานะครับ ไม่อยากให้สภาล่ม เพราะฉะนั้นก็เลยมีการเติมข้อความบางข้อความ ผมฝากท่านเลขาธิการมาธิการร่างนิตได้ไหมครับ เอาที่ผมแปรนี่ลองไปเขียนดูนิดหนึ่งนะครับ ในเรื่องของกรณีมีการนับองค์ประชุม หากสมาชิกวุฒิสภานั้นไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ถือว่าเป็นการขาดประชุมตามมาตรานี้ครับ แล้วก็มาตรา ๑๑๔ (๘) ให้เพิ่มข้อยกเว้นในข้อหาหมิ่นประมาทเข้าไปด้วยนี้ครับ ผมฝากนิตเดี่ยวแล้วกันนะครับ เพื่อความรวดเร็วของสภา ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อันนี้เรื่องดีนะครับ ไม่ฝากหรอกครับ เอาเลยครับ พิจารณาเลยครับ คืออย่างนี้ท่านครับ ท่านฟังอาจารย์เจิมศักดิ์นี้ครับ อาจารย์เจิมศักดิ์เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เรื่องนี้เรื่องดีครับ เห็นด้วยกับท่านประธาน แล้วก็ผมคิดว่าน่าจะเติม แล้วก็ขออนุญาตพิจารณาด้วยนะครับ เมื่อท่านเติมแล้วนี่พิจารณาด้วยว่า ที่ไปเขียนไว้ว่า โดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานวุฒิสภา ผมคิดว่านี่คือจุดอ่อน คล้าย ๆ ที่ผมพูดเมื่อกี้นี่เลย เพราะว่าสภาเรานี้มีธรรมเนียมอยู่ ก็คือว่า ขาด นี่ แต่แล้วเจ้าหน้าที่ก็ใจดี ทำเรื่องไปให้เซ็นอยู่เรื่อยเลย คนขาดแล้วไม่ได้ ลาก็ให้เขียน แล้วก็เขียนย้อนหลัง ผมรู้ดี บางทีก็ไม่ได้ลา พูดง่าย ๆ ว่าตรงนี่คือจุดรั่ว แล้วในที่สุดก็จะลากันเสมอ แล้วก็จะได้รับอนุญาตอยู่เสมอ เพราะฉะนั้นมาตรานี้จะไม่มีประโยชน์เลยในข้อนี้ ที่บอกว่า ขาดโดยไม่ได้รับอนุญาต จะได้รับอนุญาตอย่างเสมอเลย เพราะว่ามันไม่มีทางรู้แบบไทย ๆ เพราะฉะนั้นตัดว่า ไม่ได้รับอนุญาต

ได้ไหมครับ ขาดก็ไม่ได้ คือถ้าขาดนี้ก็มีปัญหา ถ้าจะไปราชการ จะไปต่างประเทศ จะไปราชการ ก็รู้ว่าไปราชการ ไม่ได้ขาด อย่างนั้นถือว่า ลาราชการ แต่ถ้า ขาด แล้ว รับผิดชอบนี่นะครับ จะมาเห็นกันที่หลังเยอะแยะเลย พวกสมัยผมก็ทำกันนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
แต่ผมไม่เคยทำใช่ไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ไม่เคยทำจริง ๆ แต่ว่าสมัยผมนี้
เขาทำกันจริง ๆ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เป็นอย่างนั้นจริงครับ ท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
หลักการที่บอกว่า ถ้าไม่อยู่ในที่ประชุมถือว่าขาด นี้ ก็พอใช้ได้ แต่ว่าที่เป็นห่วงคือ เรื่อง
ของการวอล์กเอาท์ (Walk out) ครับ คือถามว่าคนที่วอล์กเอาท์ นี้ก็ถือว่าขาดประชุมเลย
ใช่ไหมครับ หรือเร็ว ๆ นี้ครับ เหมือนที่ทำเมื่อวานนี้ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือการวอล์กเอาท์ นี่ไม่น่าจะถือว่าขาดประชุม อันนี้ท่านพูดถูกนะครับ เพราะอันนี้เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สมาชิกจะใช้ในการควบคุมประธาน และควบคุมฝ่ายที่ได้เปรียบ เพราะว่า สส. กิติ หรือเสียงข้างมากนี้มักจะหาเรื่องลากไปเรื่อย ๆ แล้วก็ไม่รู้จะทำอย่างไรครับ อันนั้นเป็นหนทางหนึ่งที่สมาชิกพร้อมใจ ถ้าขนาดสมาชิกเกิน ทำให้องค์ประชุมขาดเกินกึ่งหนึ่งได้นี่ แสดงให้เห็นว่ามันมีนัยยะอะไรบางอย่าง ผมว่าถ้ากรณีวอล์กเอาท์ไม่ควร ผมเห็นด้วยกับท่านเลขาธิการคณะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็เขียนให้ครบเลยครับ คือต้องหามาตรการให้เขาร่วมประชุมครับ โดยไม่หนีประชุมไม่ไปหนีการทำงานนะครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : คือท่านประธานที่เคารพครับ การุณครับ ผมคิดว่าตามที่บัญญัติไว้ในของคณะกรรมการก็พอสมควรแล้วละครับ ครบแล้วละ ดีแล้วในกรณีที่ลาประชุมแล้วได้รับอนุญาต ในกรณีที่มาถึงเจ้าหน้าที่จะมีใบลาให้เซ็นกันเรื่อย ๆ อะไรต่าง ๆ นั้น เราอย่าเอาพฤติกรรมอย่างนั้นมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเถอะครับ ถ้าเขาลา ถ้าเขาอะไรต่าง ๆ ก็อนุญาตตามประธาน ก็เป็นเรื่องของการพิจารณาทั่วไป เราอย่าเอาพฤติกรรมนั้นมาบัญญัตินะครับ ประการที่หนึ่ง ประการที่สองถ้าเราบัญญัติเรื่องการนับองค์ประชุม แล้วถือว่าขาด อันนี้จะมีปัญหาละครับ ในกรณีไม่ว่า ถ้าเราเขียนอย่างนี้เราก็ต้องไปเขียนกับผู้แทนราษฎรเหมือนกันอีก ตอนนี้จะครับจะเกิดปัญหายุ่งเลย เพราะว่าการใช้เครื่องมือในการวอล์กเอาท์ ในการนับองค์ประชุมนี้ เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งในการที่ใช้ยับยั้งการกระทำที่ไม่ถูก ไม่ชอบ หรือไม่ควรกระทำอะไรต่าง ๆ นี้ แม้แต่การยับยั้งกฎหมาย หรือการยับยั้งญัตติ หรือการยับยั้งบางเรื่อง ก็อาจจำเป็นต้องใช้เงื่อนไขในการหยุดโดยวิธีการหยุดองค์ประชุม วอล์กเอาท์ออกไปอะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ หรือเป็นการประท้วงการกระทำที่ไม่ชอบ หรือไม่ถูกต้องของอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นเสียงข้างมากอะไรอย่างนี้นะครับ ฝ่ายข้างน้อยไม่สามารถทำได้ มันมีวิธีการหลายอย่าง เพราะฉะนั้นอย่าบัญญัติไว้เลยครับ ในรัฐธรรมนูญ ให้พิจารณาเป็นธรรมดา ๆ ธรรมชาติ ๆ ของสมาชิกเถอะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือเท่าที่ถามท่านวุฒิสภาตินี้ นะครับ เจตนาไม่ได้รวมเอาวลีเอกาท์ นะครับ อันนี้ไม่ได้รวม เจตนา ก็คือ เห็นชื่อแล้วหาย นะครับ หายไปเลย ครับ แล้วก็ยังบอกว่า มาทำ มาอยู่สภาอะไรอย่างนี้ งานก็ไม่ทำ ชอบหนีประชุม นะครับ โดยเอาเห็นชื่อเป็นหลัก อย่างนี้นะครับ แต่ไม่รวมวลีเอกาท์ นะครับ อันนี้ เชิญครับ ท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ เรียนหาหรือว่าไม่เขียนอันนี้ เสร็จแล้วมันมีเรื่องประมวลจริยธรรมที่ต้องทำกันอยู่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่ได้ผลหรอกครับท่านครับ ประมวลจริยธรรมไม่ได้ผลครับ จริงครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : มันจะเขียนรายละเอียดได้มากกว่า เพราะเขียนในรัฐธรรมนูญเป็นบทบัญญัติ ซึ่งจะทำให้พ้นจากสมาชิกภาพนี้ จะมีปัญหาใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีหรอกครับ เขาก็อยู่ ถ้าท่านเขียนเขาก็ไม่ไปไหน นี่เรื่องจริง นะครับ คือเห็นชื่อแล้วหาย เห็นชื่อแล้วหาย ทั้ง ๒ สภาเลย ครับ จริงใหม่ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เจิมศักดิ์ครับ ขอยืนยันว่าที่ท่านประธานพูดนั้นเป็นปัญหาจริงครับ ขอให้ผมเอ่ยชื่อเลยว่ามีใครบ้างที่ชอบเห็นชื่อแล้วหาย แล้วก็ในกรรมาธิการก็มีการมาเห็นชื่อ แล้วรับเงินแล้วก็หาย ก็มีแล้วก็อ้างว่ามาเห็นให้มันครบ แต่ว่า เอะละ นี่กรรมาธิการยกไว้ แต่ท่านประธานพูดถูกครับ เรื่องในที่ประชุมอย่างนี้มีปัญหาจริง ๆ มาเห็นชื่อ แล้วก็เดินร่อนอยู่พักหนึ่ง กินกาแฟแล้วก็ไปแล้ว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านวุฒิสภาตินี้ครับ

นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานที่เคารพครับ วุฒิชชาติ กัลยาณมิตร ครับ ท่านประธานครับ โดยเจตนาคือไม่ได้มีอะไรครับ อยากจะให้สภา มีความสว่างาม จริง ๆ อย่างที่พวกเราโดนกันอยู่ แล้วก็ต้องขอบคุณท่านประธานสภานะครับที่ช่วยกรุณาแก้ข่าวกับสื่อมวลชนไว้ อย่างที่เวลาเขาถ่ายพวกเราออกไปนี้ เอ๊ะทำไมมันมีน้อยจัง ขาดใหม่ คืออย่างนี้ที่ประชุมสามารถรองรับได้ถึง ๕๐๐ ที่ แต่เรามีแค่ ๑๐๐ คน อย่างนี้มันก็ดูโหล่งเหรงนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมถือว่า ถ้าทุกคนพร้อมที่จะลงมาทำหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาแล้วนี้ เขาต้องมีสำนึกในหน้าที่ที่จะกระทำสิ่งเหล่านี้ แล้วผมเชื่อว่าประสบการณ์โดยตรง ท่านประธานเอง ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เองนะครับ ท่านพลตำรวจเอก มีชัย หรือใครอีกหลาย ๆ คน ท่านผ่านสิ่งเหล่านี้มาแล้วนะครับ ผมก็เลยอยากให้มีไว้ แต่ว่าในเรื่องของการวอล์กเอ๊าท์นี่คือไม่รวม ไม่รวมอยู่ในนี้ครับ เพราะว่าพวออล์กเอ๊าท์ไปแล้ว เมื่อมีการประชุมใหม่ มันจะเห็นอยู่แล้วนี้ครับว่าใครอยู่ในที่ประชุมหรือไม่ อย่างไร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานอุทัยเคยพูดเสมอ นะครับ เวลาอยากจะเป็นก็มาสมัคร พอได้เป็นก็ไม่อยากประชุมนะครับ นี่เป็นปัญหาจริงครับ เอาใครก่อนครับ ท่านอาจารย์สมคิดหาข้อยุติครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ สมคิด กรรมาธิการครับ ขออนุญาต คำที่ขอแปรญัตติมานี้ใช้คำว่า ในกรณีที่มีการนับองค์ประชุม หากสมาชิกวุฒิสภานั้นไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ถือว่าเป็นการขาดการประชุมตามมาตรานี้ด้วย ผมเข้าใจว่าคนไม่อยู่ในที่ประชุมในขณะที่นับองค์ประชุมนี้อาจจะมีหลายสาเหตุนะครับ ผมยังเห็นตรงกับท่านการุณว่า ถ้าไปเขียนนี้ก็จะมีปัญหา หรือถ้าเขียนข้อยกเว้นอีกนะครับว่า วอล์กเอาท์แล้วก็ได้รับการยกเว้นนะครับ ไม่รู้ตอนนับองค์ประชุมผมก็บอก ผมวอล์กเอาท์ไปก่อนหน้านับองค์ประชุม แล้วก็เวลาเขียนจะยาวมากครับ รัฐธรรมนูญนะครับ ยกเว้นวอล์กเอาท์ไม่รู้มียกเว้นกรณีอื่นด้วยหรือไม่ ผมเห็นตรงกับท่านวุฒิสภาตินะครับว่า ความจริงเรื่องนี้ก็สำคัญ แต่ว่าพอมาเขียนในรัฐธรรมนูญนี้ ผมคิดว่ามันมีปัญหานั้นจะเขียนอย่างไร แล้วก็รายละเอียดมันค่อนข้างมาก

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผากท่านเขียนได้ไหมครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : คิดไม่ออกเลยครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็ผากเขียนนะ ผากเขียน คือไม่ได้ให้คิดตอนนี้ครับ ถ้าไม่เขียนแล้วมันเป็นปัญหานั้นแล้วเราก็เห็นอยู่ตลอดว่า สภาล่ม สภาล่ม เราเขียนรัฐธรรมนูญ เราอภิปรายในสภา แต่เราบอกไม่แก้ ปล่อยไว้อย่างนี้ครับ ท่านลองคิดดูนะครับ ผมว่าเอาเถอะครับ ถึงเวลาแล้วครับ ต้องพัฒนาสภาแล้วครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการยังอยากยื่นท่านประธานครับ ความจริงผมเรียนว่าในต่างประเทศนี้ คนอยู่ในห้องของการประชุมสภา ก็ไม่ได้เยอะนะครับ ท่านประธานครับ เหมือนคล้าย ๆ เจริญนะครับ เขาก็มีหน้าที่ประชุม นอกห้องบ้าง อะไรบ้าง คนที่ไม่ได้มาประชุม เห็นชื่ออย่างอาจารย์เจิมศักดิ์พิฑูนี้ หรือหลายคนพิฑูนี้ ผมคิดว่าก็ต้องดูเรื่องจริยธรรม คุณธรรมอะไรต่าง ๆ กันไป แต่ว่าถ้ามาเขียนในรัฐธรรมนูญบังคับถึงขนาดอย่างนี้ ผมคิดว่าจะเขียนยากครับ ท่านประธานครับ ยังอยากยื่นตามร่างของกรรมาธิการตามเดิม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ เดี่ยวไหวตไปยุ่งนะครับ ถ้าไหวตเดี่ยวมันจะไปรวมวอล์กเอาที่ไปหมด ผมว่าเอาไป
 ปรับถ้อยคำไม่ดีหรือครับ ไม่ดีหรือครับ ฝากไว้ ท่านชาติครับ

นายชาติ กางอิ้ม : กราบเรียนท่านประธานสภานะครับ และสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติ นะครับ ผมคิดว่า เป็นดาบสองคม ท่านก็ลองคิดดูนะครับ เขียนกับไม่เขียน
 นี้ครับ คำว่า ดาบสองคม นั้นเราเป็นรัฐธรรมนูญของประเทศไทย ซึ่งเขาดูอยู่นะครับ
 เพราะฉะนั้นถ้าเขียนนี้เหมือนกับว่าเราคนไทยนั้นเหมือนกับไม่มีคุณภาพ ไม่มีศักยภาพ
 นะครับ ก็อยากฝากเป็นข้อคิดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ก็จริง ๆ แล้วมี ไม่มี ท่านลองคิดดูเอาเองเถอะครับ ท่านอาจารย์กรรณิการ์ครับ

นางกรรณิการ์ บรรเทงจิตร : เรียนท่านประธานคะ กรรณิการ์ บรรเทงจิตร
 คะ ตรงนี้จะไปเขียนในกฎตรงไหนก็ได้ แต่น่าจะมีมาตรการในเรื่องของการไล่ออกด้วย
 นะคะ ถ้าขาดเกินเท่าไรจะไรอย่างนี้นะคะ เพราะว่าไม่อย่างนั้นก็จะเป็นอย่างนี้ ไม่มา
 ประชุม แล้วก็เป็นอย่างนี้ตลอด เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี นักเรียนเรายังมีการควบคุม
 ตรงนั้นอยู่ แต่ว่าเราไม่ได้เป็นนักเรียนนะคะ แต่หมายถึงว่า ลักษณะของหลักเกณฑ์
 กฎเกณฑ์ กติกา คนที่อาสาเข้ามาเป็น สว. หรือ สส. นี้ก็ต้องยินยอมพร้อมใจกันในการ
 ทำงานอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องมีจิตอาสาด้วย ฉะนั้นการมา แล้วมาเซ็นชื่อ แล้วก็
 ไม่มาทำงานนี่ถือว่า ผิด ผิดอย่างมาก แล้วก็ประชาชนก็อาจจะไม่รู้จะคะ แต่ตรงนี้จะ
 มีมาตรการอะไร นอกจากจะเซ็นชื่อ หรือตักเตือน หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ จนถึงไล่ออก
 ขอบคุณคะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ท่านศักดิ์ชัย แล้วก็ท่านวุฒิสภาครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ผมไม่แน่ใจนะครับว่า ถ้าเราตรง วอล์กเอาที่ นี้
 เขียนในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แล้วมันจะคลุมถึงหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านวุฒิสภาครับ

นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ วุฒิชชาติ กัลยาณมิตร ครับ
ท่านประธานครับ ผมก็ไม่อยากทำตัวเป็นปัญหาของท่านยกเว้นแต่ถ้าผมฝากนิดได้ไหม
ครับ ท่านลองไปปรับแก้ด้วยคำแล้วกันนะครับ คือผมเข้าใจท่านดีนะครับ เพราะท่านเอง
ผมว่าระยะหลังนี้เราขอร้องกันได้ง่าย ๆ เยอะมากนะครับ บางครั้งนี่ผมเข้าใจว่าท่าน
อาจจะมีปัญหานะครับ อยากให้ท่านไปปรับแก้กันนะครับ แล้วก็ขอความกรุณานะครับว่า
เจตนารมณ์หนึ่งได้ไหมครับว่า เราต้องการให้สภาเรามีศักดิ์ศรีจริง ๆ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ ความจริงในเรื่องนี้มันน่าจะเป็นเรื่องของแต่ละสภา
ที่จะดำเนินการ ซึ่งในมาตรา ๑๒๙ นี้ ถ้าท่านดูมันจะเป็นเรื่องของสภาผู้แทนราษฎรกับ
วุฒิสภาที่จะมีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมที่เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น วิธีการประชุมนี้
ทำอย่างไร การเสนอ การพิจารณากับเสนอญัตติ ถ้าจะเขียนตรงนั้นแล้วมันรวมถึง
จริยธรรม ประมวลจริยธรรมของสมาชิกและกรรมาธิการอยู่ด้วย ก็เป็นเรื่องของสภา
นะครับว่า ถ้าขาดประชุมตรงจุดนั้น คุณก็ไปเขียนในข้อบังคับเอาเองในเรื่องของการทำ
ในเรื่องนี้นะครับ โดยเมื่อถึงพิจารณาในเรื่องนั้นก็อาจจะบันทึกเป็นเจตนารมณ์ของสภา
แห่งนี้ครับว่า ประสงค์จะดำเนินการในเรื่องนี้ แล้วสภาที่จะเกิดขึ้นใหม่ก็ถ้าจะไปทำ
ข้อบังคับการประชุมก็นำเรื่องนี้เข้าไปนะครับ

๒๔๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รสรินทร์ ๑๐๙/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิกท่านใดตั้งใจไหมครับ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี
สสร. นม. ก่อนที่จะไปแก้สภาอื่นนะครับ ไม่ว่าจะเป็นสภา สส. สว. ผมว่าสภาของเรา
สสร. ก็น่าที่จะแก้ก่อน ท่านทราบไหมว่า สมาชิกบางคนมาประชุมไม่ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์
ของจำนวนประชุม ท่านทราบไหมครับ ท่านประธาน ท่านอาจจะทราบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายสุนทร จันทรังสี : แต่ท่านไม่ยอมเอ่ยถึง ผมว่าบุคคลเหล่านี้
ซึ่งมีจำนวนหนึ่งนะครับ ตรงนี้เราจะแก้ไขไหม ก่อนที่เราจะไปแก้คนอื่น เราแก้พวกของเรา
ก่อนดีไหมครับ ขอเสนอครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอพระคุณครับ ผมว่าตรงนี้ยังแก้ไม่ได้เลยครับ ถ้าแก้ตรงนี้เราก็แก้ได้ เราไม่หาจุดเริ่ม
จะแก้กันเองนะครับ ใช่ไหมครับ ท่านสมยศครับ อย่างนั้นจะผ่านแล้วนะครับ ท่านสมยศ
ครับ อย่างนั้นผมไหวดีกว่านะครับ ท่านเตรียมตัวไม่พร้อมเลยนะครับ ท่านวุฒิสภาติครับ
เชิญครับ

นายวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ ถ้าตามที่ได้ฟังคำชี้แจงของ
ท่านกรรมาธิการยกกว้างแล้วนะครับ ผมไม่ตั้งใจครับ แต่ท่านอย่าลืมนำไปเขียนไว้ใน
เจตนารมณ์ให้หน่อยแล้วกันนะครับ แล้วก็ช่วยไปปรับแก้ถ้อยคำให้ผมนิดหนึ่ง ขอคุณ
ครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ท่านประธานครับ ผมไฟมาแล้วนะครับ ไม่ได้
พูดทั้งวัน ไฟไม่ยอมมา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านครับ เขาถอนไปแล้วครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : อ้อ ถอนแล้วนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : คือไปฝากในเจตนากรณีไว้ยี่สิบเก้าอะไร
นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คราวหน้ากดบัตรเร็วกว่านี้หน่อยครับ เสียบบัตรต้องเร็ว ๆ ครับ ท่านวุฒิสภา ไม่ตั้งใจ
นะครับ (๘) ด้วยนะครับ ท่านวุฒิสภาครับ ท่านวุฒิสภา (๘) ด้วยใช่ไหมครับ ผ่านนะครับ

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : เตี่ยครับ ท่านประธานครับ ขอสักนิดหนึ่ง
ครับ อย่าเพิ่งรีบขนาดนั้น ท่านประธานครับ วุฒิสภาครับ ท่านประธานครับ คืออย่างนี้
ครับ ใน (๘) ที่ผมให้เพิ่มนะครับ ให้เพิ่มข้อยกเว้นในเรื่องข้อหาหมิ่นประมาทเข้าไปด้วย
อย่างที่เห็นนะครับ ขนาดสภาเรานี่ครับ สภาร่างรัฐธรรมนูญยังมีการกระทบกระทั่งกัน
เยอะแยะมาก แล้วบางครั้งก็อดไม่ได้ที่จะกล่าวไปถึงบุคคลภายนอกนะครับ เพราะฉะนั้น
ผมเองนี้ต้องการให้มีเอกสิทธิ์ในเรื่องของการคุ้มครอง บางครั้งนะครับ ในเรื่องของการ
เปิดเผยข้อเท็จจริงอย่างนี้ เพื่อตีแผ่ให้พวกเราได้ว่าอะไรเป็นอะไร อย่างที่ท่าน
อาจารย์เจิมศักดิ์ท่านได้พูด บางเรื่องบางราวนี้ท่านก็ไม่กล้าที่จะเอ่ยอะไรออกไปนี่นะครับ
ผมอยากจะให้เพิ่มเติมตรงนี้ไว้สักนิดหนึ่งได้ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
เรื่องการหมิ่นประมาทคน ความจริงในสภานี้ พวกเราหรือสมาชิกสภาและวุฒิสภานั้น
ก็ได้รับการคุ้มครองไปแล้ว มีเอกสิทธิ์ มีความคุ้มกันอยู่แล้วตามระบบทั่วไปนะครับ สิ่ง
ที่กรรมาธิการยกวางไม่ได้เติมในเรื่องหมิ่นประมาทเข้าไปใน (๘) นี้ เนื่องจากเราเขียนว่า
ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก นะครับ คือต้องใช้เวลานานพอสมควร แต่ว่าถ้าเป็น
นายกรัฐมนตรีนะครับ รัฐมนตรีนี่นะครับ ที่เราเว้นหมิ่นประมาทไว้ เพราะเราเบากว่านั้นอีก
หมายความว่า ถ้าเพียงแต่ถูกคำพิพากษาไม่ว่าถึงที่สุดหรือไม่ก็ตามนี้ เขาต้องพ้นจาก

๒๔๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รสรินทร์ ๑๐๙/๓

ตำแหน่งทันที จึงเว้นเรื่องหมิ่นประมาทไว้ นะครับ แต่กรณีของ สส. สว. นี้เราขอว่าไม่เว้นเรื่องหมิ่นประมาท เพราะว่าคดีต้องถึงที่สุดด้วยนะครับ จึงจะจำคุก จึงจะพ้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านวุฒิสภาครับ พอไหวไหมครับ

นายวุฒิสภา กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ ไม่ติดใจ รับได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านเลขาธิการต่อนะครับ เดี่ยวประธานโทษครับ มีสมาชิกท่านใดติดใจในส่วนอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๑๕ มีการแก้ไข คุณอุทิศ ชูช่วย แปรญัติไว้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอุทิศยังติดใจไหมครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ท่านประธานครับ ผม อุทิศ ครับ ไม่ติดใจแล้วครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาต กรรมาธิการครับ ท่านประธานครับ ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ
มาตรา ๑๑๕ เป็นแพตเทิร์น (Pattern) นะครับ เขียนแบบนี้ สไตล์ (Style) แบบนี้ แต่ยังมี
ข้อบกพร่องเล็กน้อยในเรื่องมาตรา แล้วก็มีข้อบกพร่องเล็กน้อยในเรื่องของการมาแทน
ตำแหน่งนะครับ ถ้าสมาชิกวุฒิสภาบางคนว่างลง แล้วก็มีคนมาแทนนี้จะต้องเขียน
เพิ่มเติมด้วย ขออนุญาตว่ากรรมาธิการรับไปเขียนได้ไหมครับ มาตรา ๑๑๕ นะครับ
มีปัญหาเล็กน้อยในทางเทคนิคแค่นั้นเองนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานต้องบอกกรรมาธิการด้วยนะครับ
ที่เอาไปแก้ไข ช่วยกรุณาดูมาตราที่บัญญัติไว้ในนี้ด้วยครับ ๑๑๓ นั้นตัดออกไปแล้ว
นะครับ ไปอยู่ที่บทเฉพาะกาลแล้ว แล้วกรณีที่เขียนไว้ว่า ๑๐๙ อันนั้นเราตัดออกไปแล้ว
นะครับ ท่านไปปรับตัวเลขแล้วกันนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมาธิการรับไปพิจารณานะครับ ที่ประชุมเห็นด้วยใหม่ครับ ท่านอาจารย์พิเชียรมีอะไร
ครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ ผม พิศิเย
อำนางวรประเสริฐ นะครับ คือพอดีพูดถึงประเด็นเรื่องการแก้ไขที่ทางกรรมาธิการจะไป
ปรับปรุงถ้อยคำอะไรต่าง ๆ นี้ มีพี่น้องประชาชนเขาฝากผมมานะครับว่า ถ้าเป็นไปได้ เมื่อ
ท่านได้ปรับปรุงแก้ไขข้อความอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วนี้ รวมทั้งมติต่าง ๆ ที่เราได้ลงมติไป
ในที่ประชุมนี้ อยากจะให้ช่วยเข้าเว็บไซต์ (Web site) นะครับ เข้าอยู่ในเว็บของทาง
กรรมาธิการร่าง แล้วก็ของสภาด้วย เพราะว่าพี่น้องประชาชนตอนนี้เขาฝากมาบอกว่า
บางครั้งเขาฟังบ้าง ไม่ได้ฟังบ้าง มันขาดตอนไปนี่ เวลาเขาจะมาตรวจเช็คนี้ รู้สึกว่ามัน
ยังไม่อัปเดต (Update) เท่าที่ควรนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ฝากเจ้าหน้าที่ไว้ นะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : อันนี้จะเป็นประโยชน์มากเลยนะครับ
ถ้าเป็นไปได้ครับ ขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เขาบันทึกอยู่ตลอดแล้วครับ เชิญท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตครับ กรรมาธิการร่างคงต้องขออนุญาตที่ประชุมแห่งนี้ครับ เพราะว่าเมื่อ
กรรมาธิการร่างรับไปแล้ว แล้วก็ไปแก้ไข ยังไม่ผ่านความเห็นชอบของสภานี้ นะครับ

๒๕๑

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมลมาศ ๑๑๐/๒

แล้วก็อาจจะยังไม่ตรงกับความเห็นของที่นี้ นะครับ ถ้าจะให้ไปลงเว็บไซต์โดยก็อาจจะเกิดความสับสนขึ้นได้นะครับ ผมยังคิดว่าน่าจะมาผ่านที่เราก่อนแล้วค่อยไปขึ้นเว็บไซต์ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ นะครับ ตามนี้ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๑๖ ไม่มีการแก้ไข คุณวัชรฯ แปรญัติไว้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้สงวน
คำแปรญัติตรงนี้ไว้ครับ ก็ดูแล้ว นะครับ กรรมาธิการได้ปรับแก้แล้ว เราต่างกันแค่
ตรงจำนวน นะครับ แต่คณะหนึ่ง นะครับ ก็คงดูตามความเหมาะสม นะครับ ผมไม่ตั้งใจ
ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของ สนช. เขาไปเขียนอย่างนี้ครับ แต่เขาให้ไม่เกิน ๑๑ คน นะครับ คงจะเป็นหลักในการ
นำไปปรับใช้ได้ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตท่านประธานครับ พิจารณา ในการ
พิจารณาทั้งเลือก ทั้งแต่งตั้ง ทั้งให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบ มันไม่ใช่เรามีเหลือ
เพียงแค่เห็นชอบหรือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเลขาตอบครับ คือผมก็ตรวจมาเหมือนกัน นะครับ มีหลายอย่างนะท่านการุณครับ
มีทั้งเลือกด้วยก็มีครับ มีผู้ทรงคุณวุฒิก็มีให้เลือกครับ นะครับ ท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์
กรรมาธิการครับ ขออนุญาต ก็รับไปดูได้ไหมครับ แต่ว่าคงไม่ใช่เรื่องการเห็นชอบองค์กร
อิสระตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น แต่ว่ามีเรื่องผู้ทรงคุณวุฒิของศาลด้วย นะครับ ซึ่งอาจจะ

เรื่องแต่งตั้ง เรื่องอะไรต่าง ๆ ด้วยนะครับ ขออนุญาตรับไปดูนะครับ แต่คิดว่าไม่น่ามีปัญหาอะไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๑๑๖ มีท่านใดติดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ไม่มี ผ่าน เอาอีกก็อดใจนะครับ กลั้นใจเลยนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
บทที่ ๔ ครับ บทที่ ๔ บทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๗ ไม่มีการแก้ไข
มีท่านการุณสงวนเอาไว้สภาเดียว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผ่านไปแล้วครับ นะครับท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ก็ผมสงวนเอาไว้เกี่ยวกับเรื่องสภาเดียวใช้ไหมครับ
เพราะตอนนั้นมันสภาเดียวแพ้วจะทำยังไงละครับ ให้ผมอภิปรายเรื่องสภาเดียวอีกสัก
ตั้งหนึ่งไหมครับ เอาอีกสักรอบไหม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มีท่านวัชรวิสงวนไว้อีกคนหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านวุฒิสภาครับ

นายวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม
วุฒิสภาติ กัลยาณมิตร ครับ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๑๗ นี้ะครับ กระผมได้เพิ่ม

๒๕๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมลมาศ ๑๑๐/๕

ข้อความไปนะครับ เพื่อขยายนะครับ ให้ชัดเจนนะครับ โดยล้อมมาจากรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นะครับ ในมาตรา ๑๔๙ นะครับ ซึ่งผม เพิ่มเติมข้อความไปเป็นดังนี้นะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยในการปฏิบัติหน้าที่ย่อมไม่อยู่ในความผูกพันแห่ง อาณัติมอบหมายหรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย -----

- ๑๑๑/๑

โดยปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน หรือแสวงประโยชน์เกินกว่าปกติธรรมดาทั่วไป สมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยที่ไม่ฝักใฝ่พรรคการเมือง ไม่อยู่ในความผูกพันแห่งอาณัติหรือมอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย โดยปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อนหรือแสวงประโยชน์เกินกว่าปกติธรรมดาทั่วไปครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการอธิบายยังงี้ไหมครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการ คือข้อความในวรรคสองที่เพิ่มเข้ามาใหม่นั้น ความจริงมันมีข้อความซ้ำอยู่กับข้อความในวรรคแรกอยู่แล้วเกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการที่ไม่อยู่ในผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ประโยชน์ส่วนรวมกับประโยชน์ทับซ้อนหรืออะไรก็ตาม มันจะอยู่ในวรรคแรกคลุมทุกอย่างแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พอผ่านได้ไหมครับ เอาละครับ เร่ง ๆ ช่วย ๆ กัน

นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร : ถ้าท่านว่าครบแล้ว ผมก็ไม่ติดใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอบพระคุณนะครับ ท่านเลขาเชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กรรมาธิการขออนุญาตแก้ไขคำว่า ผลประโยชน์ทับซ้อน เป็น ผลประโยชน์ขัดกัน ได้ไหมครับ จะได้ตรงกับหมวดตอนหลังที่ใช้คำว่า ผลประโยชน์ขัดกัน เดียวจะเกิดความเข้าใจผิดครับว่า ผลประโยชน์ทับซ้อน กับ ผลประโยชน์ขัดกัน นั้นต่างกันหรือไม่อย่างไรบ้าง ขออนุญาตแก้ไขเป็น ผลประโยชน์ขัดกัน ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้อยคำที่กรรมาธิการขอแก้ตอนท้ายนิดหน่อยนะครับ มีสมาชิกท่านใดติดใจไหมครับ

๒๕๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๑๑๑/๒

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ผม สมยศ สมวิวัฒน์ชัย นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เอาที่ติดใจนะครับ

นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย : ทับซ้อน ดีแล้วนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จันทร์รังสี : ท่านประธานครับ ผม สุนทร จันทร์รังสี ครับ ผม
ขiongใจตรงคำว่า สุดท้ายเลยนะครับ แสงประโยชน์เกินกว่าปกติธรรมดาทั่วไป หมายถึง
ว่า ถ้าแสงประโยชน์ไม่เกินกว่าปกติ ใช้ได้ใช่ไหมครับ ช่วยอธิบายด้วยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
จะให้อธิบายนะครับ ท่านกรรมาธิการครับอธิบายได้ไหมครับ เชิญครับ ท่านสุนทรปิดไมค์
ด้วย เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
อัชพร จารุจินดา ครับ คือข้อความดังกล่าวนี้ไม่อยู่ในข้อความของกรรมาธิการครับ
ข้อความของผู้แปร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อ้อ ครับ ที่ท่านสุนทรถามอยู่ที่ของผู้แปรนะครับ ไม่ใช่ของกรรมาธิการนะครับ ที่นี้ท่าน
สมยศยังติดใจข้อความเดิมนะครับ ท่านสมยศครับ อย่าไปติดใจถ้อยคำเลยนะครับ ผมขอ
แล้วกัน ท่านเอาตามกรรมาธิการเถอะครับนะครับ เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ครับ ท่านพิเชียร
ครับ ยังติดใจหรือครับ เขาแก่นิดเดียววนะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับ ก็ติดใจครับ เพราะว่า คำว่า
ผลประโยชน์ทับซ้อน นี้มีความสำคัญครับท่านประธาน เพราะว่าถึงขั้นที่รัฐบาลเขา
ออกเป็นพระราชบัญญัติออกมาะครับ พระราชบัญญัติผลประโยชน์ทับซ้อนครับ ไม่ใช่
พระราชบัญญัติผลประโยชน์ขัดกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

๒๕๖

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คันสนีย์ ๑๑๑/๓

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : อันนี้สำคัญ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๑๑๗ นะครับ กรรมาธิการแก้ไขถ้อยคำตอนท้ายนะครับ จาก ทับซ้อน เป็น
ผลประโยชน์ขัดกัน นะครับ ถ้าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วย
กับผู้ที่ติดใจถ้อยคำเดิมนะครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนเรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย
๒๔ ไม่เห็นด้วย ๑๖ นะครับ ท่านวินัสครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ เห็นด้วยครับ เมื่อ
ผมไปห้องน้ำครับท่านครับ

๒๕๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิรรา ๑๑๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อาจารย์สุนทรครับ เชิญครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ : ปัญหาฉันมีครับ ท่านประธานที่เคารพ
ท่านประธานครับ ผม สุนทร จันทรวงศ์ ครับ เมื่อก็มีผู้ลงมติเพียง ๔๐ คนครับ เป็นมติ
ที่ไม่สมบูรณ์ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ครอบงำประชุม ผมก็ไม่แน่ใจนะครับ ผมขอเช็คตรวจสอบแสดงตนด้วยนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องและอยู่นอกห้อง เชิญมาลงคะแนนแสดงตนด้วยครับ
(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวรอสมาชิกสักครู่ นะครับ กำลังเดินเข้ามา เชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องเข้ามาแสดงตน
ด้วยครับ ตอนนี้ก็มีผม มีท่านรองเดโช นะครับ ท่านประธานอยู่นะครับ ผมก็ยังไม่ได้ออกเลย
ครับ ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวบวกผมไปก็แล้วกันครับ ปิดการลงคะแนน นะครับ เจ้าหน้าที่รวม
คะแนนด้วยครับ ยังไม่รวมของผม ก็มีอยู่ ๕๒ นะครับ ถือว่าองค์ประชุมยังครบอยู่นะครับ
มติเมื่อก็ผ่าน นะครับ

๒๕๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๑๑๒/๒

เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๑๘ ไม่มีการแก้ไข ท่านการุณสงวน

นายการุณ ไสงาม : ผ่านครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบพระคุณครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๑๙ มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่มี ผ่านนะครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๒๐ ไม่มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ผ่านนะครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๒๑ ไม่มีการแก้ไข

๒๕๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิวรา ๑๑๒/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๒๒ มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๔ ไม่มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีท่านใดติดใจนะครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๑๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๖

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ ผมว่าเร็วไป
นิดหนึ่งนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ก็ไม่แก้ไขครับ ไม่มีการแก้ไขครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : เมื่อก็มาตรา ๑๒๒ นี้ กรรมาธิการมีแก้ไข
นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีแก้ไขครับ ก็ถามแล้วครับว่ามีท่านใดติดใจไหมครับ ก็ไม่มีใครยกมือครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ยกไม่ทันครับ ท่านเลขาอ่านเร็วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ยกไม่ทันก็เลยไปแล้วครับ ท่านอย่าไปติดใจเลยนะครับ พอไหว ถ้าไม่ได้ผิดพลาดอะไร
นะครับ ตกลงนะครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ
เพราะว่าในมาตรา ๑๒๒ นี้ครับ เดี่ยวจะกลับเข้าไปเกี่ยวเนื่องกับมาตรา ๑๘๖ นะครับ
ในเรื่องสนธิหนังสือสัญญาครับ มันแปลว่าอะไรครับ มันต่างกันอย่างไรครับ ๑๒๒ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
๑๒๒ กรรมการทำอะไรครับ ก็ตัดคำว่า สนธิ ออก แก้เป็นคำว่า หนังสือ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานครับ มันจะไปโยงกับ มาตรา
๑๘๖ ด้วย มาตรา ๑๘๖ นี้ ตัดออกด้วยใหม่ครับ ขอทราบทำไมถึงเปลี่ยนครับ ขอทราบ
เหตุผลครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอความชัดเจนครับ ท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ก็เดิมที่รัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๔๐ ใช้หนังสือสัญญาอยู่แล้วครับ กรรมการก็มีผู้เสนอว่า น่าจะใช้สนธิสัญญา
แทนนะครับ แต่คำทั้ง ๒ นี้มีความหมายเหมือนกันนะครับ แต่ว่าถ้าไปแก้ใหม่เนี่ยะครับ
อาจจะเกิดความสับสนขึ้น กรรมการก็ขอใช้คำในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือคำอะไรครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : หนังสือสัญญา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นะครับ ท่านศักดิ์ชัยครับ แล้วเดี๋ยวพอถึงมาตรานั้น
ท่านก็ไปถามอีกทีก็ได้ครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : หมายความว่าไม่มีความหมายเปลี่ยนไป
ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมการตอบหน่อยครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ขออนุญาตตอบด้วยครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ใช่ครับ ท่านประธาน
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบพระคุณนะครับ อาจารย์ปริญญาครับ ช่วยกันผ่านเร็ว ๆ หน่อยครับ

๒๖๒

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสวาลักษณ์ ๑๑๓/๒

นายปริญญา ศิริสารการ : ขอความรู้นิดหนึ่งว่า แล้วข้อตกลงระหว่างประเทศ กับ หนังสือสัญญา นี้ความแน่นกว่า อันไหนจะแน่นกว่ากัน

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ไปขอความรู้ตอนมาตรา ๑๘๖ ดีไหมครับ ขอรื้อครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : เดียวไป ๑๘๖ อีกครั้งหนึ่งครับ ผ่านนะครับ ท่านสมาชิกครับ เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๑๒๖ มีการแก้ไข มีคุณอุทิศ ชูช่วย และ คุณพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ผ่านนะครับ ขอบคุณครับ ท่านอุทิศครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๑๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๙ ไม่มีแก้ไข มาตรา ๑๓๐ ไม่มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านโดยกมือครับ ท่านการุณหรือครับ ท่านการุณ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม การุณ ไสงาม สสร. ประเด็นนี้เป็นประเด็นใหญ่ครับ และเป็นประเด็นสำคัญครับ แม้แต่ของผมจะนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องสภาเดียวก็ตาม มาบัดนี้มาแปรเปลี่ยนเป็น ๒ สภาแล้วก็ตาม ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นใหญ่และสำคัญนั้นคือประเด็นอยู่ที่วรรคสอง ที่ผมขอแปรญัตติเพิ่มเติมครับ วรรคสองของมาตรา ๑๓๐ ท่านประธานกรุณาดู ท่านสมาชิกครับ เรื่องใหญ่ครับเรื่องนี้ คือเป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภา นั้นคือหมายความว่ารวมถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็สมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าท่านจะทำหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร ท่านจะทำหน้าที่ของวุฒิสภา หรือท่านจะรวมกัน

๒๖๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสาวลักษณ์ ๑๑๓/๓

ทั้ง ๒ สภามาทำหน้าที่รัฐสภา และที่สำคัญในการตั้งกรรมการ ทั้งกรรมการสามัญหรือกรรมการวิสามัญก็ตาม ท่านประธานครับ เราพบปัญหาเหมือนกันเหมือนกัน นั่นก็คือว่า การเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ มาถูกสอบสวน มาทำการสอบสวน หรือมาทำการศึกษาในเรื่องใด ๆ ก็ตาม ในกรรมการก็ตาม หรือในรัฐสภาก็ตาม หรือในสภาผู้แทนราษฎร หรือในวุฒิสภาก็ตาม จะมีปัญหา มีอุปสรรคมาก โดยเฉพาะการขอเอกสาร ขอพยานหลักฐานเพื่อมาทำการสอบสวน เพื่อมาทำการศึกษา จะมีปัญหามาก และก็มีปัญหาติดต่อกันมาหลายสิบปีแล้ว โดยเฉพาะในตอนที่เป็นเสียงข้างมาก คือเป็นเสียงข้างมากที่เป็นผู้แทนราษฎรก็ตาม จะไม่ยอมเสนอสิ่งเหล่านี้เข้ามา แต่พอตนเป็นเสียงข้างน้อย พบปัญหาอย่างนี้เหมือนกัน ก็จะเรียกร้องให้ทำกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องหมายเรียกรัฐสภา หรืออะไรต่าง ๆ ก็ตาม สุดท้ายก็คือไม่ได้ความครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นเพื่อให้การสอบสวน เพื่อให้การศึกษาของงานนิติบัญญัติมีประสิทธิภาพ จึงขออนุญาตเพิ่มเติมถ้อยความในวรรคสองของมาตรา ๑๓๐ ว่า -----

ในกรณีนี้ นะครับ คือ คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีอำนาจต่อคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้ถือว่าคำสั่งเรียกนั้นเป็นหมายเรียกรัฐสภา บุคคลใดฝ่าฝืนหมายเรียกรัฐสภา ให้มีโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ซึ่งคงจำเป็นจะต้องไปเขียนเป็นกฎหมายบัญญัติไว้ อาจจะไปอยู่ที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยเรื่องการออกหมายเรียก ซึ่งมีหมายเรียกศาล หมายเรียกอะไรต่าง ๆ และก็เพิ่มเติมเป็นหมายเรียกรัฐสภาไปอีกอันหนึ่ง ท่านประธานครับ ถ้าจะให้ การสอบสวน การศึกษามีประสิทธิภาพนะครับ ในประเทศอื่น ๆ นี้เขาก็ทำกัน ที่อเมริกา นั้นก็มีหมายเรียกรัฐสภาเหมือนกันครับ งานกรรมการ งานของสภาเขา ของนิติบัญญัติของเขาจึงเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ถ้ามาไม่ให้ถ้อยคำก็เจอคดี ของอเมริกาไม่ต้องเจอคดี ส่งไปให้ศาลยุติธรรมลงโทษ ถ้ามานะครับ ไม่ให้ถ้อยคำ หรือให้ถ้อยคำ แต่ให้ถ้อยคำเป็นเท็จ ก็เจอครับ เจอคดี ส่งไปให้ศาลลงโทษ ทั้งปรับ ทั้งจำคุก ส่งเอกสารเหมือนกันครับ ถ้าเรียกเอกสาร ไม่ส่งเอกสารมา ก็เจอคดีครับ ส่งเอกสารมาถ้าเป็นเอกสารปลอม หรือเป็นเอกสารเท็จ ก็เจอคดีเหมือนกันครับ ของอังกฤษก็เจอเหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นอยากฝากว่า นี่เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเราไม่สามารถทำได้ในขณะนี้ ในครั้งนี้ นะครับ ถือว่าเราก็คงจะต้องผ่านงานของนิติบัญญัติที่ล้มเหลวต่อไปอีกหลายสิบปี จึงขอฝากท่านสมาชิกที่เคารพครับ ให้ช่วยพิจารณาเรื่องนี้เป็นสำคัญด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านไพโรจน์ครับ เดี่ยวถามกรรมการก่อน

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ท่านประธานครับ กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น คงไม่ได้พูดในนามกรรมการนะครับ แต่พูดในฐานะที่เคยเป็น คณะกรรมการของสภา แล้วก็เป็นข้าราชการซึ่งจะต้องมาชี้แจงนะครับ ผมขอเรียนว่า ถ้าจะเอากันถึงขนาดนั้น ผมว่ายุ่งแน่นอนครับ เพราะการเรียกมาชี้แจงนั้น บางครั้งท่านเรียกผู้ว่าราชการจังหวัด เรียกอธิบดี เรียกปลัดกระทรวง เรียกรัฐมนตรีมา ซึ่งเขามาไม่ได้ เขาติดภารกิจที่โน่นที่นี่ ถ้าเอกสารไม่ว่านะครับ ถ้าเอากันอย่างนั้นยุ่งเหมือนกันครับ

กรรมวิธีการหลายคณะ เรื่องเดียวกัน คณะโน้นเรียกบ้าง คณะนี้เรียกบ้าง มาแล้วประชุม
เก้าโมงเช้า สิบโมงยังไม่ประชุม อะไรทำนองนี้ อันนี้ผมเรียนจากประสบการณ์ที่เคยเจอ
ด้วยตนเองนะครับ ถ้าจะบังคับกันถึงขนาดนั้น ผมว่ายุ่งเหมือนกันครับ เคยมีอยู่สมัยหนึ่ง
เขาเรียก ผบ.ทบ. มาชี้แจงเรื่องอะไรไม่รู้ ผบ.ทบ. เขาทำหนังสือตอบมา บอก ทหารไม่มี
หน้าที่ชี้แจง ผมว่ามันอยู่ที่ความพอดี แล้วในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือวุฒิสภาก็ดี ถ้าหากจะมีปัญหาเรื่องใดที่จะเกี่ยวข้องกับฝ่ายบริหารนี้ครับ ชอบที่จะตั้ง
กระทู้ถามรัฐมนตรี หรือไปทางรัฐบาลอะไรต่าง ๆ หลายเรื่อง หลายอย่างที่มีการสอบสวน
ซักซ้อม นอกจากกรรมวิธีการ อนุกรรมวิธีการแล้ว ยังมีคณะทำงานอีก ไม่เชื่อท่านลอง
สอบถามคนที่เคยอยู่ในวงราชการดูครับ แล้วจะมีความรู้สึกเป็นอย่างไร อันนี้ผมขอเรียน
ชี้แจงด้วยความเป็นจริงที่เคยประสบมาด้วยตนเอง เมื่อตอนที่มาเป็นกรรมวิธีการ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ญาติพี่น้องครับ ท่านการุณแสนอในกลุ่มของท่านพิเชียร แล้วลักษณะเดียวกันก็มีของ
อาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ ของท่านพิเชียร เขาใช้ชื่อท่านเฉย ๆ ไม่ใช่หรือครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ไม่ใช่ครับ คือประเด็นนี้กระผมเห็นด้วย
อยู่ด้วยครับ แล้วก็กระผมก็ขออนุญาตนะครับ ที่จะอภิปรายสั้น ๆ เท่านั้นเองครับ
เพราะว่าเรื่องของ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เอาสั้น ๆ นะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : สั้น ๆ ครับ คือเรื่องของคณะกรรมวิธีการ
ของสภาทั้ง ๒ สภา ก็มีปัญหาอย่างที่ท่านการุณได้พูดมานี้หลายปีแล้วนะครับว่า ในการ
ทำงาน ติดตามตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลนี้ ทางกรรมวิธีการคณะต่าง ๆ ของสภา
ผู้แทนราษฎรหรือว่าของวุฒิสภา มักจะประสบปัญหาว่า เมื่อได้ออกจดหมายเชิญ
ให้ข้าราชการ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรัฐบาลนะครับ อาจจะเป็นรัฐมนตรี
หรือบุคคลต่าง ๆ นี้ ให้มาชี้แจงในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อสงสัยนี้ -----

ก็ปรากฏว่าบ่อยครั้งไม่ได้รับความร่วมมือ คือผู้ที่ได้รับหนังสือเชิญให้มาชี้แจงนี้ ก็มีทั้งที่ไม่มาชี้แจงเลยก็มี โดยอ้างว่าติดภารกิจต่าง ๆ นะครับ นี่ก็เป็นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ แม้มาชี้แจงนี้ ก็บางครั้งก็ส่งเจ้าหน้าที่ระดับล่างมานะครับ ท่านประธาน ส่งเจ้าหน้าที่ในระดับที่ไม่สามารถที่จะให้คำตอบที่เป็นในเชิงนโยบายได้ นะครับ บางครั้งมาถึงก็มาตอบคำถามอะไรก็ตอบไม่ได้ เพราะว่าบอกว่า นายไม่ได้สั่งให้มาตอบ สั่งให้มารับฟังเท่านั้นเอง แล้วก็บางครั้งนี่ก็มานะครับ เอกสารอะไรต่าง ๆ ก็ไม่ครบถ้วนนะครับ ตรงนี้ก็ประสบปัญหาอย่างนี้มานานแล้ว สิบกว่าสิบปีแล้วนะครับ ก็น่าที่จะได้มีมาตรการเป็นบทลงโทษไว้ แต่ว่าเราก็คงไม่ได้หมายถึงว่าจะลงโทษทุกกรณี ก็ต้องดูตามสมควรแก่กรณี นะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็คิดว่าน่าจะได้มีการเขียนข้อความลงไปให้ชัดเจนอย่างที่ท่านการุณได้เสนอครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ คืออย่างนี้ครับ ขออนุญาตอาจารย์เจิมศักดิ์นิดเดียวครับ ผมเข้าใจ อาจารย์เจิมศักดิ์ก็เสนอญัตติในลักษณะนี้เช่นเดียวกันเลยนะครับ ผมขอหารือท่านเลยได้ไหมครับว่า ลองปรับถ้อยคำได้ไหมครับ มิฉะนั้นแล้วใคร ๆ เป็นกรรมาธิการ อยากู้จักรัฐมนตรีนี้ นะครับ เดียวก็เชิญกันทุกวัน ทุกวันนี้ มันก็ยุ่งอย่างที่ว่า แต่หาทางออกอย่างไรที่ให้ชัดเจนกว่านี้ได้ไหมครับ เดียวอยากู้จักปลัดกระทรวง เดียวก็เรียกรัฐมนตรีมานะครับเชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพ ผม การุณ นะครับ สสร. ต่อประเด็นที่จะเรียกใครต่อใครมาส่งเดช เรื่อย ๆ ซ้ำกัน และมีกรรมาธิการคณะนี้ก็สอบสวน คณะนั้นก็ศึกษา คณะนี้ก็เรื่องเดียวกัน ซ้อน ๆ กัน ที่จริงไม่ถูกนะครับ การทำอย่างนั้น เรามีข้อบังคับอยู่ แต่บังเอิญข้าราชการไม่เคยทำเรื่องเหล่านี้ โดยหลักแล้วเมื่อมีกรรมาธิการหลายคน หรืออนุกรรมการอื่น ๆ หลายคนมาทำการสอบสวนหรือศึกษาเรื่องเดียวกันนั้น ข้อบังคับก็มีครับ ให้ทำการรวมเรื่องพิจารณา เหมือนกับสำนวนคดีศาลนั้นแหละท่าน ถ้าอยู่หลาย ๆ ศาล คือหลายคนก็คืออยู่หลายศาลไงท่าน และถ้าเรื่องเดียวกันนั้นนะครับ ก็ให้รวมเรื่องพิจารณา และให้อยู่ในที่เดียว เราสามารถเรียกร้องได้ครับ ผู้ที่จะมาตอบ มาชี้แจง มาสอบสวน ถ้ามาร่วมมือกันอย่างนี้นะครับ

ถ้าท่านเจอแบบนั้น ท่านสามารถทำคำร้องให้ทำการรวมกันพิจารณาเสียจากกรรมการ วิทยาศาสตร์ กรรมการเกษตร กรรมการอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงกัน พวกนี้ชอบอยู่เรื่อย เรื่องเดียว การที่ชื่นชอบใจเรื่องเดียวกันนะครับ ทำได้ แล้วท่านก็ให้รวม เมื่อรวมแล้วนี่ต่อไปครับ การที่จะเรียก กรรมการคนใดอยากจะเรียกนี่เรียก ไม่ได้ ท่านประธานครับ จะต้องไปออกข้อบังคับอีกว่า การออกหมายเรียกรัฐสภา นั้น เห็นใหม่ครับ ข้อบังคับ จะต้องไปเขียนแล้ว การออกหมายเรียกรัฐสภา นั้น จะต้องเป็นกรณีการออกหมายเรียก เพื่อสอบสวนเรื่องใด ๆ เท่านั้น ไม่ใช่ศึกษาเรื่องใด ๆ ท่านไปดูรัฐธรรมนูญนะครับ อำนาจของกรรมการ ท่านดูครับ คำแรกเลย ทุกฉบับนะครับจะเหมือนกันเลยนะครับ คำแรกก็คือว่า สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา มีอำนาจในการทำอะไรต่าง ๆ นะครับ มีอำนาจเลือกตั้งเสร็จเรียบร้อยนะครับ เขาบอกว่า เพื่อกระทำกิจการ ท่านประธานดูวรรคหนึ่ง นะครับ พิจารณา คำแรกเลยครับ สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ เพราะฉะนั้นการออกหมายเรียกนะครับ จะต้องออกเฉพาะกรณีเกี่ยวกับเรื่องการสอบสวน แต่ถ้ากรรมการ ทำการศึกษาเรื่องใด ๆ เช่น ต้องการรู้เรื่องใด ๆ ให้ลึกลงไป ต้องการเข้าใจเรื่องใด ๆ ให้ชัดเจนลงไป เพื่อจะทำการยกร่างกฎหมาย เพื่อจะทำการเป็นนิติบัญญัติหนึ่ง เพื่อจะทำการตรวจสอบอะไรอย่างใดอย่างหนึ่ง อันนั้นเป็นเรื่องทั่วไป เป็นเรื่องของการศึกษาเรื่องใด ๆ อันนี้ไม่ต้องออกหมายเรียก ข้อบังคับจะต้องไปเขียนอย่างนั้นครับว่า การจะออกหมายเรียกนั้นจะต้องออกหมายเรียกในกรณีเฉพาะเรื่องการสอบสวนเรื่องใด ๆ เท่านั้น ประการแรก เงื่อนไขต่อไปครับ จะออกหมายเรียก จะต้องเป็นมติของ คณะกรรมการ ไม่ใช่อนุโมทนาอยากเซ็นสั่งหมายเรียก ไม่ได้ หรือกรรมการท่านนั้น ท่านนี้ต้องการจะออกหมายเรียกคนนั้นคนนี้มาเพื่อสนุสนาน ไม่ได้ครับ จะต้องเป็นหลัก เป็นเกณฑ์ว่า การจะออกหมายเรียกนั้นจะต้องออกโดยคณะกรรมการมีมติให้ออกหมายเรียกโดยจะมีมติให้ทำการสอบสวนเรื่องนั้น ๆ ก่อน จะมีความชัดเจนอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นท่านอย่ากังวลเรื่องนี้ครับ ถ้าทำให้ถูกต้อง ครบถ้วนแล้วนี่นะครับ ตามกระบวนการนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเลยครับต่อการสอบสวน ศึกษา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : คือผมหรือท่านอย่างนี้ได้ไหมครับ หาทางออกให้ นะครับ แทนที่ท่านจะไปบอกว่า เป็นโทษนี้ นะครับ มันก็รุนแรง ท่านก็เอาข้อความเดิมอย่างนี้นะครับ แล้วต่อท้ายด้วยว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ นะครับ แล้วเดี๋ยวกฎหมายก็ไปหามาตรการให้เขาไปตาม คำสั่งเรียกเองครับ ได้ไหมครับ ผมขออนุญาตเสนอ นะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : นึกว่าท่านประธานจะไม่ให้ผมพูด นะครับ ท่านประธานครับ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แปรญัตติในเรื่องนี้ ข้อความของผมนั้น คล้าย แต่ไม่เหมือนกับคุณการุณเสียทีเดียว แต่ว่าจะใช้ข้อความของคุณการุณหรือ ของผมไม่ขัดข้อง แต่ว่าเรื่องนี้ ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญของเราพยายามแบ่งแยก อำนาจระหว่างบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการ ท่านจะเห็นว่านิติบัญญัตินั้นมีอำนาจ ในการควบคุมตรวจสอบฝ่ายบริหาร กรรมการคือ องค์กรหรือหน่วยงานที่สภาแต่งตั้ง ไปปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด ผมเคยเป็นประธานกรรมการหลายชุด ผมต้อง กราบเรียนสมาชิก สสร. ในที่นี้ครับ ผมคิดว่าผมทำงานด้วยความยากลำบากในการ ตรวจสอบฝ่ายบริหาร จริงอยู่ฝ่ายนิติบัญญัติบางคนอาจจะบกพร่อง อย่างที่ ท่านกรรมการไพโรจน์พูด แต่ผมต้องกราบเรียนนะครับ เราจะเอาข้อนั้นเป็นข้อยกเว้น ข้อยกเว้นมาทำให้หลักเสียทั้งหมด ผมต้องขอความกรุณาช่วยพิจารณา คนดีมีครับ ที่ทำงานตั้งใจที่จะตรวจสอบฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ผมเรียนได้ว่าผมเป็นประธาน กรรมการตรวจสอบเรื่องทุจริต ท่านประธานจะทราบดีว่า เรื่องนี้มันมากมายมหาศาล แล้วผมตรวจสอบเรื่องทุจริต ไม่ว่าจะเรื่องซีทีเอกซ์ (CTX - Computed Tomography X-Ray) คุณการุณเราก็นั่งอยู่ด้วยกัน เราเรียกประธานบอร์ด (Board) ของท่าอากาศยาน มา เขาก็ส่งเจ้าหน้าที่มา เจ้าหน้าที่ก็ตอบไปโนน ไปนี่ แล้วในที่สุดตัวประธานแอบมานั่ง อยู่ข้างหลัง มานั่งฟังอยู่ มีลูกเล่นร้อยแปดที่จะไม่ต้องมา ผมเชิญรัฐมนตรีในบางเรื่องมา รัฐมนตรีก็ทางที่จะให้ปลัดมา ปลัดทางต่อให้อธิบดีมา อธิบดีทางต่อให้รองปลัดมา รอง ปลัดทางต่อให้ผู้อำนวยการมา ตกลงผู้อำนวยการมาถึงนั่งอยู่ แนะนำว่าเป็นใคร พอ แนะนำเสร็จ ผมก็ถามว่า แล้วท่านได้รับมอบหมายอย่างไร บอกผมก็ไม่รู้เขาทางหนังสือ

ต่อมาเรื่อย ๆ ให้ผมมา แล้วท่านชี้แจงได้ไหม เรื่องนี้เป็นเรื่องนโยบายท่านตอบได้ไหม
 ตอบไม่ได้ ท่านได้รับมอบหมายว่าให้พูดอะไร บอกไม่ต้องมาพูดอะไร มาฟังเฉย ๆ
 ท่านประธานครับ ฝ่ายนิติบัญญัติที่ตั้งใจทำงานก็ท้อแท้ครับ ผมเจออย่างนี้ที่คนแล้ว ผม
 เห็นใจครับข้าราชการที่มาและโดนอย่างนั้น แต่เราจะเป็นข้ออ้างในการที่ ตกลงสมานิติ
 บัญญัติไม่ต้องตรวจสอบ พอเรียกเอกสาร ก็บอกว่า ต้องกลับไปรวบรวม แล้วจะนำมาให้
 เสร็จแล้วเดือนหนึ่งก็แล้ว ๒ เดือนก็แล้ว ทวงไป ก็ไม่ส่งให้ ยิ่งเหลือปีสุดท้ายจะหมดอายุ
 วุฒิสภา ผมต้องตรวจสอบกรณีซื้อขายที่ดินรัชดา และ ๗๓,๓๐๐ ล้าน จำได้ไหมครับ
 ผมตรวจด้วยความยากลำบาก ท่านประธานครับ เคยมีหลายอย่างนะครับ อย่าง ปปง. ที่
 ไปไล่ตรวจบัญชีทรัพย์สินเขา เราได้รับการร้องเรียน พอเราตรวจสอบเรียก ปปง. มา ไม่มา
 แล้วท่านจะให้เราทำงาน นิติบัญญัติได้อย่างไร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ขอบพระคุณครับ คือกราบเรียนท่านอย่างนี้ครับ คือเราอยู่ในสภาด้วยกันนี่นะครับ
 เราทราบ แล้วก็เป็นอย่างอาจารย์เจิมศักดิ์กับท่านการุณพุดนะครับ เพียงแต่ว่า
 คณะกรรมาธิการของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์นี้ทำงานจริงจัง แต่อาจารย์ลองคิดดูนะครับ
 มีอีกสิบกว่ากรรมาธิการนะครับ ใคร ๆ ก็อยากรู้จักรัฐมนตรี ใคร ๆ ก็อยากเรียก
 ปลัดกระทรวงใช่ไหมครับ -----

แล้วเขาก็อาศัยช่องนี้ไปเรียกเจ้าหน้าที่เหล่านี้มาทันตลอดเวลา นะครับ เพียงแต่ว่า เราหาทางออกอย่างนี้ได้ไหมครับ อย่างวรรคที่ ๒ นี่นะครับ เติมตอนท้ายเฉย ๆ ว่า คำสั่งเรียกตั้งแต่ถ้อยคำแรกนี้นะครับ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ และกฎหมายก็ไปหา มาตรการว่า ทำอย่างไรไม่ให้ซ้ำซ้อน ทำอย่างไร เขาอาจจะให้คนมาแทน ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะคนที่เจตนาดีอย่างอาจารย์เจิมศักดิ์ อย่างท่านการุณนี่ มันมีไม่เยอะนะครับ ถ้าพูดกันตรง ๆ ให้เขาอยู่ทำงานได้ด้วยนะครับ เดียวถ้าออกมาแล้วทำงานกันไม่ได้ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ขอท่านประธานเถอะครับ ถ้าจะให้งานมีประสิทธิภาพ นะครับ ท่านต้องทำอย่างนี้ ท่านประธานครับ ของอเมริกา ถ้ายกตัวอย่างง่าย ๆ สั้นเลย ของอเมริกานั้นคนในประเทศอเมริกามี ๒ คนเท่านั้นที่ไม่อยู่ภายใต้หมายเรียกรัฐสภา คือประธานาธิบดีกับประธานศาลฎีกาอเมริกา แต่ ๒ คนนี้จะต้องมาในรัฐสภาทันที ในกรณีอิมพีชเมนต์ (Impeachment) คือประธานศาลฎีกาขึ้นไปนั่งเป็นประธานที่ประชุม ประธานวุฒิสภาลงมาข้างล่าง เพื่อทำการอิมพีชเมนต์ประธานาธิบดี มาหมดเลยครับ ประธานาธิบดีก็ต้องมา เพราะประธานาธิบดีเป็นผู้ถูกอิมพีชเมนต์ ของอเมริกา การที่ ถ้าทำการสอบสวนนะครับ คณะกรรมาธิการที่สอบสวนนั้นบนบัลลังก์เหมือนศาล แต่ถ้า การศึกษาเรื่องใด ๆ ของกรรมาธิการ นั่งในห้องประชุมทั่วไปธรรมดา และถ้าการสอบสวน นะครับ ผู้มาถูกสอบสวนต้องเข้าไปสาบานตัวต่อคัมภีร์ไบเบิล (Bible) คุณศาสนาอะไร คุณคริสต์ คัมภีร์ไบเบิลมา ถ้าคุณพุทธ คุณอะไรต่าง ๆ ก็ต้องสาบานตัว ถึงขนาดนั้นครับ แต่ถ้าคุณผิดอย่างนี้นะครับ กรณีไม่มา เข้าคุก มา เท็จ คุก ส่งเอกสารเท็จ คุก ไม่ส่ง เอกสาร คุกเหมือนกันครับ ส่งหมด แต่ส่งไปที่ศาลยุติธรรมเพื่อให้ลงโทษ เอาของอังกฤษ ใหม่ ถ้าท่านชอบ ของอังกฤษนั้นเป็นอำนาจของประธานรัฐสภาเลยครับ สั่งเลยครับ ไปดำเนินคดีเลย ไปปรับเลย ไปจำคุกเลย เครือจักรภพแทบทั้งหมดครับ สภาเขา เครือจักรภพเหมือนกันเกือบทั้งสิ้น ท่านประธานครับ ทำเสียเถอะตอนนี้ และท่านอย่าไป กลัวเรื่องอันนั้นครับ เพราะผมเรียนท่านประธานแล้วว่า เมื่อออกบทบัญญัตินี้ไป จะต้อง ไปปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร ข้อบังคับของวุฒิสภา และข้อบังคับ ของรัฐสภาด้วย ในกรณีที่จะทำการออกหมายเรียกจะต้องมีเงื่อนไขท่านประธาน ไม่ใช่

๒๓๑

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สุพิชชาย์ ๑๑๗/๒

นี่สนุกอยากเจอรัฐมนตรี เรียกรัฐมนตรีมา อะไรก็ไม่รู้ มาถามเรื่องอะไรก็ไม่รู้ ไม่ได้ครับ ต้องเป็นประเด็นแห่งการสอบสวนเรื่องนั้น ๆ ไม่ใช่ศึกษาครับ เห็นไหม และประเด็นที่สอบสวนนั้น ๆ ต้องปรากฏชัดเจนว่าเรื่องอะไร ซีทีเอ็กซ์ เรื่องอะไร กล้ายางพารา เรื่องอะไร เรื่องหวัดนก อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ทูจริตอะไร และการสอบสวนนั้นต้องปรากฏชัดเจน และไม่ต้องกังวลเรื่องกรรมาธิการซ้ำซ้อน เพราะท่านสามารถร้องขอให้รวมพิจารณาในกรรมาธิการชุดใดชุดหนึ่ง และท่านจะมาชี้แจงเท่านั้น ในกรรมาธิการชุดที่รวมแล้ว ไม่ใช่ไปทุกกรรมาธิการ เจ้าหน้าที่ก็อ้างได้ มาถึงนัดสามโมงครึ่ง ไม่ถึงสามโมงครึ่ง ห้าโมงแล้ว คอยก็กรรมาธิการไม่ครบ ไม่ใช่ เพราะรายการสอบสวนเรื่องอย่างนี้นี่นะครับ จะเป็นเรื่องทำอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีกระบวนการมีข้อบังคับที่บัญญัติไว้ในขณะเดียวกัน เมื่อข้อบังคับมัดอันนี้เอาไว้แล้วนะครับ ก็จะต้องไปบัญญัติกฎหมายอีกที่เกี่ยวข้อง ที่บอกว่า วิธีการออกหมายเรียกทำอย่างไรอีก และบทลงโทษจะเป็นอย่างไรอีกนะครับ โทษนี้ เช่น ปรับ เช่น กักขังจนกว่าจะส่งหมาย จะส่งเอกสาร หรือจนกว่าจะมา หรือกักขังเพื่อนำตัวมา หรือควบคุมตัวมาเพื่อไปให้การ ไม่ได้โทษไปถึงขั้นประทัดประหาร จำคุกมากมายหนักหนา อัตราโทษต่าง ๆ เหล่านี้ ที่การจะลงสิ่งเหล่านี้ะครับ สามารถทำอยู่ในจุดที่พอเหมาะได้ แต่ถ้าการที่ดิฉันต้องการเรียกอย่างนี้นะครับ มันอาจจำเป็นจะต้องใช้บทลงโทษที่อาจจะมีมากขึ้น มากขึ้น เป็นลำดับไป นั่นเป็นบทบัญญัติที่เราจะต้องไปเขียนข้างนอก แต่บทบัญญัติที่เขียนในรัฐธรรมนูญนี้นะครับ ก็เขียนตามลำดับพอเหมาะอย่างนี้ ว่าออกหมายเรียกรัฐสภาแล้วนี้นะครับ ถ้าขัดขึ้นเนี่ยจะต้องมีโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณดุ้ยคำของท่านนินะครับ คือถ้าท่านบอกว่า ให้มีโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เนี่ยะครับ มันก็เหมือนกับไปเน้นที่โทษตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่กระบวนการทั้งหมดถ้าท่านอธิบายอย่างนี้นะครับ ท่านต้องบอกว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ -----

มันก็จะรวมถึงกระบวนการการออกหมาย การกำหนดโทษ แต่เขียนอย่างนี้เหมือนกับเรื่องของการกำหนดโทษอย่างเดียว ไม่มีกระบวนการการออกหมายอะไรเลยนะครับ เพราะฉะนั้นท่านดูนะครับ ท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ ในประเด็นของมาตรา ๑๓๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการของสภาตามที่ทราบมันมีอยู่หลายแบบนะครับ ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการสามัญที่ตั้งจากสมาชิกล้วน ๆ คณะกรรมการวิสามัญที่ตั้งบุคคลภายนอกหรือสมาชิกผสมกันได้นะครับ แล้วมีกรรมการเต็มสภา มีกรรมการตรวจสอบประวัติและความประพฤติ มีกรรมการร่วมกันของรัฐสภา ในรูปของคณะกรรมการตาม ๑๓๐ ซึ่งเป็นเรื่องของสามัญกับวิสามัญในการที่จะกระทำการพิจารณาสอบสวน ศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา ผมอยากเรียนว่าในระบบกรรมการของเราะครับ มันต่างกับทางอเมริกา ในของสหรัฐอเมริกา ระบบกรรมการซึ่งเป็นระบบของการแบ่งแยกอำนาจเด็ดขาด ก็คือของอเมริกาไม่มีการอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ ประธานาธิบดี แต่ของเรามันมีเรื่องการอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี อันนั้นเป็นข้อแตกต่างที่สำคัญ ทีนี้ในเรื่องของพัฒนาการของระบบกรรมการที่ผ่านมา ผมเรียนว่าในรัฐธรรมนูญที่ผ่านมานะครับ ตั้งแต่สมัยเดิม ๆ ครับ ในปี ๒๕๑๗ ที่มีตั้งคณะกรรมการ ในช่วงนั้นคณะกรรมการจะพิจารณาเฉพาะร่างพระราชบัญญัติที่สภามอบหมายเท่านั้น เพราะบางคนตั้งมาไม่ได้ทำงานครับ เนื่องจากว่าไม่มีงานที่จะทำ ไม่มีเรื่องศึกษา ไม่มีเรื่องสอบสวน ครั้นมา ๒๕๒๑ นะครับ ก็อยู่ในเรื่องของวงงานสภาที่ต้องทำตามที่สภามอบหมายเป็นเรื่อง ๆ ไป และพัฒนาการมาเป็นปี ๒๕๓๔ ในรัฐธรรมนูญที่มีเรื่องของการมอบหมายให้ทำนะครับ ทีนี้การมอบหมายให้ทำเมื่อปี ๒๕๓๔ ก็มีข้อขัดข้องก็คืออย่างที่ท่านสมาชิกได้อภิปราย เรียกหนังสือไปยังรัฐมนตรีก็ไม่มา บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ก็จึงเพิ่มในวรรคสามขึ้นมาว่า กรณีสที่คณะกรรมการเรียกข้าราชการ ลูกจ้าง แล้วประธานกรรมการก็จะแจ้งให้รัฐมนตรี

๒๓๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๑๑๘/๒

ในฐานะผู้บังคับบัญชากำกับดูแลที่บุคคลนั้นสังกัด และมีคำสั่งให้บุคคลนั้นมา ตรงจุดนั้น ก็เป็นพัฒนาการตาม ๒๕๔๐ แล้วก็สืบทอดมาในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในมาตรา ๑๓๐ ผมเรียนว่าในหลักการนี้ นะครับ ในอดีตที่ผ่านมา ไม่ใช่ไม่เคยมีที่จะมีความคิดนี้ มีสมาชิก สภาเสนอเป็นประมวลกฎหมายอาญาบ้าง ในเรื่องของบทละเมิดอำนาจนิติบัญญัติ การละเมิดอำนาจนิติบัญญัติก็จะมีบทลงโทษ ซึ่งอาจจะเป็นโทษปรับหรือจำคุก ซึ่งการ จะใช้จำคุกตรงนั้นมีข้อพิจารณานะครับ ถ้าศึกษาของระบบต่างประเทศก็เพียงแต่เรื่อง ของการปรับเท่านั้น ซึ่งการปรับถ้าจะบอกเป็นโทษ มันก็จะติดชนักออกไปนะครับ ผมเรียนว่าในประเด็นที่ศึกษากันมานะครับ ในประเด็นนี้ก็คือว่า ถ้ากรรมาธิการใช้อำนาจ หน้าที่ในจุดนี้เรียกรัฐมนตรีมาชี้แจง เข้าคณະนั้น บ่ายคณະนี้ ก็ไม่เป็นอันบริหารราชการ แผ่นดิน ในทำนองกลับกันครับ ถ้าเรียก นาย ก นาย ข อยู่เชียงใหม่ ซึ่งเป็นเอกชน ถ้าไม่มาก็ผิดอีกนะครับ ก็จะมีโทษ ซึ่งตรงจุดนี้ต้องคิดให้ดีนะครับ ในเรื่องของการที่จะ บัญญัติในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่รัฐธรรมนูญได้เขียนมาก็พอสมควรแล้ว ก็คือเรียกไป ที่รัฐมนตรี ในฐานะที่นิติบัญญัติคุมบริหาร เรียกรัฐมนตรีไม่มา ถ้าไม่มาก็นำไปสู่การ ตั้งกระทู้ถามหรืออภิปรายไม่ไว้วางใจ ถ้าเรียกแล้วมอบข้าราชการปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงไม่มา ก็ผิดวินัย ก็ขัดคำสั่งรัฐมนตรี ซึ่งตรงจุดนั้นสามารถที่จะปฏิบัติได้ อยู่แล้วนะครับ ตรงจุดนี้ผมเรียนว่า การบัญญัติไว้ในลักษณะนี้ ในขั้นนี้ก็ได้ปิดกั้น สมาชิกสภานิติบัญญัติที่จะเสนอกฎหมายขึ้นมาให้สภาพิจารณา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านกระซิบ ๆ หน่อยครับ เดี่ยวท่านโอรสก่อนครับ ท่านโอรสยกนานแล้ว เกรงใจท่านโอรส

นายโอรส วงษ์สิทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ ผมว่าทางสายกลางที่ท่านประธานเสนอแนะว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติก็น่าจะเพียงพอแล้ว เพราะว่าท่านต้องอย่าลืมนะครับ อำนาจถ้าอยู่ในมือคนดีนี้ มันไม่ค่อยมีประโยชน์ แต่ถ้าอยู่ในมือคนร้าย ขอบุคกันตรง ๆ นะครับ ตัวผมเองเมื่อสภาเรียกมา ผมไม่เคยขัดข้อง เช่นเดียวกับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์หรือท่านการุณ ขอโทษที่ต้องเอ่ยนาม ท่านบอกว่าท่านก็ไม่เคยใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูก ผมเองก็มองว่า ตัวเองก็ไม่เคยใช้อำนาจ คือเมื่อถูกเรียกมาก็จะมา แต่ก็มีหลาย ๆ คนที่ไม่ได้เป็นอย่างนั้น ซึ่งเคส (Case) ที่ท่านยกตัวอย่างขึ้นมาว่า มอบถึงหัวหน้างานนั้น หรือผู้อำนวยการกอง ซึ่งผมว่ามันก็ทุเรศนะครับ แต่ผมว่ามันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ สักก็เคสนะครับ ถ้าเราต้องการกันก็กฎหมายบัญญัติก็ว่ากันไป อย่างน้อยเมื่อมอบปลัดกระทรวง คนระดับปลัดกระทรวงคือรองปลัดกระทรวงก็ต้องมาเป็นอย่างต่ำ ถ้าทำองนั้นนะครับ ผมว่าผมขอเถอะครับว่า เรื่องนี้น่าจะจบกันได้ด้วยดี ผมไม่ได้ปกป้องข้าราชการนะครับ แต่อยากให้เอาใจเขามาใส่ใจเรา นักการเมืองบ้านนอกนี้ใหญ่โตมโหฬารมากนะครับ ขออนุญาต ไม่เหมือน สว. ในกรุงเทพหรอกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านการุณครับ เอาพอได้ครับท่านการุณ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณนะครับ ความผิดเรื่องขัดหมายเรียกรัฐสภานะครับ มีโทษจำคุกด้วยนะครับของอเมริกา ของอังกฤษก็มีโทษจำคุกด้วยและปรับด้วย ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ กรณีที่บอกว่า เรียกเจ้าหน้าที่ เชิญเจ้าหน้าที่เชิญอะไรต่าง ๆ มา แล้วกับออก รัฐมนตรี ท่านประธาน ก็ในเมื่อตัวรัฐมนตรีเองนั่นแหละคือผู้ทุจริตกรณีซีทีเอ็กซ์ หนึ่งในผู้ร่วมการทำเอกสารที่ทุจริต ที่ทำการจัดการที่ทุจริต นายกรัฐมนตรีนั่งเป็นประธาน และเป็นคนสั่งล๊อคสเปกผิดกฎหมายฮั่ว มีเอกสารชัดเจนแล้วท่านไปแจ้งรัฐมนตรี แจ้งนายกรัฐมนตรี บอกว่า ข้าราชการกระทรวงนี้และผู้เกี่ยวข้อง กับเรื่องซีทีเอ็กซ์นี้ และซึ่งเป็นกรรมการเหล่านี้ไม่มา ให้ถูกลงโทษวินัย พวกเหล่านี้ก็หัวเราะก๊าก ๆ สิครับ บอกว่า ก็ดีแล้ว กูก็ไม่อยากให้พวกมันมา ไม่มาครับ เรื่องอื่นเหมือนกัน จะเอาเรื่องหลาย ๆ เรื่องก็ได้ครับ ผมวันหลัง เตียวพุงนี้ก็ได้ ผมจะชน

เอกสารที่กรรมการเคยสอบสวนเอาไว้ เยอะแยะมากมาย และมีข้อ จุดปัญหาต่าง ๆ อีก บันทึกลงเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรอยู่ในนั้นหมดเลยครับ ประธานครับ เคยมีเจ้าหน้าที่ระดับผู้อำนวยการกองส่งสำเนาเอกสารมา ถ่ายเอกสารให้มา รับรองสำเนาถูกต้อง ส่งเข้ามากรรมการ ท่านพลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ นี่ล่ะครับ ปราบกฏพอวันชี้แจง เจ้าหน้าที่ไปทำกันอีท่าไหน ปราบกฏเอกสารนั้นจะมัดตัวรัฐมนตรี จะมัดตัวปลัดกระทรวง จะมัดตัวอธิบดี ดึงเอกสารนั้นออก แล้วแก้เอกสาร แล้วเอาเอกสารมาส่งในกรรมการนั้นเป็นคนละฉบับกับทำเอกสารส่งมาให้เรา เราเจอ เราพบว่า ทำไมไม่ตรงกัน ชักไปปรากฏว่า ผู้อำนวยการนั้นเอาของจริงมาให้เรา ตัวอธิบดีเอาของปลอมที่แก้แล้วมาให้เรา เจ้าหน้าที่กับอธิบดีนั่งอยู่ตรงนั้นล่ะครับ เจ้าหน้าที่นั่งก้มหน้าร้องไห้กลางกรรมการเลยท่าน อธิบดีหน้าซีดเผือดเลย เพราะว่ามันเปลี่ยนแปลงเอกสารไปแล้ว แต่ท่านลงโทษอะไรเขาไม่ได้เลย ทำอะไรก็ไม่ได้ต่ออีก มีบันทึกเป็นรายงานชัดเจน นี่อาจารย์เจิมศักดิ์ ผมบันทึกเอกสารต่าง ๆ อยู่เยอะเลย นี่คือของจริงที่ปรากฏ ถ้าท่านไม่แก้ปัญหาก็อย่างนั้นล่ะครับ รับประกันเลยครับว่า การสอบสวนในเรื่องทุจริตก็ตาม ในการทำงานของกรรมการก็ตาม การทำงานของสภานิติบัญญัติก็ตามครับ จะไม่มีประสิทธิภาพเลย ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็อย่างที่เราเรียนนะครับ พยายามหาทางออกร่วมกันนะครับ คืออย่างนี้ผมยังพูดไม่จบเลยครับ ท่านอาจารย์นั่งก่อนครับ ขออนุญาตให้ผมเรียกก่อน คือสิ่งที่ท่านการุณเป็นห่วงนะครับ ผมก็เชื่อว่าในสภานี้เขาเห็นกับท่านการุณ แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็อย่างที่ท่านโอรสพูดถึงว่า พอใครมีอำนาจตรงนี้อาจจะรู้จักรัฐมนตรี มันก็เรียกกันมาทุกวัน นี่มันจะปิดอย่างไร ถ้าจะปิดได้ล่ะครับ ผมว่าหาทางออกนี้ ไม่แน่ใจว่ากรรมการยอมไหมว่า ก็เขียนไปตอนท้ายว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ แล้วก็ไปหามาตรการว่า ให้เรียกแล้วจะมาอย่างไร แล้วไม่กระทบกับการบริหารราชการแผ่นดินนะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ พอดีญาติติของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เขานะครับ ท่านเศวตครับ

๒๓๖

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๑๑๙/๓

นายเศวต ทินกุล : ผมเป็นผู้รับรองนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
นั่นสิครับ เดียวก็รับรองไว้ที่หลังครับ ขอเจ้าของญัตติก่อนเชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ
จริง ๆ แล้วผมก็เห็นใจนะครับ ท่านผู้ว่าโอรสที่พูดนี้ แต่ว่าอยากจะเปรียบเทียบนิดหนึ่ง
บ้านเมืองของเราตำรวจที่ไม่ดีก็มี ตำรวจที่ดีก็มี เราให้อำนาจตำรวจในการไปจับคน
เราก็ได้ยินคนร้องเรียนเยอะเลยว่า ถูกตำรวจรีดไถ แต่เราก็ต้องให้อำนาจ เพราะว่ามันเป็น
สิ่งที่มีความจำเป็น -----

- ๑๒๐/๑

๒๓๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ปทิตตา ๑๒๐/๑

เพราะเราก็ต้องคิดถึงตำรวจที่ดี เช่นเดียวกันครับ รัฐธรรมนูญนี้ให้อำนาจนิติบัญญัติ และ
เมื่อกี้เราก็พูดกันว่า จะให้ สว. สส. มีอำนาจในการตรวจสอบ ในการถ่วงดุล แต่ถ้าเรา
ไม่ให้อำนาจเขา เขาก็จะเล่นอย่างนี้ตลอดไป ท่านประธานครับ ตัวอย่างนี้เยอะเลย เมื่อกี้
คุณการุณพูดนี้ ผมยกตัวอย่างสั้น ๆ นิดเดียว กรณีท่อแก๊ส (Gas) ที่ผมเป็นประธาน
กรรมาธิการเรื่องการมีส่วนร่วม ชาวบ้านถูกตำรวจตีที่หน้าโรงแรมเจบี หาดใหญ่ เมื่อผม
สอบเรื่องนี้ เรียกพยานเอกสารหลักฐาน เอกชนเขายินดีให้เต็มไปหมด แต่พอทางการมา
มาด้วยเอกสารอันเป็นเท็จ บังเอิญรัฐมนตรีมา รัฐมนตรีเป็นคนหิ้วเอกสาร ซีดี
(CD – Compact Disc) ภาพถ่ายที่มีการตัดต่ออันเป็นเท็จมาเปิดให้ดู ท่านประธานครับ
พอเขามาแล้วได้ประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะพอเขาเปิดเสร็จ ผมก็เปิดของผมให้ดู แล้วก็บอก
ท่านเทียบกันแล้วนี่ ท่านเห็นอย่างไร เขาก็ตกใจ ตกใจว่า ทำไมมันถูกตัดต่ออย่างนี้หรือที่
เขาเห็น อย่างนี้เป็นต้น แต่ถ้าคนไม่ดี ไม่มานี่นะครับ เราไม่มีทางเลยที่จะแลกเปลี่ยน
ข้อมูลกัน ท่านประธานทราบหรือไม่ครับ คดีที่เราเรียกการรถไฟมา เรื่องการขู่ว่าที่ดินหลวง
ที่เขากระโดง บุรีรัมย์ ผู้ว่าการรถไฟ บอร์ด ประธานบอร์ดการไฟฟ้า ไม่ใช่คุณศิวะ ตั้งแต่
สมัยนั้นต่างส่งเจ้าหน้าที่ระดับต่ำ ๆ มาตลอด แล้วมาถึง พอถามอะไรก็บอกว่า ผมจะ
จดไป แล้วส่งไปหน้าจะส่งมาให้ ตามไปใหม่ คุณหญิงจารุวรรณก็อยู่ในคณะผม
คุณกล้าณรงค์ก็อยู่ในคณะผม และก็บอกว่า จะตามมาให้ เสร็จแล้วเราก็ตามไป เดือนแล้ว
เดือนเล่าเป็นปี ถ่วงกันไปเรื่อย ๆ เพราะที่ดินเขากระโดงบุรีรัมย์ ใครเป็นผู้มีอิทธิพล
แล้วการรถไฟก็ถ่วงกันไปเรื่อยเรื่องที่ดิน จนกระทั่งเราไปค้นเองว่า มีพระราชหัตถเลขา
บอกว่าที่ดินตรงนั้นเป็นอะไร คุณหญิงจารุวรรณจำได้ว่า มีพระราชหัตถเลขาอยู่ที่
การรถไฟ ตู้สี่แดงอันนั้น อันนั้น คุณไปเอาเลยในตู้สี่แดงนั้น คุณหาไม่เจอได้อย่างไร
เขาบอก อ้อ ทราบ จดไว้จะไปหาที่ตู้สี่แดงมาให้ ปรากฏว่าพอมาคร่าวหน้า บอกหายไป
แล้วตู้สี่แดง เอกสารนั้นได้หายไปแล้ว ท่านประธานครับ เรายังวิ่งไล่จับกันอย่างนี้
ด้วยความยากลำบากจริง ๆ แล้วท่านประธานก็เห็นใช่ไหมครับ งานหลายอย่างที่เป็น
ประโยชน์ ก็แล้วแต่ล่ะครับ ถ้าท่านจะให้มีการตรวจ และท่านก็บอกว่า เพราะว่ามันมีตำรวจ
เลว เราก็อย่าไปให้อำนาจตำรวจในการเรียกผู้ร้ายหรือจับผู้ร้าย ผมว่าถ้าอย่างนั้นนี่

๒๓๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ปทิตตา ๑๒๐/๒

บ้านเมืองก็คงจะมีปัญหา และเราก็จะให้ฝ่ายนิติบัญญัติที่จะต้องควบคุมฝ่ายบริหาร
แล้วก็ไม่ต้องทำงาน แล้วเขาก็อ้างกันไปอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ผมก็คิดว่าจะต้องพิจารณาให้
อยู่เหมือนกันนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ฟังท่านเศวตนะครับ ขอช่วยกันกระชับ กระชับนะครับ

นายเศวต ทินกุล : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม เศวต ทินกุล
นะครับ เกี่ยวกับประเด็นนี้นะครับ ท่านประธานครับ คือ รัฐสภามาจากประชาชน
มีอำนาจตรวจสอบ ถ่วงดุลบริหารนะครับ ครบเบ็ดเสร็จ แล้วตามหลักการแล้ว ที่ท่าน
ผู้แปรรูปคดี ท่านการุณ หรือว่าท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ก็ดี มันใช้อย่างที่ท่านทั้งสองพูด
นะครับ แต่ผมก็เข้าใจในส่วนที่เกิดขึ้น ที่มันเป็นไปอยู่ คือมีการกลั่นแกล้งที่เราว่ากัน
นะครับ แล้วคราวนี้ เมื่อมันเป็นเช่นนี้แล้วมันก็เป็นวัวพันหลัก แล้วก็เล่นเอาเถิด แล้วก็
ไม่ศักดิ์สิทธิ์ครับ เริ่มต้นก็ผมติดตามมาอยู่ว่า หลายปีก่อนมีตำรวจเริ่มก่อนครับ มีการ
ขัดขึ้นก่อน แล้วก็ผู้หลักผู้ใหญ่ขัดขึ้นกัน ก็เลยเป็นเรื่องปาหี่ และเรื่องตลก แล้วสภาก็
ไม่ศักดิ์สิทธิ์ ทั้ง ๆ ที่มาจากประชาชน และมีอำนาจตรวจสอบ ถ่วงดุล ดังนั้นผมเห็นว่า
ควรมีแต่อยู่ในเงื่อนไขว่า เงื่อนไขอย่างไรครับ เงื่อนไขว่า สภาต้องใช้อำนาจนั้น ไม่ใช่แค่
ประธานกรรมาธิการครับ เพราะเป็นเรื่องของสภา -----

๒๓๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๑๒๑/๑

ดังนั้นถ้าหากว่าจะมีการออกหมายอย่างเช่นที่ว่านั้น ถูกต้องครับ แต่ต้องโดยอำนาจของสภาหรืออำนาจของประธานรัฐสภา หรืออำนาจของประธานสภาผู้แทนถึงจะเหมาะสม คือเป็นการกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่งว่า เรื่องใดเหมาะสมพอสมควรระดับใดครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ฟังอาจารย์จรูญนิดได้ไหมครับ นะครับ อาจารย์จรูญครับ เชิญครับ เดี่ยวต้องให้
กรรมาธิการตอบแล้ว

ศาสตราจารย์จรูญ สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ กระผม จรูญ
สุวรรณมาลา ครับ ผมทราบดีว่าเป็นเรื่องหลักการที่สำคัญมาก แล้วก็ทราบว่า ผมคิดว่า
เพื่อนสมาชิกคงตระหนักดีนะครับว่า นี่คือจุดอ่อนที่ทำให้รัฐสภาสามารถทำงานได้
หรือไม่ได้ เพราะฉะนั้นไม่ควรจะประนีประนอมแค่เพียงแก้ถ้อยคำนะครับ หลักการนี้
เพื่อนสมาชิกลองนึกดูนะครับว่าน่าจะมีบัญญัติอย่างไร คือทราบว่าระบบการเรียกคน
เข้ามาเพื่อที่จะให้ข้อมูลนี่นะครับ หรือสอบสวนที่ผ่านมาเนี่ย หละหลวมมากแล้วก็ทำให้เกิด
การกลั่นแกล้ง เป็นปัญหาทั้งข้าราชการ ผมก็เป็นข้าราชการนะครับ แต่อยากจะเรียนว่า
ถ้าแบบที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อตะกี้แนะนำหรือเสนอแนะไปนะครับว่า กระบวนการ
ออกหมายเรียกเพื่อสอบสวนน่าจะต้องทำด้วยความรัดกุม โดยกระบวนการที่ถูกต้องที่นี้
นะครับ จำเป็นต้องให้อำนาจกับสภาครับ ที่จะต้องทำอย่างนี้ ไม่อย่างนั้นแล้วนี้ สภาก็จะ
กลายเป็นเหมือนกับที่ผ่านมา สส. คุม สภาคุมฝ่ายบริหารไม่ได้ก็เลยฮั้วกันเอง กลายเป็น
ว่ามีปัญหาหายวไปอีกครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมาธิการครับ ตอบอย่างไรครับ พอจะปรับอะไรกันได้ เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ครับ ที่จริงพวกเราวันนี้ก็ได้หารือกันอย่างมาก เพราะว่า
ได้เห็นความตั้งใจของท่านสมาชิกหลายท่านนะครับ และที่ผ่านมาพวกเราก็ขอชมว่า
ท่านที่อภิปรายไปนั้นนี้ ก็ได้มีบทบาทในการที่จะพยายามที่จะหาข้อเท็จจริงในสิ่งที่ได้
เกิดขึ้นนะครับ ในระยะของรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งก็มีพฤติกรรมหรือมีการทำทุจริตเกิดขึ้น

หลาย ๆ ประการด้วยกันนะครับ ก็เป็นความยากลำบากที่ท่านจะต้องไปเสาะหาข้อมูล เหล่านั้นนะครับ แต่ขณะเดียวกันกระผมเองก็อยากจะขออนุญาตที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สิ่งที่กระผมได้ทำมาในสมัยที่ผมอยู่ในรัฐบาลนะครับ ผมอยู่ในรัฐบาล ๓ ปีเศษ ๆ ในฐานะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ก็ถูกทางกรรมมาธิการชุดต่าง ๆ ส่งเอกสาร ส่งหนังสือมาเรียกตัวไปชี้แจงนะครับ กระผมก็ไม่เคยปฏิเสธนะครับ หรือว่าบางครั้งก็ต้อง ไปตอบกระทู้ในที่ประชุมของห้องประชุมใหญ่ นะครับ ทั้งของ สส. และของ สว. ด้วย นะครับ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วยกตัวอย่างให้เห็นทั้ง ๒ ด้านนะครับว่า ในขณะที่มี บางท่านอาจจะพยายามจะหลบเลี่ยงท่าน แต่ก็ยังมีอีกไม่น้อยที่ตั้งใจทำงาน แล้วก็พร้อม ที่จะมาให้ข้อมูล ให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ แต่ถ้าหากท่านเปิดอย่างนี้นะครับ ก็อาจจะ มี กรรมมาธิการบางส่วน บางทีม บางประเภท ที่อาจจะใช้ตรงนี้ในการที่จะหาประโยชน์ หาช่องในการที่จะทำอะไรต่ออะไรที่ท่านอาจจะไม่ได้ประสงค์จะทำนะครับ ทุกทีก็มี ทั้ง คนดีและคนไม่ดีนะครับ และท่านก็คงจะยอมรับว่าคณะกรรมมาธิการแต่ละชุดนั้น ไม่ได้ ประกอบไปด้วย สว. หรือ สส. เท่านั้น มีบุคคลภายนอกด้วยนะครับ บุคคลที่ประกอบ อาชีพอิสระ อาชีพต่าง ๆ ซึ่งอาจจะขัดแย้งกับบางคนในระบบราชการ ไปขอใ้โนน ขอใ้นี้ แล้วตัวเองทำไม่ถูกก็จะมาเล่นงาน เหล่านี้เป็นต้นนะครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน ได้ช่วยชี้แจงดูนะครับว่า กรรมมาธิการในอนาคตอาจจะไม่ได้มีความตั้งใจอย่าง สองสามท่านที่ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ อาจจะมีหลาย ๆ ฝ่ายที่ใช้โอกาสนี้นะครับ ในการเขาจะมาเอาเปรียบนะครับ เอาเปรียบคนอื่น เอาเปรียบระบบราชการนะครับ ใช้อำนาจที่มีอยู่นี้ข่มขู่ เอาเรื่อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมก็ขอให้ท่านได้มองต่อไปด้วยนะครับว่า หลายคนอาจจะมีปัญหา กับ กกต. นะครับ กับท่านประพันธ์ เป็นต้น ขอภัยที่เอ่ยนาม แล้วก็เรียกท่านประพันธ์มา เพื่อจะมาข่มขู่ เหล่านี้เป็นต้นนะครับ แล้วเขาก็ใช้วิธีการ บีบคั้น ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นองค์กรอิสระก็ตาม หลาย ๆ คนอาจจะถูกคดีนะครับ ถูกดำเนินคดีอยู่ มีปัญหา กับศาลปกครองหรือกับท่านวิชานะครับ กับทาง ปปช. ก็อาจจะ ต้องเรียกมา เพราะมีอำนาจเรียกนะครับ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอให้ท่าน ได้ใช้วิจรรย์ญาณไตร่ตรองนะครับว่า เรากำลังจะเปิดช่องตรงนี้น่าเกินไปหรือเปล่า

๒๘๑

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๑๒๑/๓

นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีองค์กรอิสระทำหน้าที่ในการตรวจสอบทุจริต
อยู่แล้ว บทบาทของกรรมาธิการ บทบาทของรัฐสภา น่าจะเป็นคนที่ชุกชุมเพลิงให้เห็น
แต่รายละเอียดข้อมูลปลีกย่อยต่าง ๆ นี้ น่าจะใช้องค์กรอิสระเหล่านี้ทำงานหรือเปล่า
นะครับ กระผมขออนุญาตที่จะขอจบท้ายโดยเห็นด้วยกับท่านประธานนะครับ ที่เสนอว่า
ให้สิ่งเหล่านี้บัญญัติในกฎหมาย แล้วก็ให้ไปดูรายละเอียดกันอย่างรอบคอบ ดีกว่าที่จะ
มาชงในขณะนี้ครับ

- ๑๒๒/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็คือถ้าจะเป็นไปได้ก็คือ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ต่อไปนะครับ ท่านเห็นด้วยไหมครับ เจ้าของญัตติครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ นะครับ ท่านประธานครับ อย่างนี้ที่ผมอธิบายไป พรรณนาไป นี้ที่ท่านจะพอรับรู้ เข้าใจได้ ผมเรียนแล้วว่าหมายเรียกอย่างนี้เป็นหมายเรียกรัฐสภา ไม่ใช่ออกอย่างตามอำเภอใจของใคร เพื่อจะได้เรียกศาลปกครอง เรียก กกต. ไม่ใช่ ผมบอกแล้วบอกอีกครับว่า มันจะต้องไปคุมด้วยข้อบังคับการประชุมของทั้งสภาผู้แทนก็ข้อบังคับผู้แทน ของ สว. ก็ สว. ของรัฐสภาที่รัฐสภา นี้เป็นเบื้องต้นขั้นที่ ๑ แล้วยังจะต้องไปคุมว่าด้วยเรื่องการออกกฎหมาย ว่าด้วยเรื่องวิธีการของหมายเรียกที่ว่านี้ ท่านครับ ข้อบังคับไม่ว่าของสภาใดของผู้แทนก็ตาม ของ สว. ก็ตาม ไม่ใช่มีเฉพาะพวกมูทะลุตุตัน ที่อยากจะออกหมายเรียกตามอำเภอใจ เพราะข้อบังคับจะออกได้ต้องทั้งฝ่ายรัฐบาลที่จะต้องปกป้องข้าราชการที่ดิงามของท่านนะ และปกป้องรัฐมนตรีที่ชื่อสัตย์อย่างท่านนั่นละ จะมีฝ่ายรัฐบาลที่มีเสียงข้างมากด้วยซ้ำไป ชัดไหมครับ และมีเสียงฝ่ายค้านที่เป็นเสียงข้างน้อยด้วยซ้ำไปอีก เห็นไหม ข้อบังคับ มันไม่ใช่ออกหมู ๆ ง่าย ๆ แล้วการตรากฎหมายตามที่กฎหมายบัญญัติว่ากระบวนการขั้นตอนการออกหมายอย่างนี้ต้องทำอะไร และมีความผิด ผิดอย่างไร โทษจะเป็นอย่างไรนะครับ การตรากฎหมายที่ว่านี้ต้องตราโดยเสียงข้างมากอีก เสียงข้างมากนั้นก็ฝั่งรัฐบาลที่จะต้องปกป้องคนดีอย่างท่านนั่นละอีก ท่านครับ หมายเรียกของศาล ของอะไรก็ตามนะครับ ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรืออะไรก็ตามนะครับ บัญญัติไว้เพื่อบังคับทั้งพระผู้มีศีลธรรม ทั้งคนดีอย่างท่านประธาน และทั้งผู้ร้ายด้วย เหมือนกันครับข้อบังคับที่ว่า กฎหมายที่ว่านั้นะครับก็ใช้ทั้งรัฐมนตรี ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และคนอื่น ๆ ที่ชื่อสัตย์สุจริต ดิงาม มีคุณธรรม และรัฐมนตรีขี้โกง ขั้วร้าย และข้าราชการที่ร่วมกันทุจริตด้วยเช่นกันครับ ท่านต้องคำนึงว่า รัฐสภาพอหมายเรียกออกไปนะครับ มาโดยที่ไม่มีเหตุ ไม่มีผล ท่านนี้กว่าฝ่ายรัฐบาลที่ดูแลความเรียบร้อยจะยอมหรือ ฝ่ายบ้านเมืองที่ดูแลความเรียบร้อยจะยอมหรือ สื่อมวลชนจะไม่หัวเราะหรือว่าหมายเรียกรัฐสภา หรือหมายเรียกของกรรมาธิการชุดนี้

๒๘๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ประไพพิศ ๑๒๒/๓

มันเป็นหมายเรียกพวกสงัด พวกไม่ได้เรื่อง พวกไม่ได้ความ มีแต่หมายเรียกออกมา เพื่อมารั้งแก่ประชาชน มารั้งแก่ข้าราชการ มารั้งแก่เจ้าหน้าที่ มารั้งแก่รัฐมนตรี เรียกจนกระทั่งรัฐมนตรีไม่มีเวลาทำงาน มันซ้ำซ้อนกัน กรรมาธิการนั้นก็ศึกษา กรรมาธิการนี้ก็สอบสวน มันเป็นไปไม่ได้หรอกครับ เขาจะหัวเราะเยาะเอาทันที เงื่อนไข เหล่านี้จะต้องกำหนดไว้ บัญญัติไว้ครับ สิ่งที่ท่านกังวล ช่วยไปบัญญัติไว้เถอะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผมจะใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๖ นะครับ ที่จะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปราย
ได้หรือไม่ครับ ขอปิดอภิปรายนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ลืม ขอปรับถ้อยคำนิดหนึ่งได้ไหมท่านประธาน
ทดลองดู

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

นายการุณ ไสงาม : เพื่อปรับถ้อยคำแล้วทุกท่านจะสบายใจขึ้น
ผมได้ปรึกษากับอาจารย์เจิมศักดิ์นะครับ ให้ใช้ถ้อยคำที่ของคณะพวกผมเสนอนี้ละครับ
แต่ให้ปรับถ้อยคำเป็นดังนี้ ท่านประธานลองดูนะครับ และให้ถือว่าคำสั่งเรียกนั้น
เป็นหมายเรียกรัฐสภา บุคคลใดฝ่าฝืนหมายเรียกรัฐสภาให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ได้ไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ถ้าเราจะ
เขียนในรัฐธรรมนูญโดยจะกำหนดโทษ แม้จะหลีกเลี่ยงว่าไม่เขียนคำว่า โทษ ลงไป
อย่างชัดเจนก็ตามนั้น วิธีหรือกระบวนการในการออกคำสั่งเพื่อไปสู่การลงโทษ
มันจะต้องเป็นกระบวนการที่อยู่ในกฎหมายทั้งสิ้น การจะทำอย่างสมัยก่อนที่ว่า
เป็นไปตามข้อบังคับ มันไม่ได้อีกแล้ว -----

เพราะฉะนั้นผิดข้อบังคับแล้วจะผิดโทษอาญานั้นเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นอย่างที่ท่านประธานได้กรุณาแนะนำว่า ข้อความทั้งหมดนี้ หลังจากข้อความเดิม และต่อท้ายว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ก็จะต้องครอบคลุมหมด ซึ่งกฎหมายนั้นจะต้องไปเขียนในรายละเอียดว่า เหตุแห่งการออกหมายนั้นจะทำได้ขนาดไหน ในระดับไหน อาจจะต้องสูงกว่ากรรมการในการขอไปเสียอีก อย่างไรก็ตามมันก็จะได้อกรายละเอียด เสร็จแล้วมันจะต้องเขียนทั้ง ๒ ด้านนะครับ เพราะว่าอย่างที่กราบเรียนนะครับว่า เหตุใดทำไมเรื่องนี้พอเสนอขึ้นแล้วมีหลายท่าน ทั้งข้างล่างและข้างบนนั้นลุกขึ้นชี้แจงในรายละเอียด ลุกขึ้นยังสงสัยในการที่จะเติมอันนี้ลงไป นั่นก็เพราะหมายความว่า จากสิ่งที่ปรากฏมาในอดีตนั้น มันไม่ใช่อย่างที่ที่ควรจะเป็นครับ กลายเป็นว่ากรรมการ คณะกรรมการของสภาส่วนดินนั้นมีน้อยกว่าคณะกรรมการที่ใช้อำนาจโดยไม่ชอบ เพราะฉะนั้นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทั่วไปนั้น จริง ๆ แล้วเกิดความค่อนข้างจะเกรงกลัวเวลาที่มาสภา เพราะว่าอะไรหลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่าง เพราะฉะนั้นถ้าจะมีในเรื่องนี้กฎหมายจะต้องเขียนทั้ง ๒ ด้าน ทั้งด้านที่ผู้จงใจหลีกเลี่ยงเพื่อละเมิดอำนาจนิติบัญญัติ กับทั้งผู้ใช้อำนาจโดยมิชอบ ใช้อำนาจโดยที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นถึงได้กราบเรียนว่า ถ้าข้อความเหล่านี้ที่ที่กรุณาแปรญัติตินั้นเอาออกไป แล้วเติมท้ายว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่พูดกันในวันนี้กับบันทึกอยู่ในเจตนารมณ์ แล้วก็ตอนไปออกกฎหมายก็จะไปดูในรายละเอียดให้ครบถ้วนในทุก ๆ ด้านนะครับ จึงขอกราบเรียนมาเพื่อขอความกรุณาพิจารณาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : พอได้ครับ ท่านการุณครับ ไม่ต่างกับท่านแล้ว เมื่อกี้พอท่านลดลงมานี้ก็ มันเพียงแต่จะเรียกชื่ออะไรเท่านั้นเองนะครับ พอได้แล้วครับ ท่านครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะที่ไปลวก ๆ แบบนี้ บางทีมันไม่ครอบคลุมและไม่ชัดเจนพอนะครับ สุดท้ายพอไปแล้วมันจะไปใช้บังคับไม่ค่อยได้ ท่านประธานครับ ขอเถอะครับ ถ้อยคำของผมที่เขียนและปรับปรุงแล้วนี้ ก็ไม่ได้หนักหนาสาหัสอะไรเลย ก็เป็นถ้อยคำ

๒๘๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กุนที่ ๑๒๓/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อย่างนั้นท่านอ่านถ้อยคำอีกทีหนึ่ง ผมจะถามมติแล้วกัน เชิญอ่านถ้อยคำของท่านครับ

นายการุณ ไสงาม : ถ้อยคำนะครับ ท่านที่เคารพครับ ท่านลองดู
ในเอกสาร อยู่ที่หน้า ๑๒๙ นะครับ มาตรา ๓๐ ที่แปรโดยคณะของพวกเรา นะครับ
วรรคที่ ๒ นะครับ ท่านครับ ข้อความเอาเต็ม ๆ ของวรรคเลยนะครับ คณะกรรมาธิการ
ตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใด
มาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่องที่พิจารณา
สอบสวน หรือศึกษาอยู่นั้นได้ ก็จะต่อเนืองเลยครับ จากเรื่องคำสั่งเรียกที่ว่านั้นนะครับ
ข้อความก็จะเป็น และให้ถือว่าคำสั่งเรียกนั้นเป็นหมายเรียกรัฐสภา บุคคลใดฝ่าฝืน
หมายเรียกรัฐสภาให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ทางท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
คำของท่านการุณก็จะมีปัญหา นะครับ เพราะว่า คำว่า เรียกบุคคลใด ๆ เอกสารใดมานี้
มันรวมทุกคนนะครับ ไม่ได้รวมคนที่ไม่ดีเท่านั้นนะครับ มันรวมคนดีทั้งหมดนะครับ
ศาลรัฐธรรมนูญกำลังพิจารณาอยู่ พรอคอยู่ นักการเมืองของพรรคนั้นก็เรียกผู้พิพากษา
ศาลรัฐธรรมนูญทุกคนนะครับ ต้องไปชี้แจง ท่านจะยอมอย่างนี้ใช่ไหมครับ กกต. กำลังให้
ใบแดงนักการเมืองคนหนึ่ง ในพรรคการเมืองหนึ่ง กรรมาธิการที่สังกัดพรรคการเมืองนั้น
เรียก กกต. ทั้งหมด ๕ คนไปชี้แจง ท่านยอมรับได้ใช่ไหมครับ ปปช. กำลังจะยึดทรัพย์
นักการเมืองบางคนเรียก ปปช. ทุกคนไปเพื่อหรือเรื่องนี้ ท่านรับได้ใช่ไหมครับ ศาลฎีกา
นักการเมืองจะยึดทรัพย์นักการเมืองบางคน พรรคการเมืองของพรรคการเมืองนั้น
กรรมาธิการนั้น เรียกไปทั้งหมดเลยครับ ท่านรับได้ใช่ไหมครับ ผมคิดว่าคำที่ท่านเสรีพูดนี้
น่าจะเพียงพอแล้วนะครับ ท่านประธานเสรีได้พูดนี้ นะครับว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ
แล้วก็ไปเขียนกันข้างนอก ไปคุยกันข้างนอก ผมคิดว่าความพอดีน่าจะมีความรับเรื่องนี้
เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มากนะครับ ถ้าเต็มลงไปแล้วจะมีปัญหามากจริง ๆ ครับ
ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน ขอนิดเดียวที่แจ่ง ท่านประธานครับ
ผมเรียนว่า เงื่อนไขการออกหมาย อย่างกรณีที่ท่านว่า จะเรียกให้มารับได้หรือไม่ ปปช.
กำลังสอบสวนนายการุณ นายการุณจะเรียก ปปช. มาสอบสวน ได้หรือไม่ ท่านครับ
ก็บอกว่ามันบัญญัติตามกฎหมายว่า ออกหมายเรียกอย่างนั้นมันเป็นหมายเรียกเพื่อจะ
มาทำอะไร ก็สามารถเขียนได้นี้ท่าน การเรียกมาแบบนี้แหละครับ มันเป็นการเรียกมา
เพื่อผลประโยชน์ทับซ้อน ศาลก็ยังมีนะครับ การคัดค้านผู้พิพากษาที่นั่งบัลลังก์ ถ้าคดีนั้น
คุณเกี่ยวข้องกับเรื่องอย่างนั้น เพื่อจะเรียกมาสอบสวนเรื่องทำนองนั้น เขาก็ยังปิดศาลได้
เขียนได้ท่านครับ ไม่มีข้อขัดข้องเลย ถ้าไม่ชี้แจงในส่วนนี้ เดี่ยวคนจะเข้าใจบอกว่า
ถ้าอย่างนี้กรรมาธิการก็เอาประโยชน์จากการเรียกรัฐมนตรี เรียกข้าราชการ เรียก ปปช.
เรียก กต. มาสอบสวนไปเรื่อยเปื่อย เพื่อจะล้มล้างความผิดของตน ไม่ได้ครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจกันแล้ว ท่านครับ ผมว่าไหวตเถอะครับ

นายไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
คือขออนุญาตนิดเดียว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจกันแล้วครับท่าน

นายไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : นิดเดียวครับ นิดเดียวจริง ๆ
ครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์ ครับ เรื่องที่จะเขียน
โทษในรัฐธรรมนูญนี้ ต้องคิดให้ดีนะครับ เนื่องจากว่า ผมยกตัวอย่าง อย่างจงใจยื่นบัญชี
นี้ เขายังเขียนเป็น ต้องห้ามมิให้ดำรง เขาไม่ได้เขียนเรื่องโทษนะครับ ไม่ให้ดำรงตำแหน่ง
๕ ปี มันเป็นเรื่องสภาพบังคับครับ ถ้าเขียนโทษนี้มันหลบไปไม่ได้เลยในเชิงของกฎหมาย
อาญา มาตรา ๑๘

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เข้าใจกันแล้วครับ

๒๘๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๑๒๔/๒

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : และอีกประการหนึ่งนะครับ ผมเห็นว่าอำนาจกรรมาธิการมีในเรื่องของการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน คือฝ่ายบริหารเท่านั้น ไม่ใช่ไปควบคุมศาล ไปควบคุมองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เข้าใจแล้ว

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : อยู่ในี่นะครับ ผมก็ขอให้บันทึกเป็นเจตนาว่า อำนาจกรรมาธิการนั้นควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญ ก็คือฝ่ายบริหารเท่านั้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เข้าใจกันแล้วครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมว่ายุตินะครับ เป็นที่เข้าใจกันแล้วครับ พูดไปก็คงไม่ได้ต่างไปจากนี้แล้วนะครับ ท่านสมาชิกครับ ผมจะถามมติท่าน ตอนนี้ท่านจะขัดข้องเรื่ององค์ประชุมไหมครับ ผมก็ไม่รู้ว่าเท่าไรนะครับ ก็น่าจะครบหรือจะให้แสดงตนก่อนไหมครับ ไม่ต้องนะครับ ถ้าไม่ต้องนะครับ ผมถามท่านสมาชิกว่า ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ที่เดิมคำว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ เข้าไป เรากำลังพิจารณาอยู่ในมาตรา ๑๓๐ วรรคที่ ๒ นะครับ ในวรรคที่ ๒ กรรมาธิการขอเดิม คำว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ เข้าไปนะครับ ส่วนของท่านการุณนะครับ ก็เป็นไปตามที่ท่านการุณได้แปรญัติไว้วันนะครับ แล้วก็ขอแก้ถ้อยคำสุดท้ายนะครับ ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับท่านการุณกับท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ในส่วนสมาชิกที่แปรญัติไว้ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

๒๘๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๑๒๔/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดยังไม่ลงคะแนนมีไหมครับ ลงครบถ้วนแล้วปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวม
คะแนนครับ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ ๒๕ ไม่เห็นด้วย ๒๔ งดออกเสียง ๑ นะครับ
ก็เป็นไปตามกรรมวิธีการเพิ่มถ้อยคำนะครับ

๒๘๕

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๑๒๔/๔

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์
ปิ่นทอง ผมขอใช้สิทธินี้ใหม่ครับ อันนี้เป็นสิทธิ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ คะแนนไม่ถึง ๑๐ นะครับ ขอนับคะแนนใหม่ ครับ ถ้าตามข้อบังคับ เดี่ยวผมดูก่อน
นะครับ ข้อ ๖๓ ใช่ไหมครับ การลงคะแนนเสียงโดยเปิดเผยนะครับ ให้ยกมือขึ้นพ้นศีรษะ
พร้อมแสดงบัตรลงคะแนน ผู้เห็นด้วย ให้แสดงบัตรลงคะแนนสีน้ำเงิน ผู้ไม่เห็นด้วย
ให้ลงคะแนนบัตรลงคะแนนสีแดงนะครับ ส่วนผู้ไม่ออกเสียง ให้ลงแสดงบัตรคะแนนสีขาว
โดยให้บัตรลงคะแนนดังกล่าวให้สมาชิกลงลายมือชื่อ และหมายเลขประจำตัวสมาชิก
กำกับไว้ด้วยนะครับ -----

ท่านยังให้นับคะแนนใหม่ครับ เชิญเจ้าหน้าที่แจกบัตรครับ เตี่ยวนะครับ ทางท่านเลขาบอกว่ามีข้อ (๓) นะครับ (๓) คือเรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษร ให้ออกเสียงลงคะแนนตามรายคน ตามวิธีที่ประธานกำหนด คือถ้าจะทำตาม (๓) ก็ต่อเมื่อสมาชิกเสนอญัตติแล้วที่ประชุมอนุมัติ ก็ต้องอยู่ที่ที่ประชุมนะครับ ทางท่านเลขามีอะไรขัดข้องล่ะครับ เอ (๒) นะครับ ตามขั้นตอนดีกว่า ก็เขาก็ลงชื่ออยู่แล้วไม่ใช่หรือในบัตร ไม่ได้เตรียมบัตรไว้หรือครับ อย่างนั้นก็ใช้กดไม้ค้ำกรอบใหม่ครับ หรือไงครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : อีกรอบแล้วกัน ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ปกติก็จะขอกดกันใหม่ นะครับ ท่านเสริมเกียรติครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมาธิการ ท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติครับ กระผมขออนุญาต ผม เสริมเกียรติ วรดิษฐ์ สสร. ขออนุญาตเสนอการนับด้วยการกดใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองใหม่ครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองนะครับ อย่างนั้นผมขอลาท่านสมาชิกอีกครั้งนะครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ให้กด เห็นด้วย หากสมาชิกเห็นด้วยกับผู้ขอเสนอคำแปรญัตตินะครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตรบกวนนิดเดียวครับ ไหน ๆ จะขอนับคะแนนใหม่แล้ว ตอนนี้ก็ดีมาก พี่น้องเราก็จำนวนไม่ค้อยมากนัก แล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องตัดสินใจทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่งบางอย่างจะให้อำนาจนิติบัญญัติมีอำนาจที่พอต่อการทำหน้าที่ทำงานหรือไม่ ให้พี่น้องสมาชิกของเรามาช่วยกันมากกว่านี้ ถือว่าเป็นการพักรอก่อน แล้วพุงนี้เข้าพอมารบถ่วนแล้วก็มาโหวตเรื่องนี้เต็ม ๆ กันอีกสักครั้งหนึ่ง

๒๕๑

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ครุณี ๑๒๕/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ท่านการุณครับ ชาวบ้านนี่นะครับ เขาก็ติดตามอยู่นะครับ เราเอาเหตุผลที่ฟัง
กันในสภา แล้วก็ตัดสินใจ เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว เราไม่มีเหตุผลจะไปเลื่อนลงคะแนน
ในอีกวันหนึ่งนะครับ เสียหายเปล่า ๆ ครับ ท่านครับ เสียหายเปล่า ๆ นะครับ
ท่านลงคะแนนครบถ้วนแล้วใช่ไหมครับ อ้าว ผมยังไม่ได้ถามหรือครับ ผมถามไปแล้วนี่
เมื่อไหร่ ถ้าอย่างนั้นผมถามอีกครั้งนะครับ ท่านที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้กดยังด้วย
นะครับ กดคะแนนอีกครั้งครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่เพิ่มถ้อยคำดังกล่าวนะครับ เหมือนที่
ถามสักครู่นะครับ ให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่ขอแปรญัตติไว้ ให้กด
ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนน มีไหมครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนน
ด้วยครับ เห็นด้วย ๒๕ ไม่เห็นด้วย ๒๔ นะครับ ก็เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ ๔๙ นี้
ยังไม่ได้รวมผม ๒ คนนะครับ ครบองค์ประชุมครับ ไม่ต้องห่วงครับ เป็นไปตาม
กรรมาธิการเสนอ นะครับ

มีมาตรา ๑๓๐ ผ่านหมดแล้วนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านวัชรชาติเดี๋ยวนะครับ มีญาติ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์
นะครับ มีสมาชิกหลายท่านคิดว่าจะขอนับคะแนนเป็นครั้งที่ ๓ ครับ ตามข้อบังคับครับ
ตามสิทธิ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ ท่านสมาชิกขอนับนะครับ มีผู้รับรองใหม่ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ก็มีผู้รับรองอีกนะครับ ถ้าครั้งที่ ๓ ก็เรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษรนะครับ ตอนนี้
ท่านกรรมาธิการออกไปหมดแล้วครับ

นายการุณ ไสงาม : เห็นใหม่ครับ ตอนนี้กรรมาธิการยกร่างวอลท์เอาที่
ไปโดยส่วนใหญ่แล้วครับตอนนี้ ออกห้องประชุมไปแล้ว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ก็สิทธิของเขาครับ ก็ผลัดกันเดินคนละวันนะครับ ในที่ประชุมนี้ก็คงจะไม่ครบแล้วนะครับ
ถ้าไม่ครบนี้ ท่านวุฒิสภาครับ

นายวุฒิสภาติ กัลยาณมิตร : ท่านประธานครับ ผม วุฒิสภาติ กัลยาณมิตร
ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอย่างนี้ได้ใหม่ครับ เพื่อความถูกต้องนะครับ เพื่อความ
สง่างามในเรื่องขององค์ประชุมนี้ ผมขออนุญาตให้แสดงตน ถ้าองค์ประชุมไม่ครบนี้
นะครับ เขาเป็นอันว่าเราปิดการประชุมแล้วไปโหวตกันพุงนี้ได้ใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ครับ องค์ประชุมไม่ครบอยู่แล้วนะครับ เพราะว่าเมื่อกี้คะแนนก็เฉียดฉิว
นะครับ ห้าสิบเศษ ๆ ที่อยู่ในห้อง พอกรรมาธิการออกไปแล้วนี่นะครับ

๒๕๓

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมี ๑๒๖/๒

นายปกรณ์ ปรียากกร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านปกรณ์ครับ

นายปกรณ์ ปรียากกร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่เข้าใจ
ว่าเราลงคะแนนกัน ๒ ครั้งแล้วนี้ แล้วผมคิดว่าสมาชิกส่วนใหญ่ก็เข้าใจว่าเรามีจำนวน
อยู่แค่นี้ แล้ว ๒ ครั้งนี้คะแนนเท่ากันนี้ ผมอยากจะขอร้องท่านสมาชิกว่า กรณีอย่างนี้
มันน่าที่จะมีข้อยุติ ผมคิดว่าลงก็เท่านี้แหละครับ

(นายเศวต ทินกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตครับ กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ท่านกรรมาธิการ ท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติ ผม เสริมเกียรติ วรดิษฐ์ สสร. ครับ
การนับคะแนนนี้มีเหตุผลที่จะต้องนับครั้งที่ ๓ จริง ๆ ครับ เนื่องจากครั้งแรกนี้เห็นด้วย ๒๕
ไม่เห็นด้วย ๒๔ และงดออกเสียง ๑ แต่พอมาครั้งที่ ๒ นี้ ทำไมคะแนนเป็น ๒๕ ๒๔ ๒๕
คือเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ๒๔ งดออกเสียง ไม่มี มันก็เป็นที่ยังง่าว่ามันเกิดอะไรขึ้น
แล้วในเรื่องสำคัญอย่างที่ท่านการุณว่า มันเป็นเรื่องมิติใหม่ของการให้หมายเรียกของ
รัฐสภา มีผลบังคับนี้ ถ้าเราต้องการให้โปร่งใสในกรณีฉิวเฉียดนี้ แล้วเรามาเร่งรัดว่า
ให้โหวตในลักษณะหมิ่นเหม่อย่างนี้ ผมคิดว่าไม่มีเหตุผลเลยครับ การที่จะเลื่อนไปพุงนี้
มันเป็นมิติที่ว่าทุกคนก็รู้ว่าถ้าเกิดให้ปล่อยไปวันนี้มันกลับไม่โปร่งใสครับ ผมคิดว่า
ข้อเสนอท่าน สสร. เมื่อกี้ว่าให้เลื่อนไปลงมติพุงนี้ มีเหตุผลดีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ เดียวครับ ผมถามท่านเลขาหน่อย ลงครั้งแรกนี้นะครับ คะแนนเท่าไรครับ ๒๕
๒๔ งดออกเสียง ๑ แล้วก็ครั้งที่ ๒ ๒๕ ๒๔ ไม่มีงด เขาก็อาจจะไม่กดคะแนน หรือว่า
เหตุผลอื่นนี้นะครับ มันก็สิทธิของแต่ละคน คะแนนที่ลงให้ นะครับ มัน ๒๕ ๒๔ เท่ากัน
นะครับ ท่านยอมกันไม่ได้หรือครับ เพียงแต่ถ้อยคำมันต่างกันเพียงเท่านี้นะครับ
แล้วพอกรรมาธิการเขาเติมนี้นะครับ มันก็ได้อย่างที่ท่านต้องการไปส่วนใหญ่แล้วนะครับ
ผมขอประนีประนอมนะครับท่านครับ เพื่อให้เห็นแก่สภาครับท่าน

๒๕๔

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๑๒๖/๓

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย
ครับ ผมว่าเรื่องนี้เรากำลังบอกว่าเรากำลังที่จะพอนักการเมืองให้ชาวสะอาด เรากำลัง
บอกว่าเราจะเขียนรัฐธรรมนูญเพื่อที่เราจะได้คนดีเข้าสู่สภา แต่เรื่องที่เรากำลังพูดถึง
ขณะนี้ ผมถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งในการตรวจสอบอำนาจฝ่ายบริหารและ
ฝ่ายนิติบัญญัติ ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ท่านศักดิ์ชัยครับ ผมนี้เห็นแก่สถานะครับ เรายังอยู่สภาด้วยกันนะครับ ตอนนี
นะครับ เกิดการที่สมาชิกออกนอกห้องประชุม ซึ่งเป็นสิทธินะครับ เมื่อวันก่อนก็ออกกันไป
ก็เป็นสิทธิ ไม่มีใครว่าใครได้ แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้นมาเนี่ยครับ ก็ขอ
ความร่วมมือว่าเห็นแก่สถานะเนี่ยครับ แล้วมันก็ไม่ได้เสียหายเนี่ยครับ ท่านจะยอมกันได้ไหม
ครับ

- ๑๒๗/๑

นายศักดิ์ชัย อุ่่นจิตติกุล : ท่านประธานครับ คือสิทธิในการนับครั้งที่ ๓ นี้
นะครับ มันก็ยังคงอยู่ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อะไรนะครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่่นจิตติกุล : หมายถึงว่าองค์ประชุมไม่ครบนี้ สิทธิในการนับ
นี้ก็ยังคงอยู่ใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
สิทธิในการนับนี่นะครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่่นจิตติกุล : ครั้งที่ ๓ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวผมขอปรึกษาท่านเลขาวาอย่างไรครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ความจริงเราดำเนินการประชุมมาได้ดีพอสมควร มีการวอล์กเอาท์บ้างเมื่อวานก่อน
แต่ที่ผมเข้าใจว่าเราหวดหลายครั้งนะครับ แล้วคะแนนห่างกัน ๑ คะแนนนี้ก็หลายครั้ง
แต่ที่ผมไม่ได้มีข้อสงสัยนะครับ เรื่องการนับคะแนน หลายครั้งที่กรรมาธิการก็แพ้ด้วย
คะแนนเดียว ก็ไม่ได้นับคะแนนใหม่ นะครับ ความจริงเป็นสิทธิละครับที่จะนับคะแนนใหม่
ได้ แต่มันเกิดคำถามในใจครับว่า ต้องชนะใช่ไหม ประเด็นนี้ต้อง ชนะใช่ไหมครับ
จึงจะไม่ต้องลงมติกันอีก ผมเข้าใจว่าคะแนนก็ชัดเจนอยู่พอสมควรแล้วนะครับ แล้วก็
น่าจะเป็นที่ยุติได้ ความจริงกรรมาธิการถอยนะครับ ด้วยการเติมว่า ทั้งนี้ตามที่กฎหมาย
บัญญัติตามที่ท่านประธานได้แนะนำนะครับ ผมคิดว่าน่าจะเพียงพอ ท่านประธาน
ขอหารืออย่างนี้ครับว่า อย่าเอาชนะ แพ้ กันเลยครับ เป็นสิทธิอยู่จริงครับที่จะนับคะแนน
ใหม่ แต่ว่าอย่าได้เอาชนะ แพ้ กันเลยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เป็นคนบอกสมาชิกทั้งห้อง
บอกว่าการจะอภิปรายนี้ครับ ยกมือให้ประธานเรียกก่อน พอประธานเรียกแล้วค่อยพูด
ท่านก็เป็นคนพูดเองนะครับ แต่พอท่านจะพูดท่านก็ยืนขึ้น แล้วก็กดไมค์นะครับ

ผมขอใช้สิทธิประธานนี่นะครับ ด้วยความเคารพอาจารย์จริง ๆ นะครับ เดี่ยวอาจารย์นั่งก่อนนะครับ แล้วก็ขออนุญาต ผมจะอนุญาตนะครับ คืออย่างที่ผมเรียนนะครับว่า ถ้าหากเราเอาชนะกันตรงนี้นี่นะครับ พู้งี้มาประชุม ผมกำลังจะอธิบายให้ฟังนะครับ สิทธิที่จะขอนับคะแนนท่านยังมีอยู่นะครับ ท่านยังมีอยู่นะครับ เพียงแต่ว่าพู้งี้นี่นะครับ ท่านมาแล้วท่านก็ต้องมาอภิปรายอีกรอบหนึ่งนะครับ มันก็จะเสียเวลา แล้วเราเดินไปไม่ถึงไหน เรามาเอาชนะกันแค่ถ้อยคำตรงนี้นี่นะครับ รัฐธรรมนูญอีกตั้งครึ่งเล่มนี่นะครับ ไม่ได้ดำเนินการให้รวดเร็ว นะครับ เอาเป็นว่าถ้าหากอาจารย์ยังตั้งใจนะครับ ตอนนี้องค์ประชุมผมดูแล้วไม่ครบหรอกนะครับ ผมก็จะเลิกประชุมนะครับ อาจารย์ว่าอย่างไรครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ผมตั้งใจที่ท่านเลขานุการว่า ต้องเอาชนะกันด้วยหรือ ท่านประธานครับ ทุกคนมีเหตุผลโต้กันแล้วทั้งสิ้น ผมก็อยู่ในสภานี้มานาน มันมีหลักเกณฑ์และหลักการในการขอนับได้ มันไม่ใช่เหตุผลต้องเอาชนะกันละครับ สามารถจะตรวจสอบได้ ผมนี่ยังอะลุ่มอล่วยนะ ในครั้งที่ ๒ นี่เขาไม่ให้ใช้กดบัตร ต้องเซ็นชื่อ เพื่อที่จะตรวจสอบว่า มีการกดบัตรแทนกันหรือไม่ และในครั้งที่ ๓ จะต้องมีชานชื่อทีละคน และลุกขึ้นยืน เพื่อที่จะบอกว่า ข้าพเจ้าชื่อนี้ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ทุกอย่างมีเหตุมีผล สภานี้เขาวางกันไว้ เขาจึงถือว่าเป็นเอกสิทธิ์ที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะขอนับคะแนนใหม่ได้ ถ้าคะแนนนั้นใกล้เคียง มันไม่ใช่เป็นเรื่องการเอาแพ้ เอาชนะครับ ผมคิดว่าถ้าพูดอย่างนี้ ท่านอาจจะไม่เข้าใจว่าในสภาเขามีเหตุมีผลอยู่ แล้วก็คิดว่าเอาแต่เพียงแค่อำนาจ เอาชนะ เขามีระบบที่ป้องกันไม่ให้มีความผิดพลาดจากการกดคะแนนแทนกัน เพราะว่ามันไม่สามารถจะตรวจกันได้ เพราะคนมันเยอะ เขาก็มีระบบ ก็คือให้นับคะแนนใหม่ และเขาให้เปลี่ยนการนับคะแนนเป็นครั้งที่ ๒ ไม่ให้ใช้วิธีกดบัตร ให้ใช้วิธีใช้บัตรมาเซ็นชื่อ บัตรแดงกับบัตรน้ำเงิน และครั้งที่ ๓ จึงให้มีการชานชื่อทีละคน แล้วก็เพื่อให้เวลากับฝ่ายที่คิดว่าตัวเองอยากจะเรียกร้องสิทธิ สามารถจะเรียกสมาชิกข้างนอกเข้ามาเพื่อให้ได้ความยุติธรรมได้ ทั้งหมดนี้ทุกอย่างสภามีเหตุมีผลครับ ไม่ได้เอาแพ้ เอาชนะ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ก็อย่างที่เรียนท่านสมาชิกนะครับ ขอความกรุณาได้ไหมครับ ญัตตินี้ไม่ใช่เรื่อง
จะเป็นจะตายนะครับ เป็นเรื่องไม่ใช่เหลือปากว่าแรงที่เรายอมกันไม่ได้นะครับ มันไม่ใช่
ประเด็นที่คอขาดบาดตายนะครับ อาจารย์จรัสครับ เห็นด้วยไหมครับ เชิญอาจารย์จรัส
ครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วก็ถ้อยคำ
ที่กรรมธิการเพิ่มเติมก็พอยอมรับได้อยู่แล้วครับ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิก ถ้าเห็นว่ามันพอ
ไปได้ก็น่าจะพอยอมรับได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตกลงนะครับ ท่านสมาชิกครับ เพราะว่าเมื่อก็ถามครั้งที่ ๒ ก็คือ ถามสมาชิกและสภา
ก็รับรองนะครับ ขอกันกินนะครับ ให้มันเรียบร้อยนะครับ ที่ประชุม อย่าให้เกิดความรู้สึก
ไม่ดีต่อกันเลยนะครับ เรายังทำงานอีกหลายวันนะครับ ท่านวินัสครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ท่านประธานครับ ผมก็จับทาง จับตาดูตลอด
ตั้งแต่เช้า ผมก็ไม่พูดนะครับ แต่อย่างไรก็ตาม แต่วันนี้มันก็แต่คนเดียว มันก็ยังเป็นที่สงสัย
ถ้าท่านประธานจะให้โอกาสนี้ ผมว่าพรุ่งนี้เราขอเรื่องนี้อีกที ประมาณสักชั่วโมงหนึ่ง
เพื่อให้สมาชิกได้อภิปรายเห็นข้อแตกต่างระหว่าง ๒ ส่วนที่สมาชิกได้แปร กับส่วนของ
กรรมธิการร่าง เพื่อให้สมาชิกส่วนใหญ่ได้ตัดสินใจร่วมกันอย่างถูกต้องอีกทีครับ
นี่เป็นข้อเสนอครับ ท่านครับ หลังจากนั้นท่านก็ปิดเลยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุนทรครับ เชิญครับ

นายสุนทร จันทรังสี : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุนทร จันทรังสี
ผมไม่เห็นด้วยที่จะต้องเลื่อนไปเป็นพรุ่งนี้นะครับ เพราะองค์ประชุมในวันนี้ได้ครบแล้ว
นะครับ ในครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ที่เรานับคะแนนกัน แต่ในครั้งที่ ๓ นี้ ถ้าจะมีการเดิน
ออกไปหรือวอล์กเอาท์จริง ๆ ก็ต้องมาพิจารณากันดูอีกทีว่าจะประชุมต่อกันไปได้หรือ
เปล่า แต่ผมคิดว่าการลงคะแนนควรที่จะยุติในคืนนี้ เพราะจะรออ้างว่าสมาชิกยังไม่มาก

๒๕๘

สสร ๓๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เกศราภรณ์ ๑๒๘/๒

ผมว่าไม่ถูกต้อง เพราะว่าสมาชิกมีหน้าที่ต้องพร้อมต่อการประชุม ไม่ใช่ทำให้สภากร
ให้สมาชิกมาเยอะ ๆ จึงจะประชุมลงมติตามข้ออื่น ๆ ได้ ผมขอเสนอให้มตินี้ยุติ
ในวันนี้ครับ จะเด็ดขาดหรือว่าจะเลิก หรือจะยุติอย่างไรก็ให้มันชัดเจน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ขอความกรุณาได้ไหมครับ เพื่อเห็นแก่ส่วนรวม
ท่านก็เป็นหลักให้สภามาตลอดนะครับ ท่านเสวตครับ เชิญครับ

นายเสวต ทินกุล : ผม เสวต ทินกุล ครับ ท่านประธานครับ ผมประท้วง
ท่านประธานครับ เมื่อองค์ประชุมไม่ครบ ท่านก็พูดไปใหญ่แล้วครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเสวต

นายเสวต ทินกุล : ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านฟังผมนิดหนึ่งนะครับ ตอนนี้สมาชิกเขากำลังเดินออกไปนะครับ เหมือนกับที่เดิน
ออกไปแล้วเรากดแล้วเขาเข้ามา แต่ตอนนี้เรายังไม่ได้เช็คให้มันเป็นทางการนะครับ
เมื่อยังไม่เป็นทางการนี่นะครับ ก็ยังถือว่าครบนะครับ เพียงแต่ว่าขอความร่วมมือร่วมแรง
กันตรงนี้นะครับ

นายเสวต ทินกุล : อย่างนั้นผมเสนอขอเช็คองค์ประชุมครับ ท่านประธาน
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ถ้าขอเช็คนี้นะครับ ยกมีอนะครับ เอาเป็นว่าอย่างนี้นะครับ ผมดูแล้วนี้นะครับ นับไป
ก็เท่านั้นนะครับ ผมขอใช้สิทธิประธานนะครับ ปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๒๐ นาฬิกา

การประชุมสภาข้าราชการกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ ๓๐
วันจันทร์ที่ ๒๒ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิริประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักgrayงานการประชุม และชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางนัยนา เปรมประพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๓
นางสุภภาพา หนองพงษ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารงานทั่วไป
นางกัลยา พิมพ์เสน	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๑
นางสุจิตรา อรุโณ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๔
นางบังอร วิบูลโกศล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนท์สมภรณ์ ชุนทองจันทร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสันทนา ททรัพย์พูนผล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางพัชรี ไชคำพา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสติมา จันทร์ไพจิตร	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวฐานวีร์ เกิดโสดศรี	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางนภาพรณี แพทย์พันธุ์	วิทยากร ๕

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๓)

นางสาวบุศยรินทร์ พจนวิชัย	นางสาวรสรินทร์ กนกอุดม
นางคันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี	นางสาวกมลมาศ ทังสุภูมิ ศิริสัมพันธ์
นางนิรรา คำงาม	นางเสาวลักษณ์ เพชรรา
นายพรเทพ ไชยสงวนสุข	นางสาวอุทัยวรรณ จ้านงค์ศาสตร์
นางสาวนัชชา ไนไธสง	นางสาวสุพิชชาย์ เนื่องพิมพ์

นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร	นางสาววีรุทัย ผาสุกเวชพร
นางสาวปทิตตา ธีรนนท์	นางศิริวรรณ สากลวารี
นางสาวประไพพิศ ดีสุน	นางสาวกุลนที หวังประเสริฐ
นางนงลักษณ์ ภู	นางดรุณี จันทพันธ์
นางสาวสมร เกตุศรี	นางสาวรัตนา ภูระหงษ์
นางสาวเกศราภรณ์ จันทร์บำรุง	นางสาวรัศมี บานเย็น

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๐ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๒๙๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑	๑๑	ปฏิบัติที่หน้าแทน	ปฏิบัติหน้าที่แทน
	๒๔	ซึ่งประชุมได้พิจารณา	ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณา
๓	๑๒	จำนวนวุฒิสภานั้นจะมีทั้งหมด ๑๕๐ คน	จำนวนวุฒิสภา (สมาชิกวุฒิสภา) นั้นจะมีทั้งหมด ๑๕๐ คน
๕	๑๓	แล้วก็ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เลือกมา ๑ คน	แล้วก็ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกมา ๑ คน
	๑๔	ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด เลือกมา อีก ๑ คน	ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดเลือกมา อีก ๑ คน
๘	๑๑	จึงจำเป็นจะต้องเข้ามาสู่สู่ทางที่ท่านพา พิจารณาในวันนี้	จึงจำเป็นจะต้องเข้ามาสู่สู่ทางที่ท่าน พิจารณาในวันนี้
๑๒	๒๕	ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
	๒๕	ประธานผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา	ประธานผู้ตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภา (ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา)
	๒๖	ประธานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๑๔	๑๕	อาจจะต้อง ดีไซน์ (Design)	อาจจะต้องดีไซน์ (Design)
๑๕	๓	ที่จะต้องทั้งความรู้และประสบการณ์	ที่จะต้องมีความรู้และประสบการณ์

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๙	๑๒	คนอย่างอาจารย์จตุตินันท์ติดมาได้ยังไงครับ	คนอย่างอาจารย์จตุตินันท์ คุณจตุตินันท์ติดมาได้ยังไงครับ
๒๒	๑๗	อำนาจธิปไตย	อำนาจธิปไตย
๒๘	๒๔	เปื้อนนาย	เปื้อนนาย
๓๓	๓	ในการตรวจสอบ กลั่นกรอง งานของสภาผู้แทนราษฎร	ในการตรวจสอบ กลั่นกรองงานของสภาผู้แทนราษฎร
๓๙	๑๗	ผมขออนุญาตกราบเรียนเหตุผล ต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า	ผมขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า
๔๔	๔	เพราะฉะนั้นเราจึงได้พิจารณาตรงนั้นแล้วจึงได้พิจารณาในระบบที่ให้มีการสรรหาทั้ง ๑๖๐ คน ๑๖๐ คนนั้นประมาณสองในห้า นั้นในรอบที่ ๒ เราพิจารณาอย่างนั้นเสนอที่ประชุมยกร่างก็เห็นชอบอย่างนั้นด้วยนะครับ	ตัดออกมีในหน้า ๔๕ แล้ว
๔๗	๑๑	ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ	ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
๔๘	๑๓	ศาสตราจารย์	ศาสตราจารย์
๕๕	๔	พอสมคสวร	พอสมคสวร
๖๑	๒๓	ทำนอุทิศมาแล้วเริ่มก่อน	ทำนอุทิศนานแล้วเริ่มก่อน
๖๙	๔	เท่าไร	เท่าไหร่
๗๒	๓	ถ้าสว. เรานั้นกระทำให้ไม่ได้	ถ้า สว. เหล่านั้นกระทำให้ไม่ได้
๘๔	๒	เป็นกลางการเมือง	เป็นกลางทางการเมือง
๘๕	๑๕	เท่าไร	เท่าไหร่
	๒๔	เลือกตั้ง	เลือกตั้ง

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๙๖	๕	ขออนุญาต ถอนญัตติผมครับ	ขออนุญาตถอนญัตติผมครับ
๙๙	๑๙	เพราะว่าทางด้านยกช่างก็มี โมเดลของยกช่าง	เพราะว่าทางด้านยกช่างก็มีโมเดลของยกช่าง
๑๒๓	๒๓	บางจังหวัดก็ไม่มีสภา ที่ปรึกษา	บางจังหวัดก็ไม่มีสภาที่ปรึกษา
๑๒๙	๙	ตรงส่วนนี้ด้วยนะคะว่า	ตรงส่วนนี้ด้วยนะคะว่า
๑๓๘	๘	สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ	สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ
๒๐๐	๑๐	การพัฒนาพื้นที่	การพัฒนาพื้นที่
๒๑๐	๑๒	กรณีท้องถิ่นนี้ เอกเป็นตัวละครสำคัญเลย อันตราย	กรณีท้องถิ่นนี้เองเป็นตัวละครสำคัญเลย อันตราย
๒๒๔	๕	นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (กรรมาธิการ) :	นายพิสิฐ ลี้อาธรรม :
๒๖๔	๒๒	นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) :	นายไพโรจน์ พรหมสาส์น :
๒๗๒	๕	ผู้ทรงเกียรติ	ผู้ทรงเกียรติ
	๑๘	พระราชบัญญัติ	พระราชบัญญัติ
๒๘๐	๑๘	เอาเปรียบ	เอาเปรียบ
๒๘๓	๑๔	ให้ใช้ถ้อยคำ	ให้ใช้ถ้อยคำ

บันทึกการขอแก้ไขรายการการประชุมสภาจังหวัดธรรมนุญ

ครั้งที่ ๓๐ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๒๙๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๖	๔	๑๐๐ เปอร์เซนต์เต็มนี้ะครับ	ร้อยเปอร์เซนต์เต็มนี้ะครับ
	๑๑	มาตรา ๑๑๒	มาตรา ๑๔๒
๑๑	๓	ประมาณ ๕๐ ล้าน	ประมาณ ๑๕ ล้าน
๑๖	๑๗	ทั้งสองอย่าง	ทั้ง ๒ อย่าง
๒๖	๒๑	สี่แสนคน	๔ แสนคน
	๒๕	สี่หมื่นกะแนน ห้าหมื่นกะแนน	๔๐,๐๐๐ กะแนน ๕๐,๐๐๐ กะแนน
๒๗	๔	สี่หมื่นกะแนน	๔๐,๐๐๐ กะแนน
๖๔	๘	๑๖๐ ล้านกว่าคนนี้	ร้อยหกสิบล้านกว่าคนนี้ (หกสิบล้านกว่าคน)
๘๓	๙	๖๐ กว่า	หกสิบล้านกว่า
๘๔	๑๒	จังหวัดละหนึ่งคนครับ ที่ต้องเอาจังหวัด ละหนึ่งคนนี้	จังหวัดละ ๑ คนครับ ที่ต้องเอาจังหวัด ละ ๑ คนนี้
๑๐๙	๑๓	ประชากร ๕ ล้านกว่า	ประชากรห้าล้านกว่า
๑๑๕	๕	๔ ทุ่ม	สี่ทุ่ม
	๗	ใช้เวลาประมาณเจ็ด ชั่วโมงเศษ ๆ	ใช้เวลาประมาณ ๗ ชั่วโมงเศษ ๆ
๑๓๗	๑๓	จังหวัดละหนึ่ง หรือ จังหวัดละมากกว่า หนึ่ง	จังหวัดละ ๑ หรือ จังหวัดละมากกว่า ๑

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๙๖	๒	ต้องเกินหนึ่งปี คือไม่เกินหนึ่งปีไม่ได้	ต้องเกิน ๑ ปี คือไม่เกิน ๑ ปีไม่ได้
๒๐๐	๑๘	ไม่เกิน ๕ ปี	ไม่เกินห้าปี
	๑๙	ไม่เกิน ๕ ปี	ไม่เกินห้าปี
	๒๐	ไม่เกิน ๑ ปี	ไม่เกินหนึ่งปี

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ครั้งที่ ๓๐ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๕๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๒๑	๙	เซนต์คาเบรียล (ST. Gabriel's College)	เซนต์คาเบรียล (Saint Gabriel's College)
๒๔	๔	รางวัลแมกไซไซ (Magsaysay)	รางวัลแมกไซไซ (Magsaysay) (Ramon Magsaysay Award)
๒๕	๕	ญูซิมมา เหตุปัดตวา	ญูซิมมา เหตุ ปัดตวา (ญูซิมมา เหตุ ปัดตวา)
๒๖	๑๒	ญูซิมมา เหตุปัดตวา	ญูซิมมา เหตุ ปัดตวา (ญูซิมมา เหตุ ปัดตวา)
๓๐	๕	กรู๊ป (Group)	กรู๊ป (Group)
๔๖	๑๕	ประธานาธิบดีเป็นคนเสนอให้ เซเนต (Senate)	ประธานาธิบดีเป็นคนเสนอให้เซเนท (Senate)
๑๑๒	๑๖	เอ็นจีโอ (NGO)	เอ็นจีโอ (NGO - Non Government Organization)
๑๑๕	๑๖	เอวัง สระระนัง คัจจามิ	เอวัง สระระนัง คัจจามิ (เอว สระน คัจจามิ)
๒๔๐	๑๒	วอล์กเอาต์ (Walk out)	วอล์กเอาท์ (Walk out)
	๑๒	วอล์กเอาต์	วอล์กเอาท์
๒๔๑	๑	วอล์กเอาต์	วอล์กเอาท์
	๑๙	วอล์กเอาต์	วอล์กเอาท์

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๒๔๑	๒๒	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
๒๔๒	๒	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
	๕	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
๒๔๓	๑๐	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
	๑๑	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
๒๔๔	๖	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
	๗	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
	๘	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
๒๔๕	๒	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
	๒๓	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
๒๖๘	๒๐	ซีทีเอ็กซ์ (CTX)	ซีทีเอ็กซ์ (CTX - Computed Tomography X-Ray)
๒๗๔	๒๐	ล็อก สเปก (Lock spec)	ล็อกสเปก
๒๗๗	๗	ซีดี (CD)	ซีดี (CD - Compact Disc)
๒๙๒	๑๔	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
๒๙๕	๑๓	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์
๒๙๗	๒๔	วอลล์เกาต์	วอลล์เกาท์

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๐ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันศุกร์ที่ ๒๒ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๒๙๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๗๗	๗	ท่านพลเอก มีชัย	ท่านพลเอก มีชัย (ท่านพลตำรวจเอก มีชัย)
๑๖๔	๑๒	ดร. เจิมศักดิ์อภิปRAYเมือกี้	ดอกเตอร์เจิมศักดิ์อภิปRAYเมือกี้